

УЧИТЕЛЯТ

ДУМИ НА ПРАВДА

неделни беседи
XVI серия / I том
1932 г.

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

1. Превръщане на
числата	7. Ето отрока
2. Намерената овца	8. Сляп по рождение
3. Възведен биде Исус	9. Свещен трепет
4. Чувааш ли?	10. Имаше някой
человек
5. Като дете	11. Яви им се
6. Възкресение	12. Думи на правда

СИЛА И ЖИВОТ

1996

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

ДУМИ НА ПРАВДА

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

ДУМИ НА ПРАВДА

неделни беседи
XVI серия / I том
1932 г.

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

Издателска къща
СИЛА И ЖИВОТ
БУРГАС
1996

© СИЛА И ЖИВОТ, 1996

ISBN 954-8146-19-3

ПРЕВРЪЩАНЕ НА ЧИСЛАТА

Ще прочета част от третата глава на Евангелието на Йоана..

Значи, според Христос, възможно е стар човек да се роди и отново. А Никодим разбира, отново да влезе в утробата на майка си. Но Христос добавя: “Роденото от Духа дух е, а роденото от плътта, плът е. Само като е млад, може да се роди от майка си, но като стар не може да се роди по този начин. “Новораждане” значи старият отново да се роди. Стар човек е всеки, който има стари възгледи. За да избегне старостта, той трябва да приеме новите възгледи, а то значи да се роди изново. Не направи ли това, той не може да бъде млад.

“Вятърът вее, гето си ще”. “Вятърът вее” значи човек, който мисли. Веенето на вятъра е свързано с чистата мисъл. И който мисли правилно, и който не мисли правилно, трябва да знае произхода на мисълта. Мисълта иде от едно разумно място. Ако знаеш този източник, отдето иде мисълта, ще знаеш и неговата цена. Ако не го знаеш, много назад си останал. За “Небесните работи” се изисква мисъл, а обикновените работи са за вятъра. Всеки може да излезе на вятъра и да го подуха. Небесните работи са за мисълта. Мисълта никого не духа, никому шанката не вдига от главата. Само онзи човек възлиза, който мисли, а който не мисли, той остава тук, на земята. Някой ще каже: Защо трябва да бъде човек осъден? Ето най-простото и елементар-

но обяснение: Някой човек може да е осъден да стои в един кладенец. Пращам въже по един човек, за да го извади от кладенеца. Той казва: "Не искам твоята услуга". Щом не иска помощ, той е осъден да седи в кладенеца и да проверява своята философия. Ама защо прави така? Причината каква е? Понеже той е слязъл да търси пари и ги е намерил, страх го е да възлезе нагоре, да не го оберат. Затова ще остане в кладенеца и там ще страда.

Днес ще ви говоря върху въпроса за превръщането на числата. За да може животът да се осмисли, да се разреши, човек трябва да разбира закона за превръщането на числата. Вие вземате човека като цяло число и искате това число да бъде щастливо. Но щастие то е един променлив процес. Щастие то не е цяло число. В даден момент искате да бъдете щастливи, но искате едно цяло число. Щастие то никога не иде с едно цяло число. Невъзможно е да му турите едно цяло число и да го определите, защото цялото число е прогресивно. Ти искаш да бъдеш здрав. Но и здравето не е цяло число. Искаш да знаеш неговата стойност. Но числата могат да се превръщат. Едно може да стане на 2, 2 може да стане на 3, 3 може да стане на 4, 4 може да стане на 5, 5 може да стане на 6, 6 може да стане на 7, 7 може да стане на 8, 8 може да стане на 9, 9 може да стане на 10 - превръщане става. Трябва да разбираш закона, по който става това превръщане. Обаче, щом едно число се превърне, то вече няма същите свойства. Следователно, единицата, като се е превърнала в двойка, нейните първоначални състояния съвършено са се изменили. Тройката, когато става четворка и нейните състояния съвършено се изменят. Четворката като стане пет и нейните състояния съвършено се изменят.

Сега може това да ви смущава, за вас то е съвсем неразбрана работа. Когато някой път вие си мажете лицето, червите страници си, черните вежди си,

червите устните си, какво разбиране, какво знание влагате в това? Казвате, че ще станете по-хубави. Кое ви застава да станете по-хубави? Коя е причината, която ви застава да се мажете? Когато една къща отвсякъде я мажат, има причина за това, нали така? Когато едно ядене се готви, има причина. Когато една жена се маже, кое я застава? Нека се маже, но въпросът е там - защо и за какво се маже, какво ще ѝ допринесе това мазане. След като се намаже, какво ще спечели? Тя иска да превърне, да преобрази лицето си. Тя е малко черничка, иска да направи лицето си бяло, червено, устните си червени, веждите си черни. Тя иска да се представи за такава, каквато не е. В дадения случай аз вземам жената като едно число. Не мислете, че говоря за вас жените. Жената е един символ в природата, една форма, която съществува. Онова същество, което е у жената, не го знаем какво е. Откъде е дошло и как е влязло, не го знаем. Ние му знаем къщата, знаем му прозорците, знаем му телефона, знаем му главния вход и автомобила, с който се движи. Всичко знаем, но онзи, който се движи не знаем кой е. Той е чужденец. Той е дошъл, настанил се е там инкогнито, живее там под името жена.

Вие по някой път разсъждавате върху живота си и казвате, че сте нещастни. Какво разбирате под думата "нещастие"? Вижте онази, грозната жена, как разрешава въпроса. Тя знае, че е грозна. Отива и купува за един лев червило, за два лева белило, за един лев помада и става красива. Приятно ѝ е, радва се, че се е изменила малко. Тя не е измислила това. Това природата го прави. Онзи, непознатият, който е влязъл у нея, той се боядисва. Живее в тялото ѝ и се боядисва всеки ден. Запример, ако аз бях дама, щях да се червисвам и белисвам по съвсем друг начин. Ако исках да бъда бял, щях да ям грах три-четири месеца и тогава ще имам бяло лице. Ако искам да

бъда малко червен, щях да пия малко винце, но не тъй, както вие го употребявате. Как ще го направя, това е моя работа.

Превръщане на числата. Ако вие затоплите вашата къща, отвън като влезе някой, казва: Кои са причините, които са ви заставили да затоплите стаята си? Ще кажете, че имате право. Не че имате право, някой ви е заставил да стоплите стаята, вън е 30 градуса студ. Значи, студът ви е заставил - външният студ се превръща във вътрешна топлина. Мога да изменя условията. Ако вътре е топло, вие ще искате да влезе в стаята ви хладина. Ако топлината иде отвън, вие ще предпочитате хладината в стаята си. Това са превръщания на известни състояния, на които всички хора са подложени. Казвам: Със стоплянето на стаята какво се постига? Този закон се пренася и в обществото; ако на известни хора външните условия на живота се влошават, вътрешните се подобряват, ако вътрешните условия се влошават, външните се подобряват. Това е закон. Ти искаш да бъдеш щастлив. Но за да бъдеш щастлив, нещо трябва да се измени. Ако вие не превърнете вашите дърва на огън, яденето няма да стане, хлябът няма да се опече. Следователно, вие трябва да разбирате закона на превръщането. Ако водата не може да се превърне от твърдо състояние в течено, от течено във въздухообразно, ние няма да имаме дъжд. Дъждът се дължи на превръщането на водата от едно състояние в друго.

Съвременните хора искат един свят без превръщане, един свят без страдания. Свят без страдания, е свят без радости, а свят без живот, е свят без смърт. Ти искаш никой да не умира. Трябва и никой да не се ражда. Природата иска да направи никой да не умира. Но каква е придобивката? - Тогава и никой няма да се ражда. Казвате: Не може ли без умирање? Така веднъж попитали Паганини, не може ли да свири без струни. Казал, че

може, но не се явил на концерта. Публика дошла да види това чудо, но сцената останала празна.

Каква трябва да бъде философията, върху която трябва да се съгради здраво живота? Най-напред ти си млад. Но това е временно състояние. Числото ще се превърне, ти ще възмъжееш - ще станеш стар - състоянието ще се измени. В средната си възраст, учен човек ще станеш и след това ще остарееш. И там няма да спреш. След като излезе вън от строя, след старостта, какво иде за човека? Една комета след като си изгуби опашката, какво става? Престава да лети в пространството. След милиони години тя ще стане на планета. И по-нататък какво ще стане? Слънце. Слънцето и то може да се превърне в планета. Но питам: при сегашните условия нашата земя може ли да стане слънце? Тя няма възможност да стане слънце, понеже е част от слънчевата система. От това следва законът: Всеки човек заема място в известна система в космоса, в Битието и там си остава. Земята ще си остане земя. Марс ще си остане с тази големина, която има. Може да се увеличи малко, но незабележимо. Земята може да нарасне, но не много. Това е нищо. Диаметърът на земята е 12 хиляди километра, на Слънцето е 800 милиона километра. Когато ти си поставен в някаква система, гледаш някого и казваш: "Аз искам да бъда като него, цар." Ти не разбираш съотношенията на този цар. Той принадлежи на друга система, ти като него не можеш да бъдеш. Някога ти може да мислиш, да си въобразяваш, че си цар, но и да станеш цар, втори като Наполеон няма да се роди. Може само като актьор да го играеш. Като изучавали черепа на Наполеон, открили, че той имал силно развити центрове на обективния ум. Наполеон имал близо 35 см дължина на челото. В него са били силно развити математическите и творческите центрове. Имал идея да създаде една грамадна империя, но на

Наполеон му липсвало нещо, което му попречило да съгради тази империя. Но да оставим този въпрос.

На всеки човек липсва по нещо. Ти защо се чудиш, че не можеш да постигнеш желанията си? Липсва ти нещо. И трябва да ти липсва. Защото ако не ти липсва, ти не можеш да живееш в тази среда, в която си. Ако не ти липсва нещо като дете, ти няма да станеш възрастен. Тази липса в детето му създава известен стремеж да расте. И на възрастния липсва нещо, и на стария липсва нещо. След като остарее, човек казва: "Не искам повече да живея, искам да си замина." Не казва къде иска да замине, защото иска да остане скрито, инкогнито. Аз често съм привеждал този пример: Във варненското село Николаевка един старец казва: "Викайте свещеник да ме причести, защото аз съм пътник, но ми дайте да се наям. Дайте ми хубаво да си хапна, това е последният ми обяд. Чудят се всички. Отива попът да го причести, но като го вижда как и какво яде, казва му: Ти ще живееш още 20 години. Той казва: Слушай отче, причести ме, защото за последен път обяждам, ще си замина. Той се смее: Като тебе такива още много има да живеят, лесно не си заминават. Тръгва си попът и още не отишъл до пътната врата, дядо Ради се простира и умира. Това е един истински случай, не е измислен. Много малко верующи имат тази опитност на дядо Ради, неговото присъствие на духа, никакво задебеляване на езика, яде си съвсем нормално човекът. Казва: "Дигам си багажа, напушам квартирата по всичките правила." И си заминава човекът. Другите плачат. Той казва: "Сбогом!" Маха си ръката: "Няма да ме видите втори път." Виждане няма, помнете това. Никога няма да се видите тъй, както сте сега тук на земята. Има други начини, но по този начин - не. Какво ще искам да ме виждат тези, които са ме мъчили? Изобщо няма да им се покажа. Какво ще ми отговорят, ако им се представя и ги попитам кой

съм аз? Човекът ще каже: Зная, ти си слънцето. А умният човек ще каже: Опитал съм светлината и топлината ти и затова те познавам. Поетът ще каже: “О, слънце на душата ми!” То е без смисъл. “Опитал съм топлината и светлината” - това е истинският отговор.

Когато изпаднете в някое противоречие, вие трябва да си отговорите, защо страдате. Вие страдате и ако ви попитат защо, какво ще отговорите? Някой казва: “Горят ме на огън.” Сега аз ще ви кажа защо страдате. Вие, които ме слушате, всички имате по един лотариен билет от хиляди години и чакате. Всеки носи в джоба си своя билет и чака. Какво? Да бъдете здрави, да бъдете щастливи, да бъдете богати. Хубаво е желанието, което човек има, право е. Имаш право да носиш лотариен билет, да мислиш за него и да очакваш печалба. Но дали ще се реализира, то е въпрос. Това не става само по желание, или заповед. Може за в бъдеще да гоиде печалба. Има 500 хиляди лева печалба, но има и 10 милиона долара. Само един може да спечели 500 хиляди. Възможно е да се падне на тебе, ти си един от кандидатите за 500 хиляди. Имаш възможност във вечността. Имаш само една възможност в цялата вечност да спечелиш 10 милиона долара. Знаете ли как индусите представят вечността? - Една единица с 15 нули след нея. Това е половината и като сложите още толкова, тогава ще имате цялата вечност.

Често са ме занимавали с нещастията си. Аз зная как този човек може да стане щастлив, но по никоя начин не мога да му го кажа. Той носи една тояга и аз виждам, че тя е от дядо му, виждам какво богатство носи той. Казвам: Доста тежък му е късметът. - Не съм станал още късметлия. Това е ключът. Ти ще счупиш тази тояга, ще извадиш звонковите монети, които са вътре и ще видиш, че твое то щастие е било в тоягата. Или казано другояче, щастие то на човека седи в негова-

таволя. Във волята има нещо скрито, навинтено, трябва да се развинти. Сега мнозина търсят лесния път. Има много написани книги за щастието. Това са забавления. Щастието е в това, да превърнеш известна отрицателна сила в себе си в положителна. Ти не можеш да бъдеш щастлив, докато не превърнеш нещастieto си в горивен материал. Ти не можеш да имаш любов, докато не превърнеш омразата в горивен материал. Омразата е гориво, от което ще се прояви любовта. Защото за да се стопли твоята стая, трябва да си послужиш с омразата като гориво. Как ще направиш това? Ще я сложиш на огнището и ще я запалиш. Като доиде любовта ще види, че е топличко, приятно в стаята ти. Тогава ти ще получиш първите уроци, какво нещо е любовта.

Трябва да познавате великия закон за превръщане на енергиите. Ако ти не знаеш как да съпоставиш своя ум спрямо твоего сърце, чувствата си спрямо ума си, или ако не си в правилно съотношение с външния свят, ти неминуемо ще имаш много разочарования в живота. Една майка може да мисли, че детето ѝ е гениално. Може да е гениално, но условията за гениалността са определени. Маиката трябва да създаде гения, преди да го е родила. Защо? И най-добрият грънчар, ако няма хубава пръст, не може да създаде хубаво гърне. Следователно, един грънчар, за да направи хубаво гърне, трябва да има хубав материал, хубава кал. Ако искате да си създадете един положителен характер, или порочен живот, трябва да имате съответен материал. Но ще си зададете въпроса: Защо Господ ме е създал такъв? Аз отговарям за Господа: Защото такава кал имаште. - Ами защо сме нещастни? - Защото калта ви не е хубава. Ама защо не съм добър? - Защото злото не си впрегнал в работа, омразата не си превърнал в гориво. Вие сте чели много пъти Писанието, което казва: Понеже Адам стана като един от нас да познава закона на доброто и злото, а не е

бил умен като нас да го сложи на работа, за да не би да направи втора погрешка, Господ реши да го изпъди от рая. Адам разбра, че Господ е прав, като го изпъди; Той му даде голямо знание, но Адам не можа да го използва правилно. Всички хора днес се оплакват от знанието, което придобиха в рая. Като дойде някой при тебе, поусмихне се малко, погледне те в очите и каже: "Много те обичам. Може ли да ми направиш една малка услуга, да ми дадеш пари назаем." Вчера разговарях с един брат, който ми каза: "Дойде при мене един, който се препоръча, че е от Бялото Братство и ми поиска 250 лева, при условие, че ще ги върне. И до днес не ги е донесъл. Няма и следа от онзи бял брат." Не е чудно. На колко банки парите са взети и не са върнати назад. Този човек, като вземе парите, ще те излъже. Аз съм привеждал и друг път този пример, дето един турски султан повикал един ходжа, много учен и му казал: Кажу ми една лъжа. Той казва: Не мога да ти кажа лъжа, защото ми трябва такъми, без тях не мога да лъжа. - Колко ти трябва за такъми? - 250 жълтици. - Дайте му 250 жълтици. Пратил той агюланта си да ходи с него. Тръгнали от джукян на джукян, но такива такъми нямало. Тогава казал на султана: "Тази е последната лъжа, която ти казах." Защо хората лъжат? - Защото нямат такъми. Но да ви приведа това на обикновен език. Без такъми, значи без пари. Вземал си пари назаем, нямаш такъми, послъгваш. Имаш пари, имаш такъми, веднага плащаш.

Нужно е правилно разбиране на живота. Ние сме в една епоха, където трябва знания. Външният свят изисква от учения, от инженера, от адвоката, от лекаря, от свещеника, от всички се изисква нещо. И ако те не могат да дадат това, което хората очакват, ще се намерят в трудно положение. Най-важното е да се научите да превръщате числата. Освободете се от илюзията да търсите щастието по стария начин. По

стария начин никой не може да го намери. За да намериш щастието, ти трябва да се освободиш от всички ограничения. Дотогава, докато имаш слабост към парите, докато имаш слабост към славата, към гордостта, към удоволствията на живота, никога не можеш да бъдеш щастлив. Защото парите ще ги изгубиш, славата на земята ще ти вземат, жената, която обичаш, ще ти вземат. Имаш мъж, когото обичаш, ще ти го вземат. Това трябва да знаете. А вие мислите, че никой не може да ви вземе мъжа, понеже го обичате. Ще изпаднете в положението на оная жена от Варна, която често казвала на мъжа си: "Ако ти умреш преди мене, искам да ми се явиш и да ми кажеш какво има на другия свят." Той бил юрганджия, абаджия и голям майтапчия. Като минел от единия край на чаршията до другия, всички се смеели. Пък и майстор бил, никой не можел да ушие грехи като него. Но заминава за другия свят. Тя скърбила за него. Една вечер той ѝ се явява насън. Тя го пита: Кажу какво има на оня свят? - На оня свят е като тук. Малко студено е, и там трябва да се юргани. Може ли да ми дадеш един? Тя казва: Юргана си не давам. По едно време идва една млада, красива жена, хубаво облечена и го хваща. Първата казва: Защо вземаш мъжа ми? Другата казва: Сега той на мене е мъж. Хващат се под ръка и си отиват. Първата плаче, че ѝ взели мъжа. Събужда се. Тя плаче, а той се влюбил в друга. Ето моето обяснение. За умираещия другите плачат, а той се влюбил. Момата се е влюбила, детето се е влюбило, напущат майка си и отиват в другия свят.

Ние сега няма повече да се спираме, оставяме теориите настрана. Аз създавам една нова теория. Всеки от вас има право да създаде каквато иска теория за превръщането на числата. Вие трябва да разбирате тези закони. Необходим ви е един силен контраст за да бъдете щастливи. Трябва да дойдат у дома ви един

първокласен глупак шегаджия и един умен човек. Като дойдат тези двамата, вашето щастие ще дойде по два начина. Ако мъжът е неспокоен, тревожен, глупавият го успокоява. Той казва: "Ще се уреди тази работа, не се смущавай. Аз зная, че работата ще се уреди още утре." И каквото каже - става.

Разправяше ми един селски чорбаджия. Имал той един слуга на когото не можел да се кара. Чорбаджията казваше: "Той като ме погледне, ми става весело." Счупила му се колата, той е готов всички да бие. Слугата казва: Няма нищо, утре колата ви ще се оправи." И наистина, на другия ден иде един майстор и казва: Има ли тук някоя счупена кола? И се сбъднало това, което слугата казал.

Това именно хората наричат късмет. Късметът са тия двама души: единият е умен, а другият не е умен. И двамата са умни, само че единият минава за умен, а другият за глупав. Но аз съм наблюдавал тия дето ги наричат глупави. Той като мине, поусмихне се и каже: "Всичко ще се оправи." Всъщност, тези глупавите хора, някой път са много умни. Той отива при господаря си и казва: "Изкопах гърне със злато, но не ми трябва, вземи го." Господарят казва: "будала". А той иска да каже: "Изучавай будалата. Докато будалата живее при тебе, ще ти е добре. Ако аз бях от умните, никога нямаше да ти донеса гърнето. Ти дължиш щастиято си на това, че аз съм будала. Благодари, че съм от глупавите. Поумнея ли, ти ще опънеш каиша." Когато Господ ти даде един глупав мъж, радвай се, защото той ще те направи щастлива. Когато Господ ти даде една глупава жена, радвай се, защото глупавата жена ще те направи щастлив. Не говоря за такава жена, която мъжът счита глупава, а тя е умна. Като погледнеш, тя е най-разположена в дома. Като остане сама, играе си, пее си. А като дойде някой, тя е готова да обслужи. Ще кажете: "Хлопа ѝ дъската." Тя ще каже: "Моята дъска хлопа, но твоята джаж. Аз с

тропането си намествам дъската, а ти като не знаеш да тропаш, дъската ти остава ненаместена.” Като кажем за някого, че дъската му хлопа, значи, че числата не са поставени на мястото им. Питам, ако ти поддържах идеята, че си княжески син, а не знаеш името на баща си и майка си, нямаш никакви документи, кой ще ти повярва, че си от царски произход? За да ти повярват, трябва да носиш всички документи със себе си и да ги покажеш. Щастие то се добива с документи. Без документи не може. Около мене има доста князе и царе. Като ви наблюдавам, дойдох до заключение, че българският народ се състои от царе, князе, графове, царици, княгини, все от висок произход. Всеки българин, и прост, и учен казва: Аз да стана цар, веднага ще оправя света. Но в света не сме ние последните числа, които ще оправят света. Ти си едно число, но не си последно. Там се заблуждаваме. Мислим, че от човека няма друго по-горно същество. Това трябва да се обясни. Има и други същества. Ако всичките мравки, ако всичките птици искаха да оправят своя живот, биха ли могли? Защо са нещастни птиците? Защото когато птицата си пее, дойде някой, дигне пушката и тя падне. Значи, има и други същества. Някое млекопитаещо седи, дойде някой, дигне пушката, гръмне и то падне. То мисли, че няма друго същество, а то дигне пушката и гръмне. Ти искаш да ме убедиш, че Господ му взел душата, а то е убито с пушка. Тъй както сега се обясняват нещата, те са за деца. Тогава как ще си обяснят птиците, които умират от куршум. Действително, някой път умират и от собствена смърт. Но и тогава има причини.

Аз не искам да внеса смут в душите ви. Той и без това съществува. Ще вярваш в едно нещо: Този живот, който живееш, който е в тебе, който се проявява в тебе, не мисли, че си ти. Понякога други души живеят във вас. До 7 години живее един, до 14 години живее друг,

до 21 години живее трети, до 28 години живее четвърти. Тъй щото, като станете на 120 години, много души са живели във вас - хора все от високо произхождение. Вие се чудите някой път, че сте се изменили. Ти си хотелиер, дошли са толкова души, някой си платил, някой не си платил. Какво си виновен ти, че си се изменил? Човек не може да открие своята промяна. Причините за външните промени мъчно се разбират.

Сега да се върнем на въпроса, който обяснява в какво седи щастието. Начинът, по който съвременните хора търсят щастието е неправилен. Мнозина писатели пишат за щастието. Това щастие по наследство не иде. То не може да се даде. Щастието е нещо, което човек трябва да добие с усилията на своята воля. Щастлив човек може да бъде само онзи, който е свободен от всички странични мисли. Добро и зло, богатство, сиромашия, смърт, раждане, не трябва да му влияят. Щастието стои по-високо от всички противоречия, които съществуват в човешкия живот. Ти търсиш нещо, но какво точно, не знаеш. Щастието е извън злото, извън омразата, то не е в богатството, не е в доброто. Защото ти можеш да се заблудиш, че си добър. Щастието не отрича нито доброто, нито злото, но те са само условия за добър живот. Когато любовта дойде, ти примиряваш всичко. Ти примири положителните и отрицателните черти в себе си, като ги впрегнеш на работа. Щастлив е този, който е примирил всички противоречия, които съществуват в неговата душа. Понякога, когато сме в гората, гледаме дърветата и казваме: "Кога тия дървета ще станат хора?" Ако всички дървета бяха станали хора, ако всички млекопитаещи, ако всички птици, ако всички риби бяха станали хора, щеше ли да има щастие на земята? Вие благодарете, че растенията няма да станат хора, благодарете, че животните няма да станат хора, благодарете, че

птиците няма да станат хора и благодарете, че вие сте станали човечи. Защото до известна степен растенията спират щастието. Щастието е в това, което хората постигат. Те го постигат заради растенията и животните, заради птиците и цялото Битие. Когато човек се повдига, той изразява стремежа, копнежа на всички същества. Те намират израз в него. И щом си щастлив, ти няма да имаш в природата неприятности, нещастия, защото всичко това се примирява с тебе.

Щастието седи по-високо от каквато и да е философия на живота. Ти не трябва да се нервираш за нищо. Понякога се разговарям с учени хора. Аз още отначало разбирам, че те искат да попитат за някои неща, но намират, че аз не съм отговорил на въпроса добре. Казвам, има въпроси, които могат да се поставят най-малко по 12 различни начина. Запример, въпросът, какво нещо е животът, има 12 отговора, но само един отговор е съществен. - Живот има там, където няма смърт, а където няма смърт, има щастие. Пълният живот носи пълно щастие. Следователно, щастлив е този човек, който оперира с неопределени числа, които постоянно се развиват; той има всичко в себе си. Богат човек, който притежава цялото богатство на земята, не може да бъде завистлив. Завистлив е само гребнавият човек. Омраза, злоба може да има само един гребнав човек, защото тези качества са достойние на гребнавите хора. Вкусват се само гребнавите, онези, които лъжат, малодушните, маловерните, сприхавите, защото са гребнави, малки човечета. Понякога в света те минават за гении. Това е едно недоразумение. Сянката нищо не създава в света. И ако някой каже: човек трябва да бъде добър, се подразбира, че ти трябва да поставиш своята доброта в движение. Нима, ако аз видя един вълк, който е хванал една овца, ще се задоволя само да му кажа: "Пусни овцата." Не, ще го хвана за челюстта и тогава ще

му кажа: Ще пуснеш овцата, или ще разчекна устата ти. И ако не ме послуша, ще му разчекна устата, нека страда. Защо? Защото по-добре е той да страда, отколкото да изяде овцата. Ще ме попитате имам ли право да разчеквам устата на вълка? Докато той има желание да изяде овцата, у мене пък ще има желание да му разчекна устата. Тази философия права ли е? Права е. Следователно, дотогава, докато в теб има противоречия, докато ти се занимаваш с дребни работи и мислиш, че без лъжа не може, твоята уста всякога ще бъде разчекната. То значи, че всякога ще бъдеш подложен на страдания, защото направиш ли едно престъпление, ти си нарушил реда и порядъка на по-високи същества и те ще те хванат за устата. Питат: "Ще правиш ли пак престъпления?" - Ще правя. Хванат те, разчекнат ти устата и ти страдаш. Това е само едното обяснение, а има още 11. Всяко положение е една фаза. Казвате: Защо страдам? Аз зная защо страдам, аз зная защо съм нещастен, зная и защо хората са нещастни, зная и как могат да се излекуват. Ама защо да ги излекувам? Светът сам трябва да се излекува, аз няма да го лекувам, но себе си трябва да излекувам. Бог толкова възлюби света, че на всеки, който повярва, дава условия. Който не повярва, ще остане със своя грях. Сега хората искат да бъдат спасени без работа, без вяра, без добродетели, без истина, тъй изведнъж, наготово, като писани яйца. Такова нещо не съществува. Не се плашете от вашите погрешки, не се плашете от злото. Вложете в себе си онова мощното, силното. Вложете го в живота си, във вашия ум, във вашите добродетели, не се спирайте върху въпроса за вашата греховност. Някой път вие може да мислите, че сте много големи грешници. Че сте грешници, то е право, но като сте грешници, как трябва да постъпвате? Какво трябва да се разбира под думата "грешник"? И най-бедният човек има възможности, може да работи за

в бъдеще, може да стане богаташ. Той има ум да управлява най-голямото имане. При индивидуалното възпитание на младите, не може да има едно правило. Старите казват, че младите не живеят като тях. Но и старите не живеят нито като младите, нито като възрастните. Всеки трябва да живее като себе си. Казвате: "Да има едно правило." Ето едно правило: Не яж, докато не ти се яде. Не пий, докато не ти се пие. Не се занимавай с тези атавистични склонности, които отпосле са дошли. Пий само това, с което си се родил. Яж, пий, обличай се, но за себе си, не за хората. Ако аз съм говедар и по три пъти на ден меня костюмите си, като ходя с говедата, ако ме видите с цилиндр, с фрак, с бастун, намазан с помада, да мириша - то и говедата ще почувстват, че им мирише приятно. Но ако се намажа с масло, те ще почнат да ме ближат. Ако се намажа с мед, всички пчели ще накацат върху мен. Ако аз бях един говедар, по три пъти щях да се обличам, щях да нося фрак, всичките си гердани щях да сложа и така нагизден щях да ги обикалям.

Има един език на живота. Ще помните едно: Един вол може да те направи щастлив, един кон може да те направи щастлив, една птица може да те направи щастлив, една риба може да те направи щастлив. Това са числа, които съществуват и хората могат да се ползват. Един скъпоценен камък може да те направи щастлив, също и изгревът на слънцето. Срещнеш един човек, той може да те направи щастлив. Може вие да не вървате в тия неща. Когато един човек дойде зимно време в къщата ви и донесе кибрит, грасне и запали огъня, не ти ли носи той щастие? Носи го. Аз съм срещал мнозина да ми казват, че откак си купили този кон, всичките им работи тръгнали напред. Това суеверие съществуваше и в миналото. Египтяните, които почитаха бика Апис като свещено животно, почитаха и котката като свещено животно. Докато египтяните

почитаха Апис като свещено животно, добре им беше. Щом престанаха да го считат за свещено животно, те загазиха. Сега нито египтяните, нито китаеците го смятат за свещено животно и Египет не е такъв, какъвто беше в древността.

В съвременната религия хората са паднали толкова долу, че трябва да изучават сами себе си. Ти трябва да обичаш хората, единствено поради своето щастие. Не можеш да бъдеш щастлив, докато не обичаш поне един човек безкористно. Това трябва да знаете. Едно правило: За да бъдеш щастлив, ти трябва да обичаш някого, без той да знае и това да ти е приятно. Само като го видиш, ще ти е достатъчно да бъдеш щастлив. Знае ли той, ти губиш щастията си. Аз не искам да вярвате, а да опитате. Обикнете едного, без той да знае, за да проверите истината. Не искам да споделяте с мене, но да направите опита, да проверите истината. Затова се казва в Писанието: Обикнете се един друг, за да бъдете щастливи. Обикнете се един друг, за да бъдете здрави. Ти трябва да обичаш поне един човек, без той да знае и тогава ти ще можеш да обичаш всички. Такъв е законът. Ако обичаш едного без той да знае, ти си като извор, който тече хиляди години и без да знае, цялата местност около него става рай.

Когато Мойсей вдигна своята тояга в пустинята, каза: "Аз не мога ли да ви извадя вода?" За кого направи той това нещо? Понеже Мойсей не каза името на Онзи, за Когото го прави, сгреши и не можа да влезе в Обетованата земя. Не мога ли аз да ви дам? - Той каза аз, не каза името на Бога и сгреши. Никога не казвайте за кого правите нещата. И на мене мнозина са ми казвали: Аз за Бога го правя това. Или това за баща си го правя, това за учителя си го правя. Направи го така, че никой да не те знае, нищо повече! Всички се явяват и казват: Аз това за тебе го направих. С това вие носите нещастие

на мен и на себе си. Щом зная, че има един, който ме обича, аз съм нещастен. Защото всеки, който те обича, очаква нещо от тебе. Ако пък ти не можеш да го направиш, ще страдаш. Той обикаля около тебе, внимателен е, иска да му послужиш, а с това ти създава неприятност. Всеки от вас може да бъде нещастен и щастлив. Вие казвате: "Стига той да ме обича!" Кой? - Не знаете, само чувствате неговата обич, усещате присъствието му. Понякога той може да не е на земята, да е другаде някъде, да не му знаете нито адреса, нито името. Обаче любовта на този неизвестен повдига завесата. И когато си много тъжен, той намира начин да те успокои и после пак потъва в мълчание и неизвестност.

Сега това е за онези от вас, които искат да бъдат щастливи. За онези, които ще бъдат нещастни - понеже всички няма да бъдат щастливи - това, което казвам не се отнася за тях. Онзи, който е нещастен, можете да го направите щастлив, като го обикнете. Но когато направите добро, кажете за кого го правите. Може да обичаш съзнателно, без да казваш, или пък да обичаш и да казваш. И едното е хубаво, и другото е хубаво. Но в дадения случай когато онзи, който те обича ти казва това, ти си нещастен и той е нещастен, но същевременно има трето лице, което е щастливо. Такъв е законът: двама са нещастни, а третият е щастлив. При незнайното първият е щастлив. Това е отношението на числата. Единицата е символ на щастието. Тройката е закон на равновесието - тя показва, че когато двама са нещастни, има трети, който е щастлив. Това е законът на равновесието. Щом си нещастен, ще кажеш: "Аз съм един от двамата, които поддържат щастието на трети." Защо страдаш? - Аз поддържам щастието на един, който е около мене. Ще знаете: Този, на когото вие поддържате щастието, един ден той ще заеме вашето място и ще ви отстъпи своето. Гои ще ви повдигне. Аз

мога да ви обясня закона биологически, но сега нямам време, топло е, изпотихте се, някои от вас заспаха. Не че заспивате, но се трансформирате; този идеен свят ви става толкова приятен със своята красота, че вие се пренасяте в него. Някои от вас излизат от тялото си, както красивият момък като види красивата мома почва да излиза от къщи. Аз не искам да ви говоря повече, за да не излизате.

Ще ви оставя стиха, върху който да мислите: “Бог толкова възлюби света, че даде Своя Син Единороден, за да не погине всеки, който повярва в Него.” Бог толкова възлюби света, че даде Сина Си, за да бъдете щастливи. Разбирайте закона на Любовта: Да обичате едного, без да го знаете кой е. И когато аз говоря за Бога, разбирам точно това - да обичаш Бога, на Когото лицето не си видял. Но щом Го обичаш, Той ще ти дари щастие. А ти искаш да снемеш този Господ на земята, да Го видиш в известна форма. Затова Мойсей е казал: “Не произнасяйте напразно името Божие.” Забрането е да се произнася Неговото име. Говорете за това, което знаете. Знаете ли какво нещо е любовта? Онзи, когото обичаш, още отдалече го познаваш и чакаш да мине, та само отдалече да го видиш. Поне тази опитност всички сте имали. Няма нито един от вас, който да не е имал този свещен трепет - и на пет години като сте били, и на десет, и като студенти. Аз веднъж срещнах една стара баба на около 80 години, влюбила се в един момък. Казва му тя: “Много те обичам.” Показва му се уж сериозна, но като го хване, ще го презърне и ще го целуне. Казва: Много го обичам. Като не дойде при мене, става ми много мъчно, не мога без него. Влюбила се. Казва: Ако бях млада, 16-годишна, бих му пристанала. Не е лошо. Това е свещен трепет. Вие се учудвате на тази стара баба! Млада е тя щом обича. Казвам ѝ: “За тебе е по-добре, ще живееш повече години, и за този младия човек е хубаво, учен

човек ще стане.” - “Хубаво е да стане учен човек, но да не е далече от мене.” Тя иска той и като учи да е близо до нея. Единственото нещо, което може да направи човека щастлив, е да изпълни този закон - да обича. Има смисъл. Обичайте, за да бъдете щастливи. За да се реализира животът ви на земята, трябва да се създаде едно общество от презви хора, които да ви е приятно да слушате. Като срещнете човека, да знаете, че той има кого да обича. В лицето, челото на такъв човек е изразена една идея. Срещали ли сте вие щастлив човек, да знаете как изглежда? Като видите един щастлив човек, вие никога няма да го забравите. Всеки един от вас може да бъде щастлив. Един лотариен билет не може да ви направи щастлив. Развийте моягата, която остави дядо ви. В нея е вашето щастие. Аз ви казвам: Вярвайте в непостижимото! Ти мислиш, че нещо е непостижимо, защото в него е твоего щастие, а то не е непостижимо. Не, непостижимите неща са постижими, а постижимите са непостижими. Туй, което в даден случай мислиш, че си постигнал, то е непостижимо. Тъй щото, непостижимите неща са постижими и постижимите неща са непостижими. Така мислят най-великите философи и мъдреци.

Сега ние имаме една култура. Ако ти вярваш в тази култура, как ще намериш и използваш в нея всичките възможности? Но тази култура ще се измени сама по себе си, постепенно. Има сили в света, които ще я изменят. В света съществува един друг закон, както съществуват пролет, лято, есен, зима. Питам: дърветата, които растат, от самосебе си ли израстват? Има нещо в слънцето, което като грее, им помага да растат. Ако слънцето не грееше, никакви дървета, никакви риби, никакви цветя не биха съществували. Казвам: Съществуват сили извън живота, които го изменят. Тревата не се смушава, тя знае, че като изгрее слън-

цето, тя ще порасне. Невъзможното за зимата е възможно за пролетта; невъзможното за пролетта е възможно за лятото; невъзможното за лятото е възможно за есента; невъзможното за есента е възможно за зимата. Това са промени, закони. Някои неща остават неизяснени, но и това е закон. Астрономът насочва своя телескоп, той не изучава цялото небе, а само една звезда. И на теб не ти е нужно всичко да видиш, достатъчно е нещо да знаеш: къде е звездата на твоето щастие. И като насочиш тръбата си натам, веднага ще осмислиш живота си и ще добиеш сила и мощ. Щастливият човек смърт не го закача. Той е господар на живота. Писанието казва: "Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога." В християнството трябва да дойдат много нови хора, да развият този стих. Вие разглеждате нещата по един механически начин. Господа Го делим: поставили Го в църквата, поставили Го в Бялото Братство. Това не е никакъв Господ, Той е Господ на човешкото нещастие. Тези господовци, които руската църква имаше, докараха всичкото нещастие на съвременна Русия. Рисуват Господ с брада. Казват на един професор: Ето вашия Господ. Професорът казал: "Този господ можете да го носите из Москва, той заслужава, но той не е моят Господ. Моят Господ никой не може да Го носи както тази икона носите." Докато хората разнасят нашия Господ навсякъде, бедите винаги ще бъдат с нас. Ние разчитаме на този Господ, който никой не може да носи и показва. Аз наричам това щастие в света. Ще имаш една велика, възвишена идея за Бога. За Него не говорете, защото Той е свещен. За всичко друго може да се разисква, но не и за Него. Бог е великото щастие, към което човешката душа се стреми. Във всяко отношение: обществено, семейно, индивидуално, навсякъде човек иска да бъде щастлив. И той има право да бъде щастлив. Евреите

представят Господ с брада, но Той не трябва да има никакъв образ. Казвате: Направи Бог човека по образ и подобие свое. Донякъде човек прилича на Бога. По сърце той може да прилича, но не по лице, не по очи, чело. Лицето на човека предстои да се измени. Новата светлина, която човек носи в сърцето си, ще измени лицето. Това е благородството, което носи.

Искам вие всички да бъдете свободни, да имате свободни възгледи, не слободия, не свобода да отричате нещата. Аз не съм за отричането. Аз съм за онази вечна истина, която човек, като я приеме, е доволен и при най-лошите условия може да бъде щастлив. Там, където другите умират, щастливият човек живее. Той владее този велик закон, тази магическа тояжка, която древните алхимици, най-учените хора на Египет и Асирия са имали. Всички хора са се стремили и до днес се стремят към щастие, всички искат да бъдат щастливи, всички хора изучават закона на щастие.

Теософите искат техния Кришна Мурти да бъде щастлив. Но тъй както те искат да намерят щастие, не могат да го намерят. Казват: Да се освободи човек от ограниченията. Щастие то трябва да дойде първо да освободи човека. Животът трябва да дойде първо да освободи човека. Без живот ние не можем да бъдем свободни. Щастие то само по себе си трябва да освободи. И когато ние говорим за Бога, за Онзи, Който е създал света, знаем, че Той ще го освободи. Тогава всички ще познаят Неговия Закон и ще бъдат щастливи.

Беседа, държана от Учителя на 25 септември. 1932 г.,
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

НАМЕРЕНАТА ОВЦА

Ще прочета 15-та глава от Лука.

Това, което ще говоря, ще го означа така: Намерената овца. Има известни положения в живота, които трябва да станат ясни на всеки разумен човек. Знанието, което иде сега, е за разумните. Знанието върви в две посоки: по-нисшите животни се раждат със своето знание и човек се ражда със своето знание. Но човек придобива част от знанието си. Това знание, с което човек се ражда, то е придобито, той го носи. Но това, което сега придобива, с това се отличава човек. Той се отличава с придобитото знание, не с общото знание, не с донесеното, защото животните в това отношение еднакво са завършили своето образование някъде. Но човек ги е надминал. Човек е следвал в същото училище, при същите професори, обаче какви са били причините, че ги е надминал а те са останали назад знаете ли? Човеците са прогресирали, дошли са до една фаза на знание, което те сега придобиват.

Сега някои от вас се интересуват от моята беседа, или лекция или реферат, може да го кръстите както искате. Някои от вас не се интересуват. Защо? Аз зная причините. Онези, които се интересуват, има защо да се интересуват, разбират. Ако аз съм богат човек, вие се интересувате от мене, защото може да вземете

нещо. Ако сте търговец, се интересувате; обаче, ако не можете да вземете никакви облаги, никак не се интересувате. Но, аз ви казвам: има ред положения където всички хора трябва да се интересуват. Вие не можете да не се интересувате от въздуха. Няма някой, който да не се интересува. И най-малките, и най-големите животни, всички на земята се интересуват от въздуха; когато той говори, всички го слушат. Той има общ достъп, влиза-излиза навън, ходи навсякъде, нищо не разваля. Някой път блъсне ви шапката, търколи я, събори това-онова, но му прощаваме за всичките волности, които може да направи. Някой път на някоя дама или на някой кавалер, хубаво сресани, им разбърква косите, но те прощават - няма какво да се прави. Прави някои неща несъобразни, но богатата, които прави, надвишават разбъркването на косите.

Истината, която ще ви кажа, вие не можете да я игнорирате. Ще кажете: това са празни работи - това са обикновени думи. Само в празното място може да живее човек, а не в пълното. Казват: тя е празна работа. В празната работа има живот, в пълната няма живот. Христос казва, че на небето за един грешник се радват повече, отколкото за 99 праведни. Небето от праведните няма какво да се интересува. В небето се интересуват за един невежа повече, отколкото за хиляди учени хора, които имат дипломи. Вие се интересувате от един човек, искате да му помогнете, има вашето съчувствие. А на някой човек, по-силен от вас, минавате-заминавате, не обръщате внимание. Влизате в дома на някого и сте готови да направите всякакви услуги на този човек, защото той е болен човек. А на онзи, здравия човек, свършил четири факултета, никакво внимание не оказвате. Как ще обясните този факт? За да се обърне внимание на един учен философ, той трябва да даде нещо от себе си. Никога хората не могат да ви обърнат внимание,

докато не дадете нещо от себе си. Ние обръщаме внимание на човека по единствената причина, че той дава нещо от себе си. Ние обръщаме внимание на светлината по единствената причина, че тя дава нещо от себе си; ние обръщаме внимание на живота, понеже той дава нещо от себе си; ние обръщаме внимание на любовта по единствената причина, че тя дава нещо от себе си. Любовта дава живот, истината дава свобода! Ние обръщаме внимание на мъдростта, понеже тя дава знание. И светлината дава нещо от себе си.

По някой път наблюдавам хората и ми е чудно, що за разбирания имат. Чудя се и на характера им. Психологически, аз го обяснявам за себе си. Но аз ще ви приведа един факт. Вземете един млад момък, който среща една млада мома. Аз вземам примера в най-хубав смисъл, за да изясня истината в най-голямото противоречие. Първо той показва, че има най-голямото уважение, почит към нея, че без нея не може да живее, пише ѝ такива хубави писма! Нарича я божество, че благоговее пред нея, възхищава се, поет става - какво не става, гений става! Обаче, един ден тази мома му покаже, че и тя го обича. Оттам насетне той казва: баща си няма да слушаш, майка си няма да слушаш, каквото ти кажа, ти мен ще слушаш. Горко ти ако погледнеш другиго - ще те пребия. Нито живот ѝ е дал, нито ум, нито един косъм ѝ е турил, но той е господар, тя само него да слуша. Казва: Ако не слушаш, ще те убия! - На какво основание? Изяснете ми този факт. Станал едно божество, което иска повече отколкото Господ иска. Питам: сега с такива разбирания, каква култура може да имаме и какъв морал може да имаме и какво семейство може да имаме, какви деца, какви дъщери може да имаме в един свят с такива разбирания? Този момък ще стане баща, ще се народят като него деца, че ще проконсам! Сега, когато аз говоря за свободата, разбирам, че вие нямате право да искате

от един човек това, щом нищо не сте му дали. Казвате: трябва да ме обичаш! - На какво основание трябва да те обичам?" - Ама ти каза, че трябва да се обичаме. - Да, казвам, ако дам нещо, ще ме обичате, ако нищо не дам, не ще ме обичате. Пет пари не давам, как ще ме обичате! Ако аз съм задигнал от този, от онзи, как ще ме обичате? Значи, любовта е закон. Когато аз казвам, че трябва да се обичаме, подразбирам: който люби трябва да даде нещо. Този, който обича, трябва да даде. Ако ти не даваш, тогава ще кажеш: Ако хората не ме обичат, не съм дал нищо! Не че в тях няма възможност да те обичат, но не си им дал нищо. Сега, това е положителната страна на онзи духовен живот или християнски живот. Съвременните хора говорят за Христовата любов, че страдал на кръста, че това станало, че онова станало. Много хубаво! Това прилича на един американски проповедник, който проповядвал в една американска църква, че хората трябва да бъдат щедри, че трябва да се обичат, да вършат волята Божия. Имало един човек, който бил скържав, винаги казвал: Разбойникът на кръста, без да е дал нещо, се спаси. Цитирам този факт, защото и ние сме като този разбойник. Но проповедникът му казал: Той беше един умиращ разбойник, а ти си един жив разбойник. Ти нямаш право, ти си жив, не си разпънат. Ти по друг закон трябва да живееш!

Друг един факт - от друга страна е непризнателността на човека. Човек след като те обича, дал ти е всичко, и ти пак не си доволен от любовта му. Аз вземам както е в природата, както Бог ни обича. И ние сме недоволни от Божията любов. Какво ми е дал - толкова страдания, побеля ми главата! Не искам страдания. Защо му побеля главата на него? Побеля му главата от много ум. Сега аз можех да ви кажа една истина, но понеже моята глава е също бяла, какво да кажа? Има два вида бели глави, както има два вида черни.

Сега моята глава е бяла, но може и да я почерня. Има бяла и бяла. Защото ако аз някой път се дегизирам да не ме хващат в престъпление, с моята глава ще мина за стар. Има бели глави, които са дегизирани. Но, казвам: разликата между младия и стария каква трябва да бъде? - Ако старият се моли и младият се моли, как трябва да се молят? - Младият може да се моли за това, като падне да може да стане. Старият трябва да се моли, никога да не пада и да няма нужда да става. Защото, ако младият падне и си изкълчи крака, лесно се оправя. Старият трябва да се моли да не падне. Когато младият пада е в реда на нещата, но когато старият пада, не е в реда на нещата. Следователно, младият и старият не могат да имат едни и същи желания, невъзможно е. Това са diametрално противоположни желания. Тогава аз определям: младият човек е за работа - млад е всеки, който отива да работи на нивата. Всеки, който се връща от работа, е стар. Следователно, под думата стар човек, разбираме почивка от работа, а под млад, разбираме работа. Младите хора за мене работа вършат, старият човек е свършил работата си и се връща със своята придобивка у дома си. Онзи, блудният син бил остарял - Писанието не казва, че се връща като дядо. Вие мислите, че бил млад. Той носил толкова пари, изгулял всичко за няколко години и когато се решил да се върне при баща си, най-малко е бил на 60 години.

Тогава ми иде наум за един турски паша, когато бил в Албания, във войната между Турция и Черна Гора. Идва един стар човек при него. Оплаква се: Бие ме баща ми. - Как баща ти? - А той, човекът е на 60 години и казва: Баща ми ме бие. Пашата вижда, че баща му е на 120 години, работи. Казва му: Защо го биеш? Отговаря му: Не работи, хайлазин е, даже колкото моя баща не работи. Баща ми, който е в къщи, и той работи. Пък неговият баща работи повече отколкото сина си.

В сегашната култура ние имаме изопачени понятия за религиозни, обществени, семейни отношения, за млади, за стари, за мому, за момци, за майки, бащи. Слушам хората като казват: Трябва да се живее един добър и честен живот. Жената не трябва да лъже. Защо не трябва да лъже? И мъжът не трябва да хвърля око на друга жена. Аз казвам: Тия хора в рая бяха, не устояха, не можаха да изпълнят волята Божия - на честността не устояха, пристъпиха Божия закон, че сега на земята ще изпълнят Божия закон, че никой няма да ги види. Тя, онази жена, която минава за честна, най-малко десет пъти е хвърлила око на някой красив мъж и казва: Бива си го! Онзи честен мъж, който десет пъти е хвърлил око на някоя красива жена, казва: Бива си я! И минават за честни! Сега вие може да отричате. - Не искам нито да отричате, нито да утвърждавате. Това, което зная, зная че е 100% така. Абсолютно праведни хора няма. В човека има две съзнания, двама души има: има един стар човек и един нов човек; едно разбиране на стар човек и едно разбиране на млад човек; едно старо съзнание и едно ново съзнание. Минава една жена. Старият човек казва: Хубава е! - Ти искаш да задигнеш нещо. Младият казва: Тя е сестра. - Как, сестра? Казвам: Този, старият човек създава известни противоречия. Никой съвременен психолог не е дал никакъв отговор на този въпрос. Съвременните социолози, които разискват Божествения живот, те трябва да разбират човешкото естество, за да създадат известни закони, за да се образува семейството най-първо. Сега съществува едно семейство, но то е фиктивно семейство. От това семейство след сто години нищо няма да остане. След сто години и баща ти и майка ти, всичко ще изчезне, нищо няма да остане. Къде отидоха другите? И на нас ще ни кажат, че са отишли в друг свят. Казвам: може! - Вие ли сте в другия свят? Вие като отивате в другия свят

изучавали ли сте го? Казват, че в оня свят нито яднали, нито пиели, само се гледали. Правя едно възражение. Ако хората в оня свят нито ядат, нито пият, защо им по-дават? Българите защо варят жито? Значи българите вярват, че умрелите ядат и то ядат майсторски. Пък и винце поливат на гроба, а по някой път и ракия. Защо поливат вино и ракия, ако те нямат нужда? Това са мои възражения. Казват: Обичай. - Но този обичай, ако е обичай трябва да има психологическа причина. Аз искам да обясня един факт, не външната страна на факта, както е, но вътрешната страна.

“Радвайте се с мен, защото намерих изгубената овца.” Всеки човек, който не може да мисли добре, той е изгубена овца. Да се намери един човек, значи да се научи да мисли. Съвременните хора трябва да се научат правилно да мислят. Всеки ген природата иска да ни покаже, че ние не мислим правилно. Някой мисли, че е учен. Хване го треска, тифус, или петнист тиф, или чума. Съберат се при него десет души лекари да го спасят. Кой е този учен? Учени хора, но учеността им не може да им помогне. Съберат се тия лекари, но и те ни забавляват. Ти сам себе си не можеш да спасиш, че лекарите ще те спасяват? Най-после като те лекуват лекарите, ще те изпратят в оня свят. Всичките спасени са пратени в оня свят. Кажете ми: кого са лекували лекарите, че са го излекували? Не казвам, че не трябва да се лекуват, но казвам, палеативно е това лекуване. Кажете ми, да е имало човек да е живял 200-300 години благодарение на тяхното лекуване. Възможно е да е живял някой някъде из архивите на човешкия живот. Сега вземам това за пояснение. Природата е внесла лекуването, не са го създали лекарите. Лекарите не трябва да правят монопол, че са измислили лекарства. Не, така не се говори. Онази котка, която се лекува сама, кой я е научил, кой университет е свършила? Че и

вълкът се лекува. Вземете слона, като си нарани носа, сам си прави превръзка: намаже носа си с кал, докато заздравее. Когато оздравее, тогава сменя превръзката. Кой го е научил? Казват: сложете му един съгреващ компрес! - Слонът си слага един компрес и оттам насетне не сменя компреса докато оздравее.

Сега аз искам да изнеса истинските отношения. Мислим, че в нашия живот, в този ред на нещата, ние сме внесли много нещо. В много наши нововъведения ние сме внесли нещо много дисхармонично и сме направили нашия живот нещастен. Вие влезете в някой град. По някой път усещате вдъхновение, приятно ви е да седнете. В друг град влезете, усещате притеснение. Тия хора, със своя живот, със своите тежки мисли, мъчно може да се издържат. И във всяко семейство, хората постоянно развалят семейния си живот. Мъжът постоянно храни лоши мисли за жена си, постоянно я подозира. За колко ли мъже не подозира жена си, най-малко сто мъже ще ѝ изреди. Тия мисли съществуват в целия дом: този влязъл, онзи влязъл, този му казал, онзи му казал, и ако имате една фотография, ще видите и млади и стари, и мустакати в къщата му ходят, мазници на жена му. Жената прави същото: тя ще нахвърли лоши мисли, че сто млади жени ходят в къщи. Питам: като влязат тия развратни мъже - според него тия мъже са развратни, като влязат тия развратни жени, какво ще стане от този дом?

Моята философия изваждам: тя е по-ценна, естествена, неизопачена. Една жена е невъзможно да люби повече от един мъж. Тя само един мъж люби: ако тя има много любовници, то причина е неговият образ. Тя си има известен идеал и казва: когото аз обичам той е умен, благороден. Този види, онзи види и казва: не е мой! И мъжът си има идеал и той не може да люби повече от една жена. Само приписват на един мъж престъпление,

че той имал повече жени! Ние не познаваме мъжкото естество, не познаваме и женското естество. Престъплението седи в това, че ние не се съобразяваме със закона на любовта, че не изявяваме любовта там където трябва! Престъпление е за един мъж да остави жена си да умре гладна. Че тя е умряла, той не е отговорен, но че той я е оставил да умре гладна, за това е виновен. След като умре тя, той ходи по третини, по деветини, двайсетини, подава на този, на онзи. По този начин престъплението не се изправя. Той на жена си преживе трябваше да ѝ дава.

Сега угвам в същинския живот. Вие сте млади, остарявате. Значи, били сте способни за работа, работили сте, сега си почивате. След вашата старост какво ще стане? - Ще ви повикат в другия свят, ще ви произведат в по-висок чин за вашата дейност и ще ви оставят настрана. Защо трябва да има стари? - Производство има. Като свърши един ученик осми клас или университет, повикат го професорите, дадат му дипломата, излезе от университета, отиде да работи. Питам: вашите схващания за оня свят такива ли са или не? Аз съм гледал как някои хора излизат от университета, взимат диплома, но не им се излиза от университета, не им се отива в живота да работят. Превремени са дадени дипломи тогава. Жената казва: Аз трябваше да уда в оня свят, че той подире ми да дойде. Сега аз говоря за вътрешните разбирания. При тия разбирания се създава едно аномално състояние. Мъжът държи жена си като авторитет в ума си и жената държи мъжа си като авторитет в ума си. Ти остави мъжа си свободен, не мисли за неговите престъпления. Ако съвременните жени се бяха освободили от престъпленията на своите мъже, деветдесет и девет на сто от всичките злини можеха да изчезнат. Ще остане само едно зло. И то е злото само на дявола.

Аз ще ви кажа защо дяволът е станал дявол Има един разказ, който приблизително изразява дълбоката истина. Този разказ е следният: Когато израсъл Божият Син, трябвало да Го въведат в света на ангелите, където били най-съвършените същества. Господ изискал от тях само да го поздравят, само да си наведат главите, в знак че поздравяват младия син. Сегашният дявол не си поклатил главата. Казва на Господа: не изпълнявам такова нареждане. Ако си поклатя главата, ще стане нарушение на света. Господ го изпратил на земята, да покаже, че дяволът не говори истината, говори лъжа. Сега в какво седи лъжата? Като слязъл дяволът на земята, той взел формата на вълк, седи, почива, овцете страдат, умират. Господ казва: защо не помагаш? - Не мога да си поклатя главата, понеже ще стане нещо с мене. Трябва спокойно да седея, не трябва да клатя главата си. Но вечерно време като хване овцата, двадесет пъти си клати главата да яде. Клати си главата и докато вземе овцата от кошарата. Значи, за своя интерес си клати главата. А като не е за неговия интерес, не си клати главата. Така има хора, когато не влиза в техния интерес, не си клатят главата, а когато е за техния интерес, и двадесет, и тридесет пъти си поклащат главата. Казва някой: Аз не си по-мръдвам крака. - Аз вече зная от кои си. За доброто на хората не си помръдва крака, а за неговия си интерес и двадесет пъти се помръдва.

Питам сега: с такива разбирания за живота, какъв край може да имаме ние? Какво обществено положение може да имаме в света и какъв народ, най-после, може да се създаде? - Никакви. Тия отношения на народите, които клатят глава и се избиват едни други показват, че войната е в реда на нещата. Че давала подтик на човечеството, то е друг въпрос. Убийството не може да бъде подтик, то не е културно поведение, то е аномалия в света, която Бог използва. Може да кажат, че война-

та е допринесла благо на човечеството. То е факт, който всички учени хора отричат. От лошите постъпки на миналото се ползваме, но че самата война не носи със себе си нещо добро, това никой не може да отрече. Онзи човек, който иска да убие някого, нима това е благородно дело? Силният човек се познава по това, че при възможността да направи зло, се въздържа. Злото и доброто са допуснати от невидимия свят само за една проба да се покаже, кои са силните хора и кои са слабите. Затова е допуснато злото. Онзи, който може при злото да се въздържа, той е силен човек; онзи, който при доброто отстъпва, той е пак силен човек; който при доброто не отстъпва, той е слаб човек; онзи, който при злото отстъпва, той е слаб човек. Да се въздържаши, когато в тебе бушува злото, бурята, и тогава искаш да извършиш добро, тогава ти си силен, ти си благороден човек, от тебе всичко може да стане. Когато при най-малкия зов, ти си готов да помогнеш някому, ти си готов да напуснеш положението си, хубавото си разположение, тогава ти си един благороден човек. Това е практическата страна на доброто и злото в света. Защото съществуват и други обяснения, те са чисто богословски. Те са възможни, но приличат на ред поговорки, които може да са верни, може и да не са. Вика един от турските султани своите придворни да му казват лъжи. Всеки, който му каже една лъжа, ще го възнагради, ще му плати. Идва един и казва на султана така: Баща ми откъсна един косъм от главата си, сложи го на Дунава и стана мост. - Ола белур!* Може да е станало от косъма мост. Идва друг и казва: Майка ми насади едно яйце и от него излезе цяла камела. - Ола белур! Има неща, които стават. Най-после иде един с двама хамали, които носят един голям, празен кюп и казва: Да ти кажа една новина. Когато баща ти води война с московеця, баща ми му даде

* Възможно е! /тур./

пари назаем в този клон. Има да плаща. Това е лъжа. Всичко е право, може да бъде, може да не бъде, но дойде ли време, когато се засягат нашите интереси, казваме: Това е лъжа! Понеже ако каже "Ола белир", заключението е да плати. Клонът трябва да се напълни с пари, със злато, трябва да се даде!

Всички вие имате правото да се интересувате от Истината, понеже ще ви даде свобода. Вие имате право да се интересувате от Любовта, понеже тя ще внесе във вас новия живот, безсмъртието. Болестите ще изчезнат. Всички имате право да се интересувате от Божията Мъдрост, понеже тя ще внесе у вас знанието - новото знание. Светлината, която Бог ще хвърли, ще даде съвсем друг вид на цялата вселена. Ще даде друго обяснение. Аз не съм от онези, които искат да знаят всичко. Човек всичко не може да знае и не е необходимо да знае всичко. Знанието е същият процес, както и яденето. Не е необходимо веднъж да се наядеш, че вече да не ядеш. Не да се наядеш, да туриш много в хамбара. Половин килограм в стомаха е достатъчно. И два и три и четири пъти може да ядеш, не е грях. Даже и пет пъти да ядеш не е грях. Грехът не седи в яденето. Грехът седи в лакомията на хората. Ти се нуждаеш от храна и малко други прибавки - малко водица. Ти се нуждаеш от много малко количество! Ако хората биха живели така, този икономически въпрос, който сега ги занимава, за един ден ще се уреди. Съвременните хора имат нравите на високопоставените дами, които не се интересуват, че хората умират, че хората са болни. Когато имат някой бал или жур фикс, седят пред огледалото, мажат се - само за себе си мислят. Ученият пък прокара някаква теория - защо бил грехът в света, или пък кои са били причините; как Господ щял да спаси света, какво щяло да стане. Със света ние знаем, че ще стане следното: Аз имам много хубава свещ, но не гори. Казвам: сложете я

на огъня, стоплете я, поставете нов фитил, ако не гори, пак сложете втори, трети фитил, докато започне да гори. Тази свещ ви трябва, когато гори. Щом не гори, нов фитил ще сложите, ако не гори, пак ще я стопите, докогава докато се запали и почне да гори. Запалена свещ наричам човек, който мисли.

Хората трябва да се обичат, понеже Бог обича всички хора. Ние не разбираме, каква е Неговата обич. Някои хора обичат Бога, аз зная защо Го обичат. Те не искат да мърдат главите. Да отречаш Бога, значи да отречаш себе си. Да унищожиш Бога, значи да унищожиш себе си. Да проповядваш безверие, значи да проповядваш анархия в себе си. Всичко в света произтича от скритото безверие. Има два вида безверници: явни - те не са безверници; има други безверници, които минават за верующи. Това двояко безверие е донесло всичките страдания и нещастия в света. Някои сега обвиняват религиозния живот. Всичко в света произтича от незачитане на Божия закон, на човешката вътре. Защото имаме условия. Един човек няма защо да се убива - може да се прати на един остров да живее. Това е по-добре - той пак ще живее. Ако четете Писанието, евреите са правили престъпления, които и досега му създават страдания и са причина за неразрешени изпити. Заминалото те и днес страда. Те са предметно учение за нас. Не че са най-лошият народ. Господ казва: гледайте на тях и вземете урок - ще дойде и до вас тоягата. Казват: проклет народ е еврейският! - Така не се говори. Убийството, лошите мисли, нищо не допринасят. Вие искате да се повдигнете, вие искате да имате един здрав организъм, вие искате да имате социално положение. Ако искате да станете пръв министър на България, трябва да знаете, как да си клатите главата. Ако е за себе си, може да не си махате главата, но като дойде за другите - да я махате. Тогава изберете едно правило:

който си маха главата, за обществено добро е. И министрите, и учители, и професори, които клатят глава, за обществено добро е. Но като дойде за себе си да се покланя, по-добре клати главата си. Мисъл трябва да имате. Всеки, бил той министър, бил той свещеник, бил той владика, то е самозаблуда. Какво ще се заблуждаваме със своите патерици, със своите корони, със своите дипломи? - Утре ще похлопа смъртта, ще задигне всичките дипломи. Поставят ви на тарга, и после започват да пеят: Упокой, Господи! - Аз не вярвам в такова успокояване! Аз, когато отивам при Господа, не искам ни най-малко да ме носят на тарга. Не искам нито поп, нито владика да ме придружава, никакъв роднина. Аз ще остана сам: Ще кажа "Сбогом, заминавам си!" Вие ще останете на пристанището, само ще махате с ръка. Отподире ми няма да плачат за това, за онова. Няма какво да се плаче, защото отивам там, където е хиляди пъти по-хубаво. Аз наричам съвременния земен живот затвор. Дошло е време нас да ни изпратят из затвора, казват: Навън излезте! - Какво ще правя? - Ще работите, в затвора ви хранят, там има кой да се грижи за вас, идват, проверяват дали сте си там, дали не сте избягали. Като ви покажат вратата и ви кажат: прави каквото искаш! Казвате: Какво ще правя? - Ще ида да крада, пак ще ме сложат в затвора, поне има какво да ям тук.

Почти всички хора са прекарвали това затворничество: да ям, да пия, после кой знае какво ме чака. - Не, не, това не е човещина! Това са деветдесет и девет праведни овци. Всяка една овца, която се е изгубила в гората, тя е умната овца. Изгубените овце, са умните овце, защото само една умна овца се губи - глупавите вървят в общото течение. Най-умната се качила тук-там, наблюдава. Умната се губи. Овчарят казва: Умната овца се загубила и започва да я търси. А деветдесет и девет глупави овце не мислят, но смятат, че са прави.

Това са мои заключения, няма да ги изнасяте навън. Символично са много верни.

Сега, това което е важно в света, то е следното: човек трябва да се откаже от оня живот, който му е допринесъл хиляди злини. Да се откаже от един неестествен живот, който носи след себе си разрушения, страдания, падения от единия до другия край, живот, от който нищо няма да научи. Нищо не може един порочен живот да ти придаде! Ти ще приличаш на една много хубаво написана книга, другите ще се учат от тебе. Ти като погледнеш, ще кажеш: какво бях, какво станах! Една книга, която всеки ще чете, ще отваря, ще се ползва, но ти нищо няма да се ползваш за себе си. А пък трябва човек да се ползва и за себе си. Аз разбирам една свещена книга да бъде в три посоки свещена: пред Бога, свещена пред моя дух, свещена пред моите ближни! Тогава е свещена и пред хората има уважение. Онзи, добрият, почитаният човек трябва да се поддържа. Добрите хора трябва да се въздигат, те ще спасят света!

Сегашното разбиране е точно обратното. С малкото знание, което по един или друг начин е придобито, искаме да се създаде новото общество. Аз го намирам това за много естествено. Понеже, ако те изкачат на един много висок връх и те бутнат по един наклон, това не е твое желание. Със силен характер са тия хора, които могат сами да се качват по високите върхове и сами да слизат. При сегашното разбиране, материалите от една страна и религиозните от друга, казват: Той не е като нас! - Казвам: по какво се отличават светските от религиозните хора? Няма никаква съществена разлика. Религиозните хора вземат пари, ядат по три пъти на ден, къщи си имат, легло имат, обуца от кожа носят. Даже и най-големият светия, не е още светия. Светия, на който хората му носят, не е светия. Светия разбирам, сам да си изкарва прехраната.

Да посее един декар, сам да го копае - той да даде, а не да му дават. Това са бъдещи схващания! Аз говоря какъв трябва да бъде светията. Това не е непостижимо - много възвишен идеал е. Злото не седи в мене, но в любовта към мене; злото не седи в яденето, но в лакомията. Че трябва да бъдеш богат не е лошо, но богат в знание, богат в добродетели и като си богат, ти ще бъдеш един човек, полезен за ближните си. Богатият трябва да бъде полезен за своите близки. Богатият човек това е един орган в организма. Сиромашът е пак един орган. Със сиромаша приятелство може да създаваш, а при богатия, слуга може да станеш. Ако искаш да станеш слуга - при богатия ще отидеш, ако искаш да имаш приятел, при сиромаша ще отидеш. Вие сега търсите приятел при богатия и отивате да служувате при сиромаша. Тези, богатите хора ще кажат: това и това ще направим! Тогава, какво трябва да правите? Вие ще кажете: Как, аз да се подчиня, да служавам? Аз като хвана един кон, иска не иска, карам го да работи. Вие турите юзда на коня, карате го да работи, намирате, че затова Господ го е създал - да работи! Дори имате тапия* за това. Богатите хора казват: Господ те е направил да ни работиш! Той има толкова право, колкото право имате вие - да яздите един кон. Вие като яздите, мислите едно, а вас като яздят, казват: не е право! Затова Господ е позволил богатите да яздят сиромашите. Ако аз съм един сиромаш, ето как бих постъпил с един кон: като ми работи три часа, ще кажа: стига, братко, днес колкото камъни пренесе, стига! Ще го потупам и ще го оставя да си почине. Ще кажа: Колкото пренесеш, ще бъда благодарен. Сега вземат коня, трупат го с тежести постоянно и след това ще ми говорят за култура! Сега казват: Господ създал коня да тегли. - Затова стават земетресения, хората стават жертви,

* писмен документ /тур/

къщи отиват. Това не е никаква философия. Причина за земетресенията не е Господ. Причината за всички земетресения са хората.

Да ви докажа това косвено. Вие хващате един архитект да ви направи къща на два етажа. Слага той гнили греди, съгражда къщата за очи, казва: къщата е много хубаво направена! Дойде един слаб вятър и къщата се събори. Питам: Господ ли направи това или вашият архитект със своята лакомия? Ако беше поставил здрави греди, тази къща нямаше да се събори. Когато хорските мисли станат прави и здрави, жертви няма да има. Земетресения трябва да стават, за да се очисти малко земята, да се стреснат малко хората, да се очисти света от някои животни. След земетресението ще дойде голям студ, който ще ги замрази. И днес се намират замръзнали предпотопни животни. Сега има земетресения, и ако не се оправят хората, ще дойде мразът, ще ги замрази. След това ще дойде друга култура. Дали учените хора оспорват това или не, то е друг въпрос - няма какво да се доказва. Като дойде и стане, ще се докаже само по себе си. По този ред на нещата ние отиваме. Ние отиваме по този път. Туй, което е ставало, пак ще става. Сега може да се попита: защо Господ допуска тия работи? Друг път бих ви занимавал с това, защо Господ е допуснал тия работи. Някои неща може научно да ви обусловя. От всичките несгоди, от всичките грехове на хората, Бог е допуснал греха в света по единствената причина, не че те го искат, но на Господ му трябва тор. Той си има много ниви, които са поосиромашели и грехът на хората става за тор, да си наторят нивите, да дадат плод. Това е икономия в природата. Злото и грехът е икономия в природата. Това произтича от общия факт: онзи, който не люби, той ще мрази, онзи, който мрази, ще умре. Или ще любиш, или ще мразиш и ще умреш. Ще избереш едно от

гвете. Любовта е за предпочитане пред омразата. Сега някой казва: не искам да любя! - Ще дойдеш до омразата. Ако не искаш да любиш, не искаш и да мразиш, ще дойдеш до злото, до смъртта. Онези стари хора, които не могат нито да любят, нито да мразят, те умират. Старият човек не го интересуват тия работи: нито люби, нито мрази, нито ревнува. Той не ревнува своята баба, той е спокоен за бабата, която е на 120 години, той ѝ казва: бабо, може да имаш работа с който мъж искаш. Старият не се движи, не вижда. Една стара баба на 120 години един млад дядо я води. Но старият дядо не казва: виж, моята баба, какъв млад момък я води. Радва се той. Момъкът я тупа по гърба, дядото се радва, иначе той би ревнувал. Дядото знае, че младият момък, от своята жизнена енергия е придал нещо на бабата и като се върне тя при него, ще го презърне и целуне, казва: Господ здраве да му дава! Но по-рано не би казал. Че кой от младите би казал за жена си, друг да е внимателен с нея, да я посреща, изпраща.

Тази е философията, така трябва да се мисли за Бога. Ето това е чистият човек, дотам трябва да дойдем! Младият мъж като види, че един мъж придружава жена му, да го потупа и да му каже: Господ живот и здраве да ти дава и жената да го презърне. Така трябва да бъде! Това е свободното разбиране и към този възвишен идеал трябва да се стремим. И това, в което досега сме възпитавани, от толкова хиляди години насам не е лошо, любовта е важното. Новият начин, това е намерената овца. Аз искам всички вие да бъдете от тия намерените овце и да започнете да мислите по този, новия начин. И тогава ви казвам: всичките ваши противоречия, които съществуват, ако държите това, което ви говоря, всичките ви работи ще се оправят. Всичките ви работи само по този начин ще се оправят. Аз не съм намерил друг начин и не съм намерил едно

изключение. В това седи бъдещето! Ако вървите по този път, велик е животът. Ако не се върви по този път, има съвсем друга перспектива, която не е никак за вас. Сега не искам да считате, че ако не приложите това, което ви казвам, ще идете в ада. Но във вас това поведение трябва да е естествено. Да се освободите от неестествения живот, както болният иска да се освободи от болестите си. Във вас трябва да има желание към добрия живот. И да няма мисъл, че като станете добри, ще имате хиляди блага. Онзи, който ви обича, ще знае, че той ви обича. Вие сега не знаете дали ви обича, или не. Тогава ще знаете, че има мнозина, които ви обичат. Ще усещате въодушевление, сила, енергия, няма да имате никакви лоши сънища, всякога ще имате най-хубавата храна, жилища, грехи, където влезете, ще носите мир и радост. Това е новото учение, това е Божественото, това е желанието на Божествения дух, Който работи в света, във всички посоки, като започнете от най-ниското положение! За мене няма разлика между светските хора, духовните и религиозните. Това са степени, това са разбирания. Едно време сегашният религиозен живот е бил социален, а сегашният социален живот ще бъде религиозен. Едно време сегашният религиозен живот е бил обществен. И сегашните наши политически виждания ще станат религиозни.

Сега искат да обяснят, как се е появила религията. Казват, че страхът е бил причина за създаването на религията. Много голямо значение дават на страха. Аз да ви докажа тогава, че най-великата разумност в живота се е родила от страха и най-голямата святост се е родила от страха. И децата се раждат от страх, и хората забогатяват от страх, и учените хора стават учени от страх. Че този страх е, който всичко ражда! Страхът е най-великият импулс в света. Казвам: това

е работа на човешката душа. Защото ако не работиш ще изгубиш един велик момент от живота. Това е страхът. Това е достойнството, това е преимущество. Но страхът означава и един гребнав живот, защото Писанието казва: "Страхливите няма да наследят Царството Божие." Туй, което хората наричат страх, то е страхът, който е създал всичко това, велик импулс на човешкия дух, който работи във всички направления, подтиква всички хора към нещо възвишено и благородно. Това са изгубените овце на света!

Беседа, държана от Учителя на 2 октомври 1932 г.,
в София, Изгрев.

ВЪЗВЕДЕН БИДЕ ИСУС

“Тогова възведен биде Исус
от Духа в пустинята,
да бъде изкушен от дявола.”*

Има двояко разбиране на света. Един обикновен човек пита един скулптор: Какво правиш? - Чукам камъни с чука си, троша ги. - Няма си работа, чука малки парченца от камъка, играе си. Но минал един разумен, учен човек и казва: Вае нещо. Онзи, който не разбира природата, казва, че тя чука. И с всеки удар отчупва нещо, днес едно, утре друго. Всички са все очукани. То е едно обикновено разбиране. Има неща в света, които никога няма да останат на това място, дето са сега. Онзи ваятел, който е хвърлил око на един камък, ще го очуква, ще хвърчат малки камъчета, докато помен не остане от първоначалния му вид. Само когато цялата статуя се извае, тя става един хубав паметник. Та и вие, когато виждате промените, които стават в света, знайте че се дължат на този скулптор, който вае с чука си. Казвате: Докога ще бъде това? - Докато той завърши своята статуя. Тази аналогия може да приведете в живота. Противоречията, които съществуват навсякъде, редът и порядъкът в света, на който трябва да се подчините, въпреки волята си, са онзи скулптор, който със своя чук вае прекрасни образи от този неразумен и груб камък. Не е ли още по-чудно, че от мъртвата материя природата е направила едно тяло, на което вие се

* Евангелие от Матей 4:1

радвате, вас ви е приятно да го гледате. Един химик след като разложи водата, може да ви каже колко кислород и колко водород съдържа тя. Ще ви каже още какво има в очите, в гробовете, в стомаха ви. Според техните изчисления в човешкото тяло има незначително количество желязо - едно ножче не може да се направи от него. Същото е с фосфора, с калция. Злато има толкова малко, че нищо не можеш да направиш от него. Има и други вещества, но само водата е в доста голямо количество. Обаче човекът не е това, не е тялото. То е едно жилище за човека, една лаборатория, един свят, в който човек работи. Работи не значи функционира. Функцията не е работа. Работата е нещо разумно, а функцията е необходимост. Ти трябва да ядеш. Трябва да се върти колелото, но въртенето на колелото не е разумно, то от немай къде се върти. Изминало е хиляди километри, но какво е научило? - Нищо. Краката са извървели хиляди километри, но какво са научили. Следователно, колата, конете, даже онзи, който ги кара, нищо не са добили.. Казвам: Този, който не разбира значението и смисъла на живота е като онзи, който казва като минава край скулптора: "Чука си човекът." Той съжалява, че се е развалила каруцата. Каруцата трябва да се развали, конете трябва да си заминат и един ден юзди няма да има. Но все пак каруцата е дяволско нещо. Когато хората говорят за доброто, те имат предвид нещо определено. В съвременния свят има достатъчно добро. Доброто, това е храната, от която се поддържа животът. Ако някои хора страдат, страдат поради единствената причина, че за тях няма достатъчно добро. Доброто расте тъй, както житото расте, нищо повече, или както ябълките по дърветата. Ако ги сеете, ще имате добро, ако не ги сеете, няма да има добро. Сега говорят, че доброто е наследствено. Възможно е. Това са научни теории. Прави са, аз не отричам туй. Но аз

привеждам думата “наследственост”, тя за мене има по-друго значение от онова, което научно разбират. Наследственост е една ябълка да ражда ябълки - това е една от нейните наследствени черти.

Преди всичко, човек който е на земята, трябва да знае какво му е нужно. Трябва да си зададе този въпрос и да си отговори разумно. Щом е дошъл на земята, какво е неговото предназначение? Какво е предназначението на детето, което иде в света? Дете ли да си остане? Старец ли да стане? Нито дете да е, нито възрастен, нито в края на краищата старец да е. Какво е предназначението му? Никой не знае какво трябва да бъде човек. Казва, че трябва да бъде ангел. Ангел значи служител. Когато се научиш да работиш, ти ще станеш ангел. Сега ние разбираме ангел като онзи, който чука нещо. Казват: Чука нещо с чука.

Всеки човек трябва да бъде възведен. И ценността на човека се определя от онзи момент, когато Духът го възвежда. Сега някой път вие се чудите защо ви идат страдания. Изкушаване, възвел го е Духът някъде. Духът те е възвел, когато майка ти и баща ти те прашат в училище. Те ти определят и предназначението, което ти отначало не можеш да разбереш. Понякога децата бягат от училището. Когато детето е упорито, то настоява на своето, но бащата, макар и да няма средства, трябва да настоява на своето. Разбиране трябва. Има еднообразни мисли, а някой път те се и повтарят: трябва да живеем. Но какъв живот да живеем? Живота на птиците, живота на рибите, живота на млекопитаещите, живота на обикновените хора, живота на философа, живота на мъдреца, живота на светията, кой живот да живеем? В дадения момент ти трябва да знаеш, кой живот да живееш. Всичко, което съществува в света, човек трябва да го преживее. Старите философи са поддържали, че човек се преражда. Египтяните

са поддържали философията за странстването на човешката душа, преминаването от една форма в друга. Индусите са преработили това учение в закон за прераждането. Християните също са преработили това учение. Христос говори за новораждането. Всички са прави, но казвам: Човек след като се роди, докато замине от този свят, той ще премине всичките форми. Няма да остане ни най-малката буболечица, в която ти да не влезеш да живееш. Ама ще кажеш: Как е възможно? Че как, ти се усещаш някой ден тъй малък, тъй дребен, тъй нещастен, като някоя малка буболечица. Животът ти толкова се обезсмисля, че ти даже като буболечица не се чувстваш. Някой път станеш толкова слаб, по-слаб и от червей. Червоят е силен, може да пробие земята, а понякога големият юнак легне на леглото и е толкова слаб, че не може да се обърне сам, а червоят пробива земята, за да излезе на белия свят. Червеите са по-умни от хората, когато умират, умират на светлината, макар че живеят в тъмнината. А хората, които живеят на светлината, умират в тъмнина. Питам тогава, кой е по-умен?

В света всичко е допустимо. Човек всичко може да мисли. И всичко е полезно само за един момент. Парите могат да ти бъдат полезни само в един определен момент в живота, а не всякога. Закон е: Парите някой път може да ти спасят живота, а друг път може да го погубят. Храната може да ти бъде полезна само в случай, когато си гладен, но ако ти не знаеш как да я приемаш, тя може да стане отрова за тебе. Ако твоят стомах не започне да работи навреме, храната след няколко часа ще започне да се разлага, тогава ще започне един противоположен процес. Та казвам: хората в сегашното общество според степеня на своето развитие се намират в един омотан кръг, в една от най-големите илюзии, които съществуват в света. Никой не познава

себе си тъй, както трябва да се познава. Всеки мисли за себе си тъй, което не е. Те приличат на онзи калугер, който се явил при един от руските царе - няма да ви разправям приказката, може да сте я чели. Императорът го попитал: Ти минаваш за един от много сведущите хора, за учен човек, може ли да ми кажеш какво мисля сега? - Ваше величество, мислите, че аз съм този, когото някога сте видели. Лъжете се. Аз не съм този. Той отгатнал, че царят това мисли, но се заблуждава. Ако днес ни попитат същото, ние се мислим точно за това, което не сме. Ние всички можем да бъдем щастливи, но не знаем пътя и начина, по който можем да бъдем щастливи. Всички искаме да бъдем умни, но не знаем пътя и начина, по който можем да достигнем това. Всички искаме да бъдем млади, но не знаем пътя и начина, по който можем да бъдем млади. Всички искаме да бъдем силни, но не знаем как можем да станем такива. И всички чакаме щастието ни да капне отнякъде. Всеки иска да бъде богат, но ако може дядо му да му остави богатството си. Всеки иска да бъде силен, да бъде умен, но майка му и баща му да са го родили така. Тъй да е роден. Всеки иска да бъде свят, но трябва да дойде някой учител отнякъде и да го направи светия. Вие мислите, че това е естествено.

Кои са били причините, които са заставили природата да сложи главата горе, а краката долу? Ще кажете, че това е в реда на нещата. Аз ви казвам обратното. Тогава, кои са били причините, които са заставили природата да сложи главата на растенията в почвата, а краката нагоре? На човека главата е горе, а на растенията - долу. С каква цел това е направено така? Аз съм чел много теории на учени, но не съм срещал нито един философ, който да е обяснил, нито пък аз искам да обяснявам. Ако ме попитате защо съм добър, аз никога няма да ви кажа защо съм добър. Ако ме питате защо съм

лош и това не мога да ви обясня. Това е според вашето разбиране за добро и лошо в дадения случай. Аз мога да бъда за одного добър, а лош за другите. Аз може да бъда добър спрямо сина си, а може да бъда лош спрямо една овца, която съм заклал, за да го нахраня. В света може ли да намерите един светия, на когото ръцете да не са оцапани с кръв? Истинският светия не прави разлика между добър и лош човек. Вие може да си направите едно погрешно заключение. - Може, защото светията е една свещ, която гори. Свещ, която не гори, няма никаква стойност. Но при дадени условия горящата свещ на светията е от голямо значение за хората, понеже им принася голяма полза. А онази, която не гори, тя е в запас. Обаче запалената свещ може да причини и голяма пакост. С нея хората ако не могат да си служат правилно, могат да причинят пожар. Кой ще бъде виновен тогава? Светията ли, който е запалил свещта, или онзи, който е причинил пожара. Туй е едно зло, но има и добра страна. Иде зима, когато температурата ще спадне до 40-45 градуса под нулата. Ако хората нямат запалена свещ, ще измират от студ. Кое е по-хубаво - да горят плевните или да измрат хората? Мислете сега, злото се ражда, когато трябва да изгорят плевните. Доброто се ражда, когато трябва да се спасят хората. Следователно, щом злото дойде в света, то е вашата плевня, която трябва да изгори. Обаче силата, която гори вашата плевня, тя ще спаси вашия живот. Туй е закон. И Писанието казва: "Всичко онова, което се случва на онези, които обичат Господа, ще им съдейства за добро." Всеки трябва да разбира този закон, защото ако ние не можем разумно да обясним временния живот, ще изпаднем в едно противоречие. Ние искаме да оправим живота си по механически начин. Никой не е в състояние да оправя живота си по механически начин. Аз съм чел много книги, че хората крадели защото били бедни. Това донякъде е

право. Тогава богатите защо крадат? Мнозина казват, че причината била, че са болни. Казвам: Много добре, но здравите защо се разболяват? Когато някой е болен, много добре, но противоречието е когато здравият, на когото баща му и майка му за здрави, се разболява. Къде се крие причината? Ако болестта иде по наследство, добре, съгласен съм. Но ако онзи, на когото баща му е здрав и майка му е здрава, се разболява? Това е един въпрос, който досега не е обяснен, за в бъдеще едва ли ще може да се обясни, нито пък аз искам да го обяснявам. Тогава ние ще се запитаме: Ако съвременните хора сме лоши в своите постъпки, Бог ли е виновен за това? Не, виновни сме ние. Ако у Бога има вина, тя е, че Той ни е създал. затова в Писанието има един стих: "Разкая се Господ, че направи човека." Господ създал човека и като видял, че живее толкова лошо - сега не мислете, че аз го измислям, това в книгите е писано - като видял, че човекът направил всичките престъпления и не живее както трябва, разкаял се, че намислил да очисти земята от всичките тези престъпления и допуснал потопа. Но все пак, Той се смилил над хората и за да не ги унищожи всичките, решил да остави поне един човек - Ной, който направил кораб, с който се спасил. Но, за да не прави погрешки, дал му света на светлината - дъгата, която е най-добрият завет. Но хората още не живеят по новия завет, те живеят както преди потопа, преди дъгата да е съществувала. Тя не е съществувала, понеже водните капки не са били диференцирани, не са могли да я образуват. Защото дъгата се явява при известни условия - светлината трябва да се пречупи. Явяването на дъгата е едно явление, когато спектърът се е проектирал на земята. Обаче сега имаме половината дъга - още не виждаме цялата истина. Един ден, когато завършим своята еволюция, ще я виждаме цялата.

Сега аз навлизам в едни философски области, които нямат нищо общо с вашия живот. Но питам: Коя от

науките, които ви се преподават в университета, в колежите, има пряко отношение към живота? - Само някои - аритметиката, геометрията в малък размер, биологията, физиката и още други, които сега навлизат в живота. Но много от теориите, много от ученията почти нямат никакво практическо приложение. Това ни най-малко не показва, че тази наука не е дошла навреме. Този материал е потребен за в бъдеще. Ако всичката вода, която тече по земята се събере на едно място, образува един океан, какво се постига с това? Тя е едно условие да се явят рибите в живота. Но тогава тя се е замърсила и е изгубила едно от своите качества - чистотата. Вследствие на това, за да се избягнат лошите последствия, природата е допуснала голямо количество сол във водата, да не би от тези нечистотии, които се изхвърлят във водата да се яви една ужасна зараза. Дава се солта, като едно предохранително средство. Вие често питате, защо са страданията в света. Те са солта на астралния свят. В астралния свят ако идете, вие всички ще приличате на риби, с люспи сте. Със своите непостижими желания, човекът като риба се мятта насам-натам. Но когато ви сравнявам с рибите, вие виждате само външната страна и се обиждате. Какво лошо има да бъдеш риба? Аз ще ви покажа едно положително качество на рибите. Те са винаги мълчаливи, досега нито една риба не е казала обидна дума за някого. Ето една похвална черта. А в морето съществуват такива престъпления, че престъпленията на земята са нищо. Тук е рай в сравнение с това, което става между рибите. Там е цял ад. Но нито една риба досега не е казала една лоша дума. Всички мълчат. Казват: мълчи като риба. Да мълчиш като жива риба, а не като умряла, защото не само умрелите риби, но и умрелите хора мълчат. Следователно, похвална черта на рибите е тази, че при всичките злини, които

съществуват, нито една не е казала нито една горчива дума. Всички са благодарни, че Господ ги е направил риби. А при хората никой не е благодарен, че е направен човек. Всеки казва: Защо Господ ме направи такъв? Че какъв да го направи Господ? Ако те направи Господ цар, ще те претрепят; ако те направи философ, ако те направи учен, жена, мъж, никъде няма никаква сигурност, но на теб ти харесва да си цар. Ами ако твоите подчинени генерали не са доволни от тебе? Един ден в ума на този генерал може да дойде идеята да те свалят, някой между тях да стане цар. Започват интриги. Ти си изложен на опасност, царят е в опасност. Това е възможно да се случи. Ако ти си богат, пак има голяма опасност, всеки ще пожелае твоето богатство. Ще кажете: Защо Господ създаде света такъв?

Сега искам да говоря за възвеждането на човека от Духа. Всичко в природата е азбука. То е резултат. Всичко в природата е разумно, никога не сте били в един свят по-разумен от този, в който сега живеете. Природата извършва нещо велико и силно. Един ден, когато видите нейната работа, ще кажете: Много съм се заблудил. Един ден, след сегашната смърт ще видите, че хората ще възкръснат. Тия, които сега умират, след време ще възкръснат от смъртта. Ще дойде безсмъртието в живота. Ако старите умрат, ще дойдат млади, които никога не остаряват. Защото в природата прогресът се дължи само на младите. Старите са един завършен резултат, който не може да се измени. Много малко стари има. Тази земя, която виждаме, е един резултат от дейността на разумни същества, работили милиони години върху нашата земя. Той е един разумен резултат. Тази почва, на която ние ходим, тия камъни, между които ние се движим, въздухът над нас, слънцето над нас, всичко това показва една висша разумност, която е работила преди ние да сме дошли на

земята. За нас светлината е едно обикновено явление, за нас камъните са едно обикновено явление, в тях ние не виждаме никаква разумност. Едва сега учените хора по нагъването на пластове или по изпращането на слънчевата енергия, почват да разбират, че има някаква разумност. Ние тепърва изучаваме елементарните работи на разумността, но искаме да си направим един Бог, подобен на нас. И ние го слагаме в такова тяло в каквото сме ние и искаме да мисли, както ние мислим. Наивни съждения са тези. Представете си цялата вселена, в която има повече от сто милиона слънца и около всяко слънце има най-малко по 12 други планети, всички са повече от един милиард и двеста милиона. Представете си, че тия слънца живеят като живите същества тук на земята, а Това Същество, Което ги е създало, Го мисли за всички, всички има в ума си, а мисли и за вас, как си представяте това? Каква глава ще има то, каква глава ще му сложите, я ми кажете? Какво тяло ще му сложите? Някои искат да си представят Господа някак си. Как ще си го представят? Той не може да има такава глава, каквато вие мислите. Не само ние, но и най-възвишените същества не могат да си представят Бога. Той е нещо непонятно за човешкия ум. Ние приличаме на Бога в едно отношение, но Той в нищо не прилича на нас. Ние сме направени донякъде по образ и подобие на Бога. Бог в нищо не прилича на нас. Там е разликата. Ние тепърва трябва да заприличаме на Него. Казвате: Как да не прилича Бог на нас? Ние тепърва трябва да изразим този образ, който е заложен у нас, тези склонности, тези Божествени сили, че тогава да имаме представа. Тъй както сме сега, ние нямаме право да кажем, че сме направени по образ и подобие на Бога. За Бога е казано, че Той е жалостив и милостив. Всички нещастни, които умират, щом отидат при Него, Той им връща живота и ги праща назад. Може на някого да са

взели всичкото богатство, Той му го връща, а него праща назад. Иде някой философ, на когото е повреден умът, Той му поправя ума и го връща назад. Все отиват тези, които са изгубили нещо. Майката изгуби дъщеря си, детето се оплаква че изгубило майка си, някой цар изгубил трона си, някой княз - княжеството си. На всички тези царе, князе, бащи, майки, народени от хиляди години във върволица, Господ казва да им върнат това, което са загубили и ги връща обратно. А като дойдат пак се бият и тогава търсят виновния. Кой е виновен на земята? Има един виновен на земята, когото никога не може да хванете. Да се съберат всички детективи, които съществуват в целия културен свят, пак не могат да го хванат. Той е голям майстор, по-голям от тях. Знаете ли защо? Понеже всички детективи са все негови служаци. Той им плаща. Как да го хванат? И всички, които днес управляват, пак той ги е сложил на този пост. Щом той им плаща, как ще го осъдят? Чудни сте вие. Има един юнак, който никога не може да хване и осъди, защото всички в света са негови чиновници. Какво ще правим? Някои от вас искат да си дадат по-голямо значение, че Господ да им обърне по-голямо внимание. Той ви обръща внимание, но толкова, колкото заслужавате. Ако в сегашното ви състояние ви отдаде повече внимание, вие ще изчезнете от земята. Всички въздишате, че не сте обичани. Благодарете, че не сте повече обичани, отколкото сега. Поставете някого в затвора. Каква обич, каква грижливост проявяват към него всички онези братя, които пазят затвора, да не би да му се случи нещо, да не би прозорецът да е отворен, да се извадят железата му, внимават за храната, по три пъти на ден да му носят. Казват: Тук е нашият брат. По три пъти на ден го извеждат навън като някой повереник. После го въвеждат пак вътре. Какво по-хубаво от това? Има едно въображаемо зло, но къде е истината?

Казвам: Великото в света седи на друго място, тези братя са на друго място. Ако искате вие да видите доброто, в затвора ще го намерите. Много от затворниците живеят братски, всичко споделят. Свободните хора не се обичат, а затворниците се обичат. Пък най-после и онези братя, които ги държат затворени, и те ги обичат. Всички се обичат. При това ние казваме, че не е хубаво човек да е затворен. Нима ние самите не сме затворени в това тяло. Свободни ли сме? Паднеш, строшиш си крака. Ти търсиш причината отвън, а може да си обясниш защо се е случило това. Но страшно е, кракът те боли. Ще дойде някой да ти лекува крака.

Ние искаме не да обясним, но да направим живота щастлив. Това е необяснимо. Аз не искам да ви обезсърчавам, но ние поне трябва да разбереме живота. Като затворници ние сме много добре. Аз считам сегашния живот като затвор. На много добро място сме сега. Ако човек добие вътрешен усет, той ще израсте, тогава няма да се нуждае от гувернантка да го съпровожда, защото и тя се уморява и казва: Кога ще израстат тези деца, че да престана да вървя подире им, защото ми дотегна. По-добре е малките деца да нямат гувернантки.

Казано е, че Христос бил възведен от Духа. Може да е възведен само един разумен човек. Аз се абстрахирам от сегашното положение в света. Туй, което сега съществува, за мене важи толкова, колкото когато пътувам с параход от едно пристанище до друго, от една държава в друга или от Европа за Америка. Туй е едно случайно явление, че съм дошъл в този свят. Но и за това има известен ред. Аз мога да взема първа, втора или трета класа, но и храната и леглото се различават. Няма какво да давам уроци на тия хора, ще бъда зрител и ще изпълнявам всичко тъй, както е определено на парахода. След 5-6 дни като свърши пътуването, ще сляза от парахода, тогава ще живея тъй както аз искам. В пара-

хода има ограничения. Тия ограничения, които ние сега имаме, те са временни. Сегашните хора са ограничени в друго отношение. Те не знаят да ходят. Работят повече с ръцете, отколкото с краката. Все едно, че се намират в една лодка, където ръцете работят, а краката са в бездействие. И когато хората казват, че не са добре, то значи че работят само с ръцете си, а всички говорят, че трябва да излезем от лодката и на сушата да почнем да упражняваме нашите крака. Ние съвременните хора още не сме на суша, ние сме във водата, където ловим риба, за да се прехранваме.

Сегашният мислещ човек е създаден по особени закони. Той е едно средно звено. Човекът е крайното създание в природата. Заг човека нищо не съществува вече. Значи, човек е това, заг което нищо не съществува. Той е пределът на дейтелността на природата. Ако вие питате заг човешкия живот какво има, казвам - нищо няма. И ако правилно разбираш умирането, ще се убедиш, че и в него за човека нищо няма да намериш. Обаче, ако ти търсиш заг формата на човека, заг неговия дух, заг неговата душа, заг ума и сърцето му нещо друго, богат смисъл има тогава. Ще кажеш: Аз искам да стана ангел. Ангелът е нещо извън човека. Той е в областта на човешкия дух. Това е областта, в която човек се развива. Следователно, ти говориш за човечеството. Но ако искате да се развивате, трябва да знаете какво нещо е човекът сам по себе си. В него всички процеси на Битието се осмислят. В човека живеят и боговете. Вие като изучавате гръцката митология ще видите, че всичките тия богове, величия, ангели, архангели са слезли, взели са човешка форма и дошли да опитат благата, които човек опитва. Всички те намерили израз в човешка форма. Заг човешката форма ние не знаем каква друга форма съществува. Вие ще кажете: ангелска форма. Ангелската форма е по-съвършена човешка форма. Ще

кажете: Божествена форма. Божествената форма е най-разумната, съвършената човешка форма. Ако един художник би рисуval нещо, което е Божествено, или ангелско, той винаги ще го нарисува в човешка форма. Следователно, човек е една форма, в която могат да се достигнат копнежите на човешката душа. Формата, в която човек може да се развива е само човешката форма. В животинската форма не можеш да постигнеш нищо. Освен това животинската форма е включена в човешката. Растителната форма, а също и всички други форми, които съществуват в света, са включени в човека. Какво значи човек? Човек, това е последната дума на природата. Значи човек е последната дума на природата, но не в този смисъл, че е последното завършено дело на природата. В цялостността на този творчески процес се включва не само човекът, който населява земята, но човекът, който населява цялата вселена. Той не е само тук на земята. Тук има хора. Но ако кажеш, че и в другите светове има хора, ще те сметнат за еретик. Искат да бъдат тълкуватели. Бог е свободен да насели световите. Той не се нуждае от хората. Той навсякъде е вложил живота или по-точно, всички светове са жилища, приготвени за хората. Бог иска да ги направи свободни. Толкова много светове има, за да не съществува грях в бъдеще. Защо е толкова грамадна вселената? За да няма случай човек да греши. В бъдеще на всеки човек ще му дадат по една цяла земя и той ще бъде сам. Ако някой ме попита кога ще престане злото, ще отговоря: Когато ти дадат една цяла земя и никой няма да има край теб, ти сам ще я обитаваши, ще се разхождаши нашироко. При сегашното разбиране такъв живот няма смисъл. Ако ти я дадат сега, ти ще бъдеш най-нещастния човек. Аз ще ви пратя сега на месечината, за която учените казват, че имала 150 градуса студ, няма никаква растителност, нито вода, нито храна, какво ще правите там? Казват,

че имало много злато, но пари без хляб какво струват? Туй сега са фантазии. Вие ще кажете: защо ли са потребни тези приказки? Питам: няма ли да дойде един ден и ти да ръссъждаваш? Ако се разболееш от тежка болест и ти остава само половин час живот, казваш: "Ще се мре." Знаете ли какво е смъртта? Ще се свърши животът. Знаете ли какво нещо е свършването на живота? Ще усетите една голяма скръб, едно голямо страдание, като че цялата вселена се руши. Казвате: Отиде. След като преминете през тези страдания, вие ще се намерите в една голяма светлина. Ще кажете: "Много добре стана, че се освободих от тези заблуждения, в които досега съм живял." Тази мисъл е дадена в една индуска повест за един от индуските богове, който се вселил не в човешка форма, за да научи нещо, а се въплътил в свинска форма. Народили му се прасенца, а неговите другари го чакали да се върне на небето. Пратили му съобщение, да му напомнят, че той за малко време е слязъл на земята. Той отговорил: Не искам да се върна на небето, на мене много ми е добре тука с моите деца и моята жена. Ходим си по земята, ровим си. Взели да мислят, как да му помогнат. Поразяват прасенцата, той не се свестява, поразяват другарката му, той не се свестява, най-после и него самия продупчват. Той казва: "Чудно нещо, как съм се увлякъл в този кошмар на живота!"

"И възведен биде Исус от Духа." Изкушаван беше, но Той даде три разумни отговора: Не само с хляб може да се живее, но и с всяко разумно Слово, което излиза от устата на Бога. Не е нужно на човека да се хвърля от високите места долу, за да провери дали ангели ще му помогнат. Не трябва да се покланя никому, за да има живот на земята. И Христос добавя: Аз се радвам на това, което имам и повече не желая. Елифас Леви пък разказва, че в 19 век пропаднал дяволът, фалирала цялата му философия и той се оттеглил на едно място като

отшелник и казал: Загазих. Никой не ме слуша. Аз дадох знанието на хората да ги поуча, но никой не ми обръща внимание. По едно време вижда, че Христос иде към него, клати си главата и казва: Много късно идеш, защото едно време преди две хиляди години аз бях госпо-дар и можех да ти дам всичките царства. Сега е много късно. Тогава да беше дошъл. - Аз не идвам за тези цар-ства, но идвам да ти покажа един път, по който можеш да се избавиш от сегашните си страдания. Елифас вижда, че две-змии хапят дявола. Христос по закона на любовта хвърля тези змии и оставя дявола пред Учителя на цялото човечество, който учи хората как да работят и да не се изкушават, да не се боят. Той казва: Не бойте се! Беше време когато змиите мене хапеха и можехте да се боите тогава, но сега и мене престанаха да хапят. Сега вече ще живеете по братски, навсякъде се проповядва братство. Проповядва го и дяволът. Братство между хората ще има отсега нататък.

“И възведен биде Исус в пустинята”, за да научи великата истина на живота. Така и вие ще бъдете възведени, за да научите великата истина на живота. А това е да се избавите от онези змии, които вас искат да ухапят. Във всеки дом има по две змии. Аз мога, но не искам да ви разправя истината за тези змии. Във всяка една църква, във всяко едно управление, във всеки един човек има по две змии, които са внесли всичката отрова в света. И когато дойде Христос на земята, Той най-първо ще положи ръцете си и ще отстрани змиите. И тогава всичко ще тръгне в ред и порядък.

Беседа, държана от Учителя на 9 октомври 1932 г.
неделя, София - Изгрев.

ЧУВАШ ЛИ?

Ще прочета 21 глава от Евангелието на Матей до 23 стих. Ще взема само думите: “Чуваш ли що казват тия?” Един въпрос не на възрастните, на малките деца. Казва: “Що казват тия?” Въпросът не е какво умните хора го-воят, но децата какво говорят. Какво им дошло на ум да говорят. Тези най-умните първосвещеници поставят въпроса: Не чуваш ли какво говорят? С тези поколения как може да живееш, какво може да излезе от тях? Животът има две страни. Аз сега говоря върху един въпрос, който е теоретически и практически верен и в своите положителни и отрицателни страни е верен. Ние в живота искаме това, което никога не може да бъде. Добрият иска туй, което никога не може да бъде и злият иска туй, което никога не може да бъде. Защото аз говоря за живота, който е на земята. Сега вие може да философствате и да казвате: Случва се някой път. *В салона има течение.** Туй, което за вас е опасно, за мене е приятно. Има два вида разочарования в света. Разочарованието на добрите и разочарованието на лошите - на злия човек. Думата “зъл” вземам в такъв смисъл, както понякога вие я употребявате. Лошото аз го вземам безлично. Лошото в света се случва. По някой път и доброто се случва. Как ще обясните? Един светия, който живее един чист и свят живот, случва му се това, което не очаква. Някой път на лошия човек се случва това, което един светия очаква. Както и да обяснявате това, случайността е великото в живота. Всяко

* Бележка на стенографа

нещо, което се случва, то е велико. Сега разбира се, не само да казваме това, но и да сме уверени в него. Има два вида философия, два вида разсъждение. Хората се разделят на две категории. Някой път говорят едно, а се разбира друго. Някой път говорят туи, което се разбира, че е така.

Има един разказ от древността, който превеждам. Един от великите учители праща един от своите ученици да обиколи природата, да изследва нещата. Тръгнал той по пътя и вижда в гората се тели една крава и при нея седи един вълк. Като едно овчарско куче чака. Пита: Какво пазиш? Той казва: Пазя я, като роди да не би да се изгуби телето, да не го задигне някой. Много хубава, благородна работа е тази. Върви по-нататък и гледа една квачка седи и мъти пиленца. Една лисица седи до нея и чака. Пита: Какво вардиш? Тя казва: Вардя я, че като се измътят пиленцата, да не би да стане хата* с тях. Много хубава работа. Животът ти е осмислен както трябва. Най-после среща го един млад момък, взел една мома, повел я. Тя напред, той отзад, облечена хубаво, с вързани очи и с камшик я кара. Пита го: Защо я караш? - Не знае как да ходи. Много хубаво нещо, щом не знае да ходи, възпитавай я, разхождай я. Сега аз ви навеждам на неща, за които вие ще кажете, че не са верни. Верни са. Аз не искам да отивам по-далече. Аз изнасям неща, които са верни. И мислите ли, че това е една фантазия? Това е действителност, сложена в една форма. Приблизително така се случва. Колко млади момичета са ги карали. Погледнете историята от миналото. Завързват жени, водят ги вързани пленници с въжета. Вървят напред млади момичета. Това не е една фикция. Може в моята разказвателна форма да има нещо преувеличено, но това са неща, които се случват. Човешкият език не е така точен. Българите казват: Яйце да хвърлиш няма къде да

* Злополука /мур./

падне. Или, бяга като куршум. Или казва: Той е човек като планина. Или, вдигнал целият свят на гърба си.

Има две страни в живота, които трябва да се разбират. От неразбирането на тия две страни, произтичат всичките тия противоречия на земята. Всички хора очакват на земята един ден да дойде Царството Божие. Щом очакват - туй нещо ще дойде. Че тази крава ще роди телето, туй е вярно. Първото положение, че кравата ще роди, е вярно. Но че вълкът ще го пази и ще го отгледа, аз се съмнявам. Първото положение, че кокошката ще измъти пиленцата, вярно е сто на сто. Туй е, ще ги излюпи. Но че лисицата ще ги отгледа, съмнявам се в това. Първото положение, че тази мома е с вързани очи и я карат да се разхожда, вярно е, но че той я учи да се разхожда, то е въпрос. Той е заинтересуван. Аз вземам това в иносказателна форма. Но както и да вземате тези положения, някои от тях са верни, а някои неверни. Не всички твърдения са верни в света. Но не и всички отрицания са верни в света. Някой път се случва така, че което твърдиш за вярно, не е вярно, и туй, което отричаш някой път, е вярно. А някой път и едното е невярно и другото е невярно. Има един закон, който гласи така: Едновременно не може да кажеш две лъжи. Една лъжа може да кажеш, но две никога. Едновременно можеш да кажеш една истина. Истина е, че кравата се мели. Факт е. Но че вълкът има намерение да отгледа детето ѝ, туй е лъжа. Второто положение за лисицата е същото. Някой казва: Той две лъжи казва. Това е пресилено. Две лъжи не може да се кажат. Две лъжи никога не могат да се съберат в човешката уста. Лъжата е толкова голяма, че едва една лъжа може да се събере в човешката уста. Майсторлък се изисква да кажеш една лъжа. При това, за да кажеш една лъжа, ти трябва да я свържеш с една истина. Не я ли свържеш с една истина, твоята работа съвсем е загазила. И обратното е вярно.

Онзи човек, който иска да каже истината на земята, той непременно трябва да каже една лъжа. Лъжецът, за да каже лъжата, трябва да каже една истина. Но и онзи, който иска да каже една истина, трябва да каже една лъжа. Сега заключението: Едното е вярно и другото е вярно. Ако човек, за да каже истината, може да каже и лъжа, тогава по-добре да не казва истината. Може, но лъжата ще излезе като последствие на истината. - Искате да спасите един човек. Сега вие ще попитате: как е възможно да се изкаже една лъжа. Представете си един светия, който досега си е пазил очите святи, никога не е погледнал една жена да не се оскверни, всякога е държал мислите си чисти. Според разбирането на хората, светията е чист и свят човек. Тъй разбират те, казва се: да не гледа! Да не види голо тяло защото ако види голо тяло отиде всичкото му спасение. Тъй мислят хората. Представете си, че този светия иска да каже истината. Дави се една жена, той иска да я избави, тъмно е. Той е светия, което значи свети, и я изважда гола. В какво положение ще бъде той, когато го попитат: Как беше тази жена, с дрехи или гола? Ще каже, че е била гола. Как може този светия да хване гола жена? Сега някой ще каже, това са крайности. Някой път, когато искаш да кажеш истината, ще излезе една привидна лъжа. Но само привидно е така, това е буквално разбиране. В какво седи голотата на човека? Външната голота е символ на една вътрешна голота. Сега се говори за богатите хора. Богатите са хора, които имат пари, които имат говеда, които имат къщи и за тях казват, че те няма да влязат в Царството Божие, защото са богати. Богатството има една вътрешна страна, на която външното богатство е израз. Има едно духовно богатство. Има едно религиозно богатство, което пуца хората в Царството Божие. Има едно научно богатство, което не всеки пуца. Нима мислите, че горделивият

учен човек не е бил богаташ? Той мисли, че е разрешил всички задачи. Разрешил една задача и мисли, че всичко е разрешил. Той е богат човек. Нима един, който има социални идеи не смята, че един ден ще ги разреши. Ако разгледаме човешката история, колко философски теории са се издигнали и колко са пропаднали, колко философи са се издигнали, като са мислили за подобренieto на човечеството, виждаме, че като са се прилагали тия теории, са излезли толкова верни, колкото твърдението на вълка, че той чака, за да пази телето.

Христос влиза в града и гледа, че целият народ иде. Очаква Го. Но Той взима един камшик, влиза в храма и на общо основание изгонва навън всички търговци. Камшик има тук, не здрависване. Задават му въпроса: Кои ти даде това право? Той, за да се оправдае, казва: Писано е, че "домът на Отца Моего, е дом за молитва". И сега питат, какво право има Христос да вземе камшик? Аз не искам да Го защитавам. Каквото е направил, направил Го е. Констатирам факт, както вълкът. Чакам да се роди телето. Изпъжда ги Христос навън всички. Негова работа е. Защо и за какво, сега може да се дават разни тълкувания. Едни одобряват, други не одобряват. Казват: По-правилен начин не може ли да приложи? - Може. Но когато по правилен начин не може да стане, по неправилен начин става. Казвам: Без война, може ли? - Може. Когато по правилен начин не може, тогава става по неправилен начин. Тогава почват пушки, топове, задушливи газове. Казват: другояче не може ли? - Може. Седи един при кладенеца, минава пътник, пита го: Какво ще ми предскажеш? Ако вляза в кладенеца, ще изляза ли пак навън? Чакай, казва, малко. Ще ти докажа дали ще излезеш или не. Хванал въжето, гледа нагоре, гледа долу и му казва: С това въже в кладенеца не влизай, ако влезеш, няма да излезеш навън. Туй е моето предсказание. Като искаш да знаеш дали моето предсказание е вярно, или не,

влез да го опиташ. Има едно поверие в народа. Когато се ражда някой, явяват се орисници. Те му чертаят външните условия, при които човек се ражда, баща му, майка му, общото съчетание на планетите. Изгревът на слънцето, залезът на слънцето, ветровете, бурите, теченията на реките, всичко това определя неговата съдба - това са орисниците. Всички вземат участие в дадения момент. Всичко онова, което взема участие при раждането на детето, определя съдбините му. Най-първо, най-главните фактори определят, а това е цялата природа, цялото небе. Казвате: Че така Господ определи. То е за религиозните хора, които вярват. Учените пък вярват, че те определят нещата. Те могат да кажат нещо за неговите способности, за баща му, майка му, дядо му, дали са даровити, дали са учени, знатни, дали майка му е от видно семейство и т.н.

Майка му, баща му, дядо му, прадядо му - целият им живот се определя от външните условия. Сега, да определя, какво нещо разбирам под външен свят. Външният свят е разумен резултат. Всички външни условия, които днес съществуват, които нас ни ограничават, това са резултати на един друг свят, резултати на действителността, на друг един свят. Както и да обясняват учените хора, това е така. Да кажем, духа вятърът. То е резултат на една сила, която работи. В духането на вятъра няма разумност. Ако попитате вятъра, какво току духа, влиза, излиза, той нищо няма да каже. Онзи, който духа с прах, той има предназначение. Човек, който не разбира законите на природата, нему се вижда, че има игра в природата, че всичко е едно съчетание, едно съвпадение. Ще обяснят, че едното течение е топло, а другото студено. Но туй отчасти е вярно. Заедно топло течение и заедно студено течение съществуват две противоположни причини, които действат. Студеното течение в природата се образува от

същества, които мислят по един начин. Топлото течение се образува от същества, които мислят по друг начин. Различават се. Рибите са студенокръвни. Млекопитаещите, птиците са топлокръвни. Кои са причините, че рибите са студенокръвни? То е привидно така. Понеже водата е добър проводник на електричеството и рибите са проводници на електричеството. В рибите има повече електричество отколкото магнетизъм. Затова кръвта им е по-малко подвижна и затова е студена. Рибата е лишена от говор. Тя и да иска не може да говори. Ако рибата създаде език за говорене, то при изхвърлянето на водата би имало едно голямо изтласкване, удряне. Всякога щяха да се удрят едни други. Който е насреща, като изхвърли водата от устата, винаги ще усеща едно удряне от страна на водата. Питам: Какво щеше да бъде ако един човек говори един час, както аз ви говоря тук и от устата му да изскача вода? Всички щяхте да бъдете мокри. Кой от вас би устоял на струята? Че вие щяхте да се изпотите до края на беседата. Казваме: Каква е речта му? - Само мокрене прави. Сега, например, в Америка съществува сух режим. В България съществува мокър режим. И в Англия съществува. Сухият режим искаше да го приложи и Русия, но цяла царска Русия отиде със сухия режим. Когато Америка почна със сухия режим, тя се намери в голямо затруднение. Американците и сега се питат, да въведат ли сух режим или не. Нищо не се ражда при сухия режим. При мокрия режим се раждат много повече идеи. Казват: Сухият режим струва милиарди загуби. Само мимоходом засягам този въпрос. Защо нещата са сухи ли мокри? Природата поддържа едновременно и сухия и мокрия режим. Сухият режим в света кой е? Сухият режим, това е злото. Мокрият какво е? Мокрият, това е доброто. Обаче, от философско гледище сухият режим е доброто, въздържанието, трезвеността. В Божествения свят е обратно.

В Америка е една необходимост да не пият хората. Искат да се наложи въздържание по един механически начин, със закон и там е грешката. Виждаме, Съединените Щати ангажираха всичко за тази цел. Но в Америка със сухият режим развратиха всички свои чиновници. Защото винаги забраненото е по-сладко, те търсят скрити пътища, тайно продължават да пият и то много повече. Има заинтересувани среди отвън и те нарушават техните закони. Значи един сух режим в дадения случай, ако се прокара идейно, много повече време ще вземе, но е по-разумно, отколкото начаса, набързо да се ликвидира с пиянството. Ако доброто в света се наложи, както сухият режим в Съединените Щати, ще има същият резултат. Сега се разрешава въпросът, по кой начин да се подобри човешкия режим, чрез сухия режим или чрез мокрия? Чрез двата, нищо повече. Ако питате мене, аз бих казал: Употребете двата режима. Ще им кажа тъй: Когато употребиш сухия режим отвън, употреби мокрия режим отвътре. Когато употребиш мокрия режим отвътре, употреби сухия отвън. Сега разгледайте тия начини. Казвате: И в един мокър режим има противоречие; и в един сух режим има по-голямо противоречие. При мокрия режим всичките се разтопяват, хубавите работи се разтопяват. Една картина може да се развали. Едно платно може да се развали, но в сухия режим нещата просто няма да станат. Не може ли без зло в света? При сегашните условия, светът не може да съществува другояче, освен така, както сега е създаден. Аз изключвам онова, което хората са създали. Каквото хората са създали, то е за тяхна сметка. Но тъй, както в природата съществуват законите, не могат да действат другояче. Всички идеи, всички вярвания, всички реформи имат дотолкова възможност да се реализират, доколкото те са в съгласие със законите на природата. Защото не е важно само една идея да се разпространи в света. Тази

идея, какво отношение може да има към хората, какво благо може да носи? Всяка една идея трябва да носи известни блага. Когато ние говорим за тия процеси в природата, аз не се вгълбявам. Човек, ако се вгълби много в процесите на природата, има една опасна страна. Ако вие опитате един отровен газ, колкото и да е малко, вие се излагате на опасност. Даже в тази форма като се говори за злото, злото е една голяма опасност. Даже ако саомислите механически за злото, може да си създадете цяло нещастие. Ако мислите за доброто, вие може да си създадете добро за себе си. Сегашното нещастие в света се дължи на това, че хората мислят повече за злото, отколкото за доброто.

Казвам ви: Престанете да мислите за злото, престанете да мислите за кражбата, престанете да мислите за престъпленията. Съвсем да не се мисли. Някой казва: Да живеем сух режим. Как ще живеете? Опитвали ли сте да живеете сухия режим? Ако живеете на физическото поле сухия режим, стомахът ви ще хлътне, кожа и кости ще станете; ако си послужите с мокрия режим, веднага във вас ще има известна промяна в обратния смисъл. Вярно е, че хората трябва добре да сехранят, но храната, с която се хранят, трябва да е чиста, да е малко, но съдържателна и да е толкова, колкото е необходимо за поддържане на живота. Ако считате храненето за едно благо, ако винаги мислите за храненето, туй хранене ще ви принесе благо. Ако мислите за храненето като удоволствие, непременно то ще ви донесе удоволствие. Никога не считайте храненето като удоволствие, но като една приятна необходимост за съграждане на живота. Ако не искате да ви готвят хората, гответе си сами. Онези, умните хора трябва да си готвят сами. Ние се натъкваме на големи противоречия, може ли все човек да си готви храната. На туй противоречие са се натъквали всички млекопитаещи,

които преди човека готвили храната си. Тогава някои от птиците вземат жива храната си, не сготвена храна. Те нагълтват малките мушици, но тия мушици не са добре сготвена храна. Птиците умират често поради това, че гълтат мушици с всичките им нечистотии. Много често те са заразени. И от това умират птиците. Когато вълкът едно време се намерил в противоречие, не могъл да намира своята храна, той облякъл една овча греха, отишъл при овцете и казал: Станах вече като вас, ще паса трева. По този начин не може да се живее. Овцете му направили един банкет. Рагвали се всички овце. Един техен мъдрец казал: Гледайте го сега дали е правоверен. Съмнявам се дали е правоверен този вълк. Как да го познаем? - Ще го гледате като ходи със стадото дали пасе трева или не. Или само мушка муцуната си в тревата. Ако пасе, правоверен е, като нас ще стане. Ако не пасе, пазете се от него, понеже той уж пасе, а с очите гледа да улови някоя овца и когато овчарят го няма, да я одере и изяде.

Та казвам: Ако искаш да познаеш вълкът станал ли е овца, виж го пасе ли трева или не. Пасе ли, ще стане овца. Не пасе ли, няма да стане. Питам: Туй, което е вярно за вълка, вярно ли е за човека? Кое е онова, което облагородява човека? Казваме: Човекът е гениално същество. Още по-силна дума се изисква. Според мене човекът е израз на целия космос. Той е последното дело на природата. Той е един от най-великите резултати, до които природата е дошла. Значи, всичко онова, което става в космоса, се отразява вътре в човека, в обратен смисъл за и против. Противоречията, които някой път съществуват на земята, показват добрите страни, които съществуват в природата. Злото, което се показва, не е всякога зло. Но и доброто, което се показва в човека, не всякога е добро. Вземам доброто, което има отношение към нас, на земята. Сега аз изнасям този

факт, понеже всички вие имате за живота особени разбирания. Мислите ли, че разбирате живота? Дядо ви как е живял, баба ви как е живяла. Както и да са живели хората, аз ги виждам все са заровени някъде. Разпитвал съм мнозина. Казвам: Ти ходил ли си в оня свят? - Не съм. Сега мисля да ида. Казвам: Като се върнеш ще ми кажеш какво има там. Мнозина, които са заминали за другия свят, не са се вестили в онзи свят. И досега не са дошли, да ми кажат, какво има там. Казвам: Какво има в оня свят? И чудното е, че мнозина са останали на гарата. Питам: Защо не заминахте? Не можахме да се качим. Казват, че със следващия влак ще заминат. Аз зная, че следващият влак е след 45 години. Хората мислят, че някой си е заминал, за другия свят, пък той 45 години подсмърча на гарата. Изнасям един факт, който не искам да ви доказвам. Може да го разберете както искате. В него има и лъжа и истина. Аз се намирам в същото противоречие, както светията с жената. Каже ми някой: Майка ми скоро умря, къде е? Можеш ли да ми кажеш? Казвам: Майка ти при тебе я виждам. Че как тъй, заровихме я на гробищата. Но аз я виждам тук, до тебе. Ти за какъв искаш да ме смяташ? Аз разглеждам нещата много реалистично. Виждам майка ти и тебе, че живеете в едно и също тяло. Ти като говориш и твоя и нейния глас чувам. Майка ти се смее, в очите ти виждам и ти се смееш по същия начин. Виждам твоя раздвоен поглед. - Ама, това може ли да бъде? Дали това може да бъде, не го зная. Приеми го като една мисъл. Ще ви приведа един пример за един адвокат от Варна. Един адвокат, краен рационалист. Той сам разправи за своята опитност. Мене никои, казва, не можеше да ме накара да повярвам, че има загробен живот, че човек съществува и след смъртта. Чел съм всички съвременни модерни и стари философии, но чудното е, че откак умря майка ми, повярвах. Не мога да се освободя от мисълта за нея.

Обясни ми, как става това нещо? Не исках да му кажа, че майка му живее в него, че цялото му внимание е насочено към онзи свят и той почва да вярва вече.

Не трябва да мислим отвлечено, като че всяка една наша мисъл, като че всяко едно положение, което заемаме, няма отношение към нас и към другите. От човека зависи дали ще бъде в дадения момент щастлив или нещастен. Щастие то или нещастие то донякъде зависи от самия човек. Да бъдеш обичан или да не те обичат хората зависи напълно от тебе. Запример, ти искаш да бъдеш щастлив, искаш да те обичат хората, но за да те обичат, трябва да има вътрешен повод. Казваш: Човек трябва да бъде богат. Ти може да бъдеш богат, без да бъдеш обичан. Може да си красив, без да бъдеш обичан. Понякога богатството спомага да бъдеш обичан, но едновременно, то е и най-малката причина, за да бъдеш обичан. Тогава как ще ми обясните психологически случая с онази жена от царско произхождение, която избягала с един циганин? Тя отива с един циганин, цигулар. Напуска мъжа си, оставя всичкото богатство, не иска нищо. В закона на Любовта има нещо по-високо отколкото царуването. Любовта, това е най-висшето благо в света. Ако може да намериш Любовта, ти си намерил вече смисъла на живота. Но работата е, че човек не може да попадне в туй течение на любовта. Всеки пита, дали ще успеем или не в Любовта? Любовта е акт само на Великото в света. Само едно Същество има в света, което може да люби. То е един акт на великата природа. Акт на Цялото. Аз казвам: Бог е единственото същество, което може да люби и от което никога не бива да се отдалечаваме. Единственото същество, което люби, то е само Бог. Другите хора са носители на великата идея, те са носители на Божията Любов. Всеки един от вас може да провери, че това е вярно. Дотогава докато считаш, че хората са носители

на Божията Любов, ти никога няма да бъдеш разочарован. Когато поискаш един човек да те обича, непременно ще бъдеш разочарован. Разочарованието иде много скоро. Няма да закъснее. Ще се разочароваш и в себе си и във всички. Ще се разочароваш във всичко, в баща си, в майка си, в братя си, в приятелите си, във всички познати. Сега аз искам да ви изнеса един пример. Един приятел искаше да ми изясни един факт: Минавам покрай едно поле, един овчар пасе 50-100 овце. Овчарят идва при мене, остави стадото си, но цялото стадо тръгна подир овчаря. - Защо блеят? - Защото са гладни, а той ги води на паша, подобрява живота им. Всичките овце са се влюбиха в него. Те знаят от кого да искат помощ.

Мислете по-малко за злото, мислете повече за доброто в света. Ако искате да търсите вашето щастие, мислете повече за здравето, отколкото за болестите. Мислете повече за вътрешното богатство, за реалното. Аз бих предпочел да имам един приятел, отколкото да имам милиони. Десет души приятели, които имам, струват повече, отколкото 10 милиона, които мога да спечеля. Тия 10 души приятели ще донесат всичкото ми щастие. Ако единият е музикант, другият е приятел, третият художник, четвъртият верующ, петият маг, те ще произведат всичкото материално благо. Благото в този вид ще създаде най-голямото щастие. Сегашната статистика показва, че в Америка тези, които са разчитали на милионите си, всичко са загубили. Един загубил един милион, друг два милиона, три, четири до 100 милиона долара в една криза. И ако кризата продължи, те съвсем ще загаят. Не сме ли ние всички тия милиардери? Млад си, имаш един замах, който струва милиони. Остарееш, не е ли това загубване на милионите? Старостта не е ли загубване на милиони? Докато си здрав имаш един замах, готов си да издигнеш ножа, да освободиш цялото човечество. Но като остарееш и

заболееш, изгубваш всичките тези идеали и казваш: Оставам всичко на бъдещите поколения. Бъдещото поколение е за себе си. Хората искат да оправят света. Но това е идея на Великия, Който седи зад тях. Как ще стане на дело? Кога ще се оправят светът? Човек трябва да знае, след като е дошъл в света, какво е неговото предназначение. За себе си ли да живее той, или за човечеството? И за себе си трябва да живее и за другите, но да не става роб на силния. Социалните условия те заставят да работиш за общото добро. Моето разбиране е, че има един разумен център в света. Център на разумните същества, които съществуват и които всякога мислят доброто на хората. Никой не знае, къде е мястото на този център, близо или далеч. Близо или далеч, то зависи с какви идеи си служи човек. Ако го измерваш с човешките идеи, този център е далеч. А ако го измерваш с идеите на напредналите същества, то този център е близо. Ако вие разправяте на някоя мравка, че съществува един свят, че има хора, които са писали книги, имат църкви, училища, университети, свещеници, владици, които проповядват едно учение. За всичко това мравките даже не подозират. Казват: Целият свят обиколихме, не сме видели никакъв университет. Качвали са се по тия големи хора, слизали са, нищо не са намерили. С идеите на мравките ли сме, ние сме далеч от този център. Човек знае, че е близо до мравките, но мравките не знаят, че са близо до човека. Сега може да ми зададете един въпрос: Какво ни ползва нас, ако съществува един такъв център в света? Представете си, че аз имам способността да говоря с мравките и на техния език им кажа: Слушайте, настанало е Царството Божия на земята. Ако останете на това място, на което стоите, ще стане една голяма катастрофа. Ако всички ме послушате и възприемете туй знание, ще се освободите и ще вземете туй благословение. Ако не ме послушате,

всичко ще се разруши и ще бъдете вън от мравуняка. Този катаклизъм иде в света, не катаклизъм, но едно коренно преобразование иде в света. Онези, които създадоха земята, онези, които създадоха слънчевата система са решили да пробразят вселената. Цялата слънчева система минава в една нова фаза. Старият живот на земята е несъвместим с новия. Всички хора ще вземат участие в това преобразование. Няма да остане нито един безучастен. Всички същества ги организират сега и ги подготвят за това. Иде една коренна промяна. Не е лошо това, но да знаете, че идва ли зимата, ще ви трябват по-дебели дрехи. Ако иде лятото трябват по-тънки дрехи. Ако духа вятър, подслон трябва да имате. Иде една промяна в света, в този порядък на нещата. Онези, които устройват земята, не са тук на земята. Не мислете, че онези, които са тук на земята, те ще преустроят света. Ако те можеха, досега щяха да го преустроят. Ние хората не сме в състояние да оправим света. Какво не сме правили и пак светът е в същото положение. Ако сме в едно здание и то се затвори за 4-5 години, ние хората ще се намерим в трудно положение. Вие казвате, че спасението зависи от вас. Спасението иде отвън, то зависи от светлината, от топлината. Вие досега не сте се питали: Кои е Онзи Първият, който е запалил вашата свещ в живота? Не помните и кога се е пробудило вашето съзнание в този живот. Помнете ли, кога вашето съзнание се е пробудило? Мислите ли, че това съзнание от само себе си се е запалило? Мислите ли, че тази светлина се е запалила изведнъж, както в един град електрическото осветление? Сега ли се е създала тази светлина? Има ред същества, които са работили. Всеки има инсталация, завърти ключа и всички лампи се запалват, светват. Някъде е така направено, че един завърти ключа на всички лампи и те светват. Завърти ключа и изгасват. Най-сетне мислите ли, че вашите

мисли и чувства, които ви занимават много пъти, са ваши? Не. Там четете историята на израелския патриарх Яков, чийто дядо* Лаван даде по-старата дъщеря, а не тази, в която се беше влюбил. И трябваше цели 14 години да служи за тия две жени. Но после Яков му каза: Ти знаеш да експлоатираш, но и аз зная. Направи едно условие с дядо си: Ако искаш да ти служа, ще се условим, кои овце ще бъдат твои - сивите или пръчкавите овце? Ако ти избереш сивите, другите остават за мене. Ако избереш пръчкавите, сивите остават за мене. Яков разбираше закона, знаеше едно изкуство, когато поеше овцете, тези, които бяха бременни пиеха вода направо от коритото с пръчковидни шарки, и после овцете се раждаха все пръчкави. Дядото гледа, че овцете се раждат все пръчкави, чуди се какво да направи. И казва: Нека пръчкавите бъдат за мене. Яков се съгласи, но измени коритото в сивкаво и започнаха да се раждат повече сиви овце. Най-после Яков, като забогатя, взе всичко. И казва Яков на жените си: Баща ви ви предаде на мене. Да бягаме с туй, което спечелихме. Задигна и децата, и камилите, и овцете, голямо стадо. Настигна го Лаван с мисълта да си вземе цялото богатство обратно, но сънува сън и каза на Яков: Аз щях да направя едно зло, но тази вечер ми се яви твоят Господ и ми каза да не те бутам. - Няма да буташ Якова. Главата ти ще се снее, ако го бутнеш. - Тогава да се примирим, да направим един договор.

Мнозина от вас ви е страх от бъдещето. Има Един, Който се застъпва за праведните хора, когато уповаваш и устояваш. В този случай аз похвалявам характера на Яков. Казвате, че той е користолюбив. Яков научи един урок, излъга брат си и 14 години трябваше да работи, за да изкупи една лъжа, 14 години го изтезава Лаван и той научи, как да се примири. И действително, като се върна,

* тѣст /остар./

се помири с брат си, когото излъга. Трябва да се разбира живота на Яков. Не е въпросът до Яков, но казвам, че трябва да се примирим със света. Не знаеш, кога ще има пръчкави и кога сиви овце. Не знаеш кога ще спечелиш, кога ще загубиш. Не знаеш кога всички ще те обичат и кога няма да те обичат. По някой път вие обичате някой да ви гадае, нали? Всички съвременни гагатели, това са изпъдени ученици от една окултна школа, за непослушание. Те носят днес от своето минало изкуство. Сегашните цигани са тези, които гледат на восък, на карти, на кафе, на боб. Някой пък чете молитви, казва: Да се помолим на Господа и работата ще се уреди. Истинският гагатец вижда живо нещата. Той ги вижда и нищо не взема за своето гледане. Казва истината. Понякога казва: Засега нищо не мога да ти кажа. Иди, не греш и следната година да дойдеш пак. Живели две слугини в един богат дом. Господарят бил добър. Едната обичала господаря си, другата, която не го обичала, отивала нощно време и изяздала хубавото грозде и казвала, че другата го е изяла. Онази, която никак не е пипала, била наклеветена от втората. Пита господарят сега: Кой изяде гроздето? Аз като минавам из нашето лозе, зная кой яде гроздето. Започнали да го ядат и го оставили. Някой път виждам, че са го изяли пчелите, но някой път виждам, че хората го ядат. Пчелите като ядат, не оставят нито една люспица. Хората мислят, че ще се укрият. Аз казвам: Нека ядат, тази година гроздето е евтино. Пчелите, ако го ядат, те го преработват на мед. Ако човек го възприеме, какво ще излезе? Нищо няма да излезе. Човек каквото и да яде, той не го преработва.

“Като влезе Христос в храма.” Разумното, когато влезе в нас, то взема камшика. Аз разбирам онова, разумното в човека, което когато се събуди от неразумния живот, тогава изпъжда навън всичките тези неразумни идеи и преживелици и казва: Туи място, където сте, е

свѣто. Това е дом на молитва, няма да го правите разбойнически дом. Разбирате ли това? И тогава показва камшика. Ако не го слушате, ще питате: Кой ти даде тази власт? Той казва: Аз съм властта. Понеже аз ти дадох властта, не престъпвай закона, ще пострадаш. Всички вие живеете в един дом, който не е ваш. Този дом е едно светилище. Вие се намирате в един храм в себе си и трябва да го употребите и пазите свещено. Този храм не е даден за ядене и пиене, не е даден и за удоволствие, но да го употребите за известен идеал. Целият ви живот, всички ваши мисли и желания, са ви дадени не да се удоволствате и да правите, каквото искате. Да обичате хората, разбирам. Когато говоря за Любова, разбирам следното: Бог се отличава с едно качество, Той винаги дава, а човек се отличава с това, че винаги взема. Онзи, който постоянно дава и онзи, който постоянно взема и двамата са едно и също. Вие щом възприемете Божествената Любов, няма какво да питате. Грехът не седи във физическите прояви на хората. Грехът е в онази мисъл, която осакатява. Ако ви лишат от слънчевата светлина, вас ви осакатяват. Ако един човек може да ви лиши от въздуха, какви ще са тогава вашите съобщения с живота? Човек трябва хубаво да чувства, хубаво да мисли. Аз не съм за привидното добро в света. Защото вие днес ще направите едно зло, утре друго ще направите по същия начин. Постъпвайте добре не от страх, но по Божествения Дух. Изисква се ние да бъдем носители на тази велика идея. Този център, Разумното в света, иска всички същества да живеят разумно. Всеки едни от нас трябва да прилича на Бога. По това се отличава доброто от лошото. Лошият човек постоянно взема и никога не дава. Добрият човек постоянно дава. Аз така определям. Добрият човек постоянно дава от себе си. Туй качество е на Бога. Аз не съм за физическото даване. Като се говори за земния

живот казвате: Не трябва да ставаме калугери. Ако е въпрос за калугери, мислите ли, че калугерите живеят порядъчен живот? Даже и светиите не са това, което трябва да бъдат. Аз не говоря, че те водят един порядъчен живот. Ако се приближа до един светия, аз виждам образа на онова същество, което го е създало. Ако залича Божественото в него, един ден ще ме питат: Кой ти позволи да заличаваш свещените работи? На кое основание искаме ние да градим? Има много хора в света, които имат идеи. Най-първо трябва да се зароди едно желание да изпълняваме волята на Онзи, Който ни е създал. Има Един, на когото всички трябва да изпълним волята. Тя е волята на Бога, тя е свещена. Нашето благо, нашето щастие зависи от нея, не механически, но органически, психически. Докато сме свързани с Него, за нас има всички възможности да имаме един красив и възвишен свят, но помнете, когато не сте свързани, ще дойдат всички злини и всички нещастия върху вас. Аз по някой път съм виждал хора, които скърбят за своите заминали за другия свят. Виждал съм много мъже и много жени, които плачат за своите възлюбени. А не плачат, че те са скъсали връзката с туй Начало, с Бога. Ако те плачат, трябва да плачат за това. Един свещен плач има. Този свещен плач е, че са скъсали своята връзка с Бога, а не че са скъсали връзката със своя близък. Казвате: Къде са заминалите? Те никъде не са заминали, на гарата са. Ако искате да знаете всичките тези, които са заминали, са като тия семена, които са насадени в земята и чакат да излязат от низините. Тия, амнистираните ще ги посрещнете. Тази амнистия се казва Възкресение. Всички очаквате да възкръснете. Някои чакат из земята да излязат. Амнистията им ще дойде. Едни вече са амнистирани, а другите сега се амнистират. Много ме питат: Имали виждане в оня свят? Щом се обичат, има виждане, щом не се обичат, няма виждане. Щом сте умни, има

виждане, щом не сте умни, никакво виждане няма. Виждането е свойство само на разумните хора. Ще дойде един ден и вие ще се видите с всички ония, за които даже не сте сънували. Един ден ще разберете, че вие сте имали толкова приятели в света, които са ви обичали и са треперили за вас, а вие нищо не сте дали за тях. Вие чувствате, че сте изолирани, че никой не мисли за вас. Това е голяма лъжа. Това е голямо заблуждение. Ако никой не мисли за вас, вие не бихте имали никакво съществуване. Щом живеете, вие не сте изолирани. Кое е привилегия, да бъдете един цар, който умира или да бъдете един овчар, млад, красив, който сега се ражда? Кое бихте искали да бъдете? Един военачалник с всичките ордени, но на умираше, или едно дете, което сега се ражда и има велико бъдеще? Бъдещето е на децата, които се раждат с идеята за Любовта. Бъдещето е за младите, които се раждат със своя кривак. Този момък е носител на вечната правда и не се съблазнява да краде овцете на другите; който не е отишъл да краде овцете, а се грижи за овцете, те го познават и по име ги зове. Като минат край него, всяка една той назовава по име. Че какво по-хубаво от това овчарят да познае своите овце? Той не кара овцете нито да крадат, нито да му работят, а само ги пасе. Като ги пасе, нему е приятно. Като ме питате какво занятие да захванете, казвам: Бъдете овчари. Когато дойде едно стълкновение във вашата душа, ще се роди нещо Божествено. Когато дойде този с камшика, когато викат отвънка, лесно благославяте в името Господне. Да знаете, че е дошло време да тръгнете. Не питайте защо ви се дава тази власт. Но като дойде това време, то извадете камшика, както Христос.

Съжалявам, че всички свещеници не извадиха камшика. Те оставиха само един човек да го извади и затова всички евреи не можаха да се оправят. Всички

любящи, всички добри хора, трябва да извадят камшиците. Има нещо по-силно от парабелите. Ако може да ви убедят в един добър човек, това е парабел. Ако бих ви убедил в това, то като мушнете някого, той трябва да светне. Онзи, който иде от онзи свят, е въоръжен, носи едно ново оръжие, едно ново изобретение. Един нож с две остриета, с една особена отрова. Като те срещне, след като ти говори, ще извади ножа си, ще те мушне и ти ще кажеш: Чакай, вече ще служа на Господа. Три пъти като те мушне, ще те пипне с ръката, ще извади ножа и ти ще кажеш: Чакай, аз ще служа на Господа. Три пъти като те мушне в ръката, той ще каже: Ти виждал ли си този мъж?

Казвам: Всинца насила ще влезете в Царството Божие. Няма никой, който да остане, да не влезе. Всичките ще станат верующи, не да вярват както сега, но истински. Този начин, по който вървите сега, не може да живеете вече. Следователно, остава само един път: То е само пътят на Братството, само на Любовта. Да мислите добре един за друг, да имате хубави мисли. Много пъти казвате, че не може да мислите добре за хората. Вярвайте в това, което не можете. Вярвайте в това, което не можете да постигнете в света. Вие трябва да вярвате, че ако не сега, може да живеете за в бъдеще. В това сам ще се убедите, като заминете от този свят за другия. След 50-60 години ще знаете истината. На гарата ли ще бъдете или не. Ако заспите и нищо не виждате е едно, но ако се пробудите и видите една реалност, която не сте и сънували, какво ще кажете? Американският проповедник Муди, казва: 20 години проповядвам, но като наближи да умирам, виждам, че земята се плъзга, отивам някъде нагоре. Много пъти проповядвам за оня свят и за това, че като се моли човек на Господа, чува му се молбата. Аз казвам: Не зная колко е далеч небето, но едно нещо зная, че е близо. Колкото

пъти се помоля, чува се, отговарят ми. Колкото пъти съм се помолил, не съм чакал много за отговор, значи близо е небето. Молитвата ми се изпълнява. Някой път даже след половин час ми се е отговаряло. Муди е имал опитност. Отишъл в Англия да проповядва. Един богат англичанин му обещал да му даде пари за салон, да му послужи, да му приготви условия за проповед. Отишъл в Ливърпул, но когато пристигнал, разбрал, че неговият приятел умрял. Той се намерил в чудо, но всичко се оправило. След смъртта на приятеля му, Муди имал най-голям успех. Ходил и английският крал да го слуша. Истински чудеса е правил. Много смел човек бил в проповедта.

Питат ме: Има ли Господ или не? Аз казвам на този, който ме пита: За умните хора има Господ, а за глупавите никакъв Господ не съществува. Камъните нямат никакъв Господ, хората имат Господ. Ето какво разбирам под думата Бог. Да имаш едно Същество, което те е обичало през цялата вечност и което никога да не те е обидило и никога да не те е оставило. Разбирате ли вие това? Това наричам Бог, на Когото трябва да гледате със свещен трепет и Неговото име да пазите свещено. Може да мислите, че Той е всесилен, то е второстепенно. Че Той може всичко да направи, второстепенно е. Любовта е по-силна от силата. Любовта е по-силна от знанието. Любовта е по-силна от всичко, каквото имате. Любовта носи живот в себе си. Любовта носи свобода. Любовта носи знанието, тя носи всичкия смисъл. Ако вие разбирате Любовта, тогава вие сте същество, което сте безсмъртно, от нищо няма да се оплаквате.

Бог е страшен за онези, които не Го познават, но е любящ за онези, които Го познават. За онези, които дават ход на Неговите мисли и чувства да се проповядват, по-добър от Него няма. Ни най-малко не мислете,

че туй, Божественото ще даде хората да се подиграват с Неговата Любов. Любовта в света не може да бъде подигравана. Страшно нещо е да се подиграва човек с Любовта. Страшно нещо е. Аз искам да изнеса истината. С Любовта не може да се подигравате, понеже тя е смисълът на живота. Щом речете да се подигравате, ще опитате едно страдание в живота. Като отричате Любовта, ще дойдат страданията в живота. Вие може да бъдете цар, може да бъдете княз, може да бъдете философ, може да бъдете ангел, може да бъдете божество, но ако отречете Любовта, ще слезете от великия трон, където се намирате. Долу на гъното ще отидете. Следователно, има един закон, който не се изменя. Не може ние да изменим естеството на Бога, т.е. не може да изменим в Него туй чувство на Любовта, което той проявява към всички същества. Нещастieto зависи от нас. А пък щастието ще дойде, когато ние изпълняваме Неговата воля, за която сме пратени. Казвам: Сега бъдете такива, каквито сте били. Досега всички сте били герои в злото и както ви виждам имате оргени, дадени затова. За това сте били герои, безстрашни хора в злото, щом сте влезли в сблъкновение с Бога.

Казвам: Ако вие сте били герои в злото, бъдете герои и в доброто. Обърнете и другата страна, за да опитате и двете страни. Ако вие не бъдете герои в доброто, аз ви наричам крайни страхливци. Герои сте в злото, похвалявам ви, не сте страхливци. Ако не сте герои в доброто, пет пари не давам. Ако и в доброто сте тъй смели, както и в злото, имате моите почитания. Да сте смели в доброто, и в злото. Това ви пожелавам.

Беседа, държана от Учителя на 16 октомври 1932 г.,
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

КАТО ДЕТЕ

“Истина ви казвам: Който
не приеме Царството Божие
като дете, няма да влезе в него.” *

Мъчно може да им се угоди на хората, когато изгубят естественото богатство, естествената си храна. Ние виждаме, че съвременните хора са все недоволни. В която и гостилница да влезете, малко клиенти ще намерите, които да са доволни от яденето. Ако виждахте как готвят и вие щяхте да се откажете от яденето, но добре, че не виждаме. Ако бихте надникнали в мисълта на един писател, ако бихте надникнали в мисълта на един философ, на един тържавник, на един свещеник, при какви условия създад своите произведения, вие и от тях щяхте да се откажете. Ако е поет, пише от надежда - трябва му пари да изхрани децата си. Мъчи се, мисли, най-после след големимъки все ще каже нещо. Някой път след като го сполетят големите нещастия, става философ, търси причината за нещастията си или се занимава с известни обществени събития, или иска да

* Евангелие от Лука 18:17

обясни някое явление в природата. Понякога изводите му са верни, но понякога те не обясняват големите факти, понеже има много изключения. Но както и да е, в целокупността на Битието едновременно всички въпроси се разрешават. Всеки един въпрос, какъвто и да е, има разрешение. Туй, което на земята е непостижимо, на небето е постижимо. Казано на ваш, разбираем език - туй, което е непостижимо за сиромаха, е постижимо за богатия. Туй, което е непостижимо за невежия, е постижимо за учения. Всичко е относително. Като кажем непостижимо, то е само при известни условия. За някои е непостижимо, но за други е постижимо.

Та когато някой път казвате: Тези неща за мене са непостижими, вие си слагате една преграда. Само при дадените условия са непостижими. Ти не можеш да бъдеш спокоен човек, въпреки философския си ум, ако имаш една красива жена и пет хубави деца - дъщери и синове. Както и да философстваш, твоего сърце ще трепне за синовете, за дъщерите, за жена ти. Ти може да проповядваш, да философстваш, че и ти и те живеете за Бога, но всъщност дали е така? Този въпрос аз съм го задавал и съм си дал едно разрешение на въпроса: Защо е така? - Защото не може да бъде другояче. Веднъж като давал концерт, запитали Паганини: "На три струни можеш ли да свириш?" - Мога. Явява се и продължава концерта на три струни. Разправят, че като свирил, едната струна се скъсала и той продължил на две струни. Направил така, че се скъсва още една струна и той продължил да свири на една струна, като че нищо не се е случило. Но като не останала нито една струна, той не се явил на сцената.

Има въпроси в света, които всякога ще останат нерешени по отношение на Битието. Казваме, че нещата се решават по отношение на Битието и от Бога. Всички неща Бог ги решава, но за нас винаги ще останат

неразрешими много въпроси. Като живееш на земята, каквото и да правиш, ти трябва да се примириш с фактите, тъй както са те. После ние разглеждаме съвременния живот от наше гледище. Ако вие разглеждате човека тъй, както е построен, от Божие гледище, ще видите, че всичко каквото става в света е на мястото си. Даже при най-лошата обстановка на обществения живот, пак всичко си има дълбока причина, поради която нещата стават така, а не другояче. Но за нас нещата могат да бъдат приятни, да ни съдействат, или да спъват нашето развитие. Ние може да разглеждаме всички онези процеси, които спъват нашето развитие. Запример, всички вие искате да бъдете щастливи. Щастие то е един стремеж. Всеки един човек иска да бъде силен, богат. Това са естествени стремежи на човека. Казвате, че човек трябва да бъде богат. Има едно специфично богатство. Според лечебната система на Луи Куне, ти може да си богат, но като отидеш при него, той ще те направи сиромаш, за да оздравееш. Според неговата система, докато си богат, не може да оздравееш. Кои са богати според Куне? Тези, на които лицето е пълно, вратът и коремът дебели. Той казва: Ти си много богат човек, в Царството Божие не можеш да влезеш, в царството на здравето също не можеш да влезеш. Всички тези мазнини трябва да се отнемат от тебе, че да се яви линията на врата, на лицето. Най-малко 40 килограма трябва да се смъкнат от тебе. Туй богатство трябва да го раздадеш, сиромаш да станеш, корем чето ти да спадне, непременно трябва да станеш сиромаш. Богатството в пълния смисъл на думата не е нещо физическо. Богатството на човека е в неговия ум, в неговото сърце и воля, в неговата душа и дух. Ако ти осъзнаваш това, всякога ще бъдеш богат, ако не го осъзнаваш, всякога ще бъдеш сиромаш. Ако съзнаваш богатството на своя ум, учен човек ще бъдеш; ако

съзнаваш богатството на своето сърце, ще бъдеш добър; ако съзнаваш богатството на своята душа, любвеобилен ще бъдеш; ако съзнаваш богатството на духа, ще познаваш какво нещо е Божествената сила.

Някои хора много се интересуват от тайните на природата. Преди няколко гена иде при мене една млада жена. Тя има своя опитност, казва: "Много ясно виждам на сън две големи красиви дървета, но като се приближавам до тях виждам, че едното дърво от поливане е изсъхнало." Тя пита: "Защо поливането дърво, към което хората са били толкова внимателни, е изсъхнало, другото се развива добре, макар никой да не се грижи за него." Казвам: Сухото дърво е богатият човек, а сиромашът е дървото, за което никой не се грижи, не го полива и пак е останало живо. Тя казва: "Гледам по едно време едно голямо приковано корито. Помислих, че трябва да има някакво съкровище в него. Погледнах да видя какво има под коритото - една голяма дупка. Като се вмъкнах в нея, не мога да изляза навън. Казвам си: що ми трябваше да влизам под това корито. Мисля си какво да правя. Почнах да се моля и по едно време дигнах коритото. Казах си: Слава Богу, освободих се. Но гледам, не е пътят по който дойдох. Виждам едно здание пред мене и един стар човек, който казва: Има нещо писано за тебе, трябва да го прочетеш. В него обясняват какво е скрито под коритото."

Когато ние сме в трудно положение, все едно че сме под това корито. Ние не можем да разрешим някои въпроси, индивидуални или семейни, а може да са от национален или обществен характер. Каквито и да са, ти трябва да намериш един отговор, да дадеш най-доброто решение. Човек трябва да определи своето отношение в света. Често се задава въпросът, човек откъде е дошъл и къде ще иде. Малко хора знаят откъде идат. Идат отнякъде. Водата откъде иде в София? Иде

от Витоша. Тя е дошла отнякъде и ние също сме дошли. На нас ни трябва едно знание, за да можем да поправим живота си, да живеем тъй както трябва. Запример, аз съм изследвал българина. Той от философия не се интересува, от поезия още не се интересува, но пък е крайно любознателен. Само катому говориш за късмет, проявява голям интерес. Не съм срещал изключения от това. Аз познавам един от българските философи - студен, хладнокръвен, като че не се интересува от нищо. Дойде ли въпрос за щастие, за гадаенето, и той се интересува. Като се гадае на някого по ръката и той си поглежда ръката, но тъй, че да не го видят. Казва: Трябва да има нещо. Щастие, това е наука. Човек носи своето щастие със себе си. Той е забравил къде се крие неговото щастие.

Разправяше ми един следното: взел 2500 лева, сложил ги в джоба си и излязъл по работа. Минават 4-5 часа. По едно време търси парите в джоба си, няма ги. Бърка тук-там, няма ги. Минават 2-3 дни, казва: "Откраднаха ли ги или съм ги загубил?" Примирил се. По едно време бърка в джоба си, гледа в една книжка 2500 лева.

Та често щастие, е скрито в ръката на човека. В човешката ръка се крие една особена сила. Човек трябва да знае, че не трябва всякога да се ръкува. Като отиваш при някой банкер, ръкувай се, но ръката ти не трябва да бъде много гореща, нито много влажна, не трябва да бъде и много суха, тогава няма да ти даде нищо. Вие питате как е създадена човешката ръка. Тя е инструмент на човешката воля. В оформянето на една ръка вземат участие не само разумните същества. Ако ти разбираш закона, въз основа на който са създадени твоите ръце, ако считаеш, че те са едно благо за тебе от Бога и не спъваш теченията на своята мисъл, на своите чувства, то ръцете ти ще извършат всичко онова, което е постижимо. Соломон е казал: "Каквото ръката

ти нареди, направи го." Това подразбира не само прояви на физическото поле. Може да напишеш едно писмо, да предадеш съдържанието и човек да ти отговори и услужи. Но можеш да напишеш такова писмо, че човек като го прочете да го скъса и да го захвърли - такова отвращение да изпита от него. Всички вие имате подобна опитност. Кой от вас не би взел една красива роза, карамфил или хубава ябълка? Ако тази ябълка не е узряла, не е хубава и ако това цвете не ви харесва, вие няма да им обърнете никакво внимание.

Човешкият ум също има свое благоухание. В съвременното възпитание нищо не е говорено за качества на светлината. За мисълта знаем, че е силна. Нищо не е говорено за качества на човешката мисъл, как може да се приложи тя, а също и за качества на човешките чувства. Като хванеш ръката на човека, ти можеш да почувстваш, дали той е интелигентен или не, дали има добро сърце или не. Пак по ръката му можеш да разбереш дали това, което говори ще го изпълни, или не. И не само това. Ако дясната си ръка хванеш с лявата, можеш да узнаеш дали туй, което чувстваш ще го постигнеш или не. Само така ще си обясните защо когато човек се намира в трудно положение, той си хваща ръцете, стиска ги. Какво може да каже с това? Той търси изход. Като не знае как, освен че не разрешава въпроса, но още повече обърква работите си. И след като сме забравили онова Божествено знание, с което човек е бил първоначално надарен, ние сме дошли сега до механическия процес на щастието, очакваме го да дойде отвън. Истинското щастие на човека не може да дойде отвън, истинското щастие на човека иде отвътре. Онова, което иде отвън, са потоците на щастие, когато то потече.

Преди години ми разправиха един случай. Един беден чиновник се оженва. След женитбата всичко му

тръгнало още по-назад. Като му се ражда първото дете той още повече се затруднил, че няма пет пари в джоба си. Веднъж гледа на пътя банкнота от сто лева. Кръщава детето си, купува каквото трябва.. С идването на това дете всичко тръгва добре въкъси.. Същият ден когато се ражда детето, повикват бащата в службата. Всичко върви добре десет години. Но детето умира. В който ден умира детето, уволняват бащата от службата и пак му тръгва назад. Намира се в същото положение откъдето е започнал.

Казвам: Щастливото дете е човешката воля. Когато тази свещена воля се роди в човека, всичко върви добре. Какво нещо е волята? Не да изпълняваш своята воля, а да изпълняваш Волята Божия. Бог ви е дал капитал и всички блага е създал заради вас, а вие не искате да направите нищо за Него. Най-после питате: Де е Господ, на кое място е Той? Във Вигинско един обичал да говори по адрес на Христа много нецензурни работи. Една сутрин отива при майка си, плаче и ѝ разказва: "Сънувах, че съм в църквата. Христос излезе от олтара и като дойде при мен ми удари две такива плесници, че ми се замая главата." След две седмици той заминава. То не е твоя работа кой е Господ и къде е Господ. Като ти заше две плесници ще свършиш с всичкото си знание. И цар да си, и княз да си, и философ, и поет, ще слезеш от положението си и ще учиш новата наука. Казвам: Ние, съвременните хора сме дошли до едно положение, аз го наричам нахалство. Незачитане от памети века съществува. Това незачитане сега е влязло вътре у вас. Каквото погледнеш, кажеш: нищо не струва. Тебе като те погледне някой и той казва: нищо не струва. Като се гледаме всички, казваме: Нищо не струваме. Тогава питам: този, който всичко отрича, нищо не харесва, какво ще излезе от него? Той е първокласен невежа. Тъй не трябва да се гледа на живота. Ние сме забравили

много работи. Нарочно казваме: аз не помня, аз не зная. Много неща знаеш, много неща помниш. Аз съм правил много изследвания на хората и имам свое мнение. Един господин ме пита: Ти вярваш ли? В какво аз вярвам, то остава за мене. Аз имам едно верую, един Господ, Който е само за мене. Аз не го проповядвам никому другиму. Този Господ на Когото аз служа, Той се изявява, не е нужно да разпитвам за Него. Но туй, в което аз вярвам, е само за мене. Казва някой: Всичките работи в света са празни. Човек, като умре всичко се свършва за него и животът няма никакъв смисъл. Виждам аз слабата му страна къде е. Казвам: сега, както те виждам, има нещо в живота, от което си недоволен. Аз виждам къде му е болката. Казвам: Ако Господ ти даде една другарка най-богата, най-разумна, да те уважава, да те почита, да те боготвори, тогава? "Тогава и аз съм готов да Му служа." Всички в света са недоволни, понеже изживяват някаква криза, случило им се е нещо. Те отгатват всички случки, всички несрети на Господа. Възможно е в това да има известна вероятност, така да е. Господ се занимава с хората. Когато някой човек не знае как да живее, Господ му създава условия да живее. Христос казва: На такива е Царството Божие. Онези, които разбират закона, върху който е построен светът, имат друго разбиране. Ти знаеш Един, който искаш да те обича и да го обичаш. Тази обич е основана върху един закон: Никой няма да те обича ако си глупак, т.е. ако нямаш способности. Ако си жилав, ако имаш заразна болест, няма да бъдеш обичан от хората. Ако постоянно се безпокоиш, също няма да те обичат хората. Ще те обичат, ако внасяш нещо. Кои деца са обичани? - Които са весели. Туй дете внася нещо. От душата на това дете излиза нещо. То казва: Както аз давам, така и бащата, и майката, и братът и сестрата да дават. Всички трябва да се стремим към вътрешно богатство, трябва да бъдем богати. Трябва да заменим

материалното богатство с духовно, умствено или сърдечно богатство. Физическото богатство само по себе си ще дойде. Умният човек всякога може да бъде богат.

На запад има учени химици, които са превърнали някои метали в злато. В света съществува такова изкуство. Но тези, които го владеят, за себе си го крият. Трябват ли му пари, той взема малко мед, желязо, превърне го в злато - направи си пари. Или да допуснем, някой човек развие в себе си дарбата да предвижда бъдещето на хората. Той става гагател, предсказва. В Америка има астролози, на които трябва да дадеш 10-15-20 английски лири, за да ти направят един хороскоп. В тази карта ще ти покажат за 20-30 години какъв ще бъде животът ти и как трябва да живееш; ако искаш да се жениш, каква жена да вземеш, но ще платиш 20 лири. Англичаните, които са толкова обективни, преди да започнат работа, някоя търговска операция, отиват при астролог, да каже дали звездите и планетите ще им помагат. Те плащат, а астролозите им предсказват. Някои млади хора в България ми казват, че не им върви. Казвам: Станете астролози. Нотова е външната, леката страна. Във всеки човек има едно чувство, което го ръководи. Ние всички напоследък се намираме под влияние на подтиснатост, на песимизъм. Даже и в най-напредналите индивиди, в най-учените се заражда съмнение. Когато си на върха на своето щастие, пак ще се намери някой червей да те гложди. Непременно съмнението ще дойде. У праведния ще се яви мисълта, дали той е наистина праведен; у богатия ще се яви мисълта дали той ще остане все богат. Аз не зная как бихте обяснили следното: Един от най-големите богаташи, който се връщал в Англия за коронацията на един английски крал и имал 300 милиона лири, се хвърлил в морето от борда на парахода. понеже мислел, че

парите няма да му стигнат. Учените хора ще кажат, че това е психоза. Има едно чувство на подтиснатост. Някой мъж като разбере, че жена му не го обича, че му изневерява, се затормозява от тази мисъл и се хвърля от третия етаж. Всички ние страдаме от едно болезнено чувство. Страдат не само светските хора, но и религиозните. У някой религиозен влезе съмнение. Той мисли, че го лъжат, умът му потъмнее. Струва му се, че всички религиозни хора знаят какво става с него. С това помрачено съзнание той иска да разреши въпроса за обходата, да намери отношение към Бога. Но не е този начинът да се отиде при Бога. Ако можеш да отидеш при Бога, трябва да знаеш, че Той е всеблаг, всемъдър. Ще оставиш всички празни умувания и като малко дете ще отидеш да се учиш. Аз говоря за такива разумни хора. Не на своенравни, а на разумни, възрастни хора, че трябва да са като деца възприемчиви и готови да учат.

Та казвам: Има едно състояние, което е великолепно, прекрасно. Когато туй състояние дойде, тогава умът, паметта, всички чувства се проясняват. В човека се заражда интуиция и той намира много лесно пътя в живота. Когато това чувство се зароди, веднага се създава връзка между хората. Ако това чувство в тебе се събуди, всички хора, които са подобни на тебе, ще ти дойдат на помощ. Много пъти се случва някое бедно дете да срещне някой професор по музика. Той разбира по лицето и очите му, че това дете има дарби. Веднага в него се заражда съчувствие, той иска да даде всички възможности на това дете да развие дарбите си. Питам: Кой го застава? Никой, само че в това дете е събудено онова свещено чувство, което и в професора събужда същото чувство.

Аз ще ви приведа пример за Крайслер. Като минава през Англия с автомобила си, казва на шофьора да спре, защото чул, че някой свири. Влиза в къщата и вижда, че

свири едно малко дете. Той взема това дете под свое покровителство, създава му подходящи условия и след време то става прочут музикант със световна слава. Много хора преди това са молили Крайслер за съдействие, но той ги отпращал. А тук той сам пожелал да помогне. В това дете било събудено свещеното чувство на живота. Не трябва да бъдеш песимист, да роптаеш, но да знаеш, че страданията в живота са велика привилегия, която е дадена на човека - нищо повече. Понеже страданията, това са пелените, в които бъдещите радости ще бъдат увити. Ако ти не страдаш, в тебе радостта и веселието няма да влязат. Пелени са това. Когато ти страдаш, твое то страдание ще бъде щастие за другите. Ти може като работиш, да си недоволен, но твоята работа може да задоволи другите толкова, че един ден те, от голяма благодарност към тебе, ще искат да ти се отплатят.

Християнството не е само наука за спасение на душата, но е за подобрене на живота. Ако в продължение на две хиляди години бяха се приложили методите, които Христос е прокарал, сегашното поколение щеше да бъде възпитано по съвсем друг начин. На вас ви трябва вътрешно самовъзпитание. Хората са изгубили вяра едни в други. Сега съществува законът на насилието. Навсякъде в света слушаш: Човек трябва да бъде силен, той трябва да наложи своята мисъл. Ти можеш да наложиш своята мисъл, то е възможно. Един генерал може да наложи своята мисъл, един цар, един стражар, но това е временно. Един хипнотизатор може да застави със силата на своята мисъл хипнотизирания да изкаже точно това, което той иска. Но мисълта на хипнотизатора се крепи до тогава, докато той е жив. Щом той умре, мисълта му се разрушава и изчезва, тогава се заражда обратният закон: във всички онези, на които си влияел лошо, които са били потиснати, като се освободо-

гят от тебе, ще почнат да ти прашат лоши мисли и тогава около тебе ще се създаде един аг.

Ще ви приведа един разказ: Един съвременен европейски писател, като ходил в ада, видял една пиростия*, под нея малък огън и на пиростията един човек седи и чака. Зачудил се какво ли чака. След като обиколил целия аг и се върнал, видял, че около тази пиростия има голям огън и същият човек гори в огъня. Казвам: Този човек беше писател, учен човек и докато книгата му не беше напечатана, той не беше причинил големи злини, но сега, след като излезе книгата му, произведе този огън, в който сам той гори. Този закон е верен не само в другия свят, но той е верен и на земята. Щом се освободят всички онези, които са били потиснати от тебе, ще се нахвърлят върху тебе.

Кое е онова, което може да ви освободи? Онези, които са тръгнали в пътя на новите разбирания, трябва да имат трезва мисъл и да постъпват тъй, както Бог постъпва.

Христос казва: "Обичайте враговете си." Опитано е това. - Невъзможно е, казвате вие. Не, възможно е да любиш врага. После казва: "Благославяйте, молете се за тези, които ви гонят." Казвате: И туй е невъзможно. При сегашните ти разбирания, ти казваш, че не можеш да го направиш. Защо тогава искаш за тебе да го направят? Ако за тебе е невъзможно, тогава невъзможно е и за другите. Не си служете с една крива философия. Вярно е, че младите мислят по един начин, а старите по друг. В живота има място и за младите и за старите. И младият трябва да живее. Не е лошо онова, което мисли младият. Не е лошо и онова, което мисли старият. Лошото у стария е, че той не мисли като стар човек, а младият понякога също не мисли като млад. Младият

* железен триножник, който се слага на огнище под съдове за готвене /гр./

човек се отличава с една черта, която той всякога трябва да има: той е като извор, който постоянно извира и който не трябва никога да пресъхва. Младият трябва да бъде извор, който блика, а пък старият трябва да бъде като запалена свещ, която да гори. Всеки ще отиде при извора, ще утоли жаждата си; всеки ще отиде при светлината да намери своя път в нощта. Като казваме, че обичаме старите хора, ние ги обичаме по единствената причина на тяхната светлина. Не ме интересува стария човек с неговото тяло, с неговата брада. От тази брада един ден като влезе в гроба нищо няма да остане и от лицето му нищо няма да остане. Благородството му къде ще го намериш. Аз разбирам тази светла, презва мисъл на стария, който не умира. Аз разбирам тази светла мисъл на младия, която прилича на жива вода. Когато правих своите изследвания, опити, аз съм срещал някои млади, които като те погледнат, внасят живот в тебе, нещо благородно се излъчва от тях. Виждал съм понякога деца, които са остарели преждевременно, много такива деца има. Лицата им не са детски. То отсега е загрижено как ще живее. Още е малко, а мисли кога и как ще се ожени.

Тепърва трябва да се явят спасители, които да посочат онова положение на жените и на мъжете, което те са имали първоначално. Христос казва: Първоначално и двамата живеяха в една плът, в едно възвишено състояние. Отпосле Мойсей създаде един закон, според който жената изгуби правата си и досега тя ги търси. Нито мъжът е повдигнат, нито жената. Но това е само на земята. Благодарете, че има жени и мъже, които са повдигнати. Повдигнатите жени ще повдигнат и мъжете. Повдигнатите мъже ще повдигнат и жените. Тогава съвременното човечество ще се обнови. Не мислете, че с топове светът ще се оправи. Светът ще се оправи със светлината, която иде отвън. Светът ще

се оправи с въздуха, който иде отвън. Светът ще се оправи с водата, която иде отвън. Светът ще се оправи с хляба, който идва. Ако ние не можем да променим нашата мисъл в светлина, ако ние не можем да променим нашата мисъл във въздух, ако ние не можем да променим нашата мисъл във вода или в хляб, нищо не можем да направим. Обработвайте мисълта. Тя е мощна сила. Самотя, когато се проектира чрез въздуха и светлината, може да допринесе нещо за човешкото възпитание. То е цяла наука - да възприемеш тази мощна, светла мисъл. Всички страдания в света имат за цел да събудят у човека тази възможност. Всички велики хора, преди да станат велики, са имали големи изпитания, големи разочарования, големи опитности. Мога да ви приведа ред примери: Най-голямото разочарование на земята е имал Христос. Той дойде да спаси света, но не само че Царството Божие не дойде, но Го хванаха, поругаха се с Него и Го разпънаха. Но след Неговата смърт дойде възкресението, дойде онова, за което Той пострада.

Човек не може да постигне своето желание докато не умре и не възкръсне. Затова ви казвам - и вие ще постигнете всичко, ако като Христа възкръснете. След възкресението на Христа преди две хиляди години, петстотин милиона души го приеха. Христос казва: "Даде ми се всякаква власт на небето и на земята." Всички богатства са в ръцете на Христа. Казвате, защо не ни даде пари? Като умрете и възкръснете, ще ви даде, но сега, докато сте живи, никакви пари не дава. Туй е на човешки език казано.

Желанието на небето е развитието на света да върви неизменно и правилно. Животът на животните и растенията, разгледан от тяхно гледище, се развива правилно. И съвременните народи, както мислят, и те са прави. Туй е достатъчно. Човек не може да постигне всичко, което желае. Има неща, от които човек всякога

остава недоволен. Ако ти му дадеш всичко онова, което желае, той ще остане още по-недоволен. По този начин сами помрачаваме живота си, макар да ни се показва, че можем да бъдем доволни. Великата наука в света е в разбирането на разумната вяра, както аз я наричам. Всеки един от вас трябва непрекъснато да се учи. Неспокоен си, има нещо в дадения случай, което те безпокои, можеш да го премахнеш, ако си се научил как. Остави настрана въпросите, които не можеш да разрешиш. Има въпроси, които не са за вас. Аз съм забелязал следния закон: Много хора съм лекувал, някои не са се излекували и аз зная причината. Мнозина са се излекували. Доиде някой при мене, аз му казвам: учи се. Забрави това. След няколко години той ме намира и казва: Много ти благодаря. А аз не зная, че съм го лекувал. Казвам му: Иди си, твоята работа ще се оправи. Случи се, че се оправи работата. Онова, което оправя в дадения случай, то е разумното. Ако хората са разумни, никак не е трудно да им се оправят работите. Съществува един закон. Някои хора с големи знания се лишават от благото си. Преди години отивам в Сливен. Завеждат ме в едно богато семейство, идват дъщерята и зетят. Тъщата, една пълна жена, заболяла. Дъщерята и зетят ме молят да я излекувам. Аз им казвам: Много съм зает, не мога да я излекувам. Гледам зетя и той пълничък човек. Казвам: Чрез тебе може да излекувам бабата. Ти готов ли си да дадеш нещо от себе си? Казва: Лекувай я по-добре ти. Не, ако ти си съгласен да ѝ дадеш нещо, ще скача бабата с тебе и тя ще се излекува. Няма да мине много време, половин-един час, докато ви скача. Казвам: не мисли, че искам да се шегувам с тебе. Ти имаш достатъчно излишна енергия и много магнетизъм имаш. Част от тази енергия ще я взема, от нея ще излекувам болната и на тебе ще олекне. Даи си ръката. На бабата казвам: Хвани го и ти. След два часа отивам, бабата оздравяла. Но

трябва да има някой, който да даде нещо от себе си. Онзи, който те обича, трябва да даде нещо от своята сила. Казвам: В дадения случай аз не мога да я излекувам, понеже нямам излишна енергия. Но като взех от тебе излишната ти енергия, бабата се излекува.

Вие трябва да се скачите. Някой казва, че е нещастен. Няма защо да мислиш, че си нещастен, ти само си малко превзет. Приличаш на онзи княз, който макар измръзнал и гладен, не отивал да работи, защото бил княз. Сам се ограничаваш. Забрави че си княз! Помни, че си човек, който може да работи и каквото направиш, не забравяй, че си го направил с помощта на разумния, невидимия свят. Няма никому да се сърдиш в дадения случай, а ще се примириш с всички хора. Лошите мисли, които те спохождат, ще ги изхвърлиш. За да се примириш с всички, ти трябва да станеш като дете. И ако можеш да направиш това, няма да се минат два-три дни и всички мъчнотии, в които се намираш, ще се изгладят.

Когато в такъв случай решиш така да постъпиш, ти ще предизвикаш добрата воля на разумните същества на земята, които се интересуват от тебе. Когато видят, че у тебе се зароди едно благородно чувство, един импулс, те са готови да ти помогнат в каквото и да е направление, ако ти си кротък, послушен както малките деца. Но щом се съмняваш и се държиш на положение, непременно твоите пътища претърпяват крах, след който идват невидимите врагове. Когато ти напуснеш онези, които те обичат, които се грижат за тебе, ще дойдат онези, които не те обичат, те ще ти причинят големи страдания, които никога не си подозирал. На едно място апостол Павел казва, че старото ни направи големи препятствия. Много болести се дължат на съвсем разумни причини.

Новото при сегашните трудни условия е да изучавате възможностите, които вярата ви дава. Да

подобрите отношението си към Бога, безкористно да служат. Досега ние сме имали едни особени, неопределени отношения. Мнозина искат да знаят какво нещо е Бог. Това е невъзможно. Бог по никои начин не можем да Го определим. Когато един приятел ви помогне, чрез каквo се извява той? - Чрез своята мисъл. Можете да го знаете или не, но той навсякъде се застъпва заради вас и виждате, че вашето положение се подобрява. Казвам: Любовта на Великото Същество се извява в подобряването на вашия живот. Някой път това Същество, за да ни накара да мислим по-трезво, се отдръпва от нас, понеже блазата, които Бог ни е дал, ние сме ги изхарчили така, както не трябва. Ако всички християни биха били готови да се жертват за своите ближни, колко хубав щеше да бъде животът на земята. Представете си един работник, който копае възлища под земята цели осем часа за няколко лева. Какви жертви прави, а ние не сме готови на самопожертвователност за истината. Има гениални хора в политическия живот. Някой политик десет години го преследват, бият го, пукат му главата, но той не се отчайва и чака да дойде неговата партия на власт, за да постигне своята цел. Похвалявам този човек и му пожелавам да дойде неговата партия на власт.

Сега верующите чакат блазата да дойдат отвън. Хубаво, туй благо ще дойде у народа, но ако този народ няма доброто желание да оре и да сее, ако не иска да изпълнява своята длъжност, ако всички удове* се откажат да служат на тялото, къде е човекът? Докато всички хора работят, добре. Но ако нашата мисъл, нашите чувства и нашата воля се откажат да работят, всичко е свършено. Ние не трябва да обезсърчаваме нашия народ. Аз наричам народ клетките, тези души, от които човек е създаден. Всеки човек има милиони души,

* органи /остар./

с които е свързан и от благосъстоянието на тези души зависи неговият живот. Ако той се грижи за тяхното щастие, неговият живот ще бъде добър. Всяко управление трябва да се грижи за народа. Докато народът е здрав и управлението е здраво. Когато народът започне да изпада и държавата е изгубена. Каквото е управлението, какъвто е редът и порядъкът, такова е и положението на народа - те са свързани. Тогава се явява една аномалия, почват да се раждат неблагородни хора, престъпници. Писанието казва: Когато се раждат престъпници, иде нещастие, когато се раждат добрите хора, иде щастие. Ние сме призвани от невидимия свят да управляваме преди всичко себе си. Казвате: Какво може да стане от него, от нас? Много може да стане. Ако едно време, когато повикаха пророк Данаил той беше казал: Какво мога да направя аз? Когато повикаха пророк Исайя, също пророк Иезекил, а после и апостолите и всички откажеха да проповядват, защото е безполезно, защото нямат висока култура, какво щеше да се постигне?

Бъдещият резултат зависи от целокупната дейтелност на хората отпреди две хиляди години. Ако ти постъпиш така както Бог иска, ти много можеш да направиш. Ти си направил нещо. Защото сегашният живот, твоят живот и бъдещето се определят от гумите, които си казал, от мислите, които си проектирал. Сега може да нямат никакво значение, но в бъдеще тези мисли ще дадат насока в умовете на хората. Има гуми, които поддържат мислите.

Христос казва: "Ако не станете като малките деца." Именно децата са ония възвишени души, които са пратени от небето. Когато тези души в децата остареят, ангелът, който е бил в тях, се връща в небето. Всички деца са ангели до известна възраст. След това тези ангели, които са работили в детето, се връщат в

небето и остават обикновените души. Виждате как се изгубва благородното, хубавото, остава нещо грубо, просташко, животинско, няма го онова дете. Някой път този ангел до стари години остава. Но много често този ангел се заменя с плътския човек, който казва: Да ядем и да пием, туй ще ни остане - именно да ядем и да пием, друго няма да ни остане.

Сегашният живот има смисъл дотогава, докато ангелът е в тебе - той ще уреди твоя личен живот и твоето семейство, той ще уреди положението ти за в бъдеще. Ти ще бъдеш член на това велико царство, което сега съществува. Един ден на земята ще бъдеш забравен. Хиляди хора са забравени. Но между разумните същества няма да бъдеш забравен. След като минеш от този свят в другия, ти ще бъдеш приет от тях. Някои казват: Като умрем, всичко ще се свърши. Така мислят обикновените хора. Ще каже някой: Как си се домогнал до това разбиране за Бога, да имаш тия схващания? Чудно работа! Аз не съм се домогнал. Чудни сте, когато казвате, че съм се домогнал. Домогване в света няма. В Бога има един вътрешен импулс за проявление. Всеки един човек може да бъде носител на великото, Божественото. Ако в един живот, във втори, в трети, в човека има едно постоянно, непреривно усилие, той ще се събуди, ще се повдигне. Тогава ще дойде Божественото, ще протече у него, ще се явят много дарби, възможности, събудени от Божествената воля. Всички хора ще работят с тебе. Докато хората усещат, че ти работиш за себе си, никой не се интересува от тебе. Щом се убедят, че ти работиш за другите, те ще ти помогнат. Когато Бог се научи, че ти работиш за себе си и той ще те остави. Казва: "Нека си гледа работата." А пък ние искаме от Бога, Той да оправя нашите работи. Той няма какво да оправя нашите работи. Ние трябва да работим да се оправят Божиите работи. Като се оправят

Божиите работи, ще се оправят и нашите работи. Тогава законът е верен: Като се оправя щастието на народа и на личността ще бъде добре. Но когато на народа е зле, тогава и богати да сме, пак няма да ни бъде добре.

Аз гледам другояче на условията, при които живеем. Понякога човек изпада в песимистично настроение и казва: Няма да постигна нищо. Друг също казва, че няма да постигне нищо. Привидно е така в живота. И апостол Павел казва: "Око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат. Следователно, в човека има една възможност за живота. Питам: В този живот какво може да постигне? Даже да е много малко, пак е добре. У всеки има желание за постижение, но каквото и да е благо, то ще се раздели. Вземете една артистка, която излиза на сцената. Посрещат я с букети, славят я. Доиде друга, която я засенчи и първата с плач слиза от сцената. Едно време Кубелик пътуваше със специален влак. След това напусна сцената, направи фабрика, тръгна по света, но никой не го погледна. Вече други доидоха, които свирият по-хубаво от него. Кубелик беше роден за музикант, не за търговец. Той трябваше с цигулката да ходи да свири по света, а не да се занимава с търговия. Той си направил фабрика и си заложил цигулката за един милион. Не само Кубелик заложил своята цигулка, и ние сме заложили нашите сърца. Мнозина са заложили своите умове, други пък своите души за известни блага. Може ли ние да придобием щастие? Никой досега не е сполучил да стане щастлив. Щастието в света е в онази връзка, която човек може да направи с живота, с разумната природа - туй колективно съзнание на възвишени същества. Като влезете между тях, само тогава ще почувствате какво нещо е възвишеното, хубавото - хубавото, което не с умовете и със сърцата се постига. Като влезеш там, няма да бъдеш неспокоен. Тогава цялата вселена ще бъде

училище, място за радост и веселие. Ученикът няма да има там никакви разочарования. Сега на всяка стъпка имаме разочарования. Сега, ако някой учител в България е приел новото учение, той не смее да се издаде, защото го е страх да не го уволнят. Питам: Ако го уволнят, какво трябва да прави? Ще се прослави. Така е било в миналото, така е и сега. За в бъдеще това ще изчезне. Питам тогава: трябва ли да отстъпим, когато дойдат изпитанията в живота? - Не. Сега гругата страна. Ние не трябва да мислим, че чрез своите страдания ще бъдем приети в Царството Божия. Не е така. Ние страдаме, за да се смекчат коравосърдечните хора в света. Страданията в света са само една възможност в природата за лекуване. Болести, които по никои груг начин не могат да се лекуват, се лекуват чрез страдания. Когато човек пострада, той се облагородява. Разбира всичко, което дотогава не е разбирал. Псалмопевецът казва: "Добре ми стана, че се наскърбих." - минал през една опитност.

· Сега искам да ви оставя една положителна мисъл. Не да ви продаж билет като от някоя лотария, при която, като вземете билет, я спечелите, я не. В нашата лотария всички билети печелят. Колкото дагеш, най-малко толкова ще вземеш - всички билети печелят. Докато в светската лотария не е така. Само един печели, другите или нищо или малко. Та казвам: Онези от вас, които са готови, нека обърнат внимание върху своята мисъл. Не съдете себе си. Разсъждавайте, но не се критикувайте, докато не разберете добре всичко. Гледайте, каквото и да ви кажат, да запазите едно спокойствие всякога, когато сърцето ви е засегнато. И при най-големите несгоди вие трябва да имате спокойствие. Аз считам идеално следното: В древността това е станало в една от школите. Богат човек, разкошно облечен, с ланец и със златен часовник, с пръстени, върви

с крайно беден човек, облечен във вехти, скъсани, но чисти дрехи и двамата се разговарят братски, без да обръщат внимание на облеклото си. Богатият по никакъв начин не трябва да предложи на бедния си приятел костюм, ще му нанесе най-голямата обида. Той трябва да каже: Аз бих желал да имам един костюм като твоя. И бедният да каже, че би желал да има един костюм като на богатия. Тогава те ще сменят костюмите си и пак ще се разположат, като че ли нищо не е станало. Това е истинско разбиране на живота. Ако нямате тази философия, животът никога няма да има правилно разрешение. Това е законът на любовта. Онзи, който разбира нещата вътрешно, нищо не го спъва. Той вижда други неща, които обикновените хора не виждат.

Да благодарим за онзи живот, който имаме. Туй, което сега имаме, да го ценим, да не мислим за в бъдеще. Бъдещият живот ще зависи от сегашния. Сегашният живот ще се подобри. Ние се намираме сега облечени в тия групи, но един ден тия групи ще се сменят. Нашето естество няма да се измени, ние ще останем пак такива, каквито сме, но за в бъдеще ние ще се облечем със съвсем други дрехи. Тогава ще станем по-добри. При по-добрия човек като седиш, усещаш, че от него лъха нещо приятно. При лошия човек като си, ти виждаш, че нищо не излиза. Доброто у човека е всякога добро. Затова Писанието казва: "Възлюбил си истината в човека." Има нещо у човека, то е неговата душа, то е неговият дух, کوшто Бог е възлюбил. Туй е във всеки един от вас. Така всеки гради своето щастие. Колкото се отнася до вашите вярвания, каквито и да са те, то е друг въпрос. Може да вярвате в каквото искате, може да учите каквото искате, може да се обличате както искате. У нас не е въпрос за обличането. Не е въпрос в какво вярвате. Едно верую е право, ако чрез Божествената светлина се предава човешката мисъл. Едно верую е

право, ако чрез въздуха се предават човешките мисли. Едно верую е право, ако и чрез водата, чрез храната, човешките мисли се предават. Вън от това аз не виждам никакво друго верую. Ако човек сега изчезне, къде ще го намерите? Ще кажете, че този човек е отишъл в другия свят. Но аз виждам този човек как минава като една сянка. Виждам го, той върви съвсем погълнат от своята мисъл. Ако го претеглиш, един грам не тежи. Ходи той и усеща, че в него има една промяна. Какво е станало и как е станало, не знае. Има желание да направи нещо. Някой идва при мен деликатно, друг иска да ме раздруса. Аз се чудя как едно време е говорил право, а сега не може.

Един господин разправя. Умряла жена му. Оженил се за втора. Той е ясновидец - вижда, че много пъти първата бие втората му жена, бие я, налага я и се чуди как не може да ѝ пукне главата. Отишла в оня свят и още мисли, че е женена. Казва: Защо е дошла, кой ѝ е позволил да я налага? Вижда, че нищо не може да ѝ направи. Това прилича на приказка от хиляда и една нощ, само за забавление. Може да има такива случки, но скептиците казват: Всеки, който вярва в това, е смахнат. Ако един човек, който минава за налудничав, предсказва и всичко се сбъдва, а друг, който не е такъв, като предсказва нищо не става, кой е смахнат тогава? Онова, което става в даден случай, то е реалното. Аз виждам шашавите работи и държа сметка за тях. Всичко онова, което в моя живот съм мислил и е станало, е реално. Най-после аз загържам само ония неща, които стават. Всякога, когато каквото съм мислил и не е ставало, казвам си: Не съм вървял по Божия път. Същият закон важи и за вас. Само това, което става във вашия живот, то е реалното. Дръжте се за него, то е Божественото. Не за онези неща, които не стават, те никога няма да станат. Дръжте се за онова, което става в живота и него искайте мислено. Съединете всички ваши мисли, чувства

и постъпки, то е реалното, то ще ви доведе близо до истината. Земният ви живот ще се реализира на земята. Щом се реализира земният ви живот, ще се реализира и духовният живот. Вие не мислите, че духовните хора трябва да бъдат прости. И Давид и Данаил бяха познати с цялата мъдрост по времето на фараоните. Когато всички знаменити учени хора и мъдреци трябваше да тълкуват този сън на Навуходоносор, и беше дадена заповед да се избият, ако не могат, Данаил каза: Не трябва да се прави това насилие. По-добре да се изтълкува сънят. И избави главите на тези учени хора.

И днес трябва един Данаил да се яви и да освободи главите на учените хора на Вавилонската империя. Намери се в Египет един учен човек, Йосиф, който спаси главите на египетските учени. Намери се един учен човек в Израил, който спаси главите на евреите. В съвременния европейски свят трябва да дойде един учен човек да спаси главите на учените европейци. Трябва да дойде. Това са хората на бъдещето. Тогава вавилонският цар издаде заповед, че отсега нататък, който не се поклони на истинския Бог на Данаила, който може да раздава тази мъдрост, която разрешава всичко, ще бъде хвърлен на зверовете.

Всички трябва да бъдете готови за новите времена, да бъдете готови за работа в света. Вие сте заети повече със себе си, мислите какво ще стане с вас в другия свят. Като идете ще видите, ще бъдете ли с Христа, ще има ли ядене и пиене и там. Това са хубави работи, но те не са важни. Можем ли ние да убедим съвременния свят да се отворят банките, касите да се отворят, да пожертват всичко. Може ли всички свещеници, от каквото верую да са те, да напуснат своите стари възгледи и да дойдат в новото? Може ли всички съвременни управници, които мислят по този начин, да напуснат своите стари методи, своите стари възгледи и да

възприемат новото за спасяването на света? Може ли всички майки и бащи, всички учители да възприемат новите начини за възпитанието на децата? Това е светът на бъдещето. И пак ще имаме училища, ще имаме домове, ще се женят хората, пак и за мъже и жени ще отиват до скончанието на века. А след като се свърши векът, казано е: "Нито се женят, нито за мъж отиват, но ще бъдат равни на ангелите." А то значи, че ще се обединят, ще станат едно цяло. Туи ще бъде за в бъдеще. Засега днешната вест е да бъдете всички радостни, да бъдете весели, да бъдете смели, да бъдете всички работливи и да не се потривате.*

Беседа, държана от Учителя на 23 октомври 1932 г.,
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

* Да не се бавите, да не се мотаєте / разг./

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Ще прочета 15 глава от Първо Послание към Коринтяните. Тази глава е мъчна за разбиране. Става спор за възкресението. Смесва се възкресението с човешката свобода. За да възкръсне човек, той трябва да е свободен. Понеже сега той не е свободен, затова умира. Всички хора умират по единствената причина, че не са свободни. Дотогава, докато човек умира, той не е свободен. (*Учителят прочете първия и втория стих.*)* Повярване, значи разбиране. (*Прочете 3 и 4 стих.*)* Думата "умре" разбира посаждане. Туй, което е посадено - умира. Хора, които се посадят, те умират, но се посадят, за да дадат живот на другите. (*Учителят прочете цялата глава.*)* Ако в света не се даде свобода, каквото и учение да се проповядва, е напразно. Каквото и да е животът, е временен. Пък, ако има известна свобода, каквато и да е, ако има основа в живата природа, каквото и да е учение, в каквато и да е степен, то се базира на нещо. Защо ще страда човек когато няма свобода? Щом няма никаква свобода, нека яде и пие, да си поживее.

* Бележка на стенографа

*(Изпя се песента "В начало бе Словото").**

Въпросът се свежда към възкресението на човека. Възкресението на човека е истинският живот, към който човек се стреми. Може би мнозина ще искат да им се говори върху разни други въпроси. Може да ви интересуват социални въпроси, обществени, морални, духовни и т.н. Всички тия въпроси може да намерите. Има писано, говорено върху тях. Те не съставят тема на моите разсъждения. За мене главен е животът. Животът разрешава всичко. Тези въпроси са последствия на живота. Аз вземам живота не като механическо движение. Защото движението е като едно последствие в живота. Сега върху този въпрос няма да се спирам. Има разни научни теории, които вие ще ги издирите и изучите сами. Всяка една научна теория е отчасти вярна. Ако живеехме във времето на Аристотел, на Платон, щяхме да знаем тяхната теория за създаването на света, за светлината. Тия философи и мъдреци Аристотел, Платон и други учени мъже в тяхното време разсъждаваха според своите разбираня, според степенята на съзнанието на тяхното общество. Сегашните учени хора обясняват по-другояче нещата. Имат по-голяма светлина. Туй, което сега е обект на учените хора, Аристотел и Платон не подозираха дори. В това отношение те са деца. Нашите деца сега са по-учени от Платон и Аристотел, но в друго отношение, Аристотел и Платон са по-учени.

Ние мислим, че сме свободни, но дали наистина сме свободни? Ние мислим, че сме свободни, но всъщност не сме. Ние сме зависими от храната, която ядем, ние сме зависими от водата, която пием, ние сме зависими от въздуха, който дишаме, ние сме зависими от светлината, която възприемаме. Ние сме зависими от всяка мисъл. Ние сме зависими от всяко чувство, от всяка постъпка,

* Бележка на стенографа

а при това говорим за свобода. Свобода извън хляба, извън водата, извън въздуха, извън светлината, извън мисълта, извън чувствата и извън постъпките, как ще я разберем? Ако съществува една свобода, как ще я разберем извън тия неща? Тъй както сега сме поставени, относително сме свободни, понеже пресилваме закона на свободата. Някой път казваме, че искаме да направим това-онова и виждаме, че не можем да го направим. Един философ хиляди неща иска да ги обясни. Пише трактати. Иска да обясни всички тайни на природата. След като разгадае известни тайни, други се явяват на тяхно място. След него се явяват втори, трети, четвърти, пети. Тия учени хора, са като някои, които копаят кладенци. Един изкопал десет метра, друг 15, трети 20, 50, 100, 1000, 1500, 2000. Сега със сонди достигат 700-800 хиляди метра дълбочина. Рудници има, които са на километри надолу. И още по-надолу може да се отиде и колко по-дълбоко ще иде човек, не се знае, т.е. той не може да иде по-дълбоко от огнения пояс. Значи има един огнен пояс, който като се приближи, ще престане цялото копане. Има един огнен пояс, който ще ограничи всяко копане. Земята, вглед се, като умно същество е поставила един огнен пояс, за да се пази от обирачите. Тя е скрила, тъй предполагам, някои грамадни богатства и вследствие на това е турила огнения пояс, че никой не може да проникне там, където е богатството. Това е хипотеза, трябва да се докаже с ред формули, че е така. Аз мисля, че мога да го докажа, пък мога и да не го докажа. Мога да мисля, че е доказано. Някой учен мисли, че е доказал нещо, а друг мисли, че не е доказано. Но както и да е, всеки учен човек все е доказал нещо. Нещата в света все са верни. И в най-голямата лъжа има известна доза истина. Никой не може да каже една същинска лъжа. Аз бих дал 1000 лева, ако някой може да каже една същинска лъжа. Без истина, чиста лъжа. Не е малко 1000 лева в

тези оскъдни времена. Все ще има в лъжата известна истина. Възможно е и да има такава чиста лъжа, аз не съм вещ в тази област. Възможно е някой да може да ми каже същинска лъжа. И това е възможно. Но онова, което занимава нашето съзнание, онова, което занимава нашия ум, нашето сърце, нашата душа или нашия дух, то е животът във всички свои форми. Ние го виждаме като добродетел, като любов, като благо на народа, кръщаваме този живот с разни имена. По някой път мислим за Бога, и вярваме, че има Господ, понеже учените хора са говорили. Други учени хора са говорили, че няма Господ. Има и няма. Аз казвам тъй: за онези, които живеят, има Господ, а онези, които умират, нямат Господ. Онези, които забогатяват, имат Господ, а онези, които осиромашават, нямат Господ. Онези, които изгубват силата си, нямат Господ, а онези, които имат сила, имат Господ. Онези, които изгубват ума си, за тях няма Господ, онези, които имат ум и разум, имат Господ. Онези, които имат ум, има Господ за тях. Не е въпрос сега за механическо вярване откън. Трябва да вярва човек в себе си, право е. Вярва някой в някаква сила. Вярва някой в Господа: ще преодолеем идеята, ще превъзмогнем. Даже хора невежи казват, ще сполучим след 100 години. Откъде знаят? Туй не е вяра, но вярване. Вярват в карти, вярват във врачуване, вярват в това, в онова. Вярват, че ще сполучат, но не вярват в Бога, в това, какво Той е казал. Това са новите пророци. Новите пророци не вярват в никакво гадание. Вярват в своето гадание. Аз ги наричам нови гадатели. Те казват: Туй, което аз зная, то е вярно. Онова, което аз зная, е най-важно. Аз зная и вярвам, че ще успея. Тази вяра е потребна, тя е естествена у човека. Той не трябва да се лишава от нея. Пророците, които са предсказвали неща от миналото, те са вярвали в себе си. Не са вярвали в другите пророци. В техните времена имало лъжливи пророци. Сега не вярват в съвременните

гадатели, считат ги за лъжливи пророци. Например, някой гледа на боб. Вземе боба, прекръстоса го и казва: Такова и такова нещо ще ти се случи. Разправяха ми един анекдот: След като една врачка врачувала на един мой познат, той ѝ казал: Я ела да ти поврачувам сега аз. Ти като излезеш, ще се подхлъзнеш, ще паднеш и ще си навехнеш крака. Тя го погледнала и казала: Откъде знаеш? - Ще опиташ и ще видиш. Излиза тя и действително се подхлъзва, пада и си навехва крака. Идва да го пита, как знае, как вижда какво предстои да ѝ се случи. Това е моя тайна - ѝ казал той. - Аз го намирам за съвпадение на нещата. Тя мисли, че знае нещо. Аз нищо не знам, нито гадая, догде ми една мисъл в главата, казах я, пък то взе че стана. Втори път като кажа, не знам дали ще стане и затова аз мълча. Втори път не съм предсказвал.

Казвам: Този импулс, който живата природа е вложила в човека, е предчувствието. Има нещо, на което ние трябва да вярваме. Не е до външната страна, не е до формата, която хората са създали, но до същината, която съществува в света. Същина има там, дето има растене и разширение. Там дето има растеж, дето има разширение на човешката мисъл, облагородяване на човешките чувства, има продължаване и подобряване на човешкия живот, това е същина. Там, дето сиромашията изчезва и хората стават богати и богатството се разпределя за всички хора и подобрява живота на всички, това е същина. В Америка преди години имало богати хора, които постоянно правили какви ли не опити, за да се подобри положението на работниците. Идва на един от тези богати фабриканти една идея. Във фабриката му работили 1000-2000 работници. Той ги вика и казва: Братя, имам един капитал от толкова милиона. Сега виждам, вие искате хубави заплати, ще работите при тези условия. Тъй, както вие искате да живеете, за 5-6 години ние ще фалираме. Тогава ще идете при друг

фабрикант. Аз ви давам всичко на ваше разположение, започнете работа, според печалбите ще получавате заплати. Тогава съгласни ли сте заплатите да се увеличат, според приходите, които имаме? - Съгласни сме. Започват хората работа и успяват добре. Ето една нова идея, която прониква в ума на този човек и той я осъществява.

Тия идеи ще проникнат в умовете и на другите хора. Ако аз приложа в себе си тази идея, ще има приложение и в общия живот. Целият живот се дължи на такива малки опити. Семейството е един опит. Най-първо домът го създадох майката и бащата. Те са създали и държавата. Държавата е зародиш. Докато дойдат до семейството, хората са минали през ред изпити. Докато дойдат до това състояние, хиляди години събирали, създавали един ред и порядък и според придобитата тяхна опитност, постоянно са се нагласявали. Колкото са по-умни, по-добри хората, толкова държавата е по-добре наредена. Колкото са по-слабокултурни или по-малка светлина имат, толкова и законите съответстват на техните познания.

За вас не е важно само външното подобрене на света. Доколкото аз виждам в своите изследвания, външните отношения на света са хармонични. Привидно има известна дисхармония в света, която се дължи на човешката дисхармония. Човекът е внесъл едно малко объркване в природата, поради което считат, че в природата има нещо анормално. В природата няма абсолютно никаква анормалност. В моите изследвания анормалността я намирам в органическия свят. В животните, в растенията, в птиците, в човека има известна анормалност. На какво се дължи? Има ред причини. Дължи се някой път на храната, която човек употребява. Дължи се някои път на въздуха, който диша. Дължи се някой път на водата, която употребява,

дължи се някой път на светлината, която възприема човек. А отчасти тия неща се дължат на хиляди други причини. Но онзи, който иска да разбере тази аномалност точно на какво се дължи, трябва да се заеме да чете направо от природата.

Учените като правила наблюдения, установили, че там където почвата е глинеста, когато космическите лъчи минават през нея, тя задържа отровните космически лъчи и те стават причина да се развие рак. По аналогия следва: ако в един дом има глинеста почва, ако жената е глинеста, тя ще запира космическите лъчи. Тогава или тя или мъжът ще заболее от рак. Това са ред заключения. Учените хора искат да намерят едно средство, с което да могат да препращат тази космическа енергия, да я отправят нанякъде. Тя се събира на известни места и прави пакости, както когато се зараждат някъде отровните микроби. Има известни малки, микроскопически същества, които образуват маларичната треска. Те съществуват най-често в тропическите места. Има ред мисли у нас, които зараждат една проказа. Ракът и проказата се дължат най-първо на дисхармоничното състояние на човешката мисъл, на човешките чувства и на човешките постъпки. Когато човек дойде до едно противоречие със себе си, в едно крайно противоречие с окръжаващата среда, в която се намира, непременно този човек или умствено ще се побърка, или нервно заболяване ще го хване или от рак ще заболее или някаква друга органическа болест ще дойде. Ние виждаме как се роди една проказа в рая. Когато човек влезе в дисхармония с Великата причина и наруши един от великите закони в света, какво стана? Изгониха го от рая. Първият човек внесе в света лъжата и кражбата. Легендата казва, че имало едно дърво, посадено от боговете, от което никои човек нямал право да яде. То се наричало дърво на познание на доброто и злото. Само

боговете имали право да ядат от това дърво. Понеже Бог, от любов към човека, му позволи да яде от плодовете на всички дървета, а само от това дърво не, защото ако яде, ще влезе в стълкновение с цялото Битие и ще умре. Адам Му обещал, че няма да пипа, но изпратил жена си да отиде и тя да вземе. Казал ѝ: Ще минеш оттам и когато няма никой, ще вземеш и ще донесеш и аз да ям. И понеже тя имала известен ум, могла според съвета му да го направи. Онзи, който пазеше това дърво, беше черният агент. Казват, че змията дошла отвън. Значи, самото дърво си имаше свой пазач. Жената като дойде до него, попита: Може ли да ни дадеш от този плод? Тя го измами малко, око му хвърли. Той помисли, погледна дървото и каза: Не може, ако ти дам и мене ще изгонят от рая. Ева му казва: Не бой се. Ще ми дадеш един плод. Моят мъж обича науката, иска му се да разгледаме плода и ще го върнем. Излъга го. Той първо ѝ повярва, но и той я излъга и тя го излъга. Тя взе плода и го изядоха с мъжа си. И след туй изгубиха рая. Агентът отиде да се оплаче на Господа и каза: Излъга ме, уж за науката го взе, уж мъжът ѝ научно се интересува. Обещаха, че ще го гледат само и ще го върнат. Тогава Господ отиде в рая, да ги потърси, но и двамата се бяха скрили. От това ядене в тях станал преврат и те сами не могли да се познаят. Дотогава били смели и решителни, а като яли от плода на това дърво, станали страхливи, като зайци. Като чули гласа на Господа, скрили се под шубраките и оттам казват на Господа: Чухме гласа Ти, но не можем да се явим пред Тебе, че сме голи. Кой ви каза, че сте голи и защо се страхувате, да не би да сте яли от забраненото дърво? И започнаха тогава Господа да лъжат. Най-първо се изхитри Адам, казва: Господи, тази жена, която ми даде, тя ме излъга. Като хванал жената, тя също лъже. Казва: Онази змия ме излъга. Не я е излъгала змията, но тя излъга змията. Понеже и двамата излъгаха и понеже лъжата не

се прошава в невидимия свят, Господ казва: Хайде навън. Понеже ти лъжеш, послуша жена си и тя лъже, хайде извън рая. Тук такива ученици не искам. И на змията казва: Понеже ти не устоя на думата да пазиш това дърво на боговете, ще носиш голямото проклятие, хайде и ти навън. И тогава змията и човекът излязоха навън. Дотогава и дяволът беше в рая. Той беше пазач на това дърво. Оттам насетне и Адам и Ева, и дяволът и змията, всички излязоха. Доколко е вярно не гарантирам, такава легенда има. Ако за това бесят хората, аз ще се откажа от достоверността ѝ. Не искам да ви кажа, че съм готов да умра за това. Ще дойдат онези капацитети, учените хора, които ще я тълкуват колкото искат. Има нещо вътре, в основата си верно. Има нещо в тази ябълка, тя съдържа нещо, което измени естеството на човека и човекът оттам насетне се промени. Хората, които се родиха оттам насетне имат друг отпечатък. Децата, които се родиха от тях - единият се роди престъпник и уби брат си и това до ден днешен продължава. Ние казваме, че дяволът е причината. Змията беше, която пазеше дървото. Ние искаме да си изчистим ръцете и казваме, че дяволът е причината. Но дяволът никога не може да наложи нещо на човека, ако той не иска. Дяволът е като търговец. Той може само да го предложи. Според мене, дяволът няма нито рога, нито копита, нито пък е черен. Всеки човек, който защитава своето право в света, той е на страната на дявола. Ти трябва да защитаваши правото на Господа. Трябва да живееш един порядъчен живот. Щом защитаваши живота отвън, неговата форма, ти си вече на крив път. Онзи интензивен огън от 35 милиона градуса няма какво да се защитава. Самата топлина, която е вътре в него, тя се защитава, той няма какво да носи сабя, топове, оръжия. В него са те. Ние, сегашните хора защитаваме своето право. Казваме: аз съм обиген. От какво? Идете да кажете някому една

нецензурна дума, веднага ще ви даде под съд. Нямаме право да обиждаме никого. Отлична идея. Но казваш: Ако ние нямаме право да обиждаме в света никого, какво право имаме да обиждаме природата? Това не е ли по-голямо престъпление? Следователно, като нарушим целия ред на нещата, ще си понесем и последствията. Хората, които отварят война, нарушават реда на природата. Например, сегашните народи ще опитат един закон - вече учените хора го поддържат. Ако се отвори една война, тя няма да е както войната в 1914 г., но ще бъде още по-силна. Тези експлозивни вещества, новите бомби, ще разрушат света и тогава ще стане такава катастрофа, каквато човечеството не може да си представи. Земетресения ще дойдат, каквито хората не са видели. Дали е вярно това, хората ще го опитат. Във всичките наши фабрики, в цялата индустрия, с които искаме да оправим света, има една опасна страна. Всички железници трябва да вървят по един естествен път на природата. И в хармония със законите на природата. Един влак, когато ще пътува, има точно определено време. Влаковете не могат да се прашат всяка минута. Такава безразборност в природата няма. Почти всички движения, които хората употребяват, са в разрез с хармоничните движения на природата. Следователно, ние започваме да чувстваме лошата страна на съвременната култура, която има за цел да повдига съвременното човечество. Но формата, в която е облечена тя, създава зло. Запример, ако вие облечете един човек с два кожуха лятно време, че да не може да диша и казвате, че това е, за да запази своята топлина, това нормално ли е? Вие ще му предадете по-голяма топлина, отколкото трябва. Той ще се спари. Онези хора, които живеят в тропическите страни, носят много тънки дрехи за да се запазят от слънчевите лъчи, да има дишане, да става изпотяване, да се намали чрез

порите потенето, топлината, да не се принесе никакво зло на клетките. В тропическите места народите са останали от старата култура, която не е спазвала правилата, и сега, понеже има опит, се стреми да ги спазва. Черната раса, е остатък от една раса, която не е спазвала законите на природата. Жълтата раса е останала от една раса, която някога е била в цватущо състояние. И бялата раса, която е в цватущо състояние, сега и тя, ако не спазва реда на природата, и тя ще заеме такова място, както жълтата, черната и червената. След нея ще дойде друга раса, шестата, по същия начин, както жълтата се е сменила с бялата. Така и на мястото на бялата раса ще дойде друга.. В природата съществува един закон, който сменя формата, освобождава съзнанието на хората или умовете на хората от вътрешно робство. Представете си сега онзи антагонизъм, който съществува между богатите и сиромасите, между мъже и жени, онзи антагонизъм, който съществува днес между господари и слуги, между управляващи и управлявани. Как ще се справим с тия противоречия? Най-после, имаме ред други противоречия, които се явяват вътре в нас. Как ще се справим разумно с тия противоречия? Запример, минаваш за един благороден човек, за един почтен човек. Оставил си някой човек торбата с придобитото богатство и той те пита не си ли виждал някаква торба? Ти скриеш торбата и казваш: Не съм виждал. Питам: Кое те застава да бъдеш неверен на себе си, какво ще ти допринесе тази торба? Ще ви приведа един пример за един американски евангелист. Един човек много усърден, връща се една вечер от оживено събрание. Той бил беден, минава покрай един богат банкер, който като броил парите си, оставил една торба на прозореца. Той като вижда торбата, казва: Господ е оставил тази торба за мене. Задига торбата и се радва, че Господ най-после му

помогнал. Но какво става? Рече ли да се моли, торбата застава между него и Бога. Туи, хубавото чувство, хубавите мисли, които имал, изгубил. Молил се на другия ден, пак същото. След седмица отива при банкера и казва: Ще ме извиниш, взех тази торба, не бих ти я върнал, но едно нещо ме застава да ти я върна. Изгубих вярата, не мога да се моля. Твоята торба развали връзката между мене и Бога. Ако не беше я развалила, тя щеше да седи при мене. Но понеже ми развали връзката, вземи си торбата. Прижи се ти за нея, аз няма да се грижа. Много хора днес минават за бедняци, някаква торба има там, задизат я.

Мене ми е чудно: ако синът се отрече от баща си, туи здравословно състояние ли е? Да се отречеш от един идеал, от едно божество, което не съществува, разбирам, но да се отречеш от едно същество, което те е родило, което ти е дало всичко, което се грижи за тебе през всичките векове, от Него да се отречеш, аз това не мога да си представя. Казвате: Това съм аз. Всичко това съм аз. Ако ние сме тия същества, които можем да оправим света, защо не сме го оправили досега? Вие казвате: Еди кои си министър ще оправи нещата. Никой не може да оправи света. Царе е имало, и велики царе, но никой не е могъл да го оправи. Проповедници, учители идваха, светът седи на едно място и все не е оправен. Значи в света не е дошъл онзи, който може да оправи света. Ще дойде Един, който може да оправи света. Този, Който ще дойде, Той ще прилича на слънцето и ще каже: Много лесна работа е. Като слънцето ще бъде. Вие можете да палите огниво, свещ, нищо няма да допринесете. Вие ще бъдете в зависимост от това слънце. Тази светлина ще проявявате и тази топлина на слънцето ще проявявате. Тъй щото, богатите могат да живеят като сиромасите, пък какво ще бъде положението на сиромасите, не може да си представите. Но

когато гоїде слънцето, всичко в живота се стопля, всичко в живота разраства. Туї слънце казва: Вземете, яжте. Разумното слънце ще оправѣ сега света. Туї слънце казва: Яжте, всичко яжте, идущата година като посеете, пак ще ви дам, още повече. Ние умните, каквото даде слънцето слагаме го в хамбара и казваме, че идущата година я даде, я не. И ние трупаме, трупаме, разваляме реда. Един от най-големите проповедници на миналия век Спържен, проповядвал в една от най-видните църкви на Лондон. Явяват се при него богати хора и казват: Да се помолим на Господа, да помогне да съберем една сума, в помощ на бедните. Той казва: Братя, да не изкушаваме Господа. Ние всички сме богати. Ето, аз давам толкова. Ти, братко, си богат, ти колко можеш да дадеш? Всички тука сме богати, ето случай да изпълним волята Божия. Всички дават и събират определената сума. След като дават, молят се, благодарят на Бога, че са могли да изпълнят волята Божия. Сега се молите всеки да даде. След като дадете, след като направите едно добро, тогава се молете. Туї поддържа новото учение в света - новия живот. Когато вие умираете, молите се на Господа, на смъртта се молите, молите се за живот: Господи, ако ми продължиш живота, аз ще живея, както искаш. Аз съм слушал, всички болни хора така се молят и все обещават. Аз слушах веднъж един умираш, за когото ме викнаха да го посетя. Жена му казва: Отива си. Аз го слушам, той се моли усьрдно. Казвам на жена му: Той няма да си замине още, не бой се. Дотогава, докато човек върши волята Божия в света, Господ ще го държи. А пък щом свърши работата си, Господ ще го вземе. Дали сме на земята или в другия свят, ние не трябва да правим въпрос. Умрял наричам този, който като умре, не отива в другия свят. Ако един човек умре и отиде в другия свят, той не е умрял. Аз не искам да внасям във вас каквото и да е смущение. Вие трябва да се радвате,

да имате един нов начин за разглеждане на нещата, трябва да бъдете като малките деца. Всякога и след хиляди години трябва да имате разположението на едно дете - както детето, като иде в училище и се върне в къщи, се радва на знанието, което е придобило и разправя на маика си какво е научило. Ние вече ще имаме нужда от това да се прилага доброто, ще растем в знание, мъдрост ще придобиваме. Много работи ние знаем, но и много работи не знаем. Ние не знаем дали идущата година ще бъдем всички тук. Може ли някой да ни предскаже, че това събрание, така както е сега, в този салон, догодина по същото време, ще е същото? То е невъзможно. Някои може да бъдат, но най-малко 5-6 души ще отсъствуват. Някой може да замине за Америка или в някоя друга страна. Някой може да замине на луната, на слънцето, някой може да замине за другия свят. Сега щом се говори за другия свят, всички ви е страх. Всички говорят за оня свят, но ги е страх. Най-хубавото нещо е човек да иде на разходка на оня свят. Но никога на оня свят не се позволява да отидеш с празен джоб, трябва да ти е пълен джоба, да имаш достатъчно средства. Ако отидеш там без средства, лошо е. В оня свят да отидеш без средства е по-лошо, отколкото да отидеш във Франция без средства. Това са отвлечени работи. Аз разбирам идеята. Разбирането на нещата може да стане доколко, доколкото за мене са ясни нещата. Защо аз трябва да ви казвам, че има "оня" свят? Да направя едно разсъждение. Ако аз бих намерил на Витоша едно голямо богатство, една златна мина с милиарди злато, складирано, мислите ли, че бих дошъл да ви говоря за това богатство? Щях да мълча. Ще държа ръцете си в джоба и ще казвам: Думата ми на две не става. Колко искате? Толкова. Утре може да гойдете. Най-после ще питате откъде е това богатство? Ако ви кажа къде е мястото, вие ще го намерите и аз вече не бих влязъл там. На мене не бихте оставили

да вляза, най-много аз ще бъда последният, който ще влезе на това място. Като ви говоря за оня свят, не мислете, че ви се говори много ясно. Никой проповедник не е говорил достатъчно ясно за оня свят. Казвам на някого: Господине, аз вярвам във вас. Вие сте един благороден човек. Вие сте това, онова. Казва: Даваш ли ми ключа на твоята каса? - Ще си помисля. - Аз зная вече колко вярва имаш в мене. Той може да ви задоволи. И аз може да ви задоволя. Казвам ви, вие сте благороден. Но като дойде до ключа, до онова богатство, аз не давам ключа. Аз от други съображения правя това. Един американски говедар получил едно наследство от 5 милиона долара. Това са 25 милиона златни лева. Като получил това богатство напуснал говедарлъка. Тръгнал из Америка, отишъл в Сан Франциско. Дава угощения с дни на бедняците да ядат и да пият. След 6 месеца изхарчил всичко и се върнал пак като говедар. Казвам: Ако аз бих ви дал това богатство, то щеше да се случи същото в София. Щеше да има гуляи и пиене, веселие. Но всичко вече е свършено. Хубави работи са те, но нищо добро няма да допринесат. След като се свършат парите, аз станам пак говедар и вие ще идете пак да работите. Не се разрешава въпросът. Друго нещо се изисква в света. Има едно място, на което аз съм много щедър, да ви кажа. Складирано е едно голямо богатство. Ще идете там - бих ви дал препоръчително писмо, да идете дотам. Не е лошо някой път да отидете. Няма някой от вас, който да не е хлопал на тая врата. Всички хора от паметта века са хлопали. И доста време са хлопали на банкерската врата. Някой дава нещо, а някой казва: само ще ви приема. Но няма нито едно живо същество, което да не е хлопало на тази банкерска врата. На този, който знае езика, казва: Заповядайте, господине, какво обичате, аз съм на ваше разположение. На който не знае езика, казва: Ще видя. Всички онези, които сте ходили до този банкер, ще

приличате на онзи богат американец, който никога не е правил добро. Един ден тръгва да се разхожда и една вдовица зад гърба му казва: Господине, моля ви се, помогнете ми. - Остави ме, че бързам. Но тя го моли да ѝ даде нещо. Наи-после бърка в джоба си и ѝ дава един долар. Махни се оттука. Нямам време за губене. Това било единственото добро, което направил. Умира този богат американец и иска да отиде в рая. Казва: Направих една църква, направих училище и т.н. Апостол Петър казва: Църквата не минава. Нещо по-съществено. Направих едно училище в еди-кои си щат. - И училището не минава. И разправя богатият какви добрини е направил. Но тия работи не минават горе. Апостол Петър му казал: Някое добро да си направил, за което никой да не знае, помисли си. Той казва: Направих едно малко добро, съвсем малко, което помня, на една вдовица. Когато бях на земята тя ме хвана, искаше да и помогна, и аз за да се отърва, извадих един долар, че и дадох. Виж, казва апостол Петър, за това може да се помисли. Върху туй добро можем да се спрем, но не зная, как да го разреши; ще ида при Господа да видя, Той какво ще ми каже. Отива при Господа, разправя историята. Казал на Господа, че е дал един долар на бедната вдовица и Господ казва на Св. Петър: Да ѝ му два долара да си върви на земята. Ние така правим доброто. Всички тия работи са хубави, но в края на краищата, ще имаме двата долара и с всичките наши усилия, ние не можем да постигнем онова, което желаем. Аз наричам този свят, свят на пълно разочарование. Разочароваш се като стар, насърчаваш се като млад. Разочароваш се като млад, насърчаваш се като млад. Разочароваш се като замоен. Насърчаваш се като замоен. Разочароваш се като служащ някъде. Насърчаваш се като служащ. Наи-после, насърчаваш се като стар и се разочароваш като стар. Когато човек се ражда, ражда се той със стиснати юмруци. А когато умира е с

отворени ръце. Аз не съм виждал как се раждат децата, но всички деца се раждат със стиснати ръце. А всички умрели отпускат ръцете си. Като се раждат всички деца в този свят, казват: Всичко е мое, ще спечеля, а като умират, казват: Не е тъй както мислех. Сега имаме разни идеи, хубави са тези идеи, може да се придобие с тях нещо, не че не може. Нашите стремежи в основата си са верни. Стремежът за богатство, за знание, стремежът за правда, всички тия неща, каквито и да са те, са хубави, но пътищата, методите, по които ние вървим, не са прави, вследствие на това ние нямаме едно постижение, а само частични постижения. Следователно новото, което иде в света, трябва да даде нови присадки, които трябва да се присадят на старото. Онзи нов зародиш, който се намира в почвата, може да се изкара отгоре. Набралата се енергия може да се трансформира и да се образува нещо хубаво за в бъдеще. Откъде ще дойдат добрите хора? За да дойдат, онази мома, която ще ги роди, трябва да живее четири поколения един чист и възвишен живот. Бащата, майката, дъщерята и нейната дъщеря - четири поколения трябва да живеят чист живот, за да може да се роди един гений. Новият човек ще се роди в тъй нормално състояние, където няма да има никакви атавистически склонности, никакви злоупотреби. Неговото тяло ще бъде пречистено и тогава той ще живее за благо на ближните си в света.

В бъдещата държава или в бъдещото човечество трябва да се създадат тия условия именно, да дойдат учители, велики учители, за да научат хората, как да живеят и как да се жертват. Човек, на когото краката са строшени, може ли да го научим да живее добре? Най-първо трябва да научим един човек да бъде здрав, да му кажем да бъде силен, умен, богат и как да употреби богатството, да знае как да използва учението. Да го

научим как да употреби своята доброта, своята сила и ум. Във всяка област на живота да постигнем това, което желяем, но всичко да употребим тъй, че да се ползват всички от тия блага. Това е новото в света. С тази идея човек трябва да ходи и с тази идея да замине отпук. Сега казваме, че живеем временно на земята. Това разбиране не носи щастие. Някой ще каже: Ще видим. Да, ще видим, нещата трябва да бъдат точно определени. В природата процесите са точно определени. Слънцето изгрява точно навреме, то не закъснява нито с минута. Годишните времена навреме идват. Увеличаването на деня навреме става. Плодородието и всичките блага, с които природата работи, идват навреме. Само ние навреме не отиваме. Навреме не работим. Навреме не лягаме. Навреме не се учим, навреме не се молим, навреме не правим добро. Винаги страдаме, че нещата не ги правим както трябва, а ги правим, както и когато не трябва. Човек не може да се отрече изведнъж от обикновения живот, но той трябва да приложи новото. Новото е следното: След като си съградил своята къща от тухли, камъни, вар, гвоздеи, след като си направил къщата, донесъл си дърва, направил си красиво огнище, сложил си дърва, трябва ти една кибритена клечка. Имаш светилници, свещи, трябва ти само кибритена клечка да цъкнеш, да запалиш огъня. Огънят осмисля нещата. Къща без огън, тя не е къща. Домът трябва да има огън. Питам тогава, ако нямаш огън в сърцето си, какво можеш да направиш? Ако нямаше огън в сърцето на стопанката, ако нямаше огън в сърцето на стопанина, къща би ли просъществувала? Огън е потребен в сърцето, стопляне в къщата е необходимо, светлина е необходима. Следователно, последното нещо, което трябва на къщата, то е кибритена клечка, понеже всичко друго е готово. На вас сега ви трябва само една кибритена клечка. Светът ще се оправи само с една кибритена

клетка, но да се грасне навреме. Тази кибритена клетка не може да граснете два пъти, ако граснете два пъти, отиде. Веднъж ако граснете, клетката ще се запали. Клетката, която трябва два пъти да я цъкате, сложете я настрана. Онази клетка, която изведнъж се запалва, произвежда магическо влияние. Когато говоря, че някой трябва да бъде милостив, благороден човек, още от първата ми дума, който се запали, той е ученик. Това е говор. Аз да говоря истината, а той да я разбира. Ако съм говорил истината и той я е възприел, той ще придобие хиляди пъти повече, отколкото е дал. Аз, ако кажа истината, аз ще придобия толкова пъти повече, отколкото аз съм направил. И онзи, който слуша, и онзи, който говори и двамата трябва да придобиват. Ако вие от моя беседа нищо не може да придобиете, и ако аз от една моя беседа, нищо не мога да придобия, то всичко е напразно, за мене животът няма смисъл. Ако вие не излезете оттука с една нова идея, с един нов импулс, ако във вашия ум не проникне по-голяма светлина, в сърцето по-голяма топлина и ако не станете по-решителни, по-съобразителни, по-добри, аз считам, че това учение не е на място. Ако в моята душа се зароди идеята да дам втори път нещо повече, тогава ние вървим по нормален път. Както посаждането на плодните дървета. Има една обмяна между мисълта на господаря и дърветата. След като постъпи правилно, заради грижите за дървото, дървото казва: Господарю, ти ми направи голяма услуга, може да вземеш моите плодове и да разполагаш с тях, както обичаш. Това ще стане, когато хората възкръснат и тогава омразата ще си вдигне чергите. Колкото черги имаш, ще ги вдигне. Когато човек възкръсне, злото ще иде на хаджилък. Когато човек възкръсне, военните ще идат да пируват, няма да воюват, ще идат да ядат и да пият, да се веселят. В хубавия смисъл казвам да пируват хората. Има в света за какво да воюваме. Да бъдат

хората носители на обичта, да воюват за доброто в света, да воюват за любовта в света, да воюват за всички блага. Това трябва да бъде един импулс навсякъде. Най-първо трябва да започнем от най-високите върхове. Високият планински връх, когато започват да се топят снеговете, изпраща водата към долините. Аз считам учените хора, богатите хора високи върхове, и оттам те трябва да започнат да се топят. Каквото има в тях, да слиза към долината, да дава плод. Между високите върхове и долината има известно отношение. Нищо не се губи в природата. Водата излиза нагоре, качва се на планините и пак трябва да слезе в долините. Един оборот прави водата в света. Последното нещо, което трябва да знаете в света, то е, че трябва да възкръснете, да живеете като свободен гражданин на тази земя. Тогава да разберете, да направите сравнение, какво нещо е свободен човек. Някои мисли, никаква грижа като няма, какъв ще бъде животът. Ами това пък живот ли е? Ако влезете в болницата, където идват лекарите със своите игли правят ви инжекции, после ви правят превръзки, бинтоват ви, носят ви на носилка от едно място на друго, правят вивисекции, операции и след това мислите, че това е животът. Не. Аз знам, че външният живот е най-красивият живот. Там няма нужда от инжекции. Сега казвате, да сложим една инжекция. Най-хубавата инжекция, това е яденето. Щом искате инжекции, яжте. Това е първата инжекция. После пиете чиста вода, това е втората инжекция. Обаче най-хубавата инжекция е да поемете въздуха. Това е третата инжекция. Най-хубавата инжекция, която знам, е като отворите очите, да възприемете светлината. Това е четвъртата инжекция. Като искате повече инжекции, ще дойдат музикалните трептения във въздуха. Ето други инжекции, много приятни и много по-хубави от тия, съвременни инжекции, с които мъчат

хората. Тук преди години, един виден адвокат, след като му направиха един разрез, сложиха му две инжекции по 8 хиляди лева и човекът си замина с двете инжекции в оня свят. Благодарим за такива инжекции. Аз казвам: инжекция е светлината. Това е онази възвишена, светла мисъл, която дава образ, красота на човека. Онова красиво чувство, което дава израз на човешката мисъл, сила на човешката воля, туй наричам аз инжекция. И последната инжекция, която трябва да приемем, то е новият живот. Да възприемем възкресението и да се освободим от ненужните инжекции на смъртта, които тя внася в нас.

Беседа, държана от Учителя на 30 октомври 1932 г.,
неделя, 10 ч.с.. София - Изгрев.

ЕТО ОТРОКА

Ще прочета 12 глава от Матей. Има еднообразни неща в живота. Воиникът, като излезе от къщи, всякога не се слага пушката и ножа; писателят не си взема перото и книгата. Навсякъде има еднообразие, има много еднообразни работи в света.

*(Учителят прочете отначало 12 глава до 7-ми стих.)** От храма, значи от еврейския храм. Защото храмът се съгражда от хората. Туи, което хората съграждат, мислят, че то е нещо голямо. Майката и бащата раждат син или дъщеря, които мислят, че са по-умни от тях. Това е само вътрешно, субективно схващане. *(Прочете до 22 стих.)**

Ще говоря върху 18 стих: “Ето отрока ми, когото избрах, възлюбения ми, на когото благоволи моята душа; ще положа Духа си на него и ще възвестя съд на народите.”

В живота има две условия. Едното условие е благоприятно за човешкото развитие. И в умствено отношение тия две условия съществуват. Един болен не обича да му се говори по какъвто и да е въпрос, освен за неговата болест. Сиромашът предпочита да се говори за неговата сиромашия. Адвокатът, съдията обичат да им

* Бележка на стенографа

се говори за тяхната професия. Същото е с учителя, свещеника, младата мома, младия момък, майката, бащата. Всеки човек в живота си се интересува от своята специалност. Щом нещата са от общ характер, те не го интересуват. Специалистите в живота зависят от един общ закон. Благосъстоянието на който и да е лист на цвѐта и на което и да е клонче на едно дърво зависи от благосъстоянието на цялото дърво, от неговите жизнени сокове. Листът няма никакво понятие за онези процеси, които стават, за дълбоките причини в природата, но въпреки това, по един или друг начин е в зависимост от цялото. Казвам: тези неща за някои са непонятни, неизвестни, нищо от това. Известното не е знание, неизвестното е, което стимулира човешкия дух. Ако е за известното, всички го знаете, няма защо да се говори за него. Интересно е онова, за което човек не знае. В природата ние сме дошли да учим онова, което не знаем, а не да повтаряме това, което знаем. Цялото ни нещастие седи в това, че ние искаме да повторим онова, което знаем.

Значи пророкът казва тъй: "Ето отрока ми." Не казва: ето мъдреца, ето силния юнак или ето учения философ, но казва: "Ето отрока ми, ето възлюбения ми, на когото положих Духа си, който ще изнесе съд на народите." Съвременните хора трябва да се научат да живеят. Те разрешават много въпроси, които са на втори план, а най-важното в света е, да се научат да живеят. За мене най-важно е да дишам, да пия вода, да ям, като си легна да спя спокойно, да мисля, да чувствавам правилно, да работя. Това е най-важното. Ще ме пита някой: ти българин ли си? Не съм. Ти англичанин ли си? Англичанин съм. Ти може да си англичанин и пак да си нещастен. Нима няма болни англичани, нима няма бедни англичани? Сега цяла редица англичани са се отправили в една гладна процесия към Лондон, да протестираат

против лошата организация. Те казват: Какво правите, ние ще измрем гладни. Мислете за нас! Тези прояви са от обществен характер. От какво произтичат? От нямане на храна ли? Не, съвременните хора гладуват от изобилие. Нещо повече - богатите хора умират от пресищане, сиромасите умират от страх, от нищо друго. Страхът скъсява живота. Сиромашът казва: От глад ще умра. И като си внушава, че от глад щ умре, най-после умира. Богатият пък мисли как да си угоди. Яденето не било хубаво, нещо друго не било хубаво, този апартамент не бил хубав, костюмът не бил хубав и от много такива излишни грижи умира. Всяка една мисъл може да тежи хиляди килограми. Вие си въобразявате, че мислите нямат тежест. Един цар като произнесе една дума, като изкаже една мисъл, войниците слагат раници по 50 килограма на гърбовете си. Една дума и милиони килограми се поставят на техните гърбове. Тежи тази мисъл. Кажете ли да се снемат раниците, веднага олеква. Тежи всяка една мисъл. Една мисъл толкова може да тежи, че да не можеш да станеш. Казват, празна работа била човешката мисъл. Че всички нещастия се дължат на човешките мисли. Една мисъл каже някой и цял процес се води 3-4 години. Адвокати ровят закони, дневници, разискват какво искал да каже, търсят дълбоките причини поради които са го обидили. Какво са обидили в него? Накърнили неговата чест. Ако хората тъй много защитаваха своята чест, биха приложили този закон да зачитат честта на другите и светът би се подобрил.

Ние говорим за света и живота отвлячено. Кой е виновен за онова, което става в света? Вината аз я вземам в двояк смисъл. Казвате: Той е виновник. Защото има хора виновни както за доброто, тъй и за злото в света. Но единственият виновник в света е доброто, нищо повече. Дето няма добро, там злото се настанява. Питате: кой е виновен? От философско гледище аз ви

казвам: Нито един от вас не е виновен. Доброто, то е виновно. Защо? Че влече злото. Кой е виновен за доброто? Злото е виновно. Защото то влече доброто след себе си. Този закон е верен. На най-високите планински върхове съответстват дълбоките долини и на дълбоките долини съответстват най-високите върхове. Та философски ние казваме, че човек не трябва да греши. Грехът е друго нещо. Грехът е човешко произведение. Злото е нещо, което съществува. То е една реалност, съществува. С тази реалност ние засега не сме в съгласие. Тази реалност е извън границите на нашето битие. Ние нямаме съответствие с нея. Всяко наше докосване до тази реалност ни руши. Човек не знае как да се справи със злото. А грехът е едно човешко произведение. "В който ден съгрешиш, ще умреш."

Не смесвайте сега вашето прегрешение със злото. И не разрешавайте въпроса за злото в света. Този въпрос още никой не го е разрешил. Върху него още хиляди години има да се мисли. Не се сърдете на злото, понеже, ако му се сърдите вие, все едно че го каните с девет бълки. Тогава, какво трябва да правите? Не се сърдете на злото? Вие трябва да разбирате злото, но да не му се сърдите. И на доброто не се сърдете, макар че то е причина. Обаче, за доброто има един закон: Доброто от немай-къде прави зло, от немай-къде влече злото подир себе си. На ваш език казвам: От немай-къде. Или да ви кажа по-ясно: всеки предмет влече сянка подир себе си. Казвате: Бе з сянка не може ли? Не може. Не може ли да се освободиш? - Не може никога. Където отидеш ти, тя все ще дойде. Вкъщи те чака сянката, след тебе върви. Трябва да се примирите с това положение. В живота човек не може да се избави от влиянието на злото. Това трябва да го знаете. Аз говоря за земния живот. Немислимо е по който начин. Някой казва: Да се освободим от злото. Ти най-първо трябва да се освободиш от доброто,

после от злото. Щом искаш да бъдеш добър, злото ще гоиде след тебе. Ще ви приведа един пример от съвременния живот, който донякъде ще обясни това. Един млад студент свършил два факултета - математика и философия, но в живота не може да си намери място. Как да си намери място, като в Париж за една служба се явяват 15 хиляди кандидати. Какъв шанс има за един студент, който сега е свършил училище, да вземе тази служба, когато има толкова хиляди души със способности, работили? Въпреки това си представил кандидатурата, но не върви и не върви. Намислил да се самоубие, но има ли смисъл след като толкова години е учил - 8 години в гимназията, 4 години в отделенията, 4 години в университета - това са двадесет години, а сега да се самоубие, защо? Не разбира защо и за какво, но взема револвера си. Да стане разбойник пак не трябва. След като е свършил два факултета може ли да се занимава с такива работи? Прочел във вестника за един благодетел банкер и си казал: "Ще ида да го помоля да ми помогне, а аз като спечеля ще му ги върна." Отива и му казва: Ти като човек нали си върващ? Казва: Вярвам в Господа. - Човещина нали имаш? - Имам. - Може ли тогава да ми дадеш една сума, с която да започна една работа? Той го погледнал, поусмихнал се малко и казал: Ще ти дам тази сума, но сега ти мислиш да минеш през гората и ще те оберат разбойници. Напразно ще ти дам пари. Сега мога да ти дам само един хляб. А той гладувал, три дена не бил ял. Слага хляба в торбата. Върви и разсъждава философски: Виждаш ли го този философ, маниак, не иска да ми даде парите, уж в гората имало разбойници, които щели да ме оберат, а ми даде само един хляб да ме залъже. Не се лъжа. Върви през гората и действително, разбойници насреща му. Казват: Горещице! Дай парите! - Нямам никакви пари. Беден човек съм. - Дай парите! - Нямам. Един хляб нося. Дай хляба и си върви по работата. Чуди се той.

Пише на банкера: Нито парите ти опитах какви са, нито хляба ти опитах, защото разбойници ме сруцнаха и взеха хляба, който ти ми даде.

Как ще се решат тези противоречия в живота? Банкерът му отговорил: Ела при мене, аз ще уредя този въпрос. Той му дава една пълна торба с пари и му казва: Ще намериш тези разбойници и ще им дадеш от тези пари колкото искат, ще вземеш хляба и ще го донесеш. Отива в гората, среща тези разбойници и им казва: Дайте ми хляба, ето тези пари ви ги давам. Няма го, изядохме го. Парите му не можаха да върнат хляба, изяден от другите. Това е философия. Помислете по това - парите не получихте и хляба ви изядоха хората. Дадат ли ви хляба, седнете, наяжте се. Да бъде сложен във вътрешната торба, не във външната. Във външната торба всеки може да го вземе, а във вътрешната - никой.

Човечеството днес се намира в подобно противоречие. Ако имаме пари, ще ни ги вземат; ако имаме хляб и него ще ни вземат. Защо? Защото не знаем нито парите как да употребим, нито хляба как да запазим. Понататък вие ще разсъждавате. Обаче, в света има една сигурност, която хората са забравили. По каква причина сте дошли на земята? Как сте дошли и защо сте дошли? Всеки от вас трябва да отговори на този въпрос. Щом българинът каже, че е българин, той говори български език, изучава български правопис и българска граматика. Щом е англичанин, той изучава английски език, изучава английски правопис, английска граматика. Сега попитайте българина или англичанина, като са дошли на земята, откъде са дошли, кой ги е пратил, как са дошли. Българите преди да дойдат на земята не бяха българи, те отпосле станаха българи. Англичаните преди да дойдат на земята не бяха англичани, те отпосле станаха англичани. Ще кажете: Как е възможно това? Сега учените хора мислят начин да направят злато това,

което не е било злато. Следователно англичанинът преди това не е бил такъв, бил е нещо друго. И съвременният човек е бил нещо друго. Сега туй, което минава за човек, едно време не е било човек.

Ще ви разкажа онази индуска легенда за лотоса, който не знаел защо е създаден. Казва: "Защо ме създаде Господ в света? Моето сърце трепка от страх. Дойде вятър, плаша се, дойде дъжд, плаша се, от водата се плаша. Някое животно минава, пак се плаша. Аз съм най-страхливото същество. Защо ли ме създаде Господ толкова страхливо? Каквото мръдне - аз се плаша." Дотук ще спра. Човек е създаден за нещо, макар да не знае защо. Каквито възгледи и да имате вие, каквато и да е вашата вяра, има два възгледа за Битието. Едни вярват, че има Господ. Тази вяра се дължи на тяхното съзнание и самосъзнание. Това е наполовина вярно. Всеки, който има тази вяра на съзнанието и на самосъзнанието, го считат за безверник. Ние сме хора, които нямаме в съзнанието и самосъзнанието си вяра, защото тя е в подсъзнанието и в свръхсъзнанието, но ние съвсем не мислим за нея. Тогава разликата между тези две вярвания е тази: има хора, които всеки ден мислят за своята красота. По 20 пъти на ден се оглеждат и се радват. А има някои, които не се оглеждат, negliже ходят и им е чудно, защо трябва да се оглеждат. А те даже не подозират, че са красиви. Други пък се занимават само с красотата си и само питат дали ги смятат красиви. Тази красота бързо изчезва. Аз я наричам относителна красота. Има добродетели на съзнанието и самосъзнанието, те са относителни добродетели, относително безверие, относително добро, относителна народност, относително гражданство, относително учение. Именно там, в съзнанието и самосъзнанието седят всички погрешки на сегашния живот. Било е време, когато човек със своята

Божествена интуиция е предвиждал нещата отдалече, той е знаел от хиляди години какво ще се случи. Когато е дошъл на земята и потопил своя ум в съзнанието и самосъзнанието, той е изгубил тази способност да предвижда, сметнал е че може и без нея, започнал да живее по своя ум, по своето разбиране и тогава загазил. И целият строй, всички наши сегашни вярвания, всички наши обичаи, всички наши спорове, всичко това се дължи на самосъзнанието и съзнанието, а Божественото, Великото, което носи цялото щастие, сме го загубили. Питате - кога ще се поправи светът? Когато отидем напред, защото подсъзнанието ще мине, а свръх-съзнанието е бъдеще. Ние трябва да идем напред. Ще отидеш напред или назад. Тия два процеса са в съприкосновение. Ние ще намерим нашето настояще. Има едно настояще, дето се съприкосновяват съзнанието и самосъзнанието. Ние го наричаме настояще на човешкия живот. Ние трябва да дойдем до настоящето на великия живот, туй, великото, което сега хората отричат. Някои искат да възстановят авторитета на Бога, да докажат, че има Господ. Как? Чрез закона на съзнанието и самосъзнанието нищо няма да постигнат.

Защото онзи, който проповядва учението, че има Господ, той не живее съобразно Него. Тогава като вярват, че Господ е създал всичко в света, тези хора са Негови касиери, защо тогава не постъпват съобразно Неговите изисквания? Защо в един дом, в един народ, една държава, църква, общество, проповядват, че има Господ, а не постъпват съобразно с Него? Къде е смисълът? Бащата взема тоягата, налага сина и казва: Тъй е казал Господ. Той не се е срещал с Господа, нито е говорил с Него, но казва на сина си, че тази тояга е излязла от рая. Той не е бил в рая, нищо не знае за него. Вие ще кажете, че някъде в Мала Азия и бил раят. Ако там е бил раят, къде са другите две реки? Там има само две: Тигър и Ефрат. Ако

разказът е верен, къде са другите реки? В Писанието се казва, че имало злато, скъпоценни камъни, от тях няма и помен. Накъде са текли реките? Там се описва накъде са текли. В Америка има един професор в Бостънския университет, който е написал една книга с ред доказателства от предисторическата епоха, че раят е бил на северния полюс. Доказва човекът. Казва, че, като изпъдили човека от рая, от северния полюс - тогава трипическо място, след това се заледило. Хората тогава си направили друг рай в Мала Азия. Сега аз не искам да опроверждавам, но професорското гледище е такова. Раят и сега съществува. Тези четири реки и сега съществуват там, но не искам да доказвам. Трябва със специална лекция да ви докажа, че тези реки са у човека. Мога да ви докажа, че реките се сливат така, както е описано в Писанието. В едната река имало злато и сребро. От нея зависят всички мисли и чувства у човека. В него е тази река. А сега хората извадили този вътрешен рай и го проектирали някъде в Мала Азия. Когато Мойсей е писал този разказ, той разбирал това, защото е бил посветен във всички тайни на древната мъдрост. Той знаеше къде е раят. Но евреите бяха един крайно религиозен народ и той искаше да събуди у тях подсъзнанието и свръхсъзнанието. Той им говореше за Бога, че е Любов, като по този начин им обясни закона на подсъзнанието и свръхсъзнанието и едва го пробуди у тях. Ако четете цялата еврейска история ще видите, че те са били крайни материалисти. Те представят цялото човечество. Когато Яков бягаше, видя една голяма стълба от небето до земята. Казва: Господи, аз бягам от брата си, отивам в странство. Ако Ти ме благословиш да забогатея, да имам дом, деца, имот, като се върна, ще Ти дам една десета от богатството си. Каквomu е отговорил Господ, нищо не е писано, но той си е помислил, че Господ е съгласен на това и тръгнал. Отива той при един свой

роднина Лаван, един краен финансист, голям търговец, който можеше и дъщеря си да продаде. Яков беше около 60 години близо, когато бягаше. Когато се женеше беше на 62 години. Коя беше първата жена на Яков? Лиля. Той видя първо Рахил и се влюби в нея. Уговориха се с Лаван, Яков да му паса стагата 7 години и тогава да му даде дъщеря си. И горкият, 7 години ги паса, но Лаван го излъга и вместо Рахил му даде Лиля, която беше със слаби очи. За да получи Рахил, той паса овцете на вуичо си още 7 години. Питам, какво ще кажете за Лаван, който даде двете си дъщери за жени на Яков? Евреите в едно отношение са много справедливи хора, описват нещата така както са. Това е много хубава черта. Когато изнасят една погрешка или една добродетел, описват я много правдиво. Запример, в Библията те не скриват, че братята продават Йосиф, описват какво се е случило на Яков, описват работата точно както е. Та когато описват греховете на един от личните царе - Давид, изнасят фактите, без да скриват нещо - самата истина. Тази е една от похвалните черти на евреите. Техният цар извършил една несправедливост. И за тази несправедливост, според Писанието, през целия си живот той е бил нещастен. Соломон направи една погрешка и през целия си живот той, със своята мъдрост, беше нещастен човек. Питам: Какво беше престъплението на Йосиф? Той беше много щастлив човек. Той беше много учен човек, но имаше едно потайно, скрито щастлавие в себе си. Разправя на баща си, как видял слънцето и 12-те звезди, че му се поклонили. Това е щастлавие у него. После разправя друг един сън, че братята му жънали на нивата, направили 12 снопа и сноповете на братята му се поклонили. Братята се озлобяват, че той иска да им стане господар. Колко време трябваше, за да се възпита щастлавиято на Йосиф? Евреите нищо не говорят за неговото щастлавие. Те не го изясняват. Аз казвам, че

щестлавието му е било в съзнанието и в самосъзнанието. Усеща човекът, че е нац-способен. но не го изявява, не се гордее. В Египет го поставиха на изпитание. Жената на Пентефрии го наклевети и той трябваше да иде в затвора. невинен да лежи две години. Но след това стана един от знатните големци на Египет. Сбъдна се всичко това, което казваше. Провидението искаше той да издържи страданията, да изпита Божественото, на което може да се разчита. Защото не е външната сила, която може да спаси света, а едно велико разбиране на живота. Сегашните хора имат желание да властват. Какво се ползваш, ако властваш? Ако се качиш на един кон, туриш му гема. мушнеш го с шпорите, какво се ползваш? Или, какво се ползваш ако имаш добри слуги. всичките ти служат и ти си несправедлив към тях? Те имат правилна преценка за твоя характер, за твоята несправедливост. Ти се жениш, имаш жена, мислиш ли, че тя е толкова глупава, че не е преценила постъпките ти? Или жената се жени за един мъж, но и той има мнение за нея. Раждат се синове и дъщери и те имат мнение за своите родители. А при това има едно нахалство в някои. Маицата иска да бъде като светица пред децата си, бащата също пред децата си иска да бъде като светец. Обаче, така ли е? Аз не зная. Досега не съм видял баща светия или маица светица. Срещал съм някой, който е близодосветийството. Синът благоговее пред майката. Но съм чувал и такова изказване: Нашата стара не е от съвременната култура, малко е изкуфяла. Стара, изкуфяла, а младите няма да изкуфят! Тогава как ще обясните вие, дето българите казват: Търсете от стара коза яре. Закон е: майката не може да роди по-умна дъщеря от себе си. бащата не може да роди син по-силен по характер от себе си. Ако бащата мисли така, и той е на крива посока. Достатъчно е синът да бъде като баща си, достатъчно е дъщерята да бъде като майка си.

Каже ли, че е повече, значи, че не е възпитана. Защото хората не се възпитават по този начин. Когато една майка иска да бъде по-горе от дъщеря си, тя е пак на крива посока. Майка, която иска да бъде по-горе от дъщеря си, значи, че иска да бъде по-горе от майка си. Защото нейната дъщеря, според закона на индуското учение за прераждането - сега се е родила, тя е била нейна майка. Следователно, тя не може да бъде по-учена от дъщеря си. Коя е дъщеря ви? Вашата минала майка. Гогава какво ще ми кажете? Или имате син. Той е вашият минал баща. Ама това може ли да бъде? То е друг въпрос, дали може да бъде или не може да бъде. Това е теория, аз само ви я изнасям. Мога да ви докажа туи, ако сте учени хора, а не догматици. Съществува ли като закон в природата или не? Ако съществува като закон, мога ли да ви докажа? Не само с математически доказателства, но нагледно мога да ви докажа. Пък ако не е вярно, ще кажа: Това е само едно предположение, една хипотеза, теория. След хиляди години ще се докаже. След хиляди години ще се доказват само неверните работи, верните работи се доказват още сега. За в бъдеще учените хора ще докажат има ли Господ или не. Ще разяснят въпроса за самосъзнанието и съзнанието. Господ никога няма да го доказват на хората. То е все едно да напишеш нещо на морския бряг. Като дойде вълната, ще го заличи. Следователно, всичко онова, което е записано в самосъзнанието и съзнанието, всичко това се заличава. Остава туи, което се пренася в подсъзнанието и свръхсъзнанието. След като заминете за другия свят, след като се освободите от тялото, ще разберете. Вие там няма да мислите, че сте мъж или жена. Вие ще почувствате друго нещо. Ще забравите, че сте били мъж или жена, че сте били женени. Сега аз говоря извън съзнанието и самосъзнанието, говоря за човека такъв, какъвто съществува. Това е един преходен

живот на съзнанието и самосъзнанието, но той е потребен за нашето развитие. Но ние там няма да спорим. Защото ако съзнанието и самосъзнанието можеха да спасят хората, досега светът би се спасил. Но с тях не може да се спаси светът. Значи трябва да идем до един свят, където формите са вече установени. Вие ще кажете, че може да ви смущава какви ще бъдат вашите бъдещи отношения. Аз задавам въпроса, какви са били вашите отношения в началото? Защото вие имате две отношения. Знаете ли откога датира вашето познанство? Вие се жените за някого или сте слуги. За мене е маловажно, дали сте професор или слуга, или учител, навсякъде каквото положение и да заемате, важно е откога датира вашето познанство? Казваш: Аз от вчера се запознах. Лъжеш се ти. То е само излъгване на вашето самосъзнание. Че ти вчера си прочел нещата, затвориш книгата, казваш: аз я прочетох, запознат съм с нея. Тази книга съществува от хиляди години, хората са я писали и са я създали тогава още. Тя не се създава сега. Тези мисли, които са писани в Библията, преди пророците още са съществували. Всичко това идва от един друг свят. Много пъти като ви привеждам някои примери, аз не ги вземам от тук, от земята, но от други епохи, преди да се е явило съзнанието и самосъзнанието, когато хората са живели в своето подсъзнание, когато грехът не е имал място в човешкия живот.

Запример, казвам едно изречение: Път без прах. Път без прах има само в далечния живот. В този живот не може да има път без прах. Някой може да попита: Какво иска да каже? Път без прах - идеен, Божествен живот.

Та ако искам да ви обясня нещо от минали епохи в природата, вие казвате: "Говорете ни за настоящето." Да говоря за настоящето значи, като отивам при един банкер за пари, 20 хиляди лева той няма да ми даде, хиляда

може да ми даде, но ще си ги вземе пак. Този пример показва в какво положение са нашето съзнание и самосъзнание. И двете, в дадения случай, не могат да ни помогнат. Всички вие искате да си помогнете. Защо? Вие работите с вашето съзнание и самосъзнание. Но колкото повече постоянствате, толкова по-не успявате. Забележете следното - всеки може да го наблюдава. Вие вървите по пътя, а срещу вас иде ваш познат. Казвате: "Аз ще го поздравя, ще говоря с него." Но щом проектирате вашата мисъл, той си обърне гърба, вземе съвсем друго направление. Вие се чудите защо. Или ще мине покрай вас, но ще замине, без да ви обърне внимание. Как ще си го обясните? Съзнанието и самосъзнанието произвеждат противоположни резултати. Всякога, когато една мома почувства, че един момък я обича, тя го избягва. Всички сте опитали този закон и го знаете. Всяка мома или момък, който иде в света, щом се появи любовта в съзнанието или самосъзнанието, той избягва любовта, той не иска да те срещне. Той знае, че ти си един търговец, който ще те засегне много дълбоко. Момата знае, че оня момък, който ѝ каже, че я обича и я превъзнася, говори празни работи. Това божество един ден ще се превърне в готвач в кухнята. Той ѝ казва, че е ангел, а този ангел ще остане без крила. Че какъв ангел е това? Аз съм чел такива любовни писма: "О, възлюбена моя! Откак те видях, като трепна сърцето ми, животът потъмня, само ти си за мен едно божество, което може да ме спаси. Без тебе аз вече не мога да живея!" Тук се проявява съзнанието, вашето самосъзнание. Вие не казвате истината. Туй, което казвате, не можете да го изпълните. Аз ни най-малко не се смея. Много сериозно гледам на това. Ако този момък през целия си живот поддържа това, което е написал, раят е на земята. Ако той поддържа тази идея тъй чиста, както е казал, Господ е с него. Но щом се прояви съзнанието, променя

се и поведението му. Почва да я следи къде ходи, как се облича, с кого се е срещала и разговаряла. Всичко иска да знае. В съзнанието ни съществува процес, който измъчва човека. Много хора казват: Какъв е този дявол, който ме измъчва? Казва: Виждам, жена ми е добра, но откъде гойдоха тези дяволски мисли? Да намеря този дявол, ще го строша. Някъде позакъснее, изведнъж гоиде нещо в мене и почва да ме мъчи. Все мисля, че ми изневерява. Направя проверка, тя е била при някой беден, болен, при майка си, при брат си. Това, което ми говори, нито веднъж не е излязло невярно.

Щом гоидем до великите духовни принципи, ние не можем да ги разрешаваме с нашето съзнание и самосъзнание. Нашето съзнание и самосъзнание е извън тях. Висшето съзнание на човека е извън обикновените човешки постъпки. Човек трябва да се издигне над условията на живота. Аз наричам истински човек онзи, който и при най-големите страдания, пак да е радостен. Аз съм срещал само един пример и ще ви го приведа. Един господин, макар и милионер, бил скърбяв и постоянно треперел да не изгуби богатството си. Но изпаднал и му останали само сто лева. Казва: Досега толкоз пари имах, никак не се отпуснах, но сега ще се повеселя. Повикал музиканти, свирили, цели - веселил се човекът, че се е освободил от милионите. За пръв път в живота си прекарва без пари, но весело му е. Аз това наричам характер: да погледне весело на страданията си. Загубил си милионите, да кажеш: Благодаря, че се освободих от този товар. Но кой от вас би казал тъй? Някои от вас ме питат, как според мен, ще влезе човек в Царството Божие. На мнозина съм привеждал този пример. Казвам: Когато загубиш всичките си пари, които имаш, когато жена ти те напусне, когато всичките ти приятели те напуснат, а ти извикаш свирци да ти свирят, тогава ще влезеш в Царството Божие. Смешна е моята идея. Тук

е изявено свръхсъзнанието. Защо да не може човек при страданието си да се весели? Защо ще скърбиш за изгубеното богатство? При дадени случаи то може да съблазни мнозина, може да съблазни и мене. Сиромашията няма да ме съблазни, тя може да внесе в душата ми страх. Ноказваш, защо понякога при известно положение сиромашията е за предпочитане. Понеже тя подтиква хората да работят. Сиромашията, кризите за народите идат, за да се събуди свръхсъзнанието. Следователно, страданията, кризите, които човек изживява и раздрусва всички европейски народи, не е нещастие. Тя ще събуди в тях свръхсъзнанието, за да разберат, че в света има и други разумни същества, които ръководят съдбините на човечеството, на народите. Сега те тълкуват кризата по друг начин - предлага се да има повече стоки, отколкото са нужни. Но това не е изяснение на въпроса. Защото съществува един закон на производството. Казват: трябва да бъдем индустриална страна. Индустрията не спасява. Защо съвременните народи се плашат от Русия, че тя иска да индустриализира цялата страна? Ако ѝ дадат 10-15 години тя ще учуди цяла Европа със своите произведения и икономически ще я тури в затруднение. Това предвиждат те. Ако всички народи увеличат своето производство, къде ще го продават? Ако увеличат производството на земеделски продукти, къде ще ги продават? Всяко нещо си има свой краен предел. Значи, дотогава докато народите координират производството си - едни да произвеждат едни произведения, други да произвеждат други произведения, да се допълват, само тогава между народите може да има единство. Когато те произвеждат еднакви стоки, тогава непременно ще имат кризи. Или другояче казано: дотогава докато всички народи работят в областта на своето съзнание и самосъзнание, те ще бъдат нещастни - ще имат противоречия, нещастия,

кризи, болести, войни и няма да се отдалечат от тях. Ако те очакват в бъдеще някакъв по-добър строй, той трябва да дойде от онова Божествено подсъзнание и свръхсъзнание, което да бъде вече закон. Сега ми разправят, че в Германия вече се създава някакъв закон, за да се подобри животът на бъдещите поколения в държавата. Но под държава аз подразбирам друго. Ето какво е моето схващане: Най-разумните хора в света, които са готови да се жертват, само те могат да образуват държава, да създават закони, които да осигурят доброто на всички народи. Чрез тия закони да се облагодетелстват и най-затънтените кътове. Следователно, ако те искат едно здраво поколение, трябва да се подобри положението на бащите, на майките. Една майка, която ще роди едно дете в страх и трепет за утрешния ден, какъв човек ще стане от него? Майката-фанатичка, какъв син ще роди? - Един фанатик, да убива хората утре. Аристократката, грандоманката пък ще роди един грандоман като нея.

При сегашните условия ние виждаме хора, които не са полезни с нищо в живота и имат големи претенции. Всеки иска да стане милионер богаташ, да разполага нашироко, да ходи навсякъде. Туй е желанието на всички хора. При сегашната криза възможно е у бедната маса да се пробуди това желание. Казвате: Не само богатите, но и бедните искаме да живеем охолно и ако не с добро, ние със сила ще придобием това. Ако водите на една река се увеличат, как ще я спрете? Та казвам: Умните държавници трябва да се заемат с възпитанието на човечеството, защото така, както се проявяват и мислят хората, мога да ви предскажа след десет години какво ще стане. Тъй както вървят работите, мога да им предскажа последиците както един инженер, като види една къща, може да предскаже какво ще стане с къщата, ако тя е стара, приблизително, ако не точно. Вие не

очаквайте всичко от държавата, не очаквайте всичко от обществото. Единственият силен фактор в света, това е човекът, човешкият дух, човешката душа, човешкият ум, човешкото сърце. Това са най-силните фактори, които действат в обществото. Това не са организирани закони, не са организирани армии. Държави ще се разкапят, армии ще се разкапят, всичко това ще се разкапе, ще премине, но човешкият дух, човешката душа, човешкият ум, човешкото сърце и човешката воля, всичко това ще остане да функционира. Съвременната система, съвременните мисли, съвременният начин на управление са произлезли от човешкия дух. Следователно, човек е в сила да видоизмени онова, което сам е създал. Това не е единствения път. Един художник никога не се заблуждава, от първата си картина разбира, че в този момент не може да нарисува нещо похубаво. Но той ще направи втора, трета, през целия си живот ще рисува, докато най-после нарисува картина, от която приблизително ще бъде доволен. Сега мнозина от вас очакват да дойде нещо хубаво. И еврейските пророци са писали, че ще дойде време, когато хората ще живеят добре. Кога? Ние сега сме по-близо до това време, отколкото пророците бяха едно време. Преди 2500 години те са го предсказвали. Те са живели много преди нас. Сега ние сме по-близо до това време. Според мене до тази епоха ни остават още 2100 години. Това ви предсказвам аз. До тази епоха, за която аз ви говоря, ни остават точно още 2100 години. Туй, което хората са предсказали, туй, което пророците са предсказали, точно след 2100 години ще стане. Европа ще бъде изменена. Там на Средиземно море, Гърция, ниските места ще бъдат под морето. Ниските места в Западна Европа ще бъдат под морето. И българинът тогава няма да носи калпак, англичанинът няма да бъде англичанин. Ще има една нова раса хора, не като сегашните, но като ги погледнете,

светли ще бъдат. Но тогава какво трябва да се прави? Това е един път, в който трябва да се изяви сегашното човечество. То е един път от 2100 години, все едно, два дни и няколко часа. В съзнанието на тези велики същества, които управляват сегашните събития в света, тези 2100 години са като два дни и няколко часа. Два дни и един час, това не е много време. Писанието казва: "Тисящи години пред Бога са като дни."

Вие искате да знаете, кога ще се оправи светът. След 2100 години. Така го кажете. Аз разбирам всякога, когато съм говорил, че след десет години, под десет аз разбирам едно Божествено число, което включва подсъзнанието и свръхсъзнанието. Ако ние искаме, още сега Царството Божие може да дойде. За някои хора, които искат може да дойде. Но след 2100 години на земята ще има ред и порядък, земята ще се измени във всяко едно отношение, климатическо, органическо. Земята в пространството наближава вече да дойде в съприкосновение с една нова слънчева система, която ще упражни грамадно влияние върху цялата наша слънчева система. Може би след 2100 години светлината на месечината ще се измени, няма да бъде светла като сега, но малко синкава. След 2100 години на месечината ще има растителност. Това е пророчество. Ако стане, ще знаете, че съм говорил в моето подсъзнание и моето свръхсъзнание; ако не стане, ще знаете, че съм говорил в моето съзнание и самосъзнание.

Но сега, да дойдем на практическата страна. Ако искате да оправите вашия живот, престанете да съзнавате, да се безпокуите какво ще стане с вас. Какво ще стане с тебе? Ако си дете, ще растеш, след като остарееш, ще умреш. След като умреш, ще те погребат, ще ти надпишат надгробна плоча и ще се свърши. По-лошо от умирането няма. Ако смъртта е най-лошото, защо именно всеки, като му дотегне животът, иска да се

самоубие? Даже и вярващи искат да се самоубият. Значи смъртта не е толкова страшна. Когато един иска да се самоубие, казва: Ще се самоубия, но не зная дали има живот в другия свят или не. Ако няма живот, като се самоубия, няма да страдам. Ако има, да не би да вляза в по-лоши условия. Някой сънувал един сън: идва един господин, дава му един часовник, слага го в една копринена торбичка, взема един чук и прави часовника на прах. Казвам: тури си ухото. - Чува, че часовникът трака. Та и часовникът като умре, пак върви. Събужда се сутринта и казва: Не, няма да се самоубия, щом и там и тук все върви. По-добре тук да вървя нечукан, отколкото там чукаан. Казваш: "Ще се самоубия." Чукаан ще бъдеш. По-добре нечукан тук на земята, отколкото чукаан на другия свят. Така не се говори. То е по внушение на нашето самосъзнание. Има нещо по-велико. Природата дава. Като кажа думата Бог, аз я употребявам не тъй, както хората я употребяват. Толкова години са минали и съм намислил друга дума да употребявам, но не мога да ви я кажа, аз я държа за себе си. Думата Бог на български искам да я обясня като старинна дума, да я очистя. Много окаляна е тази дума, защото в името Божие са вършени всички престъпления. В името на Христа са вършени всички престъпления. Сега името на Христос трябва да очистя. Казвате: Тъй е писано в Евангелието.

В стария завет Мойсей не е писал всичко. Евреите писаха някои закони, които ги приписаха на Мойсей. Мойсей е писал: "Не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай, да обичаш Бога." На тяхното свръхсъзнание говореше. А те, като не можаха да постигнат висотата на тези думи, казаха: "Око за око, зъб за зъб." "Ако те ударят от едната страна, ти удари две." Сегашните религиозни хора отварят книгата и казват: Ето какво е писано. Мойсей е авторитет, ще го повикаш и ще кажеш: "Мойсей, има нещо, което ти си писал, ще бъдеш тъй

добър да ни обясниш, да не се заблуждаваме. Искам да зная туй нещо написал ли си го, или друг някой го е писал. И Мойсей ще се яви в твоя ум. Но вие не трябва да имате слабостта на Елифас Леви, един френски окултист, който е написал много хубави книги и е бил запознат с бялата магия. Дошло му на ум да извика един от древните мъдреци, да го попита върху един въпрос, тъй ли е или не, въпрос върху който не е писано в никоя книга. Отишъл в Англия, приготвявал се 40 дни, всичко каквото трябва да направи, направил. Елифас Леви сам разправя своя опит, че като му се явил мъдрецът, той паднал на гърба си. Като се събудил, казва: Искаше да ми каже нещо, но аз не можах да издържа. Сега ще кажете, че това е халюцинация. Това е друг въпрос. Халюцинацията се отличава с краина невярност. Това е сянката на нещата. А когато един човек расте правилно, знанието, което влиза в него го въздига, облагородява, разширява неговия ум, в ред поколения внася живот. Мислите ли, че това е заблуждение, както някои мислят? Онова, което носи живот, то е истината в света. То не е заблуждение. Онова, което носи смърт, то е заблуждение. Онова, което носи раздор, то е заблуждение. Онова, което носи мир, както ние го разбираме, то е живот.

Някои казват: Богатите хора всичко имат. Че кой е богат? Аз виждам в целия свят все богати. Това не е нещастие. Бедните са по-богати от богатите, пълни с гордост, пълни с честолюбие. Казва някой: Ще го убия, ще му тегля един куршум. Този човек не е ли богат? Той в себе си има един съд. Едно дело за някой престъпник се продължава цяла година, има прокурор, има защитник, най-после четете резолюцията - или ще го оправдаят, или ще го осъдят. А този е сам съдия, веднага казва: Аз ще го претрепя, аз ще му тегля куршума.

Казвате: Богатите да си дават парите. Но парите няма да оправят света. Разбиране трябва. Сега и

богатите и бедните са загазили. Аз наричам бедни онези разумни хора в света, които се жертват. Те са бедни хора. Цялото богатство в света се дължи на тях. Те са го отстъпили, те са го дали на банкерите. Те имат сила да вземат туй богатство, но не искат да правят скандал. Те имат сила да приспят цялото човечество, че да застанат когато искат на тяхно място. Един банкер ще се намери в положението на онзи цар в древността, който бил толкова жесток, че писнали всички поданици от него. Няма спасение за тях. Обърнали се към Господа да им прати спасение. Най-после Господ изпратил един ангел. Той намерил царя като отивал на баня. Царят влиза, съблича грехите си. Но когато царят излиза, грехите му ги няма. Баняджията го изпъжда и никой не му вярва, че е цар. Идва ангелът и го пита: Ти ще управляваш ли разумно? Помни, втори път ще бъде десет пъти по-лошо, отколкото сега. И няма да е само за тебе, а за всички ще бъде лошо. Един ден ти ще излезеш от банята и ще ядеш камшика. Ще кажете: Не са само царете виновни. Ние всички сме виновни, че не прилагаме справедливостта, добродетелта, благородството. Казвате: Да се помолим на Бога. Такова молене като сегашното? Предлагал съм много пъти да се направи една лотария и да се помогне на делото Божие. Американците са много практични, какви ли не работи правят. Ще направят вечеринки, където младите момичета дават целувка за по 500 или 1000 долара. За да целуне една красива мома, ще плати 1000 долара. Питам: Това може ли да повдигне човечеството? Питам: По този начин ли трябва да служим на Бога? Както и да се говори, ако слуша някой, ще каже: че той говори против еднa църква. Нямам предвид никаква църква. Аз говоря против заблужденията на хората.

Докато вие живеете във вашето съзнание и самосъзнание, грехът ще бъде винаги пред вашата врата.

Щелият позор и безчестие ще вървят подире ви. Когато вие влезете в подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще имате общение с Първоначалната Причина, с всички разумни души на света, ще живеете за общото, като един лист и цвят на растение. Тогава вие ще се намерите в една съвсем друга област, в съвсем друго разбиране. В най-дребните ви пожелания ще се притичат вашите приятели да ви помогнат. Ти няма да бъдеш най-големия бедняк в света, няма да бъдеш изгнаник. Имаме примери. Когато хванаха апостол Петър и го сложиха в тъмница, събраха се 100-120 души братя да се молят, защото на другия ден щяха да го екзекутират. Но идва ангел, отключва веригата, побутва го и му казва: Стани, опаш се. Бута вратата, отваря я, минават краи заспалите стражи и му казва: Върви, и назад не се обръщай. Това е една реална опитност в света. Всички трябва да я имате. Когато съзнавате в душата си, че има един да застане до вас, да вземе вашата страна, това е силата ви. Не само за едного, но за всички. Туй е дадено като назидание в света. Ако хората вярваха в това, даже крайните елементи, както ги наричат, аз намирам, че са прави. Те искат да помогнат на бедните. Защо да не съзнаваме, че в това отношение тяхната постъпка е права? В някои отношения не са прави, но където са прави, трябва да им го признаем. Левицата е по-права, отколкото десницата. Това не е пристрастие. Това е закон. Като се помогне на бедните, ще се помогне на държавата. И в десните има едно пристрастие. Има една добра страна, че те искат да запазят ценното. Кое трябва да се запази? - Само ценното. Има неценни работи, които трябва да се изхвърлят.

Левите и десните течения в света трябва да заемат местата на лявата и дясната ръка в човешкия организъм, да си помагат. Лявата и дясната страна трябва да имат добродетелна и разумна глава да мисли,

да има здраво сърце и стомах. Тъй разбирам леви и десни. Сега левите имат отделна глава и десните имат друга глава. Следователно, това прилича на многоглава хидра. Питате: Какво трябва да правим? - Да обърнем левите. Ами утре левите ще вземат надмощие. Закон има в природата: лявото и дясното се сменят. Природата сменя левите и десните. Служи си еднакво с левите и десните. Тогава какво ще правите? Ако бащата е несправедлив спрямо сина си, когато бащата остарее и синът стане възрастен и той ще постъпи също като баща си. Разрешението не е там. Не е разумно и благородно така да постъпваме. Бащата трябва да бъде благороден. И синът трябва да бъде благороден. Управляващите трябва да бъдат благородни. Учените трябва да бъдат благородни. Ще попитате: Какъв трябва да бъде великият закон? Аз отнасям всичко това към човешкия дух. За мене държавата е резултат на човешкия дух, на човешката душа, на човешкия ум, на човешкото сърце и човешката воля. Следователно, активността на всички разумни хора в света трябва да преобрази обществения строй. Един човек няма да го преобрази. Ако не по този начин, тогава ще дойдат големите неприятности, които са неизбежни. Страданието е неизбежно сега.

Евангелистът, който е писал това, казва: "Ето отрока ми. Ето онова дете, което ще възприеме новото, възлюбеният ми, който носи новите идеи." Онзи, който живее в подсъзнанието и свръхсъзнанието, който говори за великото човешко единство и цялото разумно човечество за него живее. Пък всичките народи ще бъдат удове на това човечество. Това не значи, че народите трябва да изчезнат. Илюзиите трябва да изчезнат, да се асимилират, но всичко това да се организира и всеки да намери своето място. Сега тъй като се говори, дохождаме до днешния, до физическия

живот, само до тия изводи на хората. Ами ако нямаш способност да бъдеш учен, да бъдеш държавник - навсякъде се изисква разумност, какво би станало със света? То не е нещо произволно. Откъде ще дойдат умните хора в света? Че вие ще вземете едно здраво дърво от гората. То от самосебе си няма да дойде. Казвате: Ще направим една желязна греда. За да направите една желязна греда, трябва да имате разумни хора, за да споят желязото. Една греда говори за разумен човек. Една отлично свършена работа говори за разумни хора. Не е въпрос за глупавите. Казвам: Трябва разумни хора да бъдат носители на възвишеното и благородното. Аз съм казвал много пъти: ако всички жени се решат да поддържат за 25 години само една идея, да кажат: отсега нататък ние искаме нашите мъже да бъдат справедливи, никои да не убива, никои да не изнасилва, никои да не краде, всеки да почита баща си и майка си, до 25 години ще се съкратят тези 2100 години. Как ще накараш тези жени, които обичат да си мажат лицата, как ще накараш тези жени, които искат отвън да се представят, да бъдат възлюбени на мъжете, които утре ще ги захвърлят. Един мъж си играе с една жена докато е млада. Като остарее казва: Стара баба не искам. И жената, като остарее мъжът, казва: Стар дядо не искам. Че ние сме станали за подигравка един на друг. Апостол Павел казва: Като остареем ставаме подигравка на хората и на ангелите. Не е разрешението само в младостта. Вие мислите, че всичко може да постигнете. Човек, който вечно живее в истината, човек, който вечно живее в любовта, който живее в знанието, той вечно може да остане млад. Млад трябва да бъде човек. Той не трябва да остарява. Там е разрешението на въпроса. Щом има борба помежду ни, ние сме стари хора. Само старите се бият. Младите се бият по единствената причина на бащата и майката. Понеже бащата е бил майката, и по-голямото братче казва на по-малкото: Ще

ти покажа, как баща ми бие маика ми. После, хване го за главата, раздруса я. Детето прави точно това, което бащата е правил на своята възлюбена. И маиката казва: Откъде се яви това? От вас. Казвам: Престъпленията не дойдоха отвън, те се родиха в нас. Ние предаваме престъпленията един на друг. Тогава кой е виновен? Виновно е доброто, че след него върви и злото. Кой е виновен? Богатството е виновно за престъпленията. Ако нямаше богатство, нямаше да има престъпления. Кои още е виновен? Здравите са виновни. Вълкът не яде болни овце. Като мине покрай болната, побутне я и замине. Като мине покрай здравата, изяжда я. Ако всички хора в света бяха болни, щеше ли да има зло? Всички щяха да бъдат крайно бедни, изпусталяли като светии, едва се мърдат. Щеше ли да има престъпления? Престъпления има сега, понеже хората само ядат и пият. Казвам: Има само един начин на проявление в света. Трябва един изобилен извор, като на онази река, водата на която се използва добре за напояване на градините и нивите, за да дадат плодове. Човешката мисъл, чувства и действия, трябва да се канализират в човешките ниви. Ако хората не мислят добре и ако не чувстват добре, доброто няма да дойде. То ще дойде само от ония велики души. Ние не сме за потисничеството. Казвам, че никакво потисничество, никакво насилие няма да подобри света. Хората може да се борят, това е тяхно право. Но аз говоря за вътрешното. Да не държиш в ума си мисълта за убийство на човека. Ти може да имаш желание да го ограничиш, да го затвориш, но не и да го убиеш. За това никои не ти е дал право. Само Един има на света, Който има право да взема живота ти. То е Онова Същество, Кое е създало живота. То има право да взема живота. Сега хората сами си позволяват да убиват.

Но сега да дойдем до заключението. След 2100 години хората ще говорят другояче. След 2100 години ще има един общ език в света, с който хората ще се

разбират. След 2100 години хората ще пътуват по цялата земя от единия край до другия, но не със сегашните средства. Земята ще бъде райска градина. Който от вас доиде след 2100 години, той ще каже: Око не е видяло и ухо не е чуло туи, което виждам сега. Туи ще бъде след 2100 години.

Беседа, държана от Учителя на 6 ноември 1932 г.
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев.

СЛЯП ОТ РОЖДЕНИЕ

“И като заминаваше, видя
едного човека, сляп от
рождението си.”*

Не че това, което ще ви говоря има връзка. От слепия човек какъв извод може да се извади, че видял Христос? Каква наука може да има в това? Но известен ред разсъждения имат последствия. Когато се запали една свещ, простият ще загаси свещта и ще заспи, а онзи работливият ще си върши работата и после ще изгаси свещта. Ученикът седне пред книгата и почне да чете. Онзи, който е прост, ще я запази малко за себе си.

Видели един сляп човек. Тогава се заражда въпросът защо се е родил сляп, кои са причините. Питам: Защо се запалила една свещ, дали тия хора са богати или сиромаси, какви са причините? Щом има свещ в къщата, хората са богати, не са сиромаси. Сиромасите хора нямат свещ. Този човек се е родил сляп, сиромас е бил, нямал пет пари в джоба си. Христос казва: Този човек се е родил сляп, защото е сиромас. Аз съм богат човек, ще му дам малко пари да се порадва. Така разглеждам аз въпроса. Някои ще запитат: Възможно ли е да се отворят очите, защо и за какво? От гледището на старата индуиска философия и от гледището на западната философия цял спор има и въпросът остава неразрешен. Дълго време ще го разрешават.

* Евангелие от Иоана 9:1

Проповядвал един евангелски проповедник върху стиха, че рибата е погълнала Йона. Два часа доказвал, че рибата могла да глътне Йона. Казват: много хубава беше беседата му, но измъчи Йона. Два часа държи този пророк, докато влезе в утробата на рибата. Два часа го измъчи. Защо доказва, че рибата може да го глътне? Ако го е глътнала, глътнала. Ако се е родил сляп, сляп се е родил, ако не се е родил сляп, не се е родил. Обаче, има нещо, което спъва хората. В света има неща, които физически спъват хората, има нещо, което духовно ги спъва, има нещо, което спъва тяхната мисъл. Само че физическите неща ние ги наричаме воля. Накарайте един човек, който има ставен ревматизъм, да ходи правилно. Той ще си криви краката. Който има ишиас, ходи наведен; когото го боли кракът, ще куца и т.н.

Тази сутрин излязох рано. Гледам ясно небе, минавам покрай едно дърво и гледам един петел с единия си крак се държи за дървото, а другият виси надолу. С левия крак се държи за дървото, а десният е отпуснат. Не съм видял друг път петел с единия крак да се държи. Разсъждавам, дали не е някаква мода у петлите, с един крак да се държат? Никаква мода не е, но този петел го боли кракът. И при това пак пее. Боли го кракът, ударен е с нещо, стои на единия си крак. Казвам: боли го кракът, но пак пее. Длъжност му е да кукурига. Когато хората се разболеят или ги ударят, никога не пеят. Съвременните културни хора на XX век мислят, че ние сме като езичниците, като хората отпреди две хиляди години. Като влезеш в един град ще ти покажат високи здания на 40-50 етажа. В Америка като идеш ще те питат: Харесваш ли Америка? Ти казваш някоя любезна дума, че е една културна, богата страна. Тъй е, богата е, културна е, добро има, но и зло има. Не са виновни американците, че има зло. Ако някой се роди сляп, не е виновен той. Защото слепият не е искал да се роди сляп. Нито той е

виновен, нито майка му е виновна, нито баща му - те също не са искали да родят сляп син. Има следователно, въпроси в живота, на които не може да дадем никакъв отговор, не може да се даде разумно обяснение. Например, между двама приятели става малка случка, обикновен инцидент. Веднага става разрыв в любовта им - изчезва приятелството. Къде е отишла любовта? Нима любовта може да идва и да се изгуби? Значи, в дадения случай ония възвишени, благородни чувства изчезват и между приятелите се поражда антагонизъм. Религиозните хора вярват в Бога, в Христа, но някои малки различия ги разделят. Някои поддържат, че кръщението трябва да става когато хората станат възрастни, а други не са съгласни. Този спорен въпрос разделя много хора, които са били в близки отношения - пътищата им се разделят и те вече не се срещат, любовта им се разрушава. За човек, който не споделя официалното схващане казват, че няма да влезе в Царството Божие, защото няма никаква религия. Че религията според мене не стои в кръщението, нито в тайнствата. Това са външни форми, както грехите не са човека. Той може да носи бомбе или цилиндър, няма значение.

Ако един ден Бог направи всички хора богати, как ще се спогаждат тогава? Всички ще имат цилиндри, фракове - всички ще бъдат облечени по последна мода. Значи, да имате една идея, която не почива на никаква основа. Това е мода, която може да се измени. Нима в цилиндъра или в грехите се крие някакво достойнство? Достойнството не е в грехите. Човек може да има нормално зрение и пак да не вижда това, което трябва. Много хора имаха отворени очи по време на Христа, но те не видяха Христа. Онзи, който беше сляп, като му се отвориха очите, той разбра повече от тия, които имаха очи. Като казвам очи, разбирам човек, който с мисълта си достига до истината, до същността на живота.

Затова не може да се даде една дефиниция на живота. Всеки човек сам определя защо трябва да живее. Това е неговата задача. Всеки, който сам е дошъл до едно разрешение на живота, той е намерил неговия смисъл, докато друг го търси във философските книги и се лута, защото всеки философ разглежда въпроса от свое гледище.

Какво нещо е светлината, защо е тя, какви са нейните трептения, туй е теория и не ме ползва. Доколкото аз мога да възприема светлината и тя да ми служи в живота, доколко това ме интересува и ползва. Трептенията на светлината са доколко нужни, доколкото могат да влязат в моя ум и да го озарят, за да се заредят светли мисли, които да ме водят към всички добродетели и към здраве. Отрицателните страни на живота аз ги считам като дългове. Всеки един порок, малък или голям, той е дълг на живота, а знаете, че онзи, който има да взема нещо от тебе, ще дойде да го иска, но така ще се орони твоето достойнство. Затова не трябва да имаш никакви дългове. Добър или богат е онзи човек, който няма никакви дългове. Под думата добър човек аз разбирам богат човек. Под думата разумен човек, аз разбирам любящ човек. А заробенният човек е сиромаш. Човек, който е верен, е богат; който е неверен, е сиромаш. Ако някой беден човек минава за веруещ, туй не е право.

В сегашния живот ние сме се отклонили от истинския порядък в света. Виждаме, че водата тече и мислим, че е неразумно. Чудно е, че тази неразумна вода утолява жаждата. Житото смята ли, че няма никаква интелигентност? Чудно е, че това растение ни дава живот. Чудно е, че светлината, която смятаме за механичен процес, ни дава радост и веселие. Тези неща в света, които нямат уж разумност, ни носят голяма радост. А се намират такива хора, които искат нов ред,

за да поставят един авторитет, който да докаже, че са прави. Ние не доказваме. Авторитетът на всеки човек не е някаква реалност. Авторитетът на една къща са нейните основи. Ако няма здрави основи, каквото и да говорят, тази къща ще се срути. Следователно, вярата на човека, свободата, истината, любовта, мъдростта на човека, това са основите, които ще му дадат онова велико разбиране. В съвременния социален живот ние се ограничаваме и питаме: как ще се подобри животът? Със сегашните разбирания на хората, може ли да се подобри животът? Не може. Аз разбирам подобренieto в съвсем друг смисъл, не да се задоволи само една част от хората. Всеки човек, който е дошъл на земята, е дошъл за нещо. Ако ти не намериш това, за което си дошъл, питам, какъв смисъл има животът? Някой казва: Аз съм дошъл на земята да живея. Много добре, ти си дошъл да живееш, да спечелиш нещо. И ако след като си живял 50-60 години, си добил знание, богатство, дъщери, синове, слава и чест, а един ден ти вземат и славата, и богатството, и синовете, и дъщерите, и знанието - оберам те, какво си придобил, питам? Вие сами си отговорете. Човек изведнъж умира и всичко свършва. Това е една игра в света. Ще умрем, но умирането нищо не разрешава. Смъртта - това е най-голямото насилие, което съществува в света. И ние се утешаваме, че човек като умре, всичко ще се свърши. Нищо няма да се свърши. Сократ казва: След като ме екзекутирате, принесете ми в жертва един петел. Питам: Защо гърците осъдиха на смърт Сократ? Защото не вярваше в техните богове. Защо сега се издават пак смъртни присъди? - Защото има хора, които не вярват в сегашните богове. Но питаме тогава, къде са ония богове, в които ние трябва да вярваме днес? Ако е един, трябва да е както трябва. Ако са много, пак трябва да са такива, каквито трябва да бъдат, защото ако не са такива,

каквито трябва да бъдат, какво трябва да правим тогава? Вярата не е нещо произволно. Не мислете сега, че аз искам да ви убедя. Аз искам само да ви припомня нещо, което сте забравили, нищо повече. Ако си го спомняте, пак е добре. Но за това припомняне се изисква наука. Искам да ви дам едно малко обяснение. Онези, които изучават човешкото лице казват, че носът е символ или емблема на човешката интелигентност, която се изявява в неговата дължина и широчина. Казват: Колкото носът е по-дълъг, толкова човек е по-интелигентен; колкото носът му долу е по-широк, толкова той има по-добро сърце. Туй е общо казано. Колко може да бъде широк човешкият нос? - 3-4 см. Дълъг може да е 5, 6, 7, 8 сантиметра, повече не може да бъде. Десет сантиметра дълъг нос едва ли ще намерите. Изобщо за носа това не е правилно. Носът на слона е дълъг един метър, това е неговият хобот. И слонът минава за интелигентно същество междумлекопитаещите. След човека най-интелигентното същество е слонът. Казвам: дългият нос на слона е проекция. Вие не можете да изучавате носа в аритметическа проекция. Аритметиката се занимава с мъртви величини. Но носът може да се разгледа от алгебрическо гледище или органическо-алгебрическо гледище. Носът, като стигне до известна дължина, се изкривява, после слиза надолу, отива до под корема и стига чак до краката. Има причини за изкривяването на носа. Всъщност и носът на човека стига до големите пръсти на краката. После, кое го е заставило да се отдели? Но засега функционира само тази малка горна част. Другата е само проектирана. Там е цялата интелигентност на човека. В бъдеще ще се изяви и широчината на носа. Тя се раздвоява в раменете, после се стеснява. Доиде някой при мене и ми казва, че е много интелигентен или че е човек с широко сърце. Човек с тесен нос не може да бъде нито толкова

интелигентен, нито с много широко сърце. Неговите чувства са толкова ограничени, любовта му е толкова малка, че може да издържи едва половин ден. Това е доказване. Вземете един момък, който се влюбва в някоя мома и се кълне, че до живот ще ѝ бъде верен. Като види друга по-красива, по-привлекателна, веднага забравя първата. Не е лошо, че е забравил първата. Турците имат една поговорка и казват: "Да гледаш красивото в света, това е Божие благословение." Не е лошо, че един момък може да гледа една красива мома, но аз обръщам внимание на факта, че чувствата му не са устойчиви. Хората все още се заблуждават от външното. Една мома може да бъде външно красива, но тази външна красота не отговаря на вътрешната красота. Друга може да не е толкова красива, но да има вътрешна красота, на която външната не отговаря.

При сегашното положение, за да можем да работим, ние трябва да познаваме себе си. Онези, които познават човека, правят измервания на черепа му. Ако измерите долния полукръг на черепа между ушите, ще получите 34, 35, 36 см, а на горната част, короната, около 36-37 см, тогава вие ще съставите известно отношение на живите числа по един прогресивен начин. Ако искате да си съставите правилно понятие за човека, трябва да изучите онези сили, които функционират в мозъка. И за да може мисълта на човека правилно да функционира, мозъкът трябва да бъде в изправност. Ако предната част е нормална, мисълта функционира правилно. Но някой път се случва задната част, областта на чувствата да не е в нормално състояние. Чрезмерната набожност е друго ненормално състояние. Ако тази набожност е подтик да пожертва всичко за човечеството - добре, но ако тази набожност е само за негово благо, тя не е на място. Ако обичаш един човек, за да се ползваш от неговото богатство, е едно нещо, а

ако искаш да го пазиш за цялото човечество, ако мислиш за него безкористно, то е съвсем друго нещо. Без да хвърлям какъв да е упрек на хората, констатирам известен атаквизъм, наследствени черти от ред раси, които са живели преди тази раса. И достатъчни са само съответни условия, за да се прояви в човека известен атаквизъм. Вземете за пример гордостта у човека. Тя е едно болезнено чувство. Самоуважението е едно естествено чувство у човека, за да се пази достойнството му, а гордостта е едно аномално състояние. Горделивият винаги се изтъква, мисли, че като него друг такъв няма и самотой има право. Каквото каже, туй трябва да стане: мнението на другите е на втори план. Съвсем друг е човекът на самоуважението. Той казва своето мнение, без да го налага. Ако моите мисли не са прави, няма да ме следват. Той дава право на всеки човек, но личните му чувства са доста развити. Той лесно се обижда и страда от това, което е признак, че личните му чувства са в болезнено състояние. При това положение, мозъкът може да заболее от някакво психическо разстройство. Тъй както човек често може да прихване хрема, така и хората от честолюбие само страдат. Стават подозрителни, най-обикновени прояви на хората приемат като обидни. Разбира се, от прекалено честолюбие страдат.

Всеки трябва да се освободи от аномалностите, които съществуват в съзнанието му. Когато човек е религиозен, има голяма опасност да развие гордост в себе си, защото по-гордели хора от тях няма. Най-горделивите хора са религиозните. И по-добри от тях няма, но и по-лоши няма. Защото те казват: Ние сме синове Божи. Казва някой: Знаеш ли кой съм аз? Хубаво, ти си син Божий, но като не вършиш волята Божия, какъв син си? Някой казва: Аз съм свободен. Но да си човек, това значи да живееш за цялото човечество. В

цялото човечество има нещо възвишено, благородно. Но в развитието на човека има нещо анормално, което произтича от сегашните физически условия, в които се намираме. Някой път ние съжаляваме хората, които са родени при лоши условия. Обществото трябва да подобри тия условия, за да им се помогне. То трябва да разбира тия закони. Запример, сегашните затворници ги бият с камшик. Налагат ги в участъците и в затвора. Това е един стар обичай. Казват: Боят е излязъл от рая. Бият не само в България, бият и в Америка, в Англия, навсякъде бият. И майката бие, и бащата бие, и учениците бият. Няма царство, където хората да не бият другите. Някой път даже светиите се бият. Не говоря за тия на земята.

Но според мене, за да превъзпитат престъпниците, не трябва да ги бият, но да не им дават хляб. Да им дават по сто грама жито на ден да го дъвчат. Сутрин на закуска 30 грама, на обяд 30 грама, вечер по тридесет грама. В продължение на три месеца да ядат жито. След три месеца те ще се променят съвсем. Престъпникът ще почне да мисли много правилно, той ще придобие качествата на житото. А сега като го бият, у него се заражда желание за отмъщение. Казва: Аз ще дойда на власт, аз ще постъпя с тях така, както те постъпват с мен. А след режима с жито ще каже: Аз като дойда, ще ти дам жито. От училището няма защо да изпъждат учениците. Три месеца им давайте жито. Някой, ученик сгреши - жито, някой студент сгреши - жито. Едно ефикасно възпитателно средство с отлични резултати. Сгреши вашето дете, давайте му седем дена жито, десет дена жито. И на вас може да го прилагате. Казвате: Малко е 30 грама. Изчисти хубаво житото, няма готвене, няма баници. Житото ще го дъвчиш добре. Но питам: Ще приложите ли този метод? Може някой път да го приложите. Засега ще приложите старите методи, понеже са по-износни. Защото тези, които бият, са на

служба. Ако вие днес гласувате да няма престъпления и ако в света няма да има вече никакво престъпление, тогава всички съдии, адвокати, учители, проповедници, трябва да се откажат от своята длъжност. Ако всички хора са праведни, кого ще защитават, кого ще съдят? Ако всички хора са добри, кого ще съдят? А ако няма престъпления, няма да има и болести, няма да има и лекари. Тогава всички лекари, адвокати, съдии, проповедници ще кажат: Тъй, малко да грешат, без грях не може. Трябва да има малко презрешения и малко болести, да има работа и за нас. Тъй разглеждам от икономическо гледище въпроса. Но въпросът има и друга страна. Светът няма да бъде без лекари, ще има и тогава лекари, но за здравите, ще има адвокати, за добрите. Някой направил добро, ще го съдят за доброто. Адвокати, свещеници, майки, бащи, всички за доброто ще ги съдят. Ще има един ред положително по-добър от сегашния. На този ред ще му турим само един полюс. Сега като направи някой добро, никой не го съди. Хората на доброто, живеят без закон, а хората на престъпленията живеят със закон. Следствие на това се създават трудности. Но тогава ще се създадат положителни трудности, само като се съдят добрите хора в света. Тогава светът ще се оправи. Христос като дойде, съдиха най-праведния човек и го осъдиха, и какъв прогрес има в света! На тази съдба има петстотин милиона християни в света. Ако не бяха съдили Христа, никакви християни нямаше да има. Пилат казва: "Не намирам никакво престъпление в този човек, но ще го накажа според закони, както вие искате, но нека всички да знаят, че наказвам един праведен човек." И го направиха. Какво стана с този праведния човек? Този праведен човек възкръсна. Бог Го възкреси, след като го затвориха в най-големия затвор, заковаха го, дойде ангел, разкри гроба и каза: "Излез", Праведните хора не могат да стоят в гроба. Той излезе и оттам се

яви силата на християните. Когато всички християни повярват, че праведните ще почнат да умират и да възкръсват, спасението на света е дошло. Това сега е едно вметнато положение. Вие ще кажете: Защо трябва да страдаме? Аз не поддържам страданието. Страданието е един период вметнат в човешкото развитие. Временно е страданието. Писанието казва: Ще дойде ден, когато страданието ще замине от света, сълзите ще изчезнат и ще остане нещо положително на мястото на страданията. Но докато дойде този ден ние трябва да се подготвим за новата епоха. Какви ще бъдат разбиранията на новото човечество? Сега казваме: Които има пари, да ги държи в своята кесия. Е, добре тогава. Според Новото учение всеки човек сам ще си оре нивата, сам ще я сее. И което изкараш, от него ще ядеш. Не само това. Казвате: Дали ще взема чуждия хляб? Не, сам ще посееш нивата си, сам ще я ожънеш, сам ще я овършееш, и каквото изкараш в повече, от него можеш да дадеш. То ще бъде като един подарък, от това, което ти си изработил. Сега ние ядем чуждия хляб, този, който другите хора са изработили. Земеделецът казва: На мене ли се даде тази работа, по 12 часа да ора земята, да изкарвам хляб, че да го продавам на онези търтее. И като ядеш този хляб, се огорчаваш. И не е само това, който мели житото е недоволен, който пече хляба е недоволен. Какво можеш да очакваш от такъв хляб? - Само недоволство. Престъпление вършат тези, които като приготвят хляба, мърморят, ядосват се. За в бъдеще хлебарите трябва да бъдат светии, нищо повече. Човек, който меси хляба на хората, трябва да бъде светия, да е живял двадесет години в пустинята, да е чист в мислите си. Които меси хляба да каже: Господи, дай здраве на тези, които ще го ядат. Сегашните хлебари гледат само да произведат хляба. Някой път като ми донесат гевреци, аз давам на моята котка, на специалист

зи проверявам. Ако тя яде, и аз го ям, ако тя не го яде, и аз не го ям. Чудно нещо, понякога като ѝ давам нещо, може да е гладна, не яде. Някой хляб яде, друг не яде. Казвам: тази котка е специалист, умна е. Тя разбира кой хляб е хубаво приготвен и кой не е. Аз следя нея: щом не го яде и аз не го ям, давам го на другите. Вие казвате: Учителят е много щедър. Не съм от щедрите, искам да се освободя.

Следователно, при такъв един строй, всичко в човека се разваля. Неговото тяло, неговите мисли и желания. Като се развали стомахът ти, черният гроб, белите гробове, хване те туберкулоза, развали се мозъкът ти, вече за нищо не ставаши. Всичко в човека трябва да бъде в изправност. Задачата на религията в светлината на тези факти, които сега ви изнасям, е да се изправи органически човек. Целта е да научим хората да вярват в Бога. Религията ще даде формите и начините за изправление, за облагородяване на човека. Въпросът за Бога е съвсем друго нещо. Въпросът за Бога, не е въпрос за вяра, той е въпрос на опит. Как да се убедим в съществуването на Бога? Животът ще ни убеди, нашата любов, нашето знание ще ни убедят, нашата мъдрост, истината, свободата, добродетелта. Те ще ни убедят, но не религията, тя е спомагателно средство само за облагородяване. На първо място цветята трябва да се облагородят, за да се създадат добри условия. Религиозните хора са изоставили предназначението, което им е дадено и започнали да учат хората, че има Господ. Господ има, но нашето сърце не е такова, каквото трябва. Човешкото сърце е цял един свят, то трябва да се пречисти, за да може да добие понятие за Бога. Какво разбирате вие под думата Бог? Бога вие може да опитате. Туй, което може да внесе у вас висшето щастие и благо, да внесе живот и здраве в дома ви, съгласие в една държава, да даде право, свобода да се отворят затворите,

да призове свещеници, адвокати, учители, военни, да премахне насилието вън от света, това е Бог. Когато Бог дойде в света, всяко престъпление и насилие трябва да се премахне, да знаем, че Бог живее между нас. Всички вярваме в Бога, а при това на всяка стъпка убиваме. И които вярват, и които не вярват, и едните, и другите си приличат. Как да се разреши въпросът, какво трябва да правим? Може да убиваме, то е наше право, но и ще носим последиците. Може да мислим и да живеем както искаме, но и ще носим последствията. Има един неумолим закон в света: Бог определя и доброто и злото. Еднакво между хората, еднакво го разпределя. Ако правим добро, Той ни дава припадащата ни се част от доброто; ако правим зло, Той ни дава припадащата ни се част от злото. Един природен закон е, както се определят данъците или глобите, така и природата според този закон ни дава в наследство онова, което ние или нашите деди и прадеди не са извършили. Всичко туй равномерно се разпределя. Това разпределение не се прави с цел да ни измъчват, но в основата на този закон природата иска да повдигне съзнанието на хората, да им покаже, че е по-добре за тях и по-изгодно е да вършат добро, отколкото зло. Обаче ние не трябва да внесем доброто с насилие, защото каквото и да е добро, внесено с насилие, ще роди злото. И злото в света е дошло по единствената причина, че ние искаме доброто с насилие. Мохамеданството е внесло доброто с насилие. Казва: Който прави зло, ще се убие. Мохамеданството е дошло до крайния предел. И християнството е внесло насилие. В тази форма, в която е сега християнството, то не може да спаси света. И всеки един строй, какъвто и да е, който поддържа насилието, той не може да спаси света. Може да даде известен ред, но онова благо, което ние чакаме в света, то ще дойде не чрез насилие. Има и други начини за избавление на хората. И аз свеждам въпроса към вас,

които ме слушат и не искам сега да се връщам към обществения живот, защото ние не разрешаваме обществените въпроси. Въпросът за обществения строй и благо на народите не зависи от нас, той зависи от законите на природата. И съвременните народи ще пожънат точно това, което са посяли в миналото. Никой не може да ги избави от тази съдба. Сега може да се спрат само спирачките. Те ще пожънат точно това, което природата е определила. Ние не трябва да се месим в нейната работа, не можем да участваме в нея. Какво участие можем да вземем в движението на земята? Или какво участие можем да вземем в движението на слънцето? Или колко светлина и топлина да изпраща то на земята? Слънцето ще изпрати толкова светлина и топлина, колкото иска. И земята дава толкова плодородие, колкото тя иска, а не колкото ние искаме. Някои хора мислят, че могат да я направят плодородна, понеже сега тя е доста изтощена. Онази част от почвата, която трябва да произвежда блага, е почти изтощена. Трябва да я оставим няколко години да си почива. Ние вървим по обратен път на своето развитие, като изтощаваме своя мозък. Например, ти не трябва постоянно да живееш само в предната част на мозъка. Само с мисъл всичко не се свършва. Не трябва да живееш само с религиозните си чувства. Само в стомаха си също не трябва да живееш. И в гърдите си само не трябва да живееш. Във всички органи трябва да проектираш съзнанието си, за да им осигуриш почва и равновесие в тялото. Смяна трябва да се прави. Човек трябва да има една програма, най-първо с какво трябва да се занимава? Сутрин като стане, с какви чувства и с какви мисли трябва да започне своя ден? Програмата на деня за всички е различна. Детето, свещеникът, учителят, младата мома, младият момък - всеки трябва за себе си да знае с какво да започне. Аз наричам младите

хора емблема. Ти трябва да съзнаваш своята младост, която е една възможност, движение. Като казвам, че младият трябва да играе, аз разбирам живота. В живота има движение, в живота има игра. Много хора казват, че с нас Господ си играе. Под думата игра разбираме, че има живот, има движение. Какво е животът? Престане ли играта, идва смърт, играе Господ с нас. Но това е животът. Той ни дава свободата, остава ни да играем, както искаме. Даже при всички пакости, които правим, изправя ни грешките и казва, че не трябва да играем така безразборно. Има известни игри, които са приемливи, но има и такива, които не трябва да допускаме.

Всички хора, които са дошли в света, трябва да имат една ясна представа за себе си. Като станеш сутрин, какво трябва да помислиш най-напред? Пет неща има, за които човек трябва да помисли. Пет канала има, по които иде мисълта във физическото поле. Някой човек казва: Аз най-първо искам да пипна нещо, но пипането не е само един метод, то е един канал, през който ние опипваме твърдата материя. След това идва вкусването, което подслаждаме езика си. Течната храна опипваме с езика си, а въздухообразните с носа си. Трептенията на звука опипваме с ушите си, трептенията на светлината с очите си. Това са канали, чрез които разумната природа ни говори. Следователно, туй, което виждаме, е толкова реално, колкото това, което опипваме с езика си, вкусваме или възприемаме чрез другите сетива, ако са нормални. Даже може да се каже, че най-добри възприятия имаме с очите си, защото пред тях се открива най-голям простор. Затова българите казват: "Видях го с очите си." Ние не се спираме само там. Туй е физическият човек. След като човек е събрал всички представи със своите пет сетива, иде неговата интуиция, неговият ум, при който има едно вътрешно схващане, вътрешно виждане на неща-

та. Аз мога да видя един човек и после като го проуча разбирам, че е добър. По закона на интуицията аз виждам какъв ще бъде един човек в десет години, всичко съвсем ясно. Това се представя пред мене. Научно не може да се докаже, но важното е, че след десет години всичко това ще стане. Откъде го знаеш? - В мене има едно чувство, което ми нашепва. Сега тези изводи може да направи човек и чрез научни наблюдения. Запример, ако измеря човешката глава и намеря, че темето не е сплескано, но широко, горната част на короната е добре развита, носът е правилен, челото добре развито, устните нормални, не са много тънки, не са и много дебели, брадата има една малка издатина и ако пръстите са добре развити, то може да се направи заключение, че на този човек може да се разчита 90%, може да му дадете пари без никакъв запис, а за друг ще кажете, че на този човек не може да поверите пари. Не че е лош човек. Той органически е така сложен, че не е в състояние да извърши това, което обещава. Христос видя ли, че този човек е сляп от рождение? Може и да си направи следния извод: Почти всички сегашни хора са слепи. И тези слепи сега искат да оправят света. Как ще го оправят? Някои казват с война. Войни от памти века е имало, и толкова много войни, че от пролятата човешка кръв може да се образува едно море като Черно море. И още хиляди години да се върви по пътя на убийствата, нищо не може да се постигне. Но ще дойде един ден, когато хората ще се изтощят. Изтощаването е начин да спрат войните. Хората досега вършеха престъпления, но ще настъпи едно време, няма да се вършат повече престъпления, ще бъде невъзможно. Защото, ако един човек на слизане не дава нищо от товара който носи, ако със същия товар се качва нагоре, много неща ще изхвърли, за да стигне върха.

Сегашната епоха е дошла до своя край. Оттук по-надолу в гъстата материя не може да слезе. И сега вече

има един подем нагоре. Следващата раса, като дойде, няма повече да слиза, няма да носи тежки товари. Сега кой колкото може, нека да изнесе горе на върха, а всичко друго да остави долу. Като казваме, че всички богати хора трябва да се откажат от богатството, ние подразбираме, че всички ще носят само толкова, колкото могат сами да изнесат на върха. То е тяхно. Всичко друго ще остане. Ама няма ли да има слуги? Слуги в природата не се позволяват. Всички те носят за себе си, а не и за другите. Сега вие казвате: Ако това учение се приложи с това разбиране, няма да има резултат, понеже чувствата на хората са користолюбиви. Когато хората станат по-умни, когато любовта започне да ги свързва в света и между тях има едно коопериране, съгласие, когато те започнат да си помагат тъй, както клетките в един организъм, тогава може да има съвсем друг резултат. Тогава идеята за Бога няма да бъде като сегашната, ние ще сме убедени, че Бог живее между хората и всички - малки и големи ще Го познават. Богатият няма да си държи парите затворени в каса както сега. Проповедникът няма да иска да те убеди в някое верую, а ще те остави с онова, с което ти си роден. Какво ще убеждаваме една патка как да хвърчи, тя се е родила с това. Ако не е патка и я учиш как да хвърчи, нищо няма да направиш. Защо трябва да учиш един кон как да бяга? Той и без това знае как да бяга. Казвам, че хората трябва да се възпитават. Но възпитание има само за тези, които така са родени, че се поддават на възпитание. Има хора родени с такива отрицателни заложби, че само смъртта може да ги оправи. Сега това не е за обезсърчение. Има известни състояния, които за да се изменят, трябва да се намери подходящ начин. Някои от нас трябва да проучат теорията на Ламер за изменение на нисшите форми в по-висши. Пияницата като види виното, цял се разтреперва. Каква сила може

да го отучи? Казваш му, вредно е. Казва: Зная всичко това, но не мога да се въздържам. Коя е онази сила, която може да накара един пияница да се въздържа? Един човек като се разгневи, изважда ножа, пробожда другия. Коя е онази сила, която може да го въздържи в дадения случай? Казвам: Тези работи трябва да се предвидят много порано. Всяко едно убийство, всяко едно престъпление е родено наи-малко сто години, преди то да се извърши. Някой е намислил да убие някого в младините си. Като момък не е убил, но тази мисъл е останала вложена в него. Като се ожени, той заедно с всички дарби, които предава на сина си, влага и мисълта за убийство. При това в сина тази мисъл е по-силно запаметена от бащата. Ако синът не извърши това, неговият син в третото поколение ще го осъществи. Следователно, всички грехове се зараждат в далечното минало и ние трябва да станем канал на престъпленията. Сега ние трябва да бъдем умни да създадем подходящи условия за осъществяването на добрите възможности на младите поколения. На сегашните хора трябва да се дадат нови насоки на мисли и чувства, за да може да се реагира на злото.

Казвам: В нашия век се изисква най-умните хора да бъдат държавници. Ако някой слуша, ще каже: Какви анархистически идеи, да се подчинява човек на нищо. Тези идеи, които сега народите носят, те ще съсият човечеството. Този кран трябва да се обърне в друго направление. Англосаксонската раса, която е толкова практична, пита: Какво трябва да правим, за да спасим младото поколение от онзи път, по който върви? В България престъпления, убийства постоянно стават. Баща убил сина си, син убил баща си, жени се убиват, всеки ден убийства, убийства. Ще каже някой: да се помолим на Бога. Че всички ние се молим. В България има три хиляди църкви и трите хиляди църкви не са в състояние да спасят българския народ от престъпления.

Затова казвам: всеки български дом трябва да бъде църква. Не три хиляди свещеници, а майката и бащата трябва да станат свещеници в дома. Тогава само ще се поправи животът. Докато ние разчитаме само на официалните църкви, нищо няма да направим. Във всеки дом бащата да служи на тази идея и да я предаде на сина си. Не само това - бащата ще намери сина си още преди да е роден, ще избере онзи момент за раждането на сина си, когато няма да взема дял от неговите престъпления. Такъв момент астролозите наричат хармонично съчетание. Тогава злото в света не може да се предаде. Тогава човек няма да възприеме лошите влияния на Сатурн, на месечината и на Венера, или на Марс, а ще се намери под възвишените влияния на Слънцето, на Венера или на Юпитер. Това са задачи, които могат да се предадат в един модерен език. Сега нямам време да се спирам какво аз разбирам и какво разбират астролозите. Всичко онова възвишено, разумно, благородно в човека, което повдига човешкия дух, туй го приписват на планетата Юпитер. Това са разумни влияния, които оправят цялата земя. Най-силните влияния са на Слънцето - животворни влияния. Аз го наричам източник на любовта. Ако един човек е в хармония със Слънцето, ако той разбира, че Слънцето е една животворна сила за него, и най-силният човек ще почувства, че този животворен магнетизъм влияе на неговия организъм и го обновява.

Трябва да гойдат разумни хора, които да станат проповедници на тази енергия, с помощта на която ще се изяснят много неща. Сега казвате: Това е заблуждение, онова е заблуждение. Но и в науката има заблуждения. Тя се отличава с голямо разнообразие. Науката е прогресивна, в нея постоянно се менят нещата. Хората търсят истината. В религията нещата са постоянни. Казват: Има един Господ, има един Спасител. Ако ти не

приемеш този Господ тъй, както те го разбират, веднага казват: Ти не можеш да имаш нищо общо с нас. Ти няма да вървиш напред. Щом отида в една държава като Англия, аз трябва да разбирам езика им много добре. Ако говоря отлично английски, навсякъде ще имам достъп, но ако разбирам криво, англичаните ще ми отнемат този достъп.

Мислите ли, че ако не разбирате езика на природата, ще имате достъп до мен? Сегашните хора искат да наложат своята воля върху природата и да я заставят да направи това, което тя не иска. Природата е разумна, тя е позволила на хората да открият задушливите газове, но колко блага има, които тя все още крие от хората. Тя има една опасна зона, и които са се опитвали да проникнат там, са намерили смъртта си. Тези хора, които са открили отровните газове, автоматичните пушки, какво са допринесли? Себе си ще унищожат. И те искат да бъдат господари. Освен че не са станали господари, но са станали роби. Сегашните хора се безпокоят и казват: Какво ще направим за утрешния ден? Казвам: Ако хората умират от своето пресищане, от своето престъпление, защо ние да не умрем от глад? Ако ще умрем, нека да умрем гладни, а не преситени на богата трапеза. Та няма онзи, богатият като умира, не се мъчи? Мъчи се, аз зная, че и аз ще се мъча, но поне на никой човек не съм направил зло. Има разлика между мене и него. Като умра с това съзнание, ще живея, а той като умре с това съзнание, там остава. Ние имаме един факт в природата, че праведният човек възкръсва, а нямаме досега нито един пример, грешен човек да е възкръснал. Ако искате да знаете, в света всички блага и добрини се дължат само на добрите хора. А лошият човек богат не може да стане. Той е богат временно. Лошият човек учен не може да бъде, лошият човек философ не може да бъде, лошият човек поет не може да бъде. Може, но само

временно. А има учени хора, името на които ще преживее всички векове, не сто, не хиляда години, а пет, десет хиляди години. Вземете името на египетския мъдрец Хермес. И досега изучават неговото учение. Този учен човек е казал такива свещени мисли, че сегашните учени хора едва сега изучават това, което Хермес е казал четири хиляди години преди Христа. Творчески ум е имал. Сега ние се чудим защо е казал тези неща преди четири хиляди години, като едва сега хората ги разбират. Египтяните ни най-малко не разбираха тези неща. Учените хора, жреците разбираха, но не бяха в състояние да проповядват това и мъдростта се свършваше с невежество. Казваха, че богатите ги екзекутират с гръмове. Това е въпрос. Как сега ги поразяват боговете? Сега ти теглят един куршум и толкова. Някъде падне една бомба. Това не е един гръм на Бога, това е гръм на хората, това е гръм на греха. При Божия гръм има живот, в човешкия гръм има смърт. Когато Бог умъртви един човек, Той го умъртвява, за да го съживи. Когато един човек умъртви друг човек, той умира и всичко свършва.

Защо оняй човек се родил сляп? Той ли съгреши или баща му, майка му? Аз ви казвам: нито баща му, нито майка му, но за да се изяви Славата Божия, за да се изяви силата на Бога. Казвам: тогава не съжалявайте за вашата слепота, не съжалявайте за вашите грехове, не съжалявайте за вашите престъпления. Всичко това, което имате, стегнете се и кажете: Като този и аз бях сляп едно време, но сега виждам. Като сляп досега се препъвах тук и там, но сега другояче виждам и постъпвам. В това отношение станах силен. Някой се оплаква, че е неспособен. Сега аз не искам да бъдете от големите светии, но всички можете да бъдете малки светии. В света малките светии са допринесли много по-голямо добро, отколкото големите. Призовавам ви всички като кандидати за малки светии. И ако някой те попита защо

си тръгнал в новото учение, какво ще му отговориш? Само по новия път вие ще постигнете своите копнежи. Ако искаш да се жениш, ще си намериш такава другарка, каквато искаш, само по новото учение. Ще се държиш за учението и ще вземаш каквото искаш; ще се държиш за учението и ще вземаш служба каквато искаш; ще държиш учението и ще спиш спокойно. Всичко ще постигнеш само с новото учение. Без новото учение хората са в ада. От ада ще излязат с помощта на новото учение. Настава време, когато хората като се срещнат, ще знаят брат им прогледнал ли е, или не. Да знаеш, че никой не е съгрешил, но слепотата е допусната, за да се прояви славата Божия. Срещнеш една сестра, която много обича да приказва. Кажи: Сестро, ти си много красноречива, езикът ти е много хубав. Срещнеш един брат, който много обича с ръка да пипа. Кажи: Ела братко, при мене, ръката ти е много дълга, обича да работи, ела да помогнеш. Всички хора имате слабост да крадете хубавите работи. Всички хора, които имат недъзи, могат да ги превърнат в нещо добро.

Всички хора са поканени при мене. Аз не обичам да говоря, понеже някой път, ако кажа истината, не можете да я използвате. Дойде някой, ако му кажа, че носът му е дълъг, той не знае какво е дългият нос. В лицето, в носа има нещо красиво. Трябва да знаете къде е красотата на носа и после каква форма трябва да има. Носът трябва да бъде в изправено състояние. Сега хората много и безразборно третират носа. Вие всеки ден по три пъти трябва да се молите за носа. Ще кажеш: Господи, поправи носа ми! Господи, помогни ми да поправя дължината и широчината на носа. Ще кажеш: Господи, да разшириш дупките на носа, защото са тесни. Широки дупки трябва да има, ако са стеснени, трябва да се разширят. После този нос не трябва да бъде сраснат. По три пъти трябва да се молиш за носа, по три пъти трябва да се молиш за

очите си, за устата си, за ушите си, за ръцете си и за краката си. И след като се молиш така по три пъти, тогава ще можеш да направиш едно добро. А сега без да се молиш за носа си, без да се молиш за устата си, за очите си, за ръцете си и за краката си, ти мислиш, че всичко можеш да направиш. Казвате: Как тъй? Тъй е. Ако аз не взема едно хубаво ядене и не го пратя в стомаха си, ако не взема достатъчно количество въздух в носа си да пречистя дробовете си и ако не изпратя достатъчно светлина да функционира умът правилно, какво мога да направя? Ако приема чиста храна, чист въздух, чисти желания и чисти помисли в себе си, веднага ще имам добър резултат. Но трябва да бъдете внимателни с храната и тогава. Да започнем с хляба. Особено вие, които сте много вярващи, като купувате хляб, нека всеки се спре пред една фурна и попита: да взема ли хляб оттук или не. Ако нещо ти каже не вземай - няма да вземеш. Спри се пред друга фурна и пак попитай: да взема ли хляб или не. Ще кажете: Имам време. Като дойдеш до десетата фурна нещо ти каже: Вземи от този фурнаджия. Вземи хляба и тръгни за в къщи. В света има една особена хигиена.

Аз не обичам да говоря за онзи свят. Смешно е да говоря, защото за мене е по-мъчно да се убедя, че има този свят, отколкото, че има онзи свят. Аз и досега съм малко безверник по отношение на този свят, но не и че има онзи свят. Ще ме извините, аз съм безверник за този свят. Онзи свят за мене е толкова реален, че съществуването на този свят трябва да ми го доказвате, за да се убедя, че действително той съществува. Вие имате право и аз имам право. Та сега се различаваме в мненията си. Казвам: Ние, сегашните хора сме от онзи свят, защото тъй както виждаме, чувстваме и пипаме реалното, то не е този свят, то е онзи свят. От онзи свят индивидуално не може да се явяват. Всяко едно

същество от онзи свят, за да се яви на земята, трима души приятели трябва да дойдат. Трима души съставляват един човек. Когато ви посетят трима души, вие вече имате един от онзи свят. Трима души, били те момичета, момичета или старци. Щом имате трима, вие вече имате един от онзи свят, който ви посещава. Разговорете се, много хубави работи ще чуете. Ще се посмеят се и пак ще си заминат. Че трима души посетиха Авраама като един човек. Трима души отидоха в Содом и Гомор. Когато ви посети един, той е от този свят; трима когато ви посетят, те са от онзи свят. Аз казвам: Когато двама души се оженият, те са от този свят, щом се роди детето, то е от онзи свят. Затова всички се радват на детето. Трима души не са от този свят, но са от онзи свят. Та когато хората се оженият и имат деца, казват: закъсахме я, не сме от онзи свят, от този свят сме. Не трябва да сме от този свят. Дето са трима, от онзи свят са, дето е един, от този свят е. Дето са двама, те са кандидати за онзи свят. Някой казва: да умра. Няма какво да умираш. Ще дойдат трима от онзи свят и тогава бащата и майката се молят и казват: Господ да поживи това дете, да остане да ни служи. Умре детето, останат двамата, всички скърбят. Нашият свят е скръб, страдание, мъчение. Дойде онзи свят - радост, веселие. Всяко веселие е от онзи свят, всяка скръб е от този свят. Всяка добродетел е от онзи свят. Като дойде добродетелта, онзи свят е у вас. Трябва правилно да разбираме. Този свят е свят на престъпление. Онзи свят е свят на добродетел. Затова нека бъдем всички от онзи свят на добродетелта, на човешката мисъл, на човешката свобода, на човешката истина, на правдата, на реда, на порядъка. Това е онзи свят.

Беседа, държана от Учителя на 13 ноември 1932 г.,
10 ч.с., София-Изгрев

СВЕЩЕН ТРЕПЕТ

Ще прочета първа глава от Евангелието на Йоана. В дадения момент, най-важният въпрос, който човек може да разбере, на който неговото съзнание може да се спре, е този, който има отражение в съзнанието му. Сега всички имат отвлечени понятия за съзнанието, за отраженията, имате представа за отраженията в огледалото. Огледалото показва само отражението. Онова, което се отразява в огледалото, има почти същия характер. Разумният човек си има особен начин за разбиране. Хората се различават по способността, която имат да възприемат. Те може да съзнават големината на земята, може да съзнават изображението на водата, изобилието на дъжда, който пада, може да мислят за богатствата, които са скрити в природата, може да съзнават живота на ангелите, да мислят за Бога. Но в дадения случай, онова, което могат да възприемат е най-важното за тях. Малкото, което възприемаш, едната капка вода струва повече от милионите, за които имаш съзнание, че съществуват някъде. Онова знание, което имам за слънчевата система, макар в дадения момент да

няма пряко отношение към мене, пак е полезно, защото ако не към мене, тя има отношение към други същества. Туй, към което аз нямам отношение, други същества имат отношение към него. Среещна един човек, който за мене няма никакво значение, не го познавам. Този човек има други познати, други близки, които се интересуват от него. А от моя познат другите не се интересуват. Следователно туй, от което аз се интересувам, другите не се интересуват от него, а това от което аз не се интересувам, другите се интересуват. Но, изобщо, хората се интересуват от едно и също нещо, те се интересуват от онова, което възприемат. Казвам: Дотолкова, доколкото вие, от онова, което сте възприели, можете да си създадете вътрешно разбиране, което да приложите, то е полезно за вас, а и за другите, които чрез вас ще се ползват. Говори се за това, че човек може да живее и в другите хора. Значи, можеш да проникнеш в тяхното съзнание. Да, можеш да опитаеш тяхната реалност тъй, както опитваш своята в себе си. Щом хората дойдат до това съзнание, тогава светът ще се оправи, и само тогава може да съществува обич и любов между тях. Тогава всички хора ще живеят едновременно в себе си и в тебе и ти ще живееш в тях. Това е една отвлечена мисъл. Малцина от тези, които са възпътени на земята, имат този опит. Запример, някой замине за онзи свят, вие плачете за него, скърбите. Но ако вие пребъдвахте в него и той пребъдваше във вас, нямаше да плачете, Понеже не пребъдвате в него, вие го губите като един цвят, като един лист, който пада от дървото или като дърво, което изсъхва. Вие казвате: Къде е той? Изчезнал е. Но има един, който го обича и който живее в него. Кой е той? Като умре човек, той отива при този, който го обича. Той е живият в тебе, но ти даже не си го познал. Че не си го познал и обичал се познава по това, че през целия си живот си му казвал

много горчиви думи и много пъти си задавал въпроса: Какви ли кармически връзки имам с него? Мислите ли, че това е една дълбока философия? Никаква философия не е. Кармата е една връзка от миналото, която хората са си създали. Това е все едно възел, който човек вързва и развързва. Да познаеш една душа, която е излязла от Бога, е много важно и ние скърбим за тази душа, която е излязла от Бога и е дошла при нас, а ние не сме я познали. Тя се връща при Бога, защото е излязла от Него. При един свещеник във Варненско иде един странник - калугер със скъсано джубе, с прашна килимјавка, не е като владиката. Пита го: Синко, откъде си? И си казва: един скитник-калугер, ще му дам нещо да се махне, зная попските хитрини, и той е като мене хитрец. Този калугер след като се наял, казва: Искам да отида до Варна, нямам пари, можеш ли да ми заемеш малко? - Синко, нямам. - Като нямаш ти, пеш ще ходя. Аз съм научен да ходя пеш. Но синът на свещеника казва на баща си: Ти знаеш ли кой е този странник? Христос е. Бащата казва: Ако зная, че е Христос, ще го стигна, аз имам пари, ще му дам. В сегашното състояние на хората им липсва вътрешен усет. Ние не можем да познаем Бога, поне доколкото аз зная. Мнозина са ми разправяли, че вярват в Бога, познават Го. - Вярвам, че е така. Но доколкото аз познавам хората на земята, не съм намерил човек, който да е видял Бога, да Го познава. Познаването на Бога носи сила в себе си. Да познаеш Бога, това значи, че ти не си един обикновен човек, тебе не те блазнят дребнавостите в живота. Ти можеш да живееш в каквато и да е среда, но като стъпиш на камъните, те ще оживеят, като нагазиш във водата, тя ще те носи, ще те удържа, няма да потъваш. Дето минеш, всички ще те познават. От тебе ще лъха живот. Тъй разбирам аз познаването на Бога. А сега се съблазняваш от нещо дребно, искаш да го притежаваш. Това е едно механическо разбиране. Значи, да го вземеш

на заем като пари от някой банкер. Тия неща са много обикновени. Не може да съществува истинска любов между хората, докато те нямат разбиране. Досега не съм срещал нито един, който да е видял Бога. Как са го видели другите, аз не зная. Аз трябва да съм с тях, да видя, как те са Го видели. Мнозина са ми разправяли свои опитности. Веднъж един господин ми донесе един шарен камък като скъпоценност, останал от деди и прадеди. Трепери на него, счита, че е скъпоценен камък. Аз без да го гледам, чувствам, че той иска да ми каже: като моя камък друг няма. Какво да му кажа? Ако му кажа истината, ще пониже като с нож сърцето му. Казвам: Не мога да се произнеса, трябва да го разгледам много добре. А всъщност, камъкът в моето съзнание е много прост. После виждам, че в този камък липсва нещо, не е така чист в кристализирането. А той казва: Особен е, като него втори няма. И сега вадя заключение: много от идеите на хората са като скъпоценния камък на този господин.

Имаше един евангелист в Русенско. Той ми разправяше своята опитност: Познавал Бога, видял Бога. Но един ден той набил жена си, бил я жестоко. Но след като я набих хубаво - разправя той - не можех да ида на нивата, пресякоха ми се краката, ръцете, обезсмисли се животът ми. Набил жена си и целия ден седи, мисли, моли се да му прости, но тя не му прощава. Как така, ти който познаваш господ а си Го видял, тоя Господ ли те накара да ме набиеш? На, какъв дявол влезе в мене? - той се извинява. - В човек, който е видял Бога, как ще влезе дявол? Господ и дяволът могат ли да бъдат заедно? Казва: Не зная, аз започнах да се колебая, дали пък наистина съм Го видял? Има една свещена идея в познаването. Човек да не се лъже. Аз зная едно нещо, тъй го изразявам. Аз оставам настрана виждането и познаването на Бога. Има един свещен трепет. Наи-първо познаването е

далечна работа, виждането е още по-далечна. Но първото нещо е да имаш един свещен трепет. Ако той не дойде, нищо друго няма да придобиеш. С този свещен трепет всичко започва. Нещо поникне в човешката душа, изменя се. Този свещен трепет всички сте имали в душата си, случва се. Но като дойде той, имаш такова разположение, че си готов в дадения случай да направиш такава жертва, че се чудиш на себе си. Като престане свещеният трепет, ти си пак с обикновени прояви. Този свещен трепет аз го наричам трепетлика - от най-лекия лъх, всички дървета са тихи, спокойни, а тази трепетлика, като че е някоя играва мома, трепти.

В човешкото съзнание има един свещен трепет. Когато другите хора не схващат нещо, ти го схващаш с окото си като една малка светлинка, с помощта на която се ориентираш. Не че ти е светло, но можеш да се ориентираш. Някой казва, че вижда в тъмното. Не може да се вижда в тъмнината, но този вътрешен трепет по особен начин ти показва правия път.

През тази година давайте място на свещения трепет във вашето сърце, понеже чрез него се изявява силата. Яснота трябва на човека, за да разсъждава правилно. Когато си сиромаш, не мечтай да бъдеш богат. Когато си богат, искай да бъдеш умен, защото умният човек не може да бъде сиромаш. На умния човек богатството никой не може да го вземе. Той прилича на онзи индуски светия, който не иска да предаде кравата си на един махараджа. Казва: не продавам тази крава, тя е моя. Насила ще я взема. - Опитай се, казва. Опита се, но по никой начин не може да му вземе кравата. Хваща войници, връща се, но пак не може да я вземе, защото кравата седи при него. Разумният човек е силен. Слабите хора са все глупави. Някои искат да ги освобождавам. Как ще ги освобождавам? Умните хора са силни, смели. Глупавите се избиват, глупавите се мразят, глупавите

вършат всички престъпления. Като казвам, че са глупави, не мислете че не знаят какво правят. Знаят го и нарочно го правят. Глупав го наричам, защото това, което прави, ще се върне върху него. Глупавият човек заробва, но и него заробват, той изнасилва, но и него изнасилват. Там е трагедията. Казваш: не съм ли свободен? Свобода, която може да ти се вземе, не е свобода. Знание, което може да ти се вземе, не е знание. Значи, не си още силен, не си от умните хора.

Казвам: този свещен трепет е потребен, той е пътя, по който ще дойде великото в света, по който ще станете силни. Аз ви желая всички да станете силни в този смисъл, че богатството ви да не може никои да го вземе. Какво наричам богатство? Твоята добродетел, която имаш, никои не може да ти я вземе. Любовта, която имаш, никое същество да не ти я вземе. Да не се плашиш от нищо. Тогава ще кажете: Кога ще дойде това време? Когато всички станем разумни. Кога ще бъде? - Днес още може да бъде. Щом оставиш за утре - утре може да бъде. От вас зависи - ако го оставиш след един месец, след един месец може да бъде. Може след една година да бъде. Ако го оставиш след милиони години, след милиони години ще бъде. Но в природата има един закон, едно съответствие между Бога и нас. Щом ти отложиш една Божествена мисъл и Бог ще отложи. Отложиш втори път и Бог отлага. Следователно, когато дълго време върху тебе е действал и ти се отказваш да извършиш нещо, и Той се отказва. Ще дойде време, когато ти ще желаеш, но Бог няма да действа. Бог прави същото, отлага, отлага, ще дойде изпитанието. Казвам: Разумният човек никога не отлага. Отлагаш ли, ти поставяш преграда на твоите бъдещи възможности. Че това нали го знаете в живота? Сега иде светлината и казва да не говоря повече. Да идем на упражненията. Частът е пет без осем минути.

*(Беседата продължава след гимнастическите упражнения, в 7 часа)**

Животът има две състояния: едното е инертно, неподвижно състояние - то причинява страдания на хората. Другото е трайно, подвижно. Значи, човек не е господар да мине от инертност в деятелност или обратно. Хората имат много схоластични знания, с които си служат в теорията на музиката например, но само ако се приложат, те могат да им помогнат. За доброто всеки може да говори, за любовта всеки може да говори, то е теория, но накарайте човек да даде един образец, не може. А не е толкова важна теорията, колкото приложението. Какво означава това? Кой е основният тон на любовта? В музиката има основен тон, музиката го знае, както и всеки един тон. Всички имаме теоритически знания. От много теория ние сме остарели и това знание се превръща в тежест. Човек не трябва да обременява мозъка си с излишни трептения, които нямат никакво отношение към неговия живот. Знанието служи за подкрепа, то е храна на ума. Със знание трябва да се храни умът. Не е нужно да носиш десет торби с хляб. Онова, което ще изядеш, то е важното. Знанието, което служи като подкрепа на ума, то е най-доброто, което ти трябва да носиш. Но доброто е, което храни живота. Аз казвам: Туй, което храни живота, то е добро; туй, което не може да храни живота, то е зло. Това трябва да знаете. Казвате: Какво отношение има доброто към живота? Доброто е силата на живота, неговия плод. В живота си вие трябва да приложите доброто, за да бъдете силни. Много често се запитвате, защо идат болестите. - За да видите колко сте силни. Болестта не е нищо друго освен инертна материя, застояла някъде или в нервната система, или в някой орган и ти пречатства. Имаш ревматизъм. инертна

* Бележка на стенографа

материя. За тази цел лекарите си служат с окисляване, чрез разширение. Има и други начини - ще пиеш топла вода, ще вземаш очистително или ще постиш.

Онази материя, която служи за основа, която образува човешкото същество, не трябва да става инертна, понеже човек трябва да бъде силен, да се радва като съзнава своята сила, защото всякога може да бъде полезен на себе си. Мнозина не могат да пеят, но трябва да се научат. Някой пита: Как пея, искам да знам мнението на хората. Той никак не може да пее, а иска да се хареса на хората. Певец е този, който като пее, изпитва удоволствие, че правилно е изразил всеки тон. Не е нужно да питаш как си пял. Щом питаш, това е една обикновена проява. За своите мисли също да имаш обективно схващане, да ти е приятно, да се радваш на своята мисъл, да се радваш на своите постъпки, а не да питаш какво мислят другите за тебе. Защото другите хора са като тебе. Има една философия, която обяснява какво е отношението на всички хора в космоса. Това е една отвлечена философия, много отвлечена. За нея трябва да се говори във вътрешна школа. Някои искат да ви кажа една истина.

100¹⁰⁰ какво означава? С колко цифри ще бъде числото? Тези, които сте най-големите философи от толкова години, кажете, колко е сто на стотна степен? Питам ви не за да ви обърквам. Аз не искам да сложа един товар да ви смачка, защото има мисли, които могат да ви смачкат. Запример, някой човек каже: Няма Господ, няма любов, няма добро. Сложи ви един товар на гърба, който ще ви смачка, вие се обезсърчавате. Тази идея - има или няма Господ, само когато станеш най-ученото божество, само тогава разисквай. Да ти кажат, че няма Господ, това е много тежка мисъл. Най-тежката мисъл, която изисква голяма сила, за да се носи. По аналогия, ти имаш нужда от баща си, казваш: без баща си не мога да

живея, но един ден баща ти умира, а ти си живееш. Ти мислиш, че баща ти е умрял. Не, баща ти след като умре, скрива се в тебе. Че ти и баща ти заедно живеете. А ти, постоянно мислиш за баща си, безпокоиш се и питаш къде е той? Вие делите едно богатство. Той е в тебе. Пък баща ти пита: къде е синът ми? Сега всички умрели са все у вас. Аз ги виждам, че са у вас всички, пък вие ги търсите.

Дали ще вярвате в това или не, да оставим този въпрос. Когато аз напиша едно число на дъската, например 10 хиляди, туй число на дъската ли е? Казвам: десет милиона на дъската са написани, оттам четеш, но тези десет милиона на дъската ли са? Това число, ако е реално число, тези десет милиона са в касата на някой банкер. Числото е написано на дъската, но парите са в някоя банка. Че когато напишете думата любов, къде е любовта, трябва да потърсите къде е любовта. Тя е в някоя банка. Много банки има, но ти ще отидеш в тази, която ще изплати твоя чек. Това са материални обяснения. Ако човек не разбере вътрешния смисъл, ако няма светлина, няма да види златото, ще се разсърди. Ако ви дам в тъмното злато, не зная дали ще го познаете. Разпознаване трябва. Трябва разпознаване, но важи и какво носиш. Светлината е нужна, за да разпознаваме. Запример, вие мислите, че дъската е голям глупак. Дайте ѝ кафе, тя ще го бутне с човката, ще го тури настрана. Дайте ѝ нещо друго, ще го познае. Тя знае какво трябва да взема и какво не трябва. Дайте на свинята боб, тя даже няма да го погледне, колкото ѝ да е лакома. Често ние не можем да възприемем мислите на някой човек. Ти искаш да разрешиш въпроса има ли Вселената край. Нещата, които са без край, не могат да имат край. Това, което има край, не може да бъде безкрайно. Математиците се занимават с този въпрос и аз ги слушам, и колкото и да се представят за учени, виждам, че разбират

толкова, колкото разбирам и аз. Математикът предполага, после доказва предположението и прави логическо заключение, че Вселената има край. Тогава, ако мине така с логическо заключение, и аз казвам: След 365 дни ще имаш 365 милиона лева. Мога и да го докажа. Но дойде 365 ден, а ти нямаш толкова милиони. Следователно, колкото е вярно, че след 365 дни ще имаш 365 милиона лева, толкова е вярно, че Вселената има някакви мъглявости, че Вселената има край. Това е голяма презумица. Той трябва да каже: Не зная дали Вселената има край, не зная дали няма край. Две неща не зная, аз не разисквам крайните и безкрайните неща. Защо ти е краят на живота? Защо търсите края на нещата? Запример, ти имаш една любовна афера, искаш да престане, да дойде краят. Заведе се дело, какъв е краят на делото? Или те оправдаят, или те сложат в затвора.

Сега, това са ред разсъждения. Ние казваме, че светът ще се оправи. Тъй е писано. Нито едното може да се докаже, нито другото. Аз като говоря, че светът ще се оправи, това е мое разбиране. Мога да видя какъв е краят, какво ще се случи, но нямам предвид, че състоянието може да се поправи, не мисля че всички хора в грях са родени. това може да важи за тия хора, които са на земята, но не и за тези, които са по другите светове. Значи, всички хора, които са по материалните светове, все в грях ли са родени? Това е наша философия, наше разбиране. Сега няма да оставя тези неща да ви смущават, защото някои от вас не могат да издържат. Някой казва: Аз съм много търпелив. Относно търпението. Ще ви представя един пример. Един мъж, който е много търпелив и много обича жена си, ако види, че друг мъж я целуне, какво ще направи? Той няма да изтърпи, ще кипне. Защо, какво му стана, че целуват жена му? За другите жени, като ги целунат, той пет пари не дава, а

когато неговата жена целуват, не може да търпи. Аз разсъждавам обективно. Не говоря за вас и за себе си, но поставям въпроса: Какво му е станало, че друг мъж е целунал жена му? Казва: всичко мога да търпя, но да целуне друг мъж жена ми, не мога. Но ако престане да я обича, той няма да се вълнува при подобни случаи. Питам: защо, коя е причината? Защо в единия случай е нетърпелив, а в другия е търпелив? Във втория случай в негов интерес е тя да се излага. Ние сами си създаваме своите нещастия. Някой път на мен ми е приятно да бутнат ръката ми, ако е студена, с топла ръка. Но представете си, че моята ръка е охлузена и който и да ме бутне казвам: Не ме бутай, защото ръката ме боли. Всяко допиране ми причинява болка. Следователно, не ми е приятно да ме докосва човек, който не ми придава нещо. И когато в живота си нищо не можем да търпим, за това има някаква причина, която трябва да си изясним. Това не е толкова лесно, то е цяла наука, като музиката е. Не можеш да пееш, ако не знаеш нотите, а трябва гъези и бемоли да пееш. Аз съм слушал певци, които пеят фалшиво. Много пъти не вземат вярно ни гъези, ни бемоли, заменят ги, служат си с хитрост тези музиканти. Но певец е този, който не прави нито една погрешка. И в живота си някой като направи погрешка, току гледа да я скрие. Аз съм гледал как майката учи дъщеря си, как да постъпи, за да се хареса. Тя се усмихне, после стане сериозна и дъщерята стане сериозна. Това не е никаква наука. Ако трябва да се смееш, ще се смееш, ако трябва да бъдеш сериозен, ще бъдеш сериозен. Как не, ако ми забият игла в ръката да бъда сериозен. Ще плача даже. Ако ми се падне едно голямо наследство ще се радвам, ще се смея. Всякога една усмивка излиза от една идея, някакъв контраст се образува в съзнанието ви. Казвате: усмихва се. Този човек е видял нещо, може да вижда един красив свят, затова се усмихва. Не казвам,

че този човек е глупав. Много е умен. Гледам, че друг е сериозен, плаче. Казвам: Случило се е нещо. Не казвам: Не плачи. Ето какво разбирам под думата "не плачи". Когато трябва да се радваш, не плачи. Не заменяй радостите с плач. Когато нямаш радост, плачи колкото искаш. Плачът трябва да е на място. Че скърбите и плачът за хората са едно благословение. Плачът е дъжд за астралния свят. Без плач земята би се превърнала в пустиня. Сега няма да ви доказвам математически, че плодородието зависи от плача на хората. Когато навреме се плаче, много плод ще има, когато не се плаче навреме, ще има цвят, но няма да върже. Ще повярвате ли? Това е въпрос на вяра. Мислите на хората имат отношение към външната природа. От мислите на хората може да се образува слана, защото от колективната мисъл на хората зависи времето. Ако дойде един учен човек, всички би ви изкарал от салона. Ако той има едно малко шишенце със състени газове и ако пусне малко от тях, всички ще почнете да треперите, ще стане веднага студено.

Едисон направил подобен опит. Поканил няколко свои приятели, все учени хора, на обяд в ресторант и поръчал супа. Когато я сервирали той капнал по една капка в чиниите и горещата супа замръзнала. Същото се случило и с второто ядене. Всички се възмутили от гостилничаря, като мислили, че той е виновен. Тогава Едисон разкрил играта, но обедът му струвал много скъпо, защото още малко и гостилничарят щял да се компрометира.

Вие когато казвате, че сърцето ви е замръзнало, може някой да ви е капнал от тази специална течност. Казвате, че някой с погледа ви смразявал. За да не ви смразяват хората, вие трябва да разберете живота в истинското негово проявление. Такъв учен човек като го видите, трябва да го познаете и да му кажете: Извинете господине, идете в друга гостилница да

правите опита. Злото в човека не е нищо друго освен един такъв като Едисон, който прави опити. Да дойде у вас, да направи опит. Също като момата, която имала отношение с един момък, но той все не се решавал да се ожени за нея. За да го принуди, тя направила една голяма восъчна кукла, която поставила седнала на стол. Когато нейният възлюбен отишъл и видял госта, веднага се решил и направил предложението за женитба. Случва се често в живота такива восъчни хора да ни принудят да направим нещо, да не би този восъчен тъпак да ни изпревари. Няма опасност. Този пример се отнася към новия живот. За стария живот аз не говоря. Аз не осъждам живота на гъсеницата, той е на място. Казвам на гъсеницата: При новия живот, който те очаква, подобри ще бъдат условията. Колкото по-добра храна приемаш, толкова по-красиви криле ще имаш, при подобри условия ще живееш. Като казвам бъдещ живот, аз не разбирам днес-утре. Туй състояние не може да се измени бързо. Аз наричам разположение това, което може да измени нашето органическо битие, да обнови тялото, чувствата, да обнови мислите. Туй, което обновява, то е новото. Всичко друго е само забавление в живота.

Тази сутрин аз ви говорих за свещения трепет. Ако искате да бъдете истински силни, пазете този момент, когато свещеният трепет е насочен към вас и го възприемете. Той иде тъй, както слънцето иде. Отворете всичките си прозорци, нека влезе свещеният трепет. Не се пазете, че ще слънчасате. Някои се страхуват от свещения трепет, мислят, че ще се заблудят. Няма да се заблудиш, то е най-голямото благо, което може да обнови човека и да му въздейства да се освободи не от дома си, или от брат си, но от лошите отношения. Ще се оценяваме по-добре. Отношенията ни ще бъдат такива, да се считаме необходими един за

друг. В света всяка една душа е ценна, защото е излязла от Бога и мисли нещо хубаво за цялото човечество. И всички вие, понеже сте излезли от Бога, носите нещо хубаво за цялото човечество, всички души, които ви познават, те ви ценят, а може да се каже и така: Има в света Един, който ви познава и цени. Нищо от това, че тук на земята не ви познават. Вие живеете в един тесен кръг. Ако тук не ви познават, другаде ще ви познаят. Обикновено ние очакваме, че като идем в другия свят, там ще се научим. В другия свят като идете, нищо няма да научите. Ако детето, което е заченато в утробата на майка си не се е организирано и се е родило анормално, то нищо няма да научи. Това дете трябва да се роди здраво, всичките му органи, сетива, способности трябва да бъдат развити, всичките му сили трябва да бъдат на място, та всички живи сили да функционират правилно. Ако туй дете не се е организирано правилно, вие каквото и да правите, на нищо не можете да го научите. Същото е и ако отидете в онзи свят - без да сте готови, нищо няма да научите. Там ще намерите много слепи хора. В небето, в другия свят някои ходят още с патерици, някои не знаят, че са умрели и си живеят в пълна илюзия. Като тези хора, които си въобразяват, че виждат нещо, а всъщност нищо не виждат. Нещо се мярка пред очите им, но това не е нещо реално. Реалните неща говорят. Щом не ти говори, щом не ти придава нищо, това е една сянка, илюзия. Видях един ангел. Това нищо не значи. Ама корона имаше на главата. То е друга илюзия. Аз мога да ви направя корони колкото искате. Но реалността е, че когато един ангел ви посети, вие няма да забравите никога неговото посещение, то е нещо извънредно, цяла епоха във вашия живот. Вие ще придобиете такава сила след това, във вашия ум, във вашето сърце, във вашия дух ще настане промяна. Ще считате, че това е най-важното събитие, което е могло да ви се случи.

Казвам: Най-важното събитие за вас е посещението на този истински свещен трепет. Това е едно предисловие за познанието на Бога, виждането на Бога. Към това именно ние се стремим. Знанието в живота, страданието, всичко това има смисъл само, ако дойде свещеният трепет. Тогава ще кажем като апостол Павел: Днешните страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава, с бъдещите възможности, които ще ви се открият. Значи, има смисъл да страдаме, за да видим великото благо, което вечният живот носи. Аз наричам вечен живот този, в който няма болест, няма съмнение, няма сиромашия, където няма казги, завист. Това е вечният живот според него.

Сега на вас ви пожелавам през тази година - какво да ви пожелае? - Който има много дългове, да ги изплати; който има недовършени работи, да ги довърши; който има изпити, да ги издържи; който има рани, да му заздравеят; на когото главата е гола, да му израстнат косите; на когото дрехите са скъсани, да си ушие нов костюм; на когото обувката са скъсани, да си купи нови; на когото шапката е скъсана, да си купи нова; който е ял мухлясъл хляб, да яде пресен; пожелавам също, който има на къщата си тесни прозорци, да ги разшири. Не зная къде да ви поставя, на долния етаж на апартамента или на горния? Пожелавам ви да имате един апартамент на третия етаж. Третият етаж е за хората. Аз разделям човешкия живот на три етажа - първият етаж е долу, третият е най-хубав. Ако всичко това развиете, то е достатъчно.

Тогава довечера ще си донесете торбите. Каня ви довечера на вечеря. Вие ще видите ние какво ще ви дадем и ще видим вие какво ще ни дадете. Защото ние обичаме хора, които не само вземат, но и обичат да дават. Защото след като ти подарят една цигулка, ти като теглиш лъка, казваш: да видим цигулката каква е. Вие като

свириш, тогава ще разберете каква е. Но всякога дръжте две идеи в ума си: да вземате и да давате. Милосърдието у човека не може да се развие, ако не дава. Умът на човека не може да се развие, ако той не дава. Учителят преподава, ученикът взема, когато учителят изпитва, ученикът дава това, което е взел. Той ще разправи, каквото е получил. Ученикът повече ще му даде. Та не само да давате, но и да вземате. Едновременно ще вземате и ще давате. Това е правилният ред на нещата. Това трябва да ви бъде едно правило, ако искате да бъдете щедри. Както давате, тъй и Бог ще ви даде. Бог постъпва в това отношение право. Радвайте се на всеки човек, който проявява една добродетел, за да се даде тази добродетел и на вас. Радвайте се на ума на всеки човек, понеже тази гарба му е дадена от Бога. Щом се радвате на него, Бог ще даде и на вас. Ако човек е добър, радвайте се. Това добро ще дойде и у вас. Ако човек проявява любовта, тази любов ще дойде и у вас. Всичкото добро, което хората имат, ще дойде и у тебе, но и всичкото зло, което имат, ще дойде до тебе. Ако хората са заробени, това робство ще дойде до тебе. Туй помнете, това са практически правила.

Разбира се, на един англичанин трябва да му говоря на правилен английски език. Ако не зная езика му, как ще ме разбере? Така и на природата тепърва трябва да учите Божия език. Отсега нататък ви остава да учите езика на Небето. Ти казваш, запример: Аз тебе те обичам. Това е един земен език. Кажете ми на небесен език една дума. Аз бих желал от вас да чуя една небесна дума. "Много ви обичам, сърцето ми гори, трепери, не мога да живея без вас" - това са все обикновени, земни изказвания. Не е право. Казваш: Не мога без тебе, умирам за тебе. А онзи, който казва, че не може без някого, като умре, ще види, че вижда без него. Помнете: В Божествения свят, там в любовта всичко може. Там където всичко е

възможно, там противоречия няма. Понеже, като влезеш в духовния свят, там е толкова голямо разнообразие, че ако имаш един приятел и той се отдалечи на крачка от теб, не можеш да го намериш между другите. А ако срещнеш някой подобен на него, никога не можеш да го питаш: ти ли си моят приятел? И той няма да ти каже, ти вече го забравяш. Те всички там така си приличат, че ти по никой начин не можеш да го намериш. В небето като целунеш едного, всички се целуват изведнъж - на ваш език ви говоря. И не можеш да видиш никакво противоречие там. А тук на земята не е така. На земята един целува, друг не целува, един се смущава, един е богат, друг е сиромаш. Тъй е наредено, такъв е животът. Защо и за какво е така, не знаем. Но както и да се свърши, знаем, че добре ще свърши. Онези, които са го позволили, те имат някаква цел. Каквото и да казват, аз вярвам, че онези, които са допуснали злото в света, имат свое съображение да оставят злото и доброто да функционират в света. Не трябва да мислим: не може ли без зло и да имаме такива мисли. Аз зная едно нещо, че ако искам да бъда добър, никой не може да ме направи лош. Пък ако аз искам да бъда лош, никой не може да ме направи добър. Всичко от вас зависи. Ако искате да станете умни, ще станете; ако искате да станете добри, ще станете. Пожелайте и свещения трепет да ви посети. Онзи, който желае нещо, той отива при него. Който не желае, казва: ако дойде, добре, ако не дойде, и без него може. Така не се мисли сега, това са общи работи. Общите работи носят идеята за бъдещето. Всеки от вас иска да бъде щастлив. Аз зная в какво седи вашето щастие. Всеки от вас има една скрита идея. Аз ще ви кажа коя е тя: вие искате да имате един, който да ви обича. Харесали сте един и искате той да ви обича, никой друг.

Тъй щото, ако този на когото вие сте хвърлили око, ви обича, вие сте щастлив, но ако изгубите любовта,

вие ще бъдете нещастни. Ако някой друг си позволи да ви обича, когото не харесвате, вие не го поглеждате. Има една възможност да загубите, но може и да спечелите любовта на този, когото обичате. Туй е, което желаете, че сте хвърлили око, то е право, дръжте се за него. Но не опорочавайте любовта, не говорете много за нея. Ама, ще кажете, че аз много съм говорил за любовта. Не, аз не съм говорил нито една дума за любовта. Аз за любовта въобще не съм казал дума. Ако аз произнеса за любовта само една дума, целият свят ще изчезне, няма да остане от него нищо, на дим и прах ще стане. Понеже тази дума е толкова силна. Ще кажете: как така? Има бомби, които експлодират с такъв трясък, че от него хората умират. Не ги удря никакво парче, от трясъка умират, не могат да издържат. И мечката, и тигърът, и лъвът могат да паднат от трясъка.

Та и вие, които търсите любовта, ако някой произнесе тази дума, веднага ще се прострете на място. Вие ще бъдете като онзи евангелски проповедник, който се молил десет години и казал: Господи, искам да опитам Твоята любов. Казва: Дойде веднъж и се прострях по корем и казах: Стига, Господи! Прострях се на земята. Ритам и казвам: Втори път не искам да ми говориш за любовта. Не можех да се държа на краката си, търкалях се по земята. Та ритам, ритам. Ако тази, истинската любов дойде, всички вие ще се убедите, че е така, защото ние съвременните хора още не сме готови за онова, Великото в света, което трябва да издържим. Като дойде любовта, казва: ти ще дадеш всичко, което имаш. Няма да остане нищо. Всичко ще дадеш. След като дадеш всичко, ще се отпуснеш и ще кажеш: Отиде всичко. Тогава тя, като е взела всичко, ще даде всичко. Ще стане една обмяна. Като стане тази обмяна, ти ще разбереш вътрешния смисъл на живота. Тъй както сега ходят да учат новото пеене. Има сега един нов метод.

Този, който никак не знае да пее, взема една пръчица, и по тоновата стълбичка без да пее той, децата научават тоновете. Този човек мисли, той мислено пее, мислено произнася тона, концентрира се и децата се научават.

Казвам: Това, върху което човешкият ум не може да се концентрира, ако ти изложиш мисълта си правилно, ти можеш да предадеш своята мисъл, но трябва да имаш голямо търпение. Може да му кажеш веднъж, два пъти, три пъти, но може да не му кажеш нищо и той да възприеме.

Питам: Какъв е езикът на светлината? Говори ли нещо? Нищо не говори, но като дойде, придава нещо. Като дойдат тези вибрации, приятно ти е, виждаш, придобиваш нещо. Преди да е дошла тя, ти се страхуваш, но като дойде ти се обнадеждаваш, виждаш, че ти е придала нещо. Като дойде светлината, не се изменя мисълта. Не се смущавайте за разумното, което иде от вас. В който и човек да влезе, той добре ще се прояви. Та ако вие добре се държите и възприемате невидимия свят, по-разумните от вас, по-напредналите души, ваши братя ще ви предадат своята мисъл. Те са невидими, но ако очите ви са отворени, ще видите, че минават, но не с такива тела като човешките. Те минават и се взират във вас. Като видят някой, че е готов, веднага му обръщат внимание, обикват го. Като те обикне някой от тях, посещава те по-често, почва да работи върху тебе и ставаш по-здрав, мисълта ти почва да работи, въодушевяваш се, хората отвън почват да ти обръщат внимание, защото има някой да мисли за тебе. Има такива братя. Тези братя ги наричат ангели-хранители, както щете ги наричайте, те идат. Без тях човек е изгубен, без тях човек е като сираче, оставено на пътя. А когато човек има такъв ангел-хранител, все едно че има една майка, която се грижи за него. Като заплачеш, тя дойде. Имаш нужди, задоволява ги. Под думата майка

аз разбирам всички онези разумни отношения, които имаме. Баща, майка, братя, сестри са тези, които вземат участие в нашия живот и задоволяват всичките наши копнежи. Но не трябва да се разправя на другите, на външните хора за интуицията, за разумния свят. Но този разумен свят, щом го съзнаем, той ще се проектира на земята. Всички хора на земята, на каквато и степен на развитие да са, те са под тяхното влияние. И растенията, и животните, и водата, и въздуха, светлината, топлината, над всички те са господари. Когато господарите дойдат на земята, тогава съвременните хора, които са като деца, ще израстнат, положението им ще се подобри. Ще дойде един ден, когато светът ще се оправи и вие ще видите как ще се поправи. Нали сте виждали човек, който е на умиране, но кризата минава, идва нова фаза в живота му и той почва да се оправя, разбира се, че няма да умре, ще оздравее. От този момент започва едно повдигане. Ако го попитате, по кой начин е оздравял, той ще каже: не зная. Почувствал, че оздравява, но как, не знае. Казвам: Един ден у вас ще се зароди едно чувство, ще стане промяна у вас. Като дойде тази сила, ще почувствате в себе си едно голямо подобрение.

Носете малките си страдания! Някой път ще ви скъсат на изпит. Паметта е отслабнала, пари си нямате, къща си нямате, това не разбирате, онова не разбирате, изменил се човек. Това са общи работи, които са не само до вас, но и в цялата природа има подем и упадък - подмладяване и остаряване. Никой не може да избегне от закона на промените. Но зад промените седи един похубав живот. Зад промяната на гъсеницата седи пеперудата, а пеперудата носи нов живот. Зад старостта, зад младостта е безсмъртието. Зад безсмъртието има друг красив живот, който очакваме. Ние можем да имаме този живот още сега в себе си, да предчувстваме в себе си това благо, което иде. То е реалното. Аз съм

виждал в някои хора нещо хубаво. Майката вижда в детето си нещо гениално. Аз гледам с моите очи и не виждам нищо гениално. Но майката като гледа, казва: гениално е. Като се поставя на мястото на майката и аз виждам същото. Трябва да станеш майка, за да видиш какво се крие в твоето дете. Трябва да станеш майка на себе си, за да видиш това, което се крие в тебе, или да проявиш майчино чувство към всеки твой брат или сестра. Само по този начин може да имаш правилно разбиране.

Проявената Любов на Духа, проявената Мъдрост, проявената Истина носят пълния живот.

Беседа, държана от Учителя на 20 ноември 1932 г.,
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

ИМАШЕ НЯКОЙ ЧЕЛОВЕК

“Имаше някой човек
от фарисеите на име
Никодим, началник Юдейски.” *

В математиката има задачи с неизвестни, които трябва да се разрешат, за да станат известни. Ние живеем в един свят, който е колкото известен, толкова и неизвестен. Повидимому, ние мислим, че разбираме света, обаче в живота има всякога неща неразбрани. Когато и да попитаме, той мисли, че разбира живота, но в края на краищата той остава с впечатлението, че не е разбрал живота. Старият мисли, че има много знания, но в края на краищата и той умира с впечатлението, че не е разбрал работите. Преди известно време ви говорих за Шопен, роден в Полша, във Варшава, на 22. 02. 1809 година. Той е бил талантлив музикант, обаче някой го изкарват гений. Според моето мнение обаче, той е бил първостепенен талант, който е писал дребни работи. Баща му бил французин, майка му била полякиня. В 1829 година той отива във Виена, а в 1831 година тръгва за Лондон, но остава в Париж, където се запознава с

* Евангелие от Иоана 3:1

госпожа Жорж Санд - писателка. След време обаче, между тях става някакъв разрыв, за което говорят неговите тъжни песни и музиката му. Тази любовна драма в живота му се е отразила в неговите тъжни песни. След това той заболял. Шопен е бил силно поетическа натура, със силно музикално въображение и със силно развити лични чувства. Той бил влюбчива натура, влюбвал се лесно и жените се влюбвали в него, Привързвали се много към него. На времето много са говорили за него. Имал добре разработен музикален стил, голям изблик в чувствата си, но останало в него едно голямо неудовлетворение. Имало нещо незадоволено в неговото сърце, което се вижда от това, че той не мислел много дълбоко върху живота. Това не значи, че той имал лоши стремежи, но дълбоко вътре имало нещо незадоволено в него, вследствие на което даже и в най-веселите му песни има някаква тъга. Тъгата прониква навсякъде в неговите песни. И наистина, когато френската и славянската кръв се смесят, те създават голямо различие. Преди всичко, французите са стар народ, а славяните са млад народ.

Та понякога, когато старият гойде да живее с младия, той всякога става тъжен. И когато младият гойде да живее със стария и той става тъжен, защото има нещо неразбрано в живота. Старият има съвсем други възгледи за живота и младият има съвсем други възгледи за живота. И единият е прав и другият е прав. Както и да е, но има две течения в живота: едното е радостно, другото е тъжно. Тъжното или скръбното състояние произхожда винаги от сърцето, а не от ума на човека. Всички нещастия в живота произхождат все от сърцето - значи има нещо неразбрано в него. И онзи, който скърби и той не знае защо скърби. Изобщо, хората нито в радостите си знаят защо се радват, нито в скърбите си знаят, защо скърбят. Защото, ако майката

би знаела историята на своето дете, тя не би се радвала, когато то се ражда. Или ако тя би знаела, какво може скръбта да ѝ донесе, тя не би скърбила. Защото винаги в живота всяка една скръб се последва от една радост и обратно, всяка радост се последва от една скръб. Това е като закон, като правило в живота. Човек на първо време се радва, но после ще свърши със скръб. Той се ражда, но ще умре. Като се ражда детето, всички го посрещат с почести, с угощения, с радости и веселби; майката го обвива в пелени, дава му ядене, хранят го, учат го, но един ден този човек умира, погребват го, всички го изпращат със сълзи и плач. Като го занесат на гробищата, там се четат надгробни речи и ако е българин го заравят, хвърлят малко пръст отгоре му, полейт с малко винце гроба и кажат: Господ да го прости. Ако пък е англичанин или друг някой, ще има паметник, хубави надписи на гроба, венци и т.н. Сега, като ви говоря за Шопен, аз не искам да ви оставя тъжни впечатления, но казвам, че музиката на Шопен е за здрави хора. Който е здрав, не с разклачено здраве, а с издръжливи нерви, нека слуша музиката на Шопен. Който иска да се предпази от заболявания, той не трябва да слуша музиката на Шопен. Шопен не е за болни хора.

“Имаше някой човек.” Човек е само онзи, който мисли, но не и който чувства. Онзи, който само чувства, той е животното, той не е човекът. Някой казва: Аз тъй чувствам. Щом чувстваш, ти си животното. Щом мислиш, ти си човек. Следователно, който не чувства и не мисли, той не е даже и животното, той е звяр. Това, което върши престъпления, то не е човекът, то е звярът. Звярът върши престъпления, а това, което мисли, то е човекът. Така трябва да се определят тези понятия. Що е човекът? - Същество, което мисли право и не върши престъпления. Така познават човека на небето или в онзи свят между съществата, които мислят право и не вършат

престъпления. Следователно, всички онези, които мислят и не вършат престъпления, те са хора, човещи. Всички онези, които не мислят и вършат престъпления, те са или животни или зверове. Под думата звяр аз разбирам същество, което не знае и не разбира защо му е даден животът. Всеки човек, който не разбира живота и не мисли, а счита, че само той като е роден има право да живее и използва всички блага, той е звяр. Той мисли, че всички други хора са родени да се мъчат. Всеки човек, който разбира живота и иска всички да живеят, както той живее, той мисли право. Той е човек. Този е идеалът към който бъдещото поколение трябва да се стреми. Каквито и да са хората, те трябва да живеят. Мнозина разсъждават, че някои хора са светски, а други са религиозни или духовни. Това, обаче, не оправдава хората. Защо? Защото често религиозни хора вършат престъпления, а светски хора не вършат. Какво изисква набожността? Каква религия е тази, която върши престъпления? При това положение за религия не може да се говори. Под думата религиозни хора трябва да се разбират такива, които мислят, които вършат добро и които не правят престъпления. Това не са слабите хора, те са най-силните хора в света. Хора, които се видоизменят, т.е. не умират, за тях е бъдещият живот. Мнозина питат: Може ли човек да не умира? - Може. Мислите ли, че гъсеницата, която излиза от своя пащук, умира? Не, тя не умира, но тя е изхвъркнала. Нима мислите, че ако гъсеницата е престанала да живее като гъсеница, тя е извън тялото си?

Сегаяма да се спирам подробно върху този въпрос, защото има обширна наука, според която може да се познае, кога човек е умрял и кога живее. Между живота и смъртта има едно разграничение. Аз определям смъртта и живота по следния начин: Смъртта е най-голямото ограничение, в което може да се постави едно

разумно същество. Животът е най-голямата свобода, в която може да се постави човешкият ум. Следователно, човек се намира между тези два полюса. Значи, смъртта се определя като най-голямо ограничение. Това ограничение е необходимо за човека-животно и за човека-звяр. Човекът-животно и човекът-звяр ще минат през смъртта, през най-тънката цев, която съществува в живата природа. Тя е посаждане. Когато природата иска да се избави от такива типове тя ги прекарва през най-тънката цев, където и злото се спира. Когато злото дойде дотам и то спира. Злото не може да мине от другата страна на тази цев, т.е. от другата страна на смъртта, защото от другата страна на смъртта, там е вече животът, животът на безсмъртието. Какво се крие зад смъртта? Какво се крие преди да е умрял човек? Ние знаем, че зад смъртта се крие животът на безсмъртието и който може да мине там, той оживява, но който не може да мине там, той остава в областта на промените, на ограниченията. Сега някой ще каже, че човек ще изчезне. Не изчезва човек, нищо в света не изчезва. Въпросът не е в изчезването, но питам: Какво се ползва човек, ако има много сетива и не може да ги упражнява? Ти имаш крака, ръце, но не си в състояние да ги движиш. Имаш глава, но не можеш да мислиш; имаш очи, но не можеш да виждаш; имаш уши, но не можеш да слушаш - нищо не можеш да използваш. Какво те ползват тогава? - Нищо не те ползва. Човек е само онова, което той може да тури в действие. Това, което пречи на човека да тури в действие своите сетива, е негативната мисъл. Под мисъл аз разбирам това, което е храна на човешката душа. Аз разглеждам душата в съвсем друг смисъл от този, който обикновено разбират. Под думата душа аз разбирам най-възвишеното, най-благородното в света, видимото, което съществува в света. Умът пък е нещо невидимо. Но единственото реално нещо за

човека, това е неговият ум. Единственото безсмъртно нещо у човека, това е неговият ум. В смъртта чувствата на човека се прекратяват и той не чувства вече. Той не чувства нещата като жив човек, но у него остават само известни впечатления от неговите желания, остава известна интензивност. Отвън този човек е пасивен, но може да се събуди. Отвън седи като един зародиш, пасивен е. Обаче, ако този, умрелият човек го поставите в едно тяло и дойде в съприкосновение с този жив човек, в него веднага ще се проявят известни инстинкти. След като грешният умре, той си остава пак същия. Ни най-малко смъртта не го е изменила. Той се изменя само когато мине от другата страна на смъртта, а именно, в живота. Докато е в смъртта, той си е същият. Следователно, докато умът не дойде в човека и той не почне да мисли, той не може да се измени. Единственото нещо, което може да измени човешката натура, това е неговият ум.

Умът е от нов произход, той отскоро е дошъл. Във времето на Мойсей, когато са писали тия неща, хората още не са ходили по своя ум. Какво нещо е умът? Тайната на ума, това знаеха само египтяните, посветените. И Мойсей знаеше какво нещо е ума. Единствен той знаеше тайната за ума, а всички останали от израилския народ ходеха по своето сърце, по своите чувства. И Мойсей знаеше това за израилския народ, че Бог не му е дал един просветен ум, нито едно разумно сърце да разбира кои неща са постижими и кои са непостижими, затова и толкова страдания имат евреите. И всички страдания на съвременните народи се дължат именно на стремежите на тяхното сърце. Всички французи, германци, китайци, японци и другите народи, всички имат желание да станат нещо велико, да направят знамения, но тези им желания не се дължат на ума. Това не е човекът, който мисли. Всички тия народи, които

днес минават за културни, всички говорят за съвременната култура, за другите култури, но те не знаят в какво се различава нашата култура от другите култури. Като погледнете на всички древни култури, на Персия, на Асирия, на Египет, които отдавна са изчезнали, ще видите, че те покрай полезните неща, са оставили и своите недъзи в наследство на съвременните народи. Техните недъзи и до днес съществуват като задача за разрешение. Религиозните хора казват, че Господ ще оправи света. Думата Бог в български език няма глагол от който да е произлязла, от което се вижда, че тя не е от български произход. Нашият Господ е английски Бог. Ние казваме: Господи, Боже наш! Бог има два принципа: Бог и Господ. И в двата принципа се крият две различни идеи. Господ е нещо, което съдържа в себе си любовта. Бог е онова, което съдържа във себе си Мъдростта. Това са два принципа. Единият носи абсолютната Любов в себе си, а другият носи абсолютната Мъдрост в себе си. И двете се съединяват в едно и дават абсолютно понятие.

Сега хората често казват: Няма Господ в света, няма никакъв Бог в света. Всеки, който отрича Бога в себе си, той е безумен. И животните нямат никакъв Бог и те не вярват в Бога. Те вярват в човека, който ги впряга и бие. Като видят това божество, те бягат от него. Единственият Господ за животните, това е човекът. Но какво понятие имат те за своето божество? Те казват: Да те пази Господ от това божество! То знае само да те впряга, да те гони, да те бие. Ужасно е това божество за животните. Та понякога и ние имаме такова понятие за Бога, като за същество, което само измъчва хората. То е друг въпрос вече: За да разбере човек дали има Господ или няма, той трябва да има ум. Умът съдържа всичко в себе си. Той е безсмъртното начало. Това е човекът, който мисли. Ние отричаме Бога по единствената причина на нашето сърце. Всякога, когато

се огорчим от нещо, ние сме готови да се нахвърляме върху нашите приятели, върху нашите братя и сестри, върху нашите майки и бащи, че били несправедливи спрямо нас, че не се отнесли спрямо нас, както трябва. Ние идваме в света с големи претенции. И интересното е, че всеки, който страда, казва: Защо ме е оставил Господ да страдам? Все аз ли трябва да страдам? Защо ме е оставил Господ без пари, без къща, куц, сляп, защо ме е оставил така на произвола на съдбата? Разправят за един български овчар някъде от котленско, имал в сегашна румънска Добруджа около две хиляди овце. Той един ден си казал: Де е Господ? Никакъв Господ няма в света. Изважда пищова си и започва: дан, дан, дан, иска да улучи Господа, да Го гръмне. На другия ден се явява някаква болест между овцете му и всичките го една измрели. Той изкопава един голям трап и там заравя всички измрели овце. След това напуска България и забягва някъде по чужбина. Десет години прекарал в чужбина и пак се върнал в дома си, в родното си село. Селяните го запитали: Умери ли най-после Бога? Казвам: Това са детински схващания. Питам: Какво лошо може да има Бог спрямо нас, че все Го виним, щом Той е създал целия свят? Той е създал цялата вселена с един замах. Велик е Бог. Питам тогава: Какво може да Го подбужда да измъчва хората? Ако Бог има същите слабости като човека, тогава той никакъв Бог не е. Какви психологически причини ще заставят Бога да измъчва човека? Какво ще му допринесе това? Смешна работа е тази. Казва някой: Мъчи ме Господ. Не, Господ не мъчи никого. Хората едни други се мъчат и след това хвърлят всички свои погрешки на Господа. С това аз не защитавам тази идея, защото тя не се нуждае от защита. Но казвам: Всички учени хора не вярват в Бога. Каквото и да им се говори, те все не вярват. И религиозните хора не вярват в Бога. Неверието, съмнението като че е насадено у хората. И

макар религиозните хора да се молят на Бога по три пъти на ден, но те се молят по навик само. И за тях Бог не съществува. Щом религиозният човек се постави на някакъв изпит, той вече не може да издържи изпита си. Ако човек издържи изпита си докрай, тогава той остава верен на идеята си. Какво нещо е вярата в Господа? - Когато те поставят и на най-големите изпитания, ти да не реагираш, да не искаш да умираш. И днес всички се чудят на мъчениците, защо те не са реагирали? Че кой не може да убие няколко души? Днес всеки може да убие един, двама, трима, четирима и десетина души, но какво ще се ползва от това, когато и те и той ще умрат в края на краищата? - Нищо не се допринася. Затова именно умните хора са дошли до заключението: Не отговаряй на безверието с безверие; не отговаряй на омразата с омраза; не отговаряй на неправдата с неправда; не отговаряй на насилието с насилие. Някой казва: Ами не трябва ли да се браним? - Има начини за бранене. Днес, например, когато хората искат да се запазят от известни болести, те впръскват в кръвта си известен серум против тази болест. Съществуват известни теории, които поддържат този начин на предпазване от болести. Така, именно, ваксинират малките деца против шарка, особено по време на епидемия. Вие може да разгледате теориите на учените хора, да видите какви са техните заключения по въпроса за болестите. Казвам: И без ваксиниране може да се посрещне всякаква болест. Ако човек има абсолютно чиста кръв, без никакви чужди примеси, каквито и микроби да влязат в нея, те ще умрат, не могат там да се развиват. Когато един микроб влезе в една такава чиста кръв, той ще обиколи тук-там, ще ходи на едно и на друго място и като не намери храна, той ще умре от глад. В тялото на човека има цяла система на предпазване. Там има полиция, има обществена безопасност, има червена армия. В тялото

на човека има скорострелни оръдия, картечници, пушки, саби, топове, а освен това те разполагат и със задушливи газове. Те имат ред предназначени средства. Когато някой човек заболяе от глава, веднага червените клетки обявяват война, те се поставят неприятелски спрямо всеки дошъл отвън гост ненавреме и не на място. Днес всеки човек си има свои възгледи за живота, всеки си има свои понятия за нещата, свои традиции. Например, едно време хората са вярвали в идоли, те са имали известни традиции, които никога не е смеех да наруши. И всеки човек, който не се кланял на идоли, го подлагали на наказания. Имаме такъв пример за тримата момци евреи Седрах, Мисах и Авденаго, които не искали да се поклонят на онзи идол, който вавилонският цар направил, вследствие на което ги хвърлили в огнената пещ. Като ги запитали, защо не искат да се поклонят на този идол, те казали: Ние вярваме в нашия Бог, един Бог само признаваме и на други богове не се кланяме. Нашият Бог е в сила да ни избави. Пък и да не ни избави, ние пак няма да се поклоним на идола. Ние не сме дошли на земята да се кланяме на идоли. Ние сме дошли на земята да се кланяме на Единния Бог и да служим на човечеството.

Сега всички хора на земята все са дошли отнякъде, но няма какво да доказвам това нещо. Има някои хора, които знаят откъде са дошли. Христос, например, казваше на учениците си: Както аз не съм от този свят, така и вие не сте от този свят. Моето царство не е от този свят. Ако аз бях от този свят, моите слуги щяха да се състезават с вас по правилата на този свят, по законите, които вие имате, но затова аз съм готов да претърпя всички мъчности и страдания. Сега да се върнем към онова, което е реално. Нито един от вас не иска да страда. Всички искате да бъдете радостни, да бъдете весели, а при това не може да бъдете здрави и весели. Защо? Има един начин, по който всеки човек

всякога може да бъде радостен и весел. Ако вие имате прозорци на стаята си и всяка сутрин изчиствате праха от тях, тогава светлината и топлината ще могат да влизат в стаята ви много правилно. Но ако вие занемарите прозорците си, тогава ще се чудите, коя е причината, че светлината не влиза така както едно време? Причината е, че вашият ум не работи. Понякога нашите прозорци на съзнанието са запрашени. Има един сърдечен прах, вследствие на което токовете, силите на живота не прииждат както трябва. В човека постоянно трябва да приижда нещо от външния свят. Следователно, умът е онази велика сила в природата, която възприема силите и ги обработва в себе си, при което част от тях задържа в своя живот, а останалото изпраща навън. Между природата и човека има отношения, които трябва да бъдат правилни. Човек е работник на живота природа. Дали това хората съзнават или не, дали вярват или не, то е безразлично. Едно трябва да знаете всички: даже и най-лошите хора природата е впрегнала да работят за нея. Понякога вие се чудите, как Господ търпи лошите хора на земята. Те работят за Него. Вие как търпите фабриките, леярниците, работилниците около домовете ви и в градовете ви? Търпите ги, защото макар те да развалят въздуха, макар и да го запрашават, те изкарват нещо заради вас. Те работят изключително за вас. Сегашният живот се е скъсил по причина на фабриките, на праха, който се гълта, но въпреки това ние ги търпим, защото те работят за нас. Въздухът щеше да бъде много по-чист, ако всички фабрики и работилници се осветяваха и отопляваха с електричество. Но да оставим този въпрос настрана. В това отношение хората имат лоши мисли и чувства наслоени у тях, вследствие на което те приличат на тези фабрики, които освен, че нищо не изкарват, но отделят от себе си един постоянен дим.

Например, някой човек казва, че е намислил да се самоубие. Не, човек не може да намисли да се самоубие. Само човешкото сърце е в сила да направи това нещо. Когато човек се самоубива, това е неговото сърце, което постоянно му нашепва, че животът свършва тук, на земята, че той няма никакъв смисъл и т.н. Ако човек сам не се самоубие, смъртта ще дойде по един естествен начин. Природата е предвидила смъртта за страдащите хора. Тя е внесла смъртта, като едно средство да освободи хората от робство. И действително смъртта освобождава хората от робство по най-правилен начин, по естествен начин. Когато човек умира преждевременно, тя го е сложила в рамките на онези условия да се освободи от ограниченията и да живее свободно. За да проверите това нещо, трябва да разгледате всички статистически данни отпреди хиляди години, какво доказват те. После трябва да ви се покажат свидетелствата на същества, които са ходили на онзи свят и са се върнали. Има хора, които разправят какво има в онзи свят. Има същества и в другите светове, на които трябва да се доказва, че съществуват хора на земята. Тези същества са много учени, но мъчно може да им се докаже, че има живот и на земята. Те даже и не подозират това нещо и трябва да им се представят ред примери, ред доказателства, а понякога сами трябва да дойдат на земята да проверят тази истина. По някой път от невидимия свят взимат някои екземпляри от земята и ги занасят при съществата от невидимия свят, за да ги убедят в съществуването на хората. И всички хора, които умират, умират по причина на това, че съществата от невидимия свят, за да се уверят, че живеят хора на земята, ги водят оттам с въдици и като се уверят в истинността на този факт, те отново ги връщат на земята. Хората не могат да водят един правилен, редовен живот между съществата на

невидимия свят, затова ги връщат обратно на земята. Със смъртта човек не еволюира. Смъртта е един прелом на еволюцията и следователно, за да почне човек отново да еволюира, той трябва отново да се роди на земята и да започне оттам откъдето е прекъснал. Къде е отишла водата от стомната, като се е обърнала тя и разсипала? Къде е отишла стомната като е паднала на земята и се е разчупила? Грънчарят трябва отново да направи каша, която да преработи, да създаде отново една стомна, която пак да функционира. Мнозина мислят, че като отидат на онзи свят, ще почнат отново да се развиват. Не, това е тяхно мнение. Като умре човек, той не еволюира. Като минете в другия свят, вие ще видите, че той представлява продължение на този. Засега хората имат пет чувства, но ако у тях се развие шестото чувство, те ще видят много нови неща. Те ще видят земята много по-широка, отколкото сега, а на небето ще видят повече звезди, отколкото сега виждат. Вие казвате, че земята е много голяма. Не, тя е много по-голяма, вие даже и милионна част не виждате. Никой от вас не може да обхване земята с всички населени и ненаселени места; само един първостепенен гениален човек може да обхване земята в нейната естествена големина. А при това положение, при което хората днес се намират, те не могат да я обхванат в нейните истински размери. И след това един философ ще дойде да пише, че няма загробен живот. Значи, този човек, който отива едва на 50-60- километра разстояние със своя детински ум, ще вземе да доказва на хората, че всичко било празна работа. Ами че учените хора доказват, че ако разгдеждаш една капка вода, в нея ще видиш милиони същества, но тя трябва да се постави под микроскоп. Ако не я гледаш под микроскоп, нищо не виждаш, обаче гледаш ли я под микроскоп, ще видиш цял свят, милиони същества се движат и всяко от тях

върши своята работа. Какво правят тези същества там? И тези същества мислят, борят се, всички се избиват помежду си все за храна. Междутях съществува голяма борба за живот. Каквато борба съществува между хората, съществува и междутия малки същества, между микробите. Сега аз не искам да вляза в стълкновение с вашите вярвания. Вие ще кажете: Не сме ли толкова достойни да чуем нещо повече? Не сме ли напреднали или не обичаме ли Господа? Не вярваме ли в Него и т.н.? Аз вярвам, че сте напреднали, вярвам, че имате опитности, че обичате Бога, но казвам: Днешното слънце няма ли да ни топли и за утре? След днешния ден ще настане една фаза на потъмняване и трябва да се минат най-малко 12 часа, докато се възстанови първото положение. Вярването в Бога показва само присъствието на нашия ум, но когато ти почнеш да живееш, да функционираш, според законите на своя ум, тогава ще почнеш да служиш на Бога. Според мене думата “Бог” не е толкова съдържателна. Най-силната, най-съдържателната дума днес за всички народи е думата “ум”, “аум”, “ом”. Индусите имат думата “аум” или “ом”, която считат като свещена дума и само посветените я произнасят по няколко пъти на ден. Българите са нарекли своя ум със същата дума, но тя е най-силната дума, която в днешни времена съществува. Ако хората биха разбрали само какво нещо е тази дума, какво нещо е умът, цялата култура щеше да се измени. Като се произнесе тази дума както трябва, тя ще произведе светлина в човека. Един американец разправял своята опитност пред цяло едно събрание за ефекта, който произвел в него явяването на ума. Той казал: “До 30-та си годишна възраст живях един неопределен живот, люшках се натук-натам. Един ден, обаче, изгря в мен мисълта, че имам ум, не толкова сърце, но ум. Веднага забелязах в себе си, като че целият ми живот се измени

и в мене настана голяма радост. Нещо красиво се събуди в мене и мъчнотииите, които до това време не можех да разреша, сега ги разрешавам с радост, защото разбрах, че имам ум. А сега хората чакат да дойде отнякъде някой ангел или някой учител или Духът Божи да ги спаси. Когато един Велик Учител дойде в света, той ще запали свещите на хората, ще събуди техните умове и ще ги застави да мислят. Щом всички умове се запалят и се съединят в едно, това е Учителят в света. Когато всеки човек каже в себе си: Долу всички престъпления, долу убийствата, това е умът. Когато хората съзнаят пороците си и кажат: Долу всички пороци! - това е умът. По какво се познават пороците? Когато един порок дойде в човека, той всякога ще даде малко, ще вземе много. Какво те ползва един човек като дойде при тебе и каже, че те обича? Когато един човек отхранва едно агънце, милва го, целува го и дойде някой и му каже: Продаваш ли това агънце и той отговори, че го продава, това любов ли е? И тези, които купят агънцето, заколят го, опекат го и после кажат: Слава Богу, хубаво се нахранихме, вкусно беше това агънце. Питам: Любов ли е това? Какво се ползва агънцето от тази любов? Или какво се ползвам аз от тази любов, в която хората могат да ме принесат в жертва? Едно време хората принасяха жертви. Казано е в Писанието: Имаше някой човек на име Никодим, който каза на Христа: "Знаем, че от Бога си изпратен, защото никои не може да прави тези знамения, които ти правиш, ако не е Бог с него." Христос му каза: "Истина ти казвам, че ако се не роди човек изново, няма да влезе в Царството Божие." Аз пък казвам: Ако у вас не се роди умът, да почнете да работите, вие не можете да влезете в Царството Божие. Това значи, ако не се родите от Дух и вода, или ако вашият ум не почне да функционира на мястото на вашето сърце, и после, ако умът ви не почне да

функционира заедно с вашето сърце, вие не можете да влезете в Царството Божие, защото само умът е в състояние да видоизмени противоречията на сърцето. Умът и сърцето представляват две течения. Сърцето е гъстото течение, а умът е по-рядкото течение. Умът е артериалната кръв, а сърцето е венозната кръв. Сърцето е венозната кръв, която отива да се пречисти в свещения огън на ума. Ако венозната кръв не се пречисти в свещения огън на ума, тя не може да влезе в определеното за нея място. При това пречистяване именно става и кръвообръщението. При пречистяването на кръвта работят най-разумни, най-интелигентни същества. И ако ние, хората не грешим, те щяха да ни покажат пътя на безсмъртието. Те щяха да ни покажат по какъв начин можем да изхвърлим нечистотиите от своята кръв. Вие не можете да си представите какво нещо внася съмнението или подозрението в човешкия организъм! Вземете например мъж, който подозира жена си, или жена, която подозира мъжа си; вземете слуга, който подозира господаря си или господар, който подозира слугата си; или пък учител, който подозира ученика си или ученик, който подозира учителя си. Няма по-страшно нещо от подозрението. Където и да отидете, на който и възраст да се спрете, навсякъде ще видите детектив, който следи. Той веднага ще ти каже: Дај си личната карта. Ако не му дадеш личната си карта, той не ти вярва. Днес хората вярват на личната карта повече, отколкото на личността на човека. Това са хора, които не разбират. Дојде някой при вас и веднага ви представя свидетелството си, че е член на едн-коя си църква и всички вярват в него. Това е глупава работа. Той трябва да носи свидетелството си в своя мозък, в своя ум. Ако умът на човека е събуден, той има написани вече първите букви от Божествената азбука. И който е добил ума, той прилича на човек, който знае, къде са скрити всички

богатства. Той знае къде могат да растат най-хубавото жито, най-хубавата царевица, най-хубавите ябълки и круши. Не само това, но човекът на ума знае, къде се намира еликсира на живота. Аз исках да направя едно добро на българите, да им покажа, как да намерят еликсира на живота, но сега вече нищо няма да им дам. По-рано бях доста снизходителен към тях, бях готов да им покажа еликсира на живота, затова им говорих за слънцето, за посрещането на слънцето, но те вдигнаха цял въпрос за това, нарекоха ме какво ли не и затова да правят каквото искат - повече не се интересувам от тях. Аз употребих цели 12 години да изследвам българската глава, но я намерих много дебела. В дебелата глава няма много ум. Това не е за докачане, това е един факт. Аз исках да напиша нещо за българите, от което и те да се ползват, но като разбрах колко е дебела българската глава, отказах се. Това ще си остане за мене. И затова колкото научни данни съм събрал, аз ще ги взема за себе си, ще ги дам на някои посветени, те да ги използват. Понеже българинът не иска да възприеме, затова още 2000 години ще тласка главата си, докато узрее. Светът не е така неразумен, както хората си го представят. Българите си въобразяват нещата. Не, няма въображение в света. Преди всичко аз виждам света, както никой не го вижда. Аз съм голям реалист, виждам нещата ясно. И зная за всеки даден случай това, което е добро за мене. Ако това, което зная, е добро за мене, то е добро и за другите. Всяко нещо, което опитвам и виждам, че е добро за мене, то е добро и за другите хора. Ако вие вървите по този път и вие ще имате същите резултати. Като върви по този път, всеки един от вас може да направи проверка. Аз не искам да ви убеждавам в нищо. Какво ще се ползвам от една реалност, която не съществува? Запример, някои от вас не вярват в Бога. Какво ще се ползвате от това, ако ви

убеждавам, че съществува някакъв Бог. Не че не мога да ви убедя. Мога да ви убедя. Досега няма нито едно изключение да съм искал и да не съм убедил някого в съществуването на Бога, но аз считам това за губене на време. И без да доказвам това нещо, всеки пак ще дойде до това убеждение. Досега аз съм направил само един опит да убедя едного в съществуването на Бога. Ще ви приведа този пример: Сега той е в другия свят. Той беше един от прочутите адвокати във Варна. Той не вярваше в нищо и не искаше да спори по въпроса за съществуването на Бога. Казвам му: Няма какво да спорим сега, има ли Господ, или няма. Няма какво да ти доказвам това нещо. Ти ще вярваш в това, в което сам си се убедил, а аз ще вярвам в това, в което аз съм се убедил. Косвено ще ти докажа, че съществува един свят вън от този, който виждаш. Този външен свят зависи именно от този, който ти не виждаш и не признаваш. На основание на този закон аз ще ти предскажа точно това, което ще ти се случи. Ето запиши сега. След пет години точно, едн-коя си година, в този и този ден в тебе ще стане един преврат, и ти ще започнеш да вярваш в това, което днес отричаш. Твоите възгледи коренно ще се изменят и ти на всеуслушание ще изповядаш своите възгледи. Той казва: Това значи да бъда луд човек. Да, ти си запиши това и ако не стане, тогава аз съм луд, а ти си с ума си; ако пък стане, тогава ти ще бъдеш луд, а аз с ума си. След три години той се оженва и му се ражда едно момиченце. Една вечер отишъл на някакво заседание. В това време жена му искала да направи нещо. Запалила лампата, но по невнимание лампата се обърнала, паднала на земята, заляла роклята на жената, която веднага се запалила. Не успяла да се изгаси, цяла пламнала и изгоряла. Това станало точно пет години откакто се бяхме срещнали. Тогава той писа на гроба на жена си, която много обичаше: Ти стана жертва за мене, защото сега аз повярвах в

това, в което по-рано не вярвах. След това той ме среща и първата му дума беше: Ти си прав. Стана точно така, както ти ми беше предсказал. Аз повярвах в Бога. Повярвах аз, но жена ми отиде. Да, жената влезе в него, затова той повярва. Наскоро след това за новите му убеждения го махнаха от служба, понеже го считаха за ретроград. Чудно нещо! Ако някой човек влезе в един свят между свети хора, които виждат много повече от тези, които са слепи, трябва ли да не му се вярва? Тия хора виждат, те имат нещо повече от другите. Запример, аз ходя като вас, гледам като вас, но виждам нещо повече от вас. Вие не виждате това, което аз виждам. Та у всеки човек има едно шесто чувство, което като се развие, то ще внесе в него повече, отколкото у другите хора. То ще премахне страданията у човека. Това силното, което може да премахне страданията у човека не само за един момент, но за целия му живот, това е новото положение, това е зрението, или това е още тъй наречения ум, който ще се прояви. Той е в сила да премахне всички мъчности. И ако вие знаете, че някъде има заровено богатство, отидете да разкопаете, малко да си вземете, колкото пари ви трябва и с тях да си поправите къщата, да си платите дълговете и да помогнете на бедните. И ако някой заболее, развит ли е умът му, ще може да се лекува. В какво седи истинското знание? Ако болният извика един виден лекар да го лекува, трябва ли лекарят да се облече с най-хубавите си дрехи, да обуе най-хубавите си обувки, да си сложи най-хубавата шапка и да пита болния, дали го харесва? Болният веднага ще му каже: Господин лекарю, аз не се интересувам нито от вашите нови дрехи, нито от вашата шапка или обуца, аз се интересувам от знанието, което имате и с което можете да ми помогнете. Ако лекарят изпълни задачата си както трябва, тогава ето какво ще стане. Болният е милионер и затова като се

излекува, в знак на благодарност, той ще даде на лекаря около половин милион долара, които ще бъдат достатъчни за да уреди работите си, защото лекарят има знание, вещина, но той е беден. Тъй щото, ще му дойдат точно на място. Когато се яви умният лекар, той няма да те пита дали го харесваш с дрехите и с новата му шапка, но ще ти даде цяр за твоята болест. Затова пък ти на своя лекар ще повериш всичко, каквото имаш. Това е, което Христос е искал да каже, че да се отречеш от себе си значи, да повериш всичко на своя ум. Това е, което религиозните казват: да повери човек съдбата си на духа си, който го ръководи. Тъй щото, да повериш всичко не на своята съдба, но на своя ум, който е Божествен. Това е, което може да ни спаси. Човек ще повери съдбата си не на своето сърце, но на Божествения ум в себе си.

Та казвам: Има един човек у нас, когото ние не познаваме. Този човек е наречен мълчаливият. В окултната наука поддържат, че човек има едно място, където този мълчаливият живее. Между веждите на човека има една малка празнина, в която нищо не може да влезе освен този мълчалив човек, който се задоволява да живее в това малко кюшенце, в тази малка дупчица. Този духовен, мълчалив човек влиза в това малко кюшенце и оттам през очите на човека наблюдава какво той върши. Този човек го наричат "Мълчаливият наблюдател на живота". Човекът на сърцето само въздиша, обикаля нагоре, надолу и казва: Няма ли кой да ме избави от това положение? Мълчаливият казва: Има. - Къде е той? Мълчаливият пак си мълчи. Човекът на сърцето пак казва: Дотегна ми вече сиромашията. Няма ли кой да ме избави от нея? - Има. Къде е той? - Пак мълчание. Този мълчалив наблюдател е влязъл вътре в човека, в една малка дупчица и само мълчи и наблюдава, като едно косьрче. Ако кажеш на хората, че спасението им е вътре

в тях, между веждите, в една малка дупчица, те ще почнат да се смеят. Този човек е умен, той седи в това кюшенце и оттам, с помощта на радиото си, постоянно препраща и изпраща новини, съобщава на човека прогресира или не, и какво върши.

“Имаше някой си човек”. Аз наричам човек онзи, който мисли и който не умира. Значи, човекът-животно или по-право животното-човек ще умре, а онзи човек на бъдещето, човекът в зародиш, който има безсмъртието, той е истинският човек и той не умира. Всички хора на миналите векове са поддържали чувствата. Чувствата трябва да се поддържат като основа, върху която умът трябва първа да дойде и да работи. Христос казва: “Когато Духът на Истината дойде, Той ще ви научи и припомни всичко, що трябва да речете.” Под “Духът” Христос подразбира най-силното в човека. Това е неговият ум, който ще научи човека на всичко.

Казвам: Сега трябва да се изучава човешкият организъм, човешката кръв, човешкият нос, очи, уши и цялата структура. Да се разбере как е построен изобщо човек. Трябва да се изучава човешкото лице, брада, ръка. Трябва да се изучава долната и горната страна на ръката като две страни на Битието. С горната страна на ръката вие може да знаете само едната страна на живота, а с долната страна на ръката вие знаете само отрицателната страна. Даже и хиромантите като четат по ръката, от едната страна на ръката четат наследствените черти, а от другата страна се чете онова, което човек е придобил в живота си. Но има известни неща, които хиромантите не могат да четат: Има известни черти, известни линии и знаци на ръката, които хиромантите не знаят как да съпоставят. Едва сега са започнали да ги разпознават. Онези пък, които се занимават с изучаване на престъпните типове, като Ламброзо, който е правил ред наблюдения върху такива

отрицателни типове, са забелязали, че у жестоките хора главата при ушите е широка, а горе тясна. Това показва, че при широката част, където се намират разрушителните способности у тия хора, се складира повече енергия, която те изразходват по един неправилен начин. Ако тази енергия не се използва правилно, такъв човек е в състояние да убие някого. Тази енергия произвежда големи експлозии в човека и трябва по някакъв начин да се изразходва. Ако ѝ се даде правилна насока, тогава в този човек може да стане един вътрешен преврат и той да използва тази разрушителна енергия, след като я трансформира, само за добро.

Сега окултната наука другояче обяснява нещата. Как може, например, да се обясни научно въпросът за възпитанието на децата? Майките трябва да знаят, как да възпитават децата си в училищата, учителите също да знаят. Например, майката трябва да знае как и къде да прекара ръката си върху детето, дали отпред на главата или отзад на главата му, как да пипне, къде да пипне, кой център да активизира - всичко това е от огромно значение. Според това, дали на място или не на място майката прекарва ръката си върху главата на детето, това може да се отрази благоприятно върху него или пък да създаде в него цял катаклизъм. Майката оставя детето си на бабата и тя го пипа по главата, където ѝ падне и както намери. Все баби се занимават с тези работи, оправят главата на детето. Но виждаме в края на краищата какво излиза от това пипане. Главата на детето остава все неоправена. Питам: Защо се женят бащата и майката, като не знаят как да пипат главите на децата си? Отлична работа е жененето, но като се роди детето, нито майката, нито бащата знаят как да бутнат главата му. Тогава защо се женят? Понякога майката взема детето, подхвърля го нагоре и го бутне по задницата. С това се създава много лош

импулс в детето. Тази част е животинската част в човека и тя трябва да се бутва най-после. Аз съм наблюдавал, че майките се занимават най-много със задницата на детето си. Сега като наблюдавам какво са писали всички педагози, писали са много хубави работи, но къде е този добър свят? Хората се женят, но не по Бога, вследствие на това се създават деца, каквито те не искат. Коя е причината за това? Аз зная коя е причината. Майките не знаят как да къпят децата си. Те ги къпят както не трябва. Те не знаят как и къде да ги пипат, и след като ги пипат както им падне, те ги развалят. Когато имам време ще отворя един курс, в който ще преподавам на майките, как да къпят децата си и как и къде да ги пипат по главата, за да станат такива, каквито трябва, а вие може да се посмеете малко, но ще имате резултат. Всяка майка ще плати по 10 хиляди лева за този курс. Ако има резултат ще взема парите им, ако няма никакъв резултат, ще им върна парите. До това време ще държа парите в банката и ако имат положителен резултат, ще взема тия пари с лихвите им.

Засега още ви давам всичко даром, понеже нищо още съществено не съм ви дал. Сега само ви забавлявам, обаче ония от вас, които са умни, те ще работят и ще правят своите изводи, ще придобият много нещо. Като говоря така, мнозина се спират и гледат, къде не съм направил мостове. Че аз не искам да направя всичките мостове изведнъж. Аз също ходя, само отивам да видя, къде хората не са правили мостове. На мене мостове не ми трябва. Когато аз дойда до една река и видя, че тя няма мостове, тогава аз прилагам един от своите методи за преминаването ѝ. Аз не се нуждая от мостове. Защо? Защото или прехвърквам над реката или пък гледам да не види някой и тогава прескоча от единия бряг на другия без мост. Който мине след мене, той нека чака да направят мост и тогава да мине. Или друго нещо

правя. Като видя, че наоколо ми няма никой, тогава аз изваждам от джоба си една гумена лодка, с тежина 2 килограма, надуя я и вляза с нея във водата. Като премина на другия край, пак свивам лодката, прибирам я в джоба си и продължавам по-нататък по пътя си. Питате: Как премина реката? Да не си прехвъркнал някак? Казвам: Обективният ум е в сила да ни прекара през всички мъчнотии, да ни покаже един изходен път. Съвременните хора вървят по един съвсем крив път. И богатите хора вървят по един крив път и сиромасите вървят по един крив път. Аз зная какво ще стане в края на краищата. На богатите ще пукнат главите, ще има много ръце и крака счупени, ще има много къщи на богати изгорени, но и бедните няма да бъдат по-добре и в края на краищата, кой ял и кой пил не се знае, все някой ще плаща. Българите в 1912 и 1914 година се биха, но и досега плащат. И французите се биха, и англичаните се биха, и русите се биха и цяла Европа кажи-речи воюва, но спечелиха ли нещо? Нищо не спечелиха. Някой ще каже, че все е било за полза. Съгласен съм, за полза е било, но този въпрос имаше и друго разрешение. Хората можеха да разрешат тия въпроси и по друг начин. Сега ще дойде друга една война и хората пак ще поумнеят. Възможно е тази война да се избегне, но ако хората вървят и в бъдеще така, както досега, войната ще стане и страданията ще се увеличат. Това показва, че човешкото сърце работи, личните чувства действат. Съвременните хора живеят в задната част на главата си, а не в предната. Великите хора не се интересуват от положението на българина. Но и българинът да е на тяхно място и той не би се интересувал от тях. Вие ще кажете тогава, защо Господ е създал света така? В света ще стане една промяна, няма да ви кажа кога. Когато тази промяна стане, вие сами ще я видите. Тази промяна ще стане внезапно. Хората ще заспят и като се събудят, те ще видят, че не

са такива, каквито са били. Всички ще намерят, че са олекнали. Тогава страданията ще изчезнат и ще разберат това, което сега ви говорят. Вие ще станете спокойни и тихи, лицето на цялата земя ще се измени. Това ще бъде присъствието на човешкия ум. И тогава всеки човек в лицето на своя брат ще види брат си, ще види човека. Във всеки човек ще види Божественото начало, което гори в него. Това начало, както и стремежите на всички хора ще бъдат едни и същи. И тогава ще се даде възможност на всички талантиливи хора - писатели, поети, музиканти, художници, всички да се проявят. Днес не им се дава тази възможност, никой не им влиза в положението. Никой не влиза в положението на една майка. Какви преживявания има майката със своите синове и дъщери! Никой не влиза в положението на един баща, който има 4-5 дъщери за женене. Това е едно благо за него, но същевременно никой не вижда и каква съблазън, какво крушение, какво падение изживява той с тях. Аз виждам положението на онази майка, която има един син, който тръгва в крив път и от нейните мечти и надежди не остава нищо - всичко пред нея се руши, пропада. Дойде дъщерята при майка си и започва да ѝ казва: Ти си глупава. Колко си невежа! Нищо не разбираш! Защо си ме родила? Майката мълчи, въздъхва и си каже: Да, по-добре да не бях я раждала, но родих я вече. Глупава бях, че направих това нещо: Е, днес ние се хвалим с някаква цивилизация. Питам: Къде е почитанието на мъжа към жената? Погледенете днес във цяла културна Европа зачита ли се жената? Ами мъжът зачетен ли е днес? Посетете всички съвременни фабрики и вижте, какво е положението на работника там? Зачетен ли е там човекът? Къде е човештината? При това ние минаваме за културни християнски народи, вярваме в Бога, в Христа, проповядваме това-онова, но къде е нашето съзнание? Казваме: Този е еретик, онзи е

безбожник, да се преследват? Ние гледаме престъпленията, които се вършат пред нас и казваме: Ще се разреши животът. Гледаме с усмивка на всичко, което става днес. Има, наистина, едно разрешение на въпросите в живота, но то не е това, което хората мислят днес. Умният човек ще разреши мъчнотииите и то по следния начин: Как? Един човек, който има този свещен ум в себе си, влиза в едно семейство и какво вижда? Всички седят, вкаменили се от студ, не могат и не знаят как да се стоплят. Той вижда, че те имат дърва, имат кибрит, всичко имат, но не знаят как да си запалят огъня. Той им казва: Излезте сега всички навън. Той ги изпъжда вън и затваря след тях вратата. Изважда клечка кибрит, драсва клечката, запалва огъня и след 15 минути той се разгаря. Вика ги всички, казва им: Елате сега в стаята. Те влизат, нареждат се около огъня и казват: Сега е много хубаво при огъня. След това те, като поседят известно време, забелязват, че гладът ги мъчи. Чудят се какво да правят, за да задоволят глада си. Не знаят как да си направят хляб. Той им казва да влязат в другата стая, затваря се сам и започва работа. Вижда, че те имат и брашно, и вода, и ношви. Запретва ръкавите си, сипва водата и брашното на едно място, замесва го добре, прави от него една прясна пита, слага я в огъня да се опече и след половин час питата е готова. Поставя я той в един месал да поуистине и отваря вратата, като им казва: Заповядайте! Всички се чудят откъде е дошла тази пита. Той разчупва питата и дава на всички да ядат от нея. Те ядат и намират, че е много хубава. Този учен човек носи изкуството в себе си, но го крие. Като пали огъня, той не иска никой да го види. Като прави питата, пак не иска никой да го види. А когато съвременните хора вършат нещо, те искат всичко да се знае. Обаче, когато всички неща се знаят, те същевременно и с това се опетняват.

Спасението съществува в света. Ако умните искат да се спасят, те трябва да знаят, че спасението е в тях. Ако има хиляда души умни, те могат да спрат и да насочат директивата на управляващите от едно направление в друго. И тогава няма защо да се бият. Трябват хиляда души с ум, за да разрешат въпроса без война. В Израил имаше само един човек с ум, а всички други се водеха по сърцето си. Този човек именно, казваше на израилския цар къде се намират неговите неприятели. И тогава главнокомандващият на тази неприятелска войска, като научи, че плановете им се издават, той намисли да хване този пророк, заждете смее да издава плановете им. Слугата на пророка, като се връща, казва на господаря си: Господарю, заобиколени сме отвсякъде. - Не бойте се, тези, които са с нас, са повече от тези, които са против нас. Той отвори очите си на слугата си да види, че цялата планина е пълна с войска, с коне, с колесници огнени. Тогава пророкът се помолил на Господа и казал: Господи, порази нашите неприятели със слепота. И всички неприятелски войски ослепели. Тогава пророкът им казва: Аз сега ще ви покажа, де е човекът, когото вие търсите. Той ги завел в центъра на израелското царство. И като ги видял израилският цар, той се почудил, обърнал се към пророка с думите: Да ги поразя ли тези? Не, не ги поразявай, дай им хляб да ядат и си вървят при господаря си, като му кажат, че не е време сега да се бият с един умен човек. Аз се чудя на съвременните хора. Днес има толкова правоверни в света, но как не се намери един като Елисей, да влезе в църквата и да каже на хората, какво трябва да правят. Всички днес разискват върху въпроса, коя църква е най-права. Няма днес един Елисей, който да се помоли и да спаси всички хора. Той може да бъде православен, евангелист, будист, окултист или от каква и да е партия - комунист, демократ или какъв и да е: това не

е важно. Важното е да се намери такъв един човек, който да спаси всички и за когото да кажат: Ето един умен човек, който има свещен ум в себе си и който може да помогне на всички, не само на ближните си, но и на цялото човечество, да му покаже изворите на живота. В природата има такива извори, от които ние можем да черпим. Обаче, природата дава само на умния. Тя дава богатствата си само на умните. България е една богата страна. И аз се чудя защо при това голямо богатство тя страда. България е една културна страна и аз се чудя, защо при една голяма култура, българите живеят в невежество? Всички онези сили, които са вложени в тази страна, сили за култура и за прогрес, са били спъвани. Богомилите дойдоха в България с цел да проповядват, да покажат пътя на хората, да канализират тяхната мисъл, но ги изгониха. Само истинските поети, писатели, философи, талантиливи и гениални хора са в сила да отворят пътя да се канализира човешката енергия. И всичко това ще се постигне с малко работа и усилие, не се изисква много работа, не се изискват големи усилия. Българинът е роб на труда, той е роб на своите чувства. Когато в него се фиксира една идея, той не може да се освободи от нея. Той е повече твърд, отколкото трябва. Твърдостта е чувство, то не е способност. Българинът е толкова твърд, че той по-скоро ще счупи черепа си от напрежение, отколкото да се склони да възприеме нещо, в което той не вярва. Твърдостта не е добра черта, тя трябва да се култивира. Тя е чувство, което трябва да се смени с някое морално чувство. Тя е основа на моралните чувства.

Та казвам сега на сестрите и на братята, които искат да служат на Бога, които искат да служат на човечеството, те се нуждаят от ум, от знания. С това знание, което сега имате, вие ще отидете дотам докъдето са отишли баба ви и дядо ви, вие ще имате

същите постижения, каквито са имали те и не можете да отидете по-далеч от тях.

Имаше някой човек на име Никодим, който дойде през нощта при Христа и му казваше, че иска да влезе в Царството Божие. Христос му отговори, че ако не се роди някои изново, той не може да влезе в Царството Божие. Който няма ум, той не може да влезе в Царството Божие. Казвам: Запознаването с Бога, това е новата култура, това е новото условие на живота. Но тогава ще имаме за Бога едно понятие такова, каквото не сме имали досега. Мнозина от вас може да са националисти и да кажат: Как може той да говори така за българите? - Това е ваше лично чувство. Аз не съм против българите. Ако има някой човек, който желае доброто на българите, това съм аз. Но, ако има някой, който да остави българите да страдат, това съм пак аз. Ако българите поумнеят, аз нищо няма да спечеля от това. И ако българите страдат, аз нищо няма да изгубя от това. В двата случая аз нито печеля, нито губя. Радостите и скърбите на хората представляват забавления за мене. Те са и техни забавления. Гледам някой човек иска да се избави от страданията. Исква да има красива, богата жена. Но красивата, богата жена е изложена на толкова страдания, че и ти ще страдаш покрай нея. Около десетина любовници ще я обикалят, писма ще ѝ пишат и ти само ще страдаш от това. Така е с красивата жена. Обаче, ако тя е грозна, няма да има нито едно писмо. Ако ти си богат милионер, ще те обикалят най-малко десет апаша. Този милионер е красивата жена, около която обикалят апашите. Откажи се от богатството си, облечи скъсани дрехи, обуи скъсани обувци, никой няма да те обиколя. Бедния никои не го поглежда. Като бръкнат в джоба му и не намерят нищо, ще кажат: Ти си бедняк, не ни трябваш. Вие търсите спасението и цитирате, какво е учил Христос, какво е писано в Евангелието, но с това

само разместват нещата. Това, което ние четем, е анатомическо Евангелие, от което са останали само костите, скелета на умрелия човек. Тепърва вие трябва да го облечете в мускули, да му поставите жилите, артериите, вените, кръвоносните съдове, мозъка и най-после в него да влезе Духът, за когото се казва в Писанието: “Когато Духът на Истината дойде, Той ще ви припомни всичко, което съм ви казал, Той ще ви научи, какво да речете.”

Съвременните хора са хора на смъртта. Каквото и да разправят, те са хора на смъртта. Когато вървя по улицата, аз чувствам онези хора, които ще умрат. От тях излиза една неприятна миризма. Ако някой е осъден на убиване и това се познава. Този човек още не е умрял, но от него излиза лоша миризма. Когато отида при някой болен, който ще оздравее, аз усещам, че от него излиза една приятна миризма. По това се познава, че този човек ще оздравее. Като ме викат при човек, който ще умре, казвам: Викайте някой лекар при него. Аз виждам вече, че в него е настъпил процесът на смъртта. Ако ме питат дали ще оздравее този човек, казвам: Питайте лекарите, те ще ви кажат. Мислите ли, че когато питате някой човек, който ви обича, че той няма да ви отговори? В Писанието е казано: “Преди да ми поискате нещо, ако ме обичате, аз ще ви отговоря и ще ви дам живот. Ще отговоря на желанията ви. И като ме потърсите с чисто сърце, ще ме намерите. Тогава ще изпратя у вас Духа си, и ще ме познават от малък до голям.” - Духът ще внесе в нас безсмъртието и началото на живота също. Тогава ще бъдем синове и дъщери на Бога. Среща ме един православен и ме пита: Ти православен ли си? Казвам: Ето един човек без ум. Среща ме един евангелист и ме пита: Ти евангелист ли си? - Ето един евангелист без ум. Среща ме трети и ме пита: Ти принадлежиш ли към едн коя си партия? - Ето друг човек без ум. Аз съм

готов да стана член на вашата партия, независимо дали тя е демократическа или комунистическа, или пък готов съм да стана православен, евангелист, будист, или какъвто и да е, ако това верую ми даде онова, за което душата ми копнее. Но не искам такова верую, което да ме учи да убивам хората. Те и без това убиват. Убийството не е изкуство. Няма нито един от вас, който да не е убивал. Няма някой, който да не е убил поне една муха или стъп-кал няколко мравки, или да не е откъснал крилицето на някоя пеперудка, или да не е отсякъл поне едно дърво. Че това са все престъпления. Как мислите вие? Къде е вашият морал тогава? Ще кажете, че така не се живее. Че ние и сега не живеем още. С тези резултати, които имате, вие не трябва да оперирате. Аз не съдя хората, но казвам, че всеки ще носи последствията на своите постъпки, последствията на своя живот. Сега нас ни съдят, ние сме на подсъдимата скамейка. Ние сме във второто пришествие. Следната война ще ни съдят със своите бомби, със своите картечници, със своите аероплани, със своите задушливи газове и т.н. Какво ще ни ползва това, че ще ни съдят? Ще ни съдят за онези неправилни мисли, чувства и постъпки, които сме проявили и които и досега проявяваме. И днес всички учени хора казват: Кой е изходният път в света? Всичко е умът. Нека високоставените хора - владици, свещеници, всички управници, които ръководят държавата, нека снемат сегашните си грехи. Нека всички владици и свещеници снемат черните си раса и се облекат в бели шопски грехи. Нека турят на краката си опинците. Нека богатите слязат от висотата на своето богатство, а сиромасите нека напуснат своята сиромашия. Нека сиромасите се простят с желанието си да крадат и убиват богатите, за да станат и те богати. Когато богатите отворят кесите си, нека сиромасите не

отиват да бъркат в тях. Когато богатите отворят кесиите си, нека кажат на сиромасите: Ето тук има пари, вземете си колкото искате. Желанието на сиромасите сега е да изрежат главите на богатите. - око за око, зъб за зъб. Но има и друг стих от Евангелието: "Който нож вади, от нож умира.." Това не е разрешение на въпроса сега. Ако човек убие някого, с това той нищо не разрешава. Ето какво трябва да направят богатите според новото учение. Те трябва да повикат сиромасите, да им дадат най-хубави грехи да се облекат, да им дадат едно голямо угощение за 10 дни най-малко и след това да им се изповядат. Те трябва да кажат: Ние сме виновни пред вас. Ние сме вашите по-стари братя. Дадоха ни се средства, но не се обходихме спрямо вас както бащите ни заповядаха. Ето защо, ние сме готови сега, каквото имаме по братски да го разделим; ще работим заедно и братски ще делим. И между нас няма да има господари, а най-способните, най-умните, най-добрите ще поставим на местата им. Като заеме всеки своето място, така ще се разреши въпросът на живота. Казвате: Кой може да направи това? - Огньят. Ако отидете в една леярница, където топят желязо, и видите, че всяка една отделна частица от желязото в първо време не иска да се подчини да се слее с другите и казва: Аз не искам да си дам свободата. Но като я сложите при температура около хиляда градуса, тогава тази частица от желязото се слива в едно с другите и от него вече можеш да правиш каквото искаш. На съвременните хора трябва огън - огньят на любовта. Тогава всеки ще напусне своето детинство. Ще се прости с нещастията и страданията и ще мине в нова фаза на живот.

Имаше човек, който дойде при Христа и Му каза: Учителю, какво да правя? И на вас казвам: Намерете Христа, за да ви каже как да намерите вашия ум. Като дойде умът, той ще ви каже как ще се роди човек изново.

Аз наричам новораждане това, когато се събуди Божественото в човека. Един англичанин разправял, че в него се родило нещо ново и оттогава целият му живот се изменил. И всички хора трябва да очакват това зазоряване. Казвате: ще бъдем ли щастливи? Сега вие живеете в един свят на щастие и нещастие. Какво ви ползва, че някой ви обича даже с най-свещената любов, когато вашият крак е счупен или ръката ви е счупена и където да ви пипне този човек, най-леко даже, вие викате, крискате? Как ще познаете неговата любов? Вие трябва да оздравеете, за да познаете любовта на този човек. Това е едно състояние, при което не можете да познаете, кой ви обича и кой не. Ние не можем да познаем кой ни обича и ходим по пътя на залъгването. Истинският живот седи в това, да намерим безсмъртието, да намерим своя ум, да се освободим от сегашните страдания и робство, от сегашния фанатизъм, от всичко на което хората сега са станали роби.

Вижте сега, като ви говоря, че и днешният ден е съгласен с мене. Хубавото време, топлото слънце показва, че ако вие приложите думите ми и животът ви ще бъде така ясен, така светъл, както е днешният ден. Ако моите думи не бяха верни и отвън щеше да бъде мрачно, облачно. Но всички онези, които споделят тази идея, казват: Кажете им, че е така. И потвърждават думите ми с времето. Кои са те? - Онези, които ви обичат, които мислят за вас, онези, които ви лекуват от болестите, които ви утешават при всички случаи, когато сте отхвърлени и изоставени от живота и които ви спасяват от всички страдания и нещастия. Разправят за един индус, който бил хванат от англичаните и хвърлен в една изба, а отгоре затворен с голям, тежък капак. Той прекарал там известно време и усилено се молел да го спаси някой. Една вечер, посред нощ идва някой, отваря капака на тази яма, спуска едно здраво

въже и му казва: Хвани се здраво за въжето. Това се случва в Тибет. Той излязъл от тази изба и на другия ден онзи гладиатор, който го затворил в тази изба, като го вижда пред очите си, казва: Силен е неговият Бог, защото можа да го избави от тази яма. Вие още не сте опитали Онзи велик Бог на Любовта, не сте опитали още великия Бог на Мъдростта, вие още не сте опитали Онзи велик Бог на знанието и на свободата, вие още не сте опитали Онзи велик Бог на всички добродетели, не сте опитали Онзи велик Бог на вечния живот, вие още не сте опитали Онзи Бог на вечното благо, което съществува за всички онези, които се обръщат към Него. Този Бог ви призовава днес. Той е създал света за себе си, но едновременно с това, Той го е създал и за нас. Всичко това, което Той притежава и вие можете да участвате в него, в Неговите блага. Светът не може да стане ваш, това не е ваше право, но всичко онова, което Той е създал и вие може да участвате в него като ваше. Следователно, станете деца на Този Великия, на Когото името не може да се каже.

Станете деца на Този Великия в света, Който се проявява отчасти в свободата и в тази непреривна мъдрост и във всичките нейни наредби. Станете деца на Великия, Който се проявява във всички области на Неговото Царство.

Беседа, държана от Учителя на 27 ноември 1932 г.,
10 ч.с., София-Изгрев

ЯВИ ИМ СЕ

И яви им се Илия с Мойсея,
и разговаряха се с Исуса.*

Това е разговор между двама заминали за другия свят и един, който е на земята. Този единият, не е от простите, но е един от високостоящите хора, явили се някога на земята. Ние ще засегнем този въпрос обективно, няма да го разглеждаме от гледището на глухите, на слепите или от гледището на немите. Обективният свят е реалният, физическият свят, който съществува вън от нас. Духовният и той е една реалност, а субективният свят е онзи, който ние схващаме и разбираме. Той е резултат на нашето вътрешно схващане, а обективният е външното, което съществува. Следователно, от субективното разбиране на този външен свят хората се различават. Във всички времена хората се различават по своето разбиране. Има разни разбирания, има разни философски системи за обяснението на света. Но това са само обяснения. За реалността на нещата ние знаем това, което говорят учените хора, хубаво е, красиво е. Но каквото и да говорят те, когато аз ям едно хубаво ядене и пресен хляб, аз разбирам в дадения случай

* Евангелие от Марка 9:4

много повече, отколкото ученият човек разбира. И онези клетки в моя стомах, които се занимават с тези физически процеси, са много по-учени от най-учените химици. Защо? Защото са поставени от самата природа, от Бога, тази храна така хубаво да я обработят. Има една тайна в яденето. Представете си, че човек е една държава, каквато светът не е виждал. На земята сега има два милиарда души, а може да се изчисли колко милиарда растения има, колко милиарда животни има. В човешкия стомах има десет милиона готвачи. Представете си десет милиона готвачи. Ако една държава би ги издържала и би им плащала по сто лева на ден на един готвач, колко би струвала издръжката на тези готвачи? Представете си една държава като Америка да издържа една армия от 30-40 хиляди души, или Русия да има армия от един милион и половина души, а човешкият стомах поддържа една армия от десет милиона и то само готвачи, една армия само за изхранване на организма. Колко тя превъзхожда всяка друга, в която простите войници имат и оръжие, а освен тях има и полковници, генерали. А хората искат светът да бъде миролюбив, да няма никакви войни. В една Англия, в която има само десет милиона готвачи, помислете колко войници ще има? Ако на всеки готвач има десет души войници, стават всички сто милиона само за да пазят реда. А специалистите, капацитетите, които разрешават всички социални въпроси в държавата, те са безброй. Изчисляват ги на треста билиона и шестстотин милиона все учени хора. И те съставят човешката глава, в която се крие възвишеното, Божественото. Цялата наука, която ние имаме, все през ума минава, на тях се дължи.

Ние имаме такова схващане. Един свещеник или един проповедник ще каже: Господ тъй е наредил. Право е, но не е напълно обяснимо. Питаме: Кои направи тази

къща? - Иван или Драган. Не, други хора я направиха, той само е платил на работниците, които са направили къщата, той даже не е направил едно камъче. а минава за майстор. Ние можем да изпаднем в противоречие, но важно е да разберем работите основно. не как е направен светът, но как го разбираме и как прилагаме разбраното. Казвам: За щастливия живот в света има само едно правило, което е вложено в самите нас, скрито в една написана книга. Ако можем оттам да почерпим тези закони, да ги предаде, добре. Какви ли не закони са събрани в цял един кодекс. Нашите земни закони са съвсем друго нещо от тези, които са написани на небето. Там има закон, който определя в колко часа, минути и секунди трябва да си легнеш. Ако точно не си легнеш, цяла нощ не можеш да спиш. Определено е кога да ядеш. Ако не седнеш навреме да ядеш, яденето остава. Има закони кога да постиш, не става тъй, без закон. В тялото не можеш да вършиш нищо когато искаш, нещата стават по един строго разумен начин. Умните, гениалните хора всякога се съобразяват с този ред и порядък. Които не разбират, те изнасилват тялото си и вследствие на това се явяват тези аномалности, които сега забелязваме: разни болести, отслабване и т.н. И се задава въпросът: Какъв ще бъде краят на света? Светът е започнал много добре. Бог намислил и направил света. Казвам: началото на света е било много добро. Господ всичко е поставил на място. Нечистата вода ще я пречистим, през един филтър ще я прекараме, а чистата вода ще я употребим веднага за нуждите, които имаме. Следователно, когато ние казваме, че трябва да мислим, че трябва да разсъждаваме, под разсъждение аз разбирам, че всяка мисъл, всяка теория трябва да се сложи във филтър. Каквато и да е теория или учение, ние трябва да преценим съгласно ли е с разумната природа в нас, но не и с наследствените качества, защото те не са още

качества на природата. Човек може да наследи от баща си пиянството, например. Дядо му, прадядо му са обичали да послъгват и синът е наследил това. В съвременната наука учените хора забелязват, че на тези, които обичат да крадат, известни области в мозъка са чрезмерно развити. После те знаят, че не всички хора са еднакво съвестни и справедливи. Дават ни разни типове, как изглежда един съвестен човек и как един несъвестен. Тези учени хора са проявили голямо търпение и постоянство и са дали различни глави на тревопасни, на месоядни, правят сравнения и откриват, че в устройството на техния мозък има неща вметнати, които първоначално не са били. Например, интересен е характерът на вълка, който съдържа наследствени черти. Било е време, когато вълкът не е бил такъв.

Ще ви приведа един пример. Аз направих една малка разходка в местността Домуз-аланлак. Ето какво ми разправи един говедар. Мисля, преди четиридесет години е било. Говедарят пасе говедата, а една мечка всеки ден ходи с говедата и те свикнали с нея. Говедата се връщат вечер, мечката остава в гората. Говедата излизат и мечката излиза с тях. Как ще обясните какви са били подбуждащите причини? Дали това е било вярно или не и аз не зная, но вярвам на този говедар, турчин. Било е време, когато вълкът не е бил вълк. Той е развил този характер поради условията, както пияницата. По някои причини някои хора се отдават на пиянството. Преди няколко поколения дедите му са били трезвени. Не трябва да забранявате на пияницата да пие. Така не се лекува. Ще му дам вода вместо вино и ще му кажа: Пий виното, което Бог е създал. Няма да му казвам не пий. Някои казват: Христос направил вино в големи кюпове. Христос направил вино в тези кюпове, та да изтрезнеят хората. Онези, които схващат буквално, казват че в този случай Христос е насърчил пиянството. Това е

наше разбиране. Светът е лош, понеже ние не го разбираме, не живеем според законите му и изпадаме в стълкновение с тях.

В сегашния културен свят за изправяне на човечеството има възгледи, теории, теории. Прави са, но в света съществува един план, по който хората трябва да вървят. Той е задължителен за всички без изключение. Наредено е планините къде да бъдат поставени, моретата къде да бъдат, гори къде да има, разните видове животни, какви раси трябва да живеят на земята, колко мъже, колко жени и колко деца трябва да се родят, колко слуги, колко господари - всичко туй е определено. Ако хората бяха следвали този ред, земята щеше да бъде рай. Но понеже някой път господарите се увеличават, а слугите се намаляват, има недоимък на слуги, друг път слугите се увеличават, господарите се намаляват, редът се нарушава. Във вашия ум "господар" звучи като нещо страшно. Или кажете: слуга. Това са почтени служби. Даже слугата е нещо необходимо в света. Той е един потребен човек. И господарят е потребен. Двамата са необходими, но всеки на своето място. Господарят да знае на какво трябва да бъде господар, и слугата на какво да служи. Господарят трябва да бъде стълб, който да подкрепя нещо съществено. Всички господари са стълбове, а слугата трябва да влиза и да излиза и да принася нещо. Това е иносказателно. Вие считате, че един човек, който е богат, има пари, е щастлив. Но щастieto не седи нито в парите, нито в яденето, а в изпълнението на задълженията. Ако този господар е поставен не на своята воля, а на волята на други разумни същества, горко му, ако той не постъпва тъй както те искат. Този господар все едно е един слуга. Че нали председателите на някои републики ги избират за четири или за шест години. Така е в Америка - избират един председател за четири

години и ако той не управлява както те искат, американският народ няма да го избере втори път. Пък ако те са доволни от неговото управление, ще го изберат втори път.

В съвременния живот се изисква едно разумно обяснение на живота. Ние сме дошли до едно положение да отричаме всичко. Имаме право да отричаме само някои работи. Аз имам право да отричам калта на мътната вода, но нямам право да отричам чистата вода. Тогава какво трябва да правим, по какъв начин да се отпучат хората? Като пият вино направено от вода. Аз мимоходом само засягам тази наследствена черта. Като дойде до вегетарианството, аз съм чел много научни книги, в които се обяснява защо не трябва да се яде месо. Месната храна е нечиста и с тази нечиста храна човек не може да се повдигне морално и интелектуално. Някой ще каже: Виж, вълкът и лисицата са умни. Но какъв е слонът? Нито тигърът, нито вълкът, нито лисицата могат да се сравнят с интелигентността на слона. Всички вълци да се съберат на едно място, не могат да имат ума на един слон. А слонът се храни с растителна храна, с ориз - най-хубавата храна. Според мене човек трябва да се храни с най-чиста храна. В месото има нечистотии, които остават в него. Като ядеш някой бульон, той на какво прилича? Мислиш ли, че като ядеш месо, децата ти ще бъдат умни? Не. Съвременната неврастения се дължи на месната храна. Въз основа на това се препоръчва растителна храна.

Двамата от другия свят - Илия и Мойсей представят старата култура. Христос е новатор, който носи новото, Божественото в света. Тази Божествена идея Той иска да я приложи така, че да послужи за благо на човечеството. Ако в света има страдания, ако хората умират, това не зависи от природата. Природата няма интерес ние да умираме. Писанието

казва: Господ не желае смъртта на грешника. Като умре някой грешник, той пак трябва да се роди. Човек като се роди трябва да умре. При сегашните условия е така. Първоначално както е създаден светът, човек не е създаден за да умре, но той предизвиква сам своята смърт. Този въпрос не е научно разгледан. Бог като е създал света, дал е абсолютна свобода на хората. Сега Господ ни е оставил да вършим, каквото искаме. Той изпълнява нашите желания. Ние не служим на Господа, а Той служи на нас. Той казва: Това, което искате, обмислихте ли го хубаво? Аз ще изпълня желанието ви, но вие ще носите последствията. Казвате: Защо са тези страдания? - Защото всеки иска това, което му хрумне. Затова са тези прекомерни страдания в света.

Ние мислим, че онези, които са заминали за другия свят, нямат никакъв интерес към нас, а виждаме, че Мойсей и Илия се интересуват от новото, което идва в света. Значи, те участват в него. Питам тогава: Откъде идат новите идеи в нас? Казвате: В мене дойде една нова идея. Когато в твоята стая въздухът е нечист, трябва да проветриш. Каква е целта на природата? Да изяви волята Божия, иска светът да прогресира. Божествената идея не е да се разрушават хората, да умират, не е да се разрушават и създават държавите, домовете. Кое то става, то е случайно. Защото виждаме, че самата държава е добре уредена. Слънцето е цяла една държава и в тази държава има ред и порядък. Земята е една отлична държава. Ние сме дошли и присъстваме на този ред и порядък, който съществува в света. Първото нещо е, да не се нарушава този ред и да не се пристъпва волята Божия. При всяко престъпление ние носим известни отговорности. Смъртта иде като последствие, не общо, но частично. Ти имаш син или дъщеря, но тя умира. Лекарят казва: Дишането ѝ постепенно престана. Питате: Къде е дъщеря ми? Или,

твоят мъж, или твоят син като замине, казват: Господ да го прости. Питам сега: Дали Господ трябва да ни прощава и да ни обича или ние да Го обичаме? Аз мисля, че ние дължим живота си на Божията любов. Казвам: При сегашните условия, при които живеем, под онзи свят аз разбирам същества, които са много по-умни и по-добри отколкото сме ние. Това е онзи свят. Такива същества живеят и ходят по земята, навсякъде ги има. Имаме един пример с Исус Навин. Когато отиваше в Ханаанската земя той извади меча си, за да си послужи с него: Ти от кои си, от нашите, или не? Той казва: Аз съм от Господните. Тогава Исус Навин скри меча си и му отдаде всичките почести. Значи, той е от по-високо воинство отколкото воинството на Израуля, от Господните. Някои от вас са рационалисти и казват: Това са човешки басни, това са бабини деветини. Не го отричам, може да са бабини деветини, но от гледище на рационализма щастливият живот не е ли също басня? Вземете царете, които светът с хиляди е имал, имало ли е един цар такъв какъвто трябва? Никой не е бил. Вземете един от най-видните царе на Израил, Давид, най-големи нещастия имаше в неговия дом. Няма какво да ви разprávям, четете историята за големите нещастия, които се родиха в неговия дом, само от нарушението на една Божествена заповед. Тогава законът и за вас е: Ако вие нарушавате един Божествен закон, нещастията няма да напуснат вашия дом. Защо са тия нещастия? Аз не искам да ви показвам лошата страна, защото според мене лошият живот е вметнат в света. Той е едно наследство. И както е дошло, така ще си замине. А всеки човек го очаква едно велико бъдеще.

Ще ви приведа един пример. Един от древните философи на Китай, един от най-учените, навремето изпаднал в голяма мизерия, голяма беднотия, едва ли

имало човек в по-мизерно състояние от него. Той се оженил за една красива жена. Тя му казала: Моля ти се, освободи ме, дотегна ми беднотията. Намерих си един богат човек да се ожения за него, та да поживея и аз добре. Прости ми, че те оставам. Той се усмихнал и казал: Може да доведеш твоя избраник, аз ще ви дам моето благословение. Не искам ни най-малко да страдаш от моята мизерия и беднотия. Тя го довела и той ги благославя. Не се минава дълго време и в Китаи съзнават, че той е единственият човек, който може да уреди работите на държавата. Той станал първият човек в Китаи. Жената се връща при него и му казва: Аз много се радвам, че ти си цар. Аз съм готова да споделя твоята съдба. Може, казал той, но аз ще те подложя на изпит. Взема той една чаша с нектар, излива я на земята и казва: Ако можеш да събереш този нектар тъй чист, както беше първоначално, може отново да живееш при мене. Ако вие не сте герои да носите страданията, как ще носите радостите? Аз привеждам още един пример: Ако някой носи един кош хляб и се измори, кой ще е крив тогава? Носи си по един хляб под мишницата. Казва: С един хляб може да остана гладен. Тогава носи коша. - Ама дотегна ми. Избери едно от двете. Ние имаме големи желания, искаме да се осигурим за сто години. Че колко души се осигуряват? Щом имаш ум и сърце, ти си осигурен. Защото две неща са необходими. Необходима е земята, необходимо е и слънцето. Щом имаш тия две условия, въздухът и влагата, всички други работи ще дойдат, ти на слънцето може да сееш. Чувствата на човека представят неговата земя, а човешкият ум представя неговото слънце. Защо е необходимо слънцето? - Необходимо е да стопля, да оплодотворява човешките желания. Желанията са растителното царство, което дава своите плодове. Човек не може да чувства без сърце. В сърцето ще израстнат всички

плодове, а от ума ще се оползотворят. Ако умът го няма, всичко ще остане в земята.

При възпитанието на хората трябва да се даде една нова насока. Това, което учите, не е нещо ново. По отношение на човешките желания, то е абсолютно ново, но по отношение на природата, то е старо учение. То е в реда на нещата, които съществуват. Казвате: Дали наистина има такива същества, или не? Чудна работа! Мравките и досега още не са се убедили, че съществуват философи на земята, не са се убедили в съществуването на човека. Те казват: Съществуват само мравки, но човек ние никъде не сме видели, следователно, няма такъв. Сега вие ще поискате от мене да ви помогна да излезете от това объркано положение, в което се намирате. А знаете, че е криза, пари нямаме, ние сме гладни, трябва ни обуца, грехи, възлища. Съгласен съм, но ако държите старото учение, няма ли да ви трябва възлища? Казвате: Ако ние приемем новото учение, какво ще придобием? Съгласен съм, нищо няма да придобием, но ако държите на старото учение, пак нищо няма да придобием. Казвам: По-добре нов минус, отколкото стария минус. По-добре учението на Исуса, отколкото учението на Илия и Мойсей. Ако искате да сечете горите, Мойсей трябва да ви дойде на помощ, да ви каже как да направите бъчви. Но ако искате да възпитате вашите деца, потребен ви е Исус. Ако искате жена ви да се подчинява, да ви готви хубаво, потребен ви е Илия или Мойсей. Там е законът. Но ако трябва да се роди син или дъщеря, потребно ви е учението на Исуса. Ако искате да станете генерал, да побеждавате на война, трябва ви Илия или Мойсей, но ако искате да разберете защо е създаден светът, потребно е учението на Исуса. Как ще завладееш цялата Вселена, как ще завладееш месечината, Слънцето и другите звезди, с какви превозни средства? Понякога

има на месечината? Сега наскоро са открили една малка планета и предполагат, че е направена от злато, казват, че е много близо до Земята и се приближава още повече. Банкерите ще кажат: Дано падне. Учените казват, че имала 10-15 километра в диаметър и ако падне ще се забие дълбоко в огненото ядро на земята. Ако може да остане отгоре, нека дойде, но ако ще пробие земята, тогава по-добре да не пада. Това злато не може да го използват. Казвам: В хората има такива желания, които могат да проникнат в нашия организъм и да достигнат дълбоко в него, от това няма никаква полза, както от златото на планетите. Това е външната страна на щастието. За него е в сила законът - щастието на всеки човек е в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Ще каже някой: Ти вярваш ли в Бога? Чудна работа! Щом имаш ум, Бог се проявява в него. Бог се проявява и в твоето сърце и във волята ти. Извън твоя ум, твоето сърце и твоята воля, Бог е непонятен. Сега, при тези условия, в които се намираме, не трябва да правим погрешката на онзи пътник в един параход, който след като откраднал цяла торба със злато, научил, че параходът потъва. Капитанът казал: Всеки да се спасява както може. След половин час потъваме.

Нашият параход потъва. Ти си задигнал торбата с парите, но след половин час параходът ще потъне. Какво ще оставиш на човечеството? Ако можеш да предадеш на човечеството живот, ако можеш да му оставиш една свещена идея, един свещен подтик, ако го освободиш от всичките тези болести, от глада, по-хубаво от това няма. Един учител в първо отделение преподава по един начин, а професорът преподава съвсем други знания на студентите. Няма противоречие. Христос имаше повисоко разбиране, Моисей все едно, че учеше децата, а Христос възрастните. Гук няма спор. Рационализмът се състои в следното: Ние приемаме, че всички хора са

души, дошли в света да се развиват. Приемаме също, че всички души имат еднакви права по законите на природата, но всички не могат еднакво да се проявяват, невъзможно е. Не е ли същото и с устройството на нашето тяло? Човекът е направен от клетки, едни от които съставят неговите крака, други главата, трети стомаха му. Питам: Тия клетки, които са в краката, имат ли свободата на клетките на човешкия мозък? Ще попитате защо е така. Така е, но един ден клетките на мозъка ще слязат в краката, а клетките на краката ще се качат в мозъка. Следователно, ще стане обмяна. Постепенно клетките на мозъка ще слязат в краката и когато те научат тази служба, клетките на краката ще се качат в мозъка. Няма никакво противоречие. Бедният човек има условия да стане по-умен. Той ще добие нещо в своята беднотия. Като стане богат, не само да придобие материалните блага, но той трябва да бъде богат и по ум и по добродетели и ако може да помогне на цялото човечество, той ще бъде добър. Неговата добрина се оценява според заслугата му към цялото, защото всички души, които съществуват на земята, съставят едно цяло. Има една тясна връзка, която съществува между всичките хора. Това не се съзнава сега. Засега ние съзнаваме, че всеки човек живее отделно, че сам се радва и страда. Но това е половината път. Тогава каква е връзката между един човек и друг?

Когато се явили Мойсей и Илия, за какво са разговаряли? Разговорът е бил, как може да се приложи Любовта като разумна сила, да се повдигне човечеството, и как може да се избегнат по един разумен начин противоречията в бъдеще, но не само в една епоха. Защото християнството вече две хиляди години как се прилага. Има нещо, което зависи от човешката свобода. И онези, които са го прилагали, не са го прилагали както трябва, затова християнството има един дефект. Едно

учение, каквото и да е, зависи от онези, които го проповядват и които го прилагат. Ако се приложи добре, ще има резултати, ако не, ще претърпи изменения.

Ние се връщаме към онзи велик закон: В природата няма недоумък. Целта на природата не е хората да страдат. Страданието е едно временно условие. Ще дойде време, когато от страданията и помен няма да остане. Но то ще бъде, когато хората станат крайно разумни и приложат това разбиране. Те трябва да схванат духовния, а не външния смисъл на това учение. Сега някой е българин. Питам: като умре, какъв ще бъде? Ако приемем, че съществува загробен живот, има ли българи в другия свят? Англичанинът след като умре, какъв ще бъде? Католикът, православният, всички като умрат, в другия свят какви ще бъдат? Има две гледища в света. Според едните, след смъртта всичко ще се свърши, а другите поддържат, че няма да се свърши. Едните казват, че след смъртта има живот, а другите, че няма. Онези, които казват, че човек там няма да живее, са прави в едно отношение, че в другия свят няма такъв живот, както тук. В другия свят, в който ще влезете, няма насилие. В онзи свят няма никакви затвори, няма никакви съдилища, никакви бесилки, всички са абсолютно свободни, ядат и пият, никой не върши никакво престъпление, всеки е зает с работа. Няма господари, които да заповядват, всеки е господар на себе си. Това е онзи свят. Така аз твърдя. Дали вие ще повярвате или не, то е друг въпрос. Аз ви казвам, обаче, някои от вас вярват, а някои не вярват. Но ако не вярвате, печелите ли нещо? - Нищо не печелите. Ако вярвате, пак нищо няма да спечелите. Като влезете в онзи свят, ако той съществува, ако той е една реалност, веднага ще измените вашите възгледи. Ако няма онзи свят, след като умреш ще се приключи въпросът. Но като умреш, ако животът ти продължава във възходяща, а не в

низходяща степен, тогава какво ще кажеш? Ние имаме много доказателства, но не се силим да доказваме по логически начин дали Господ съществува. Ние се базираме на една научна истина, не се съмняваме дали съществува другия свят. Той е една реалност, както е реално слънцето, храната. Ако ти храниш с илюзии един човек, той губи от телото си. Ако той тежи пет кила, след това ще олекне толкова, че ще хвъркне. Но ако го храниш с нещо реално, той нищо няма да изгуби от своята първоначална тежест.

Другият живот не е отделен от този. Този живот е една съставна част от него. Онзи свят е целокупният живот. Ние на земята имаме част от онзи живот. Животът не е само на земята. Има толкова милиарди слънца с техните планети и спътници. Мислите ли, че те са само пустини? Даже органически живот има на някои от небесните тела. Даже на Марс има същества, нали има канали. На Венера и другаде има много напреднали същества. Една рускиня е написала един разказ за жителите на Венера. Това не е само твърдение, това е една реалност, но съобразно условията там, съществува едно разнообразие във външните форми на живота. Някои отиват още по-далече и казват, че в центъра на слънцето има живот. Топлината на слънцето е отвън, а вътре в слънцето съществува една отлична атмосфера - пролет, градини. Там има разкошен живот, най-хубавият живот в слънчевата система е на Слънцето. Това са само твърдения засега. Вие може да се съмнявате, че е така. Някои даже си позволяват да кажат, че са ходили на Слънцето и са се връщали, но те не са от България. От България още не са ходили, но има индуси, които твърдят, че са ходили на Слънцето. Индуските учени, агенти твърдят, че човек като се върне оттам, трябва да го събудят. В Европа има само един ясновидец - Сведенборг, който е ходил на Слънцето. Той е бил един много учен

човек във всяко едно отношение. Той казва, че е ходил на Слънцето, на Венера, на Юпитер, навсякъде е ходил и опитвал живота там. Много правилно пише този човек. Аз оставам тези въпроси, не искам да им вярвате. Един ден, като дойде време, ще ги проверите. За да вярвате, трябва да имате специфични способности и чувства. За мене сега е безразлично дали вярвате или не. Всеки не може да стане музикант. Идете при един френолог, той може да ви каже, кой може да стане музикант (Бетовен, Бах, са имали музикални чела и глави). Всеки не може да бъде Бетовен, Бах. Може да направи нещо, но не като Бетовен, Бах. В една епоха само един Бетовен се ражда. Друг не може да бъде като него. Или трябва да го надмине или трябва да бъде по-долу. Като него, не може да бъде. Хората в света се раждат със свои особености, които са плод на особена човешка енергия. Ако вашите деди са живели разумно, ако 5-10 поколения са живели един разумен живот, и ти като техен наследник ще носиш техните дарби. Някои от тези дарби ще се проявят. Ще бъдеш скулптор, философ, учен, художник, генерал. Да бъде човек генерал не е леко нещо. Защото всяко нещо си има своята добра и лоша страна. На земята е така. Всички тези имена трябва да се почистят обезателно от всичко, което се е напластило у хората. Кое е онова, което е влязло между господари и слуги? Аз съм виждал някой път слуга да налага господаря си на общо основание и онзи вика и се моли. Отивам, потупвам го по гърба и му казвам: Защо го биеш? Слугата казва: Изяде ме, не ми плаща цял месец. Отивам при богатия и му казвам: Този човек ще те пребие, ти имаш пари, плати му. Плати му повече и му се извини, че не си му плащал навреме. Някой път виждам, че господарят налага слугата. Питам го: Защо го налагаш? Той казва: Изяде ми парите, не ми върши никаква работа. Казвам на слугата: Работи му добре, за да бъде доволен от тебе. Той може

да каже: Ние трябва да бъдем свободни. Свободата е в разумното изпълнение на нашата длъжност. Аз имам предвид разумните господари и разумните слуги, гениалните господари и гениалните слуги, тия двата рода, а за другите това е друг въпрос. Ако ти си един гениален господар, какво трябва да правиш? На слугата казвам: Ти си гениален, ти си талантлив, споразумейте се двамата. Всеки да изпълни своята длъжност както трябва. При такова едно разбиране на нещата, животът ще се подобри, понеже каквато и служба да имаш, тя има отношение към живота. Ако имате учител, който преподава математика, знайте, че тази математика има отношение към живота. Геометрията също има отношение към живота. Ако изучаваши музика, и музиката има отношение към живота. Изкуството има отношение към живота, архитектурата също. Всички науки имат отношение към живота. Ако вие може да приложите тези науки в живота, добре. Някой път вие си играете с числата. Седите и пишете числата. Ако седите и си играете с числата, трябва да знаете, че има някои опасни числа. Ако ги пишете, веднага ще стане експлозия във вас.

Ако вие произнасяте думите: Ще умра, ще умра, ще умра - един месец, какво ще стане с вас? Ако някой е болен и казва на ден сто пъти: Ще живея, ще живея, ще живея, след десет дена той ще бъде здрав. Ти казваши: Няма да я бъде, няма да свърша работата, от мене човек няма да стане, аз не мога да вярвам. Тогава за какво си роден? Ти си роден за нещо на този свят. Трябва да знаеш за какво, защо си роден. Съветвай се с най-разумните хора защо си роден. Попитай един, втори, трети, четвърти за какво си роден. Питай едно дете, малко момченце: За какво съм роден? То казва: Роден съм, за да помагам на малките деца, да ги учиш. Като погледнеш, усмихваш се. Роден си, за да помагам. Ние сме дошли до

една епоха, дето само в разумната вяра, в реалността на природата, която съществува и която ръководи съдбините на всеки човек, е нашето щастие. Ние сме дошли до един кръстопът. Къде е моето щастие? Твоето щастие е в онова, разумното вярване в реалната природа, която ръководи твоите съдбини, която деиствува в твоя ум, сърце и воля. Интересите на природата трябва да бъдат твои интереси. След като разбереш и този въпрос, иде твоето отношение към окръжаващите, към народа. Ако това разбиране е вярно, то ти ще можеш да изпълниш добре и другите свои задължения.

Според мене, Моисей представя човешкото сърце, Илия представя човешката воля, а Исус - човешкия ум. Илия и Моисей се занимават с материалните работи, а умът с отвличените работи. Гои е единствената мощна сила в света, която движи цялата вселена. Всичко в света се движи от един велик ум. Закономерността в света е дело на този велик ум. И нашият ум е част от този велик космически ум. За мене това е една математическа аксиома, която има свое приложение. Всеки, който постъпва така, веднага ще измени целия ход на своя живот. Аз съм влизал в някои домове на нещастни хора, които са послушали моя съвет и са постъпвали според него. Всякога положението им се е подобрявало: болни са оздравявали; ако са били бедни, положението им се е подобрявало, децата им са ставали по-добри. Но не само трябва да се вярва, но трябва да се работи. Ако аз бих възпитавал едно малко дете, ето какво възпитание бих дал. Ако съм учител на деца от първо отделение и едно дете иска да бие друго, аз ще извадя две семки от джоба си и ще кажа на детето, което иска да се бие: Посади ги. Като поникнат, тогава го набий, колкото искаш. Детето като посади динените семки, те ще поникнат чак идущата година. То ще яде от узрялата червена диня и ще му мине желанието да се

бие. Виждам един мъж, който иска да бие жена си. Ще кажа на мъжа: Вземи тези динени семки, посеи ги и когато дините узреят, тогава бий жена си. При всички случаи можеш да приложиш това средство. Ще кажете: детински работи. Ако набиеш някого, геройство ли е това? Това е още по-детинско според мене. Природата постъпва по същия начин. Трябва ни нов начин на възпитание. Ние, съвременните хора реагираме на природата, реагираме и на себе си. Никога не реагирай на доброто в себе си. Защото като реагираш на доброто в себе си, тогава ще си създадеш зло. Ако ти не пропускаш благородните енергии да минат през твоя ум, през благородните чувства и благородните идеи, тази енергия ще мине през отрицателните ти черти и ще ти причини пакост. Не реагирай против себе си. Ако си гладен, яж, паяж се. Казваш: Няма да ям. Ако си бос, обуи се. Не отричай. Някой ще каже: И без грехи може. Не, не отричай съществуването, към което твоят дух се стреми. Искаш да пишеш, пиши, макар и да не станеш поет. Искаш да философстваш, философствай, макар и да не станеш философ. Каквото желание имаш, изпълни го, за да станеш човек. Всичко е за тебе. Както е създаден светът, ако ти един ден го разбереш, ще имаш нужда от всичко: от музика, философия, архитектура и те ще бъдат на място, но ти трябва да работиш в себе си, да учиш, без да бързаш. Но може да имаш желание да станеш министър-председател. А в България колко души имат шанс да станат министър-председател за десет години? - Най-много десет души. Това са 5-6 милиона българи. Ако кандидатите са един милион и 500 хиляди души, тогава след колко години всеки ще има шанс да стане министър-председател? Но ти можеш да заемеш една длъжност много по-висока от министър-председател. В света не са управляващите, които движат света. Има хора, които са затънтени някъде, но тяхната

мисъл е толкова силна и оказва силно въздействие. Бах е композирал и чак след заминаването му са открили, че е писал гениални произведения. Този човек е писал, но малцина са подозирали неговата гениалност. Който свири Бах, изпитва трудност. Бах е пробният камък, много мъчни са позициите, преплитането на ръцете по клавишите. Вземам този пример в музиката само като разяснение. Ако ти придобиеш ясновидство и виждаш съдбата на всички европейски народи, на английския народ, на Америка, на Франция, каква ще бъде съдбата на България или на твоя дом, ако ти знаеш всичко това, тогава ти не си ли по-горе от министър-председател? Ако ти знаеш какви геологически промени ще станат на дадено място, веднага ще кажеш на хората да се изселят, защото след десет години това място ще хлътне и ще им посочиш такова място, което ще бъде най-благоприятно за тях.

Природата е сложила пръста си по цяла Европа и чертае. Пръстът ѝ се движи и чертае цяла една карта. Хората усещат това и се безпокоят, чудят се какво е влязло в света. Нещо ново е влязло в света. Влязла е една разумна сила, която казва на хората: Така, както сте живели досега, не трябва повече да живеете. Един слаб човек пита: Как да търпя като ме обиди. Казвам му: Ти си слаб, какво ще правиш? Не е ли по-добре той да ти стане приятел? По-добре е да спечелиш един човек за приятел, отколкото да го убиеш. Защото днес ще убиеш едного, утре тебе ще убият. -

Има едно учение в света, според което лошите хора трябва да се премахнат. Туи е написано, така е писала и природата, тя вече е ангажирала параходи от България и от всички европейски държави десетина милиона души да се преселят на едно ново място на изгнание, за да се поправят. Ще се изселят на друга планета, а пак има друга, където добрите хора ще се

преселят. Някои от вашите роднини, които умират, няма да се върнат на земята вече. Роднините ви ще се върнат на земята, когато се оправят и забогатеят на онзи свят.

Но да се върнем към съществената мисъл. Кое е онова, което трябва да придобие цена на живота? Ние казваме: Нека живеем, за в бъдеще да живеят нашите мисли и нашите дела. Но какво подразбираме ние под нашите мисли и нашите дела? Истинският живот е в ума. Ако човек има ум, ще живее, ако няма ум, животът му ще бъде ограничен като на затворник. Ако има книги да чете, тогава има смисъл, но само с малко хляб и големи мъчения, какво ще стане с него? Той ще пропадне. Ако има хубави книги, ще спечели. Ако дойде един добър човек, който да насочи ума му към нещо по-хубаво, той ще направи всичко възможно да се освободи от затвора. Ние знаем от Евангелието, че когато апостол Петър са го хванали и хвърлили в затвора, могли да му отрежат и главата, но 120 души се молили за него Бог да го избави. Една нощ ангелът го бутнал, веригите паднали и му казал: Ставай, облечи се. Бутнал вратата и тя се отворила. Ангелът му казва: Върви си и не се връщай тук. На сутринта става стражата и вижда, че Петър гоняма. Вярващите казват: ангелът го е освободил, а рационалистите ще кажат, че са подкупили стражата. По който и да е начин, важно е, че Петър излязъл от затвора. Но все пак, кое е вярното? Ако са подкупили стражата е едно, ако ангел е дошъл да го избави, е друго.

Съществува едно учение в света, което носи живот на хората, което задоволява всички копнежи на човешката душа и дава възможност на човека да се изяви всички неговии способности. Това е в най-ниско положение да се намира, той е доволен от себе си и счита, че е господар на положението си, че не е роб на условията. Но ако условията зависят от нас, тогава ние

не можем да се откажем от тях, защото сме ги създали. Сега в света има нужда от повече музиканти, поети, философи, бащи и майки, които, ако проведат една разумна работа, ще покажат на съвременните хора пътя, по който трябва да вървят, за да имат сполука. Те казват, че хората трябва да живеят добре, но нямат база. Те могат да направят добро, но ако от Англия излезе нещо добро, ще кажат, че Англия е заинтересована. Ако от Франция излезе нещо добро, ще кажат същото. Откъде трябва да излезе? Трябва да излезе от душата, от сърцето на цялото човечество. Народите в света са като удовете на човечеството. Българите, англичаните и французите и всички народи по същество, по мисъл не се различават. Във външния строеж на тялото има известни различия, а също и в черепа. Черепът на българина се различава от черепа на англичанина, на французина, на германеца. Онзи, който изучава черепите, само като види една глава, ще каже дали е българска, френска, английска или германска. Даже в Америка има хора, които са изучавали черепите и могат да определят от коя секта е човек.

Казвам: Човек живее във век на светлината. Той трябва да си създаде малко по-друга глава, по-друго разбиране. Умните хора не трябва да вървят по пътя на миналото. Ще ви приведа един смешен разказ: В турско време отива един аянин* на гости през зимата на един български чорбаджия-свещеник. След няколко дни домакиният казва на аянина: Слушай, ефенди, времето ще се развали, ще падне голям сняг, ще вали цяла седмица, не ще може да мръднеш оттук. Познавам по моята свиня. Щом почне да пренася сламки от едно място на друго, това показва, че времето ще се развали. Аянинът го послушал, качил се на коня си и си заминал. Така и ста-нало. Като отишъл в своето село, повикал ходжата и му казал: Ага,

* Турски областен управител / тур./

ще се развали времето. Ходжата казал: Това е на Бога работа. - Как на Бога? На попа свинята знае кога ще се развали времето. И гаргите знаят кога ще се развали времето, а ти не можеш да познаеш. Когато ще се разваля времето, гаргите се качват нагоре, а пък, когато слизат надолу, времето ще се подобрява. В живота има много прояви, от които всички ние можем да се ползваме. Казвам: Трябва да имаме черепи на нашите прагеди, за да сравняят главите на българите отпреди хиляда години с днешните, за да се види дали има някакъв прогрес. Също така, трябва да се сравняят главите на англичаните. Ако сравним предпотопните глави със сегашните, ще има голяма разлика. От времето на Христа досега също ще намерим голямо изменение. Един автор твърди, че откакто англичанките започнали да се борят за своите права, станали са с два сантиметра по-високи. Значи, мозъкът на английската жена е придобил нещо. Когато някой човек стане духовен, той придобива много нещо. Да не мислите, че напразно човек става духовен. Той придобива една разумна материя, която съществува в природата, с която той преустройва мозъка си. От количеството на тази материя той трябва да внесе нещо в себе си. Тази материя той приема в себе си чрез храната, въздуха и светлината. От тези три източника ще я приеме. Когато ние сме духовни хора, тази благородна материя ние я приемаме чрез храната, въздуха и светлината и тя става плът от плътта ни, кост от котта ни.

Българинът много вярва в мерене. Почнаха да мерят хората. Има известни мерки, които показват здравословното състояние. Има известни числа на главата, които показват, че от този човек ще излезе нещо хубаво. При друг човек има друга мярка. Тя показва, че в него няма нищо хубаво. И точно така е. Има хора, които си служат с тия мерки и са цели ясновидци. Те гледат на

ръката на един човек и казват: Ти ще имаш две деца. Едното дете ще умре, а другото ще остане. И така става. На ръката е написано. Как така става? Но не всичко, което казва, става. Човекът ти казва и кога ще умреш, ще свършиш на 35 години. Ако и двете ти линии на живота се прекъсват, той ти казва да се приготвиш отсега още за заминаване. Има други хироманти, които ще ти дадат начин да измениш нещата. То не е фатално, може да измениш тази линия. Значи дядо ти, прадядо ти са живели неестествен живот и ако ти измениш живота си, тези линии ще се съединят и ти ще избегнеш кризата, която очакваш. Ако ти измениш начина си на живот, веднага ще измениш и съдбата и живота си. По същия начин много от тези, които сега са ругани, ще се оценят. Бъдещето е с тях. Имаш дете, ще повикаш един учен човек да ти каже, здраво ли е детето, как трябва да се възпитава, какви лоши и добри черти има, на каква възраст трябва да се ожени, каква професия трябва да има. Всичко това трябва да го знаеш. А пък сега казват: Каквото Господ даде. Това е сегашното учение. Но в живота природа не е така. В разумната природа всичко се знае. За всеки човек се знае какво ще стане с него и му се дава съответно възпитание. И той става точно такъв, какъвто трябва да бъде.

Вие, които ме слушате, млади или стари, ще кажете: От нас какво ли ще стане? На старите казвам: Вие може да се подмладите. Да се подмлади старият човек не е мъчна работа. Това е работа на алхимиците. Може да се подмлади човек. Сега учениите хора присаждат някои жлези и подмладяват. Но ние знаем други методи за подмладяване, не с жлези. Човек може да се подмлади, но преди всичко трябва да развие волята си, за да може да се освободи вече от всички тягостни мисли. Ще мислиш, че работите ти са уредени, че си министър-председател, че заповядваш на целия свят, че имаш

милиони в банката. Но ще кажеш, че това е илюзия. Не е илюзия. Очите, които имаш, струват десет милиона английски лири. Твоите уши струват пет милиона английски лири, твоят език струва седем милиона английски лири. Носът ти струва петнайсет милиона английски лири, стомахът ти струва два милиона английски лири, белите ти гробове един и половина милиона английски лири. Такава грамадна сума! Тогава беден човек ли си? После имаш ум. Ти оперираш с най-великите неща в света - умът и сърцето, а минаваш за беден. Не, лъжеш себе си и хората. Аз не говоря за онези от вас, които имат това съзнание.

И когато Мойсей, Илия и Исус се разговаряха, те разискваха върху най-възвишените въпроси, за онзи порядък, който трябва да дойде. Искаха да приравнят земния порядък с онзи на небето. Ако гоняваше слънцето, тогава земята какво щеше да ражда? Земята ражда това, което отгоре, от Слънцето идва. Ако възвишените мисли не идват отгоре, земята не може да се развива. Сега не засягам обществените въпроси. Хората могат да поправят живота си, както искат, те са свободни. Растенията и животните също са свободни. Но казвам: Как разумните хора в света трябва да поправят живота си? Ако аз и всички, които са край мен, поправам своя живот, тогава ние сме разумни. На нас ни предстои много трудна работа, както на всеки студент му предстои грамаден труд. Професорите няма да бъдат снисходителни към него. Трябва ви едно верую, съобразно с това, както сме родени. Раждането съставя този капитал, тази мощна сила, която е вложена в човека. Всеки човек има моменти, когато е доволен от себе си. Има моменти, когато човек е доволен от положението, което заема. Той може да бъде богат, беден, може да си даде правилен отчет, защо е станал такъв. И като разумен, той по-лесно може да изправи погрешките си.

Ако са негови, той може да ги изправи, а ако те се дължат на окръжаващата среда, пак може да ги изправи. Запример, вземете един техник. Ако знае погрешките на едно здание, може да ги изправи, ако не знае, ще извика друг да ги поправи. От всички научни области можем да почерпим знания, които ще ни помагат да поправим нещата, но се изискват хора с прогресивни идеи. Има два метода: единият метод е активен, а другият е еволюционен. Според първия, по еволюционен път, постепенно ще се поправят нещата, а пък по другия активния метод, казва да ускорим. Но трябва да знаем начина на ускоряването. Ако ти ускоряваш едно движение и ако не знаеш закона на ускоряването, пътят може да не издържи и да стане катастрофа. Ако параходът потъне и всички хора се издавят, тогава какво благо е това? Ако една война избухне и 50-60 милиона души загинат, какво добро е това за човечеството? Ако един човек затлъстее и стане богат на тлъстини, това нищо не го ползва, но ако измършавее съвсем и това пак не е полезно. Капиталът трябва да отиде не само за една способност. Някой човек може да посвети живота си само за ядене и пиене, или само за наука, или само за художество. Но това е едностранчиво развитие. Човек трябва да развие целокупната си природа. Трябва да се съединят материалните, духовните и умствените му условия в едно, за да може да се постигне нещо добро.

Някои искат да бъдат общественици. То не е лесна работа. За да бъдат общественици те трябва да бъдат най-умните, най-силните и най-енергичните хора. Казва се: Каквато му е главата, такъв ще му бъде и домът. В тази беседа аз не разрешавам проблема за света. И без да говоря, животът си върви по определен път. Той няма да се измени. Хората няма да изменят своя път. Сегашната култура няма да измени пътя си, но ще стигне до крайните резултати. Но все пак ще стане едно

уравновесяване на хората. От големите страдания те ще се движат и предполагам, че един ден те ще намерят истинския път. Пътят, който Христос е показал, е пътят на човечеството. Будистите показват пътя, по който Буда е вървял. Сега човечеството трябва да тръгне по нов път. Предполага се, че в света иде една нова раса, със съвсем нови разбирания. Всичко ще се измени. Малкото дете става голямо. То не се подчинява вече и не може да върва така, както е вървало едно време, а ще разговаря доста умно с баща си. И ние вече сме доста израснали и много разумно трябва да разговаряме с живата природа. Аз не искам да поддържам ничия страна. Всеки е свободен да има каквито възгледи иска, но никой не трябва да налага своите възгледи на другите. Аз ще ям и пия както искам и вие ще пиете и ядете както искате. Ако ядем разумно, за нас е добре, ако не ядем разумно, ще носим последствията. У някои от вас може би се заражда желание да попитат, за да се изяснят някои въпроси. Никакви въпроси не могат да ви изяснят същественото. Има неща, които не могат да се изяснят. Какви ще бъдат крайните резултати, това не може да се изясни. Един учител преподава музика. Едно дете трябва да следва 5-6 години най-малко, за да може учителят да му изясни някои неща. Ако е даровито, може след една-две години.

Трябва разбиране на разумните закони на природата. Природата не представя един механически процес. И механизми действат в нея, но природата е крайно разумна. Часовникът следва механически, но зад него седи една разумна сила и часовникът показва разумно времето. Машината ще покаже времето, ако има разумна сила зад тях. Ти можеш да кажеш: От мене ще стане музикант. И след десет години ще станеш музикант, само ако знаеш кога да кажеш тези думи. Ако мислиш, че няма да станеш, ти ще се спънеш. Не трябва да кажеш,

че утре непременно ще отидеш на Витоша. Ако времето не е хубаво и има препятствия, аз ще отложам екскурзията за по-благоприятно време. Разумността изисква това. Ако пред вас имам непреодолими мъчности, тогава трябва да чакаме тези мъчности да се премахнат. Ако има слънце, да отидем, ако няма, да чакаме. Това е разумното.

Старите и новите възгледи трябва да ги примирим. Ние не можем да отхвърлим един стар възглед за яденето, за дишането. Ще ядеш и ще дишаш, но има нов начин на мислене. Мога да ви кажа по кой начин може да се мисли. Единственото нещо, което може да се внесе в нас, то е благородната възвишена мисъл. Всеки трябва да остави тези мисли да дойдат в него. Старото и новото да действат в човека разумно. Трябва да се примириш със своите деди, които живеят в тебе. Ще се вслушват и в теб. Това, което си направил от деди и прадеди. В това седи развитието на човешкия ум, сърце, душа и дух.

Казва се в Евангелието, че Христос завел учениците си на висока планина и им се явили Мойсей и Илия. Значи в света на разумните същества няма смърт. Смъртта съществува само там, където няма разумност. Човек може да бъде видим или невидим. Става въпрос за умиране, за гниене на тялото. Казва се в Писанието: Няма да оставя преподобния си да види изтление. Ти ще кажеш: Кой досега не е умрял? Всички могат да умрат, но всички няма да изгният. семето, което изгнива и изниква, не е умряло, в него животът продължава. Сега онези, които вярвате, приемоте го според вашата вяра, а онези, които мислите скептично, приемоте го според вашата мисъл и го нагласете според вашето разбиране. Изследвайте нещата. Ако можете да отидете по-далеч от това, което сме казали, ако можете да приложите тези идеи, аз ще се радвам. Аз се радвам, когато човек приложи едно учение, което внесе в него здраве, свобода.

Това е целта на нашия живот на земята. Под думата свобода се разбира всички хора да живеят един сносен, разумен живот. За да дойде този разумен живот, се изисква по-дълго време. На света предстоят още големи изпитания. Светът има още много да страда. Ако всяка година умират по 35 милиона души, за десет години ще умрат 350 милиона. Трябва да умрат, за да дойде едно малко подобрене. Каква жертва трябва да се даде? В света идат на година 40 милиона души, а 35 милиона си заминават. Тези, които идат, носят новото в света. Това го носи Христос. Това са идеите на новото човечество. Христос подразбира човек, който е победил всички противоречия на земята. Това не е един индивид, на когото хората трябва да служат, но един индивид, който представя идеала, как трябва да се живее. Както Той е победил, така и хората трябва да победят.

Да допуснем, че някой вземе моята ръка и целува само нея. Но представете си, че той вижда и другата ръка и се чуди коя да обича повече. За него това е едно противоречие, но за мене няма противоречие. Представете си, че той вижда ухото на човека, после вижда косите. Най-после като види тялото, ще дойде до сърцето му, душата му, до неговия дух, до неговата обширна реалност. Това са все части на едно тяло. Също така всички хора са части на едно цяло. Човек ще види единството. Това противоречие, което сега съществува, ще изчезне. Той ще види, че всички тези живи души съставят едно цяло, че това са части от едно живо същество, което трябва да бъде обичано. Ще дойде от любовта към частите до любовта към цялото. Значи, ще обичаш цялото. Всеки един човек става един повод да обичаш Бога.

Сега ние се сърдим, че някой обича някого повече, а другия по-малко. Това е противоречие за нас, а не за Бога. Когато и да обичаш, за Бога е все едно. Сега не знаем кого обичаме повече. Аз меря любовта така: Ако обичам някого и той се приближава до Бога, тогаз моята любов

към него е правилна. Но ако при моята любов той загубва възвишените възгледи, тогава аз съм препятствие за него. Тогава няма да седя пред него, а ще го подтиквам да върви напред. Когато някой ме обича, неговата любов трябва да ме подтиква, за да се приближавам към Бога. Хората един друг трябва да се подтикват напред. Сега така се говори, но колко е мъчно да се намери един начин, за да се изяви любовта. Ако направиш нещо на един човек, ще го съблазниш; ако му дадеш грехи, ще го съблазниш, каквото и да му дадеш на земята, ще го съблазниш. Тогава направи му нещо, без той да знае. Идейното е това.

Ние, които сме тук на земята, какво трябва да правим? Като обичаш някого, намери най-хубавите, най-възвишените качества в него. И като си спомниш за него, да имаш едно високо мнение. Сега го държиш в ума си, но заедно с някоя негова слабост. Остави слабостта настрана.

Бог е във всички хора, но степенята на присъствието Му във всички не е еднаква. В чешмите тече вода, но в една тече повече, в друга по-малко. В морето има много повече вода. То е един мъчен въпрос. Не мислете, че е лесен. Аз съм се натъквал на тези мъчности, по някой път на големи мъчности съм се натъквал. Някога мога да ви дам задачи, които са почти нерешими. Запример, аз не искам да ме поканят на гости и да ми дадат своята топла стая, а те да спят в стая при минус 30° С. Аз бих предпочел да стоя в студената стая. Аз нося в джоба си печка и ще си стопля стаята. Ето къде е съблазнителът. А пък всички ние искаме другите да се жертват за нас. Аз се питам, защо другите хора да се жертват за мене, какво съм направил за тях? Това е прерогатив само на Бога. Бог е създал целия свят. И ако те изявят Божествената любов, аз съм съгласен. За да оцеля Божествената любов, аз съм съгласен да отида у тях. Но ако искат да

ме приемат, за да ми покажат колко ме обичат, тогава аз няма да приема това. Но ако аз ги посетя, след това те непременно ще ми дойдат на гости пак в студено време. И ако не им отстъпя топлата стая, тогава те ще бъдат недоволни. Значи трябва и аз да отстъпя топлата стая на тях. Ето едно ръководно правило, което можем да го приложим.

Като направил добро някому, това добро остава за вечността. Ние сега имаме калугерски разбирания за любовта. Сега ние не знаем, кое е право и кое е криво. Душата е толкова чиста, облечена е със седем облекла. Досега човешката душа никой не я е целувал. Като целунат физическото тяло, само долните четири облекла вземат участие в целувката. Щом обичаш някого, той веднага иска жертва, казва: Ще напуснеш баща си и майка си. Като дойде законът на любовта, все по същия начин се разрешава въпросът. Обаче сега ние трябва да разрешим въпроса по друг начин. Толстой като мина 80 години, едва тогава му дойде на ума да отиде в манастир и тогава го взеха горе, да няма нужда да отива в манастир. Той се намирал в много трудно положение въкъщи. Жена му му казваше: Нашият реформатор иска да спаси света. Той не можел да я убеди. В сегашния живот има нещо трудно, което трябва да се направи. Минаването във висшия живот трябва да бъде последователно. Няма крайности. Калугерството не е разрешение на въпроса. Отшелничеството е допринесло нещо, но и то не е разрешение на въпроса. Тепърва трябва да се реши въпросът.

Всички мислят за нас, че ние постоянно се молим. И право е. Умът ни е постоянно съсредоточен. Много е тесен пътът.

Беседа, държана от Учителя на 4 декември 1932 г.,
10 ч.с., неделя, София - Изгрев.

ДУМИ НА ПРАВДА

Ще прочета 28 стих от 8 глава на Притчите. “Когато утвърждаваше облаците горе. Когато укрепяваше източниците на бездната.” Под думата облаци не се разбира тия мъглявости, за които сегашните учени хора говорят.

Ще прочета и 29 стих: “Когато полагаше закона си на морето, да не престъпят водите повеленията му, когато нареждаше основанията на земите.” Има друга една земя, за която апостол Павел казва: “Радвайте се на Обетованата земя”, а това е само един символ. *(Учителят прочете докрая главата.)**

Съвременните хора искат да знаят къде е истината, искат да знаят дали животът сега ще продължи или ще изчезне. Искат да изчислят колко милиона години е живяла земята, ще умре ли Слънчевата система. Дали земята ще остарее? Това е в реда на нещата. Логическо е. По аналогия като съдим, ще остарее, но дали ще умре е въпрос. Дали слънцето ще остарее? Възможно е. Всяко материално тяло остарява, но дали ще умре земята и дали слънцето ще умре, това е въпрос.

* Бележка на стенографа

Следователно, човек ще остарее, но дали ще умре, то е въпрос. Същият въпрос е. Хората не знаят какво нещо е смъртта. Това, което съвременната наука знае за смъртта, това е много повърхностно заключение. Умрял човек, понеже сърцето престанало да тупти, започнал да се разлага. Тогава по същия начин разсъждаваме, когато посадим една ябълка, тя започва да се разлага. Най-първо като гледате тя започва да се сплува. След това от тази смърт излезе нещо нагоре, което расте. Как ще си обясните това? В гроба вие посаджате един човек и казвате: Той си отиде, но от гроба ще излезе нещо. Това са разсъждения за хората, които могат да гледат. Когато на някой човек казваме: Виж там, в далечното пространство, виждаш ли нещо? Казва: Виждам. - На слепия мога ли да кажа същото? Всичко е тъмно около него. Няма какво да му казвам, гледай в пространството. Сега всички вие, които не можете да гледате в пространството, само слушайте. То не се отнася до вас. Какво се вижда далече, то е празна работа. Пък онези, които виждат, ще проверят. Казвам: Идете на това място и проверете работата. Там на толкова и толкова километра има такава и такава планина, такива върхове има, такива скъпоценности, такива съкровища, такива скъпоценни камъни има там. В миналото и възлища е имало. Ще вземете един периметър и ако сте учен човек, всичко ще изследвате. Вие ако сте учен човек, ще забогатеете, ще си уредите работата материално и тогава и пиано въкъщи ще има, и музика и песни. Всички хубаво ще бъдете облечени, възлища ще имате, ще имате един термометър да показва топлината, каква е. Ако сте от бедните, нито къща ще имате, ще се свивате, ще треперите. Сега учените хора ни утешават, че в треперенето имало триене на частиците, че човек като трепери, не умира. В треперенето се образувала топлина и човек се съживява,

но вие ще предпочетете да вярвате на топлата стая, на тропането, на веселието без треперене, при което се образува топлина. Казвате: Всякога речта трябва да бъде логична, осмислена. Съгласен съм с вас. При едно ядене хлябът, който изяждаш трябва да бъде вкусен, при това този хляб, трябва да предаде сила на тялото. Това е логическо заключение, извод. Шом хлябът не е вкусен, не може да се предаде тази сила, която очакваме.

Ако ще трябва да ви говоря за неща, които знаете, няма смисъл да ви говоря. Ако трябва да ви говоря за готварство, това вие го знаете. Ако трябва да ви говоря как трябва да мебелирате къщата си, това го знаете. Ако трябва да ви говоря как да орете нивата си, това го знаете. Ако трябва да ви говоря как трябва да копаем лозето, това вие го знаете или ако трябва да ви уча как да предете, да тъчете, тия неща ги знаете. Хиляди работи знаете, но има нещо ново, което човек всеки ден трябва да учи, да придобива. Един малък придатък. Хубавото в едно растение е това, че то расте и като го наблюдаваш, ти нямаш едно пълно знание за растенето на дървото. Най-първо го виждаш малко, показва се от земята и ти казваш: Аз зная, поникнало е. Но това е първият ден. Вторият ден израства повече. След десетина години ти вече разправяш на хората: аз го видях малко. След още 10 години дойде друг човек и на него казваш, че е пораснало и казваш, че го знаеш от малко. В прогресивното знание ти постоянно учиш. В еднократното знание има нещо, което прилича на фотографията. Гледате фотографията на един човек на млади години и казвате: Еди какъв си е бил. Това не е вярно най-първо. Този Стоян като е бил млад, такъв е бил, но това е един костюм. Човек не може да се фотографира. Как може чрез фотографията или рисування портрет да предадете същността на човека или да покажете един гений? Геният ще излезе един глупак

на портрета. Гениалността не може да се фотографира. Нашата съвременна светлина не може да схване вътрешния, истинския човек. Не се познаваме, като се виждаме в огледалото, виждаме нещо интелигентно, красиво, но това не сме всъщност. Като видя един обикновен човек трезвен, казвам на себе си: сега аз ли не виждам както трябва или фотографията ми го представя така. Живият човек вижда по-хубаво, отколкото фотографията. Действително някои неща отпечатва, но фотографията лъже много. Сега фотографираме някой човек, но всички портрети ще са много лъжливи. Никога фотографията не показва истинския човек. Онези линии, които природата е поставила, фотографът ще ги фотографира, после ще ги ретушира. Запример, на някого веждите са много тънки. Той като направи снимката, когато са много тънки веждите, ще им придаде малко дебелина, но ще измени някои черти, ще направи лицето гладичко. Че това е най-глупавото лице. Под думата глупаво лице какво разбирам? Лице, в което няма никакво съдържание. Ти може да имаш една хубава кесия, направена много хубаво от злато, може да струва 1000 лева или 10000 лева, но в кесията няма нищо, а ти казваш, че кесията е скъпа. Мене не ме интересува скъпата кесия, мене ме интересува съдържанието на кесията. Мене не ме интересува кесията, която човек има. Кесията на човека е тялото. Щом го видя, външно ми харесва, хубав е, зная че е богат човек, но вътрешно какъв е, това е въпрос. Ако зачеркнем линиите на лицето, какво става? Някои хубави линии има около носа, а фотографът иска да ги заглади. Запример, има едни линии на лицето, които показват, че стомахът е здрав. Фотографът ще зачеркне тези линии. Значи, че стомахът не е здрав. Ще зачеркне една линия, която говори, че този човек е благороден, че е честен. После има линии, които показват, че този човек е много умен. Той ще ретушира тези линии и ще

покаже, че няма никакъв ум и след това казва: Ето един портрет на много хубав човек, гладко е лицето. За вас може да бъде отличен фотограф или художник, но за мене не е така. Гладкостта не е, която дава ценност на нещата. Но и на другата страна, обратната, ако сме, е крайност. Когато говорим истината и когато обвиняваме, когато осъждаме злото или го замазваме и двете посоки са крайни. Нищо добро не се допринася. Съгласен съм да не се осъждаме, но не и да заглаждаме всичко, съвсем пък да не виждаме погрешките. Най-добре е да показваме истината, нито да преувеличаваме, нито да намаляваме пороците. Заг всеки един порок в човека, дори наи-отрицателен, седи една добродетел. Заг всеки порок седи една велика добродетел. А когато тази добродетел не е развита както трябва, или не може да намери своя път, тя ще се изрази в дисхармонична форма, която ние наричаме в света зло. Запример, вземете парата в някой голям котел, каквито имат сегашните наши машини. В този котел е събрана голямо количество енергия. Трябва да има една мярка, която да определя вътрешното налягане на парата и ако не внимава този, който манипулира с котела, ако спира тази пара или я задържа дълго, тогава се събира повече пара, отколкото може да издържи котелът и той ще се пръсне. Тогава всички хора, които са навън, може да пострадат. Преди няколко години в Америка се беше пръснал на гарата един голям котел, че срутил цялото здание и всички покриви наоколо съсипал.

Та казвам: У човека има известна енергия и ако той подпушва тази енергия, може да се пръсне. Той трябва да изразходва тази енергия. Умният човек дава насока на своята умствена енергия. Умът трябва да поправя своите пътища, за да не стават пакости. Злините стават, когато се спира онова истинско развитие, в което човек трябва да върви. Даже един

щедър човек вкъщи иска на всяка цена да се прояви, той иска да даде нещо от себе си, да има деца, да ги издържа. Някой праща студент в странство, а домашните му се противопоставят, казват че не трябва да дава на никого. Този щедър човек след време забелязва, че в него се заражда едно обикновено качество да не дава никому нищо. Много пъти тази добродетел на човека ще вземе друга крайност. Ако вие спънете този човек в неговото добро, тази енергия ще слезе по-долу. Милосърдието седи на най-високото място в живота. Високо седи и широко гледа на всичко. Ако започнете да спирате тази благородна енергия, тя ще се прояви на друго място. Като слезе малко по-надолу, вие ще видите опаката страна на този човек. Той ще започне да пие, ще започне да яде много, да се разхожда, да се забавлява. Вие казвате: Лош човек е. Не, вие го заставяте да ви покаже опаката страна на доброто. И той вече не казва: Аз това, което имам трябва да го дам някому, а казва: Аз на себе си всичко давам; аз ще ям, ще пия, ще живея, както си разбирам, вие какво разбирате от живота? Казвате, че този човек не живее добре. Как трябва да живее? Ние правим един общ кодекс. Всяко семейство има правило как да живее в дома си. Но това е относително право. Ако туй право не беше относително, тогава защо съвременните домове не живеят тъй, както трябва? В кой дом този кодекс, който е написан, е изпълнен? Може някъде да се изпълнява, но това са много малки изключения. Има неща неверни, неща относителни, неща егзистични, повърхностни, неща глупави. В нас съществува егоизъм и ако искаме да внесем доброто в нас, ние го внасяме от страх. Казвате: Ще осиромашее човек. Гладни ще умрем. Чудна работа, най-първо това е криво заключение. Докато има въздух в света, не може да умреш. Докато има вода в света от жажда не може да умреш. Докато има хляб, ти от глад няма да умреш, а при това природата

е приготвила за тебе какво ли не! Ти имаш най-хубавите чорапи, ти имаш най-хубавите грехи и обувки. Всички животни какви обуца имат? Къде са обуцата на животните? Тия наши обуцари трябва да отидат и да се научат от природата, да видят тя как прави обуцата. Аз зная, преди 30 години най-първо правеха обуцата остри, като волски рога. Мнозина са се оплаквали от мозоли, от осакатени крака. След туй ги правеха широки, американска мода. Кои е онзи, истинският път за правене на обуца? По едно време жените носеха корсети, стягаха се така, че всяка дама приличаше на една оса, а след това дойде една мода, аз помня, слагаха си възглавнички отзад, като седала. А веднъж видях една дама, сложила около себе си близо половин метър голяма възглавничка. Преспokoино може да се седне на това седло. Сега тия седла изчезнаха, намериха, че не са практични. Корсетите ги прогониха, след това дойде друга мода. Значи, няма нещо установено. Каква трябва да бъде модата, не зная. Това не е лошо, виждам добрата страна, виждам, че трябва да се направи в света нещо, да се подобрят грехите и обувките, но как, хората още не знаят. Че трябва да има хубави обуца, съгласен съм, но трябва да се намери онази подходяща форма на краката. Трябва да се намери онази подходяща форма на тялото и тази форма да е класическа, да не спъва развитието на тялото, да съответства или на тялото или да бъде според законите на природата. Облеклото, което носите трябва да бъде направено така, че тялото да е свободно. Да има достатъчно количество въздух, за да може енергията на тялото да функционира от краката по цялото тяло. Това е здравословно облекло. Когато грехата е много прилепнала, не е свободно тялото. Вижте костюма на животните. Много хубави са животинските костюми. Погледнете костюма на лъва, на тигъра, погледнете костюма на елените, на сърните,

на заека, погледнете колко спретнати са всички костюми, отлични костюми. Има достатъчно количество въздух, вижте костюмите на птиците. При това птиците постоянно повдигат перата си. Турят клъна си, повдигат перата си да влиза въздух, къпят се, почистват се, разбират колко ценна е грехата им, която носят. Оценяват и се радват на грехите си. А ние имаме повърхностно познание за живота.

Вие мислите, че човек е най-умното същество, което съществува на земята. С това съм съгласен, така е. Ние считаме, че всички други същества, които Бог е направил, са глупави. Това е неразбиране на онзи процес на творчество. Не може Бог да направи нещо глупаво. Аз изхождам от високо гледище. Ако Бог чрез Словото е казал да станат тия животни и птици, туй Разумното Същество не може да ги направи глупави. Да кажем, че кучето е глупаво. Да кажем, че растението е глупаво. Бог е направил тези неща, то е Божия работа. Защо така ги е направил? Вие се произнасяте много зле за Господа, в Когото вярвате и като дойдете при едно дърво, ще благославяте Бога, защото Бог го е направил, а не да го дупчите, за да си сложите името на него или да го сечете. Мине покрай дървото някой религиозен човек, който по три пъти на ден се моли, ритне го с крак. Това е престъпление да го ритнеш, да го нараняваш. Днес аз бих предпочел да бъда дърво, отколкото човек, такъв човек, който прави затвори, беси, прави войни. Това не е никаква човештина. Това показва, че всички престъпления, които днес съществуват в света се дължат на човека. Аз във всички престъпления виждам къде доброто е спъвано и защо именно злото се е родило в света. Зная му произхода. Злото се е родило в ада и понеже от хилядолетия каналите и изворите на доброто са запушени, злото съществува. Трябва да се отпуснат и тогава злото ще изчезне. Щом не обичате своите ближни,

във вас ще се роди човешкият егоизъм. Щом не обичате Бога, във вас ще се яви дяволът. Сега ще дойдат някои да ме убеждават, да ми доказват, с причина и последствия, че има Господ. С причина и последствия вие нищо не може да докажете, защото причини и последствия има в човешкия живот. В Божествения живот няма причини и последствия. Там има начало, но причина всякога значи на източен език карма. Щом направите престъпление, отклонение от правия път, вече има причина, за да дойде последствието. Сега казвате: на дълбоката наука да видя последствиата. Последствията на нещата, това е един второстепенен свят. Важното е причината на отклонението. Щом сте философ изучавайте причините и последствиата. Не само причините и последствиата трябва да изучавате, но лицето и опакото на човешкия живот, на цялото Битие. Тогава ще виждате все лоши работи. Като влезете в животинското царство, запример при рибите, там е цял ужас. Тия риби се гълтат една друга, но за тях никакво престъпление няма, никакъв съд няма, никакъв кодекс, никакви стражари, няма ред и порядък. Силата седи в това, да бягаш да се криеш някъде, да бъдеш умен. Учените хора, като слизат на дъното на океана, виждат цяла култура при глупавите риби. Виждат как са украсени със светлина, електрически лампи имат. И то не една, не две, по 100-200 лампи носят в устата си, някои имат по 20-30 лампи. Тези учени хора смятат, че микроскопическите лампи им служат да привличат жертвите. Най-бедните рибки и те си имат фенерчета. Но не всички разполагат с лампи. Малките рибки носят електрически фенерчета, които не са като нашите да цъкат и след пет минути да изгарят, но постоянно ходят с лампите, ден и нощ. При това са малки същества, а според нас и глупави. Питам: кога са направени тия лампи? Учените хора имат първа да изучават това. Аз зная защо имат лампички,

но да седна да ви разправам, трябва така да ви опиша всичко, подобно на роман, за да бъде интересен за вас. Ако отгоре-отгоре ви описвам, няма да бъде интересно, но ако опиша всичко в един роман, ще стане нещо като приказка от 1001 нощ. Който иска да се занимава с животните във водата, той трябва да знае, че там има духове, които живеят. Те имат палати, имат легла, имат всичко в морето. Тогава ще се чудите как е възможно във водата легла да има. Има такива хубави водни юргани. Сега не искам да отвлечам умовете ви. Ние не трябва да се заблуждаваме със сегашния живот. Сегашният живот е само фаза от онзи красив живот, към който отиваме. Ние сме пътници във вселената. Всичко съществува на земята. Всички планети, това са туристи, които са тръгнали по своя път, отиват на екскурзии по този път и всички туристи са свободни, но все пак имат определен срок за движение и определена орбита, която се спазва с абсолютна точност. Една слънчева година, това е пътят, който светлината е изминала. За една година това са милиони и милиарди километри, които тя ще измине, като знаете, че за една секунда светлината изминава триста хиляди километра. Тогава ще пресметнете в една година колко секунди има и ще умножите по 300 хиляди. Това представлява една слънчева година пътуване на светлината. Светлината се взема за мярка, но това са елементарни работи, които ги знаят и учениците от първи, втори и трети клас. Сегашният живот е една фаза, тъй както рибите са фаза, както птиците са друга фаза, тъй както млекопитаещите са фаза. Човек в сегашното положение и той е една фаза, една преходна форма. Че е така, ще видите като изучавате антропологията. Ще видите разни форми, ще видите разни черепи създадени отпреди 100 милиона години. Има черепи, които са отпреди 100 хиляди години. Това не съответства на Библейското

леточисление. Учените, като дойдат дотам, мъкнат. Те определят едва 10 000 години. Сегашните учени хора станаха по-смели, определиха 100 хиляди години. Тогава казваме, че до Адам е имало други хора. Имало е разбира се. Адам, това беше първият човек, в когото се роди самосъзнанието. Адам аз го наричам отец на самосъзнанието, което сега имаме. До момента, докато не беше се родило самосъзнанието в него и в неговата жена Ева, те бяха щастливи в рая. Но като се роди самосъзнанието, излязоха от рая и станаха най-нешащните хора. Като излязоха от рая, като научиха това голямото изкуство, те създадоха Каин, техния първи син, който уби брат си. На негово място се роди вторият син. Сега учените хора, богословите дават известни тълкувания, имат право. Само-съзнанието се е родило по причина на едно голямо отклонение от великия Божествен закон в света. Следователно, за да го оправи, Провидението е вложило в неговото съзнание скръб и радост, мъчение и спасение, сиромашия и богатство, здраве и болест. Това е законът на самосъзнанието. В закона на самосъзнанието вие не можете да разчитате на щастлив живот на земята. Щом живееш в самосъзнанието, ако днес си щастлив, трябва да очакваш след един-два часа или след два дена или повече дни - това периодически става, да те сполети някакво страдание. Сега в този закон нещата вървят по този начин. Ако първият син, който се е родил прилича на баща си, както е при Адам, непременно ще убие брат си. Ако първият син прилича на майка си, той непременно ще спаси брат си. Следователно, всеки убиец в света прилича на баща си и Христос ни подсказва, кой е този първият баща: "Този първият баща, на когото приличате, е дяволът. Той отначало беше човекоубиец. Вие сте чада на дявола." Евреите бяха Божи народ, избран, но вие не сте чада на Аврама. Принципно този съзнание, което имате, този живот, който водите, е

едно отклонение от Божиите закони. Вие не сте доволни от света, който Господ е създал, затова аз ви казвам, вие да създадете свят, който да е по-добър от досегашния. Щом сте по-умни, създайте друг свят. Какво създадоха хората в света? Създадоха сегашното състояние. Роди се в нас самосъзнанието. Великото го вижда, но не го спира. Това показва, че Бог е всемъдър, Той иска да използва туй съзнание, от което ние се мъчим. Христос дойде на земята да ни освободи от съзнанието на греха. Щом съзнавате, че не ви обичат, това е самосъзнанието. Вие съзнавате, че сте сиромас, съзнавате, че сте невежа, съзнавате, че сте безсилен. Вие съзнавате, че бездействате, че за нищо не сте годни, това е самосъзнанието. В какво седи спасението? - Да се освободите от този баща и да кажете: Тамко, аз се отказвам от твоего учение, аз се отказвам от тебе, не искам да се наричам твой син. Като дойде майка му, казва: "Синко, причини ми голяма скръб." Той казва: Кой е баща ми? Тук никакъв баща няма. Не, не. Такъв баща нямам. Моят баща е на друго място. Аз не дойдох да служа на самосъзнанието. Че вие се безпокоите, не ме интересува вашето безпокойство. Че когато апашите търсят правия път, казват: Много те обичаме, търсиме те. Защо се интересуват толкова от вас, защо треперят за вас? Аз зная, каква е тяхната любов! Те съзнават онова, което е във вас, то е заради богатството ви. Искат да завържат приятелство с вас, за да ги осигурите. Имате 10-20 милиона. Искат и на тях да им оставите нещо. При сегашния порядък на самосъзнанието, ние сме хора, които пишем надгробни плочи, правим паметници, на които пишем: Тук почива един добър човек. Може ли човек, който има паметник, да бъде добър? Може да бъде добър човекът, който живее. Мъртвите не могат да бъдат добри.

Разумните хора са живи. Неразумните желаят смъртта. Ако един човек умира, какъв добродетелен

човек може да бъде? Той няма никакво добро. Всички наши заключения не почиват на една здрава основа, от която трябва да изхождаме. Ние мислим, че като умрем, трябва да станем добри. Като смените вашето съзнание, като минете от самосъзнанието в онова велико Божествено съзнание, както го наричат космическо съзнание, тогава ще имате това, което източните народи наричат Нирвана, място на щастие. Нирвана е място на новото съзнание в човека. В това ново съзнание ли сте, всякога ще чувствате вечната радост, простор, сила, мощ, ще живеете един вечен живот, ще бъдете във връзка с всички закони, които съществуват в света, ще познавате и побеждавате всички противоречия. Ще виждате добрата страна, която може да излезе от всяко нещо. Няма да виждате злото в неговия преходен етап, няма да гледате доброто в неговия преходен етап, но ще гледате доброто в неговото вечно проявление. Следователно, може да минете един процес на беднотия, но тогава за вас тя няма да е зло. Вие може да минете един процес на богатство, но ще знаете, че това не е щастие. Защото в богатството може да си създадете своето нещастие, в сиромашията може да си създадете щастие. Следователно, умен човек е този, който като види сиромашията, не се плаши от нея, поканва я в дома си, вика я, живее с нея, ходят на разходка, гощава я, разговаря с нея. Каквото ядете вие, ще яде и сиромашията. Казвате: Много се радвам, че съм сиромаш. Най-голямото благо в света е тя. За да приемете нещо в света, за да научите нещо в света, вие трябва да бъдете сиромаш. Разбирайте добре сиромашията. Че нямате пари, това не е нещастие. Сиромашията ни най-малко не разбира липса на пари. Ако сте беден в това отношение, то се подразбира липса на ум. Ако вие имате най-хубавото брашно, пък не можете да опечете най-хубавата пита в огъня, това не показва, че сте сиромаш.

Да кажа, че сте будала, то думата будала не е идеяна дума. Вие не сте умен човек, щом не можете да използвате едно Божествено благо, щом не можете да опечете една пита, а като я опечете да кажете: Слава Богу, отлично е това брашно. И Господ, Който го даде, хубаво го даде, доволен съм от питата. Да ви представя една приказка, тя е следната: В едно далечно царство хората така седели и всички били нещастни, понеже не знаели да си пекаат хляба. Богати хора, но нещастни. Пекаат хляба, но е суров, не е опечен. Най-после идва един майстор, който почнал да им пече хляба. Когато месил и пекъл хляба, той го пекъл така, че да не виждат и те му благодарили, казвали: Без тебе не можем да живеем. Сегашните хора сме дошли до положението да казваме: Без хлебар не може. Ние сме в същото положение. Искаме всичко да ни се донеся, едва ли не на крака. Земеделците да работят заради нас, да ни дават житото, хлебарите да ни месят хляб и т.н. В Божествения свят всеки човек сам си изкарва прехраната и сам си услужва за всичко. На всеки един човек трябва един декар земя да посее и да изкара за цяла година прехраната си. Кой от вас не би обработил един декар земя? Но сега хората, като не са умни, понеже земята не е разпределена еднакво на всички, са се събрали в градовете да учат занаяти. Какви занаяти? Занаят, който не може да ти даде прехраната. На първо място трябва да се сложи онзи занаят, който може да прехрани човека и след време, постепенно останалите ще дойдат. Всяко едно занятие ще дойде на своето място. Занятието да бъдем религиозни, ще бъде последното занятие, след като опитаем всички други занятия и изкуства. Някои минават за много религиозни. Това е най-голямото занятие. Човек трябва да свърши четири факултета, после да е доктор, да е професор, да е доктор по философия, доктор по медицина, после да стане доктор по международно право, да стане доктор

по финанси и тогава да стане религио-зен, тогава да повярва в Бога. При това всичко, което той има трябва да бъде от злато, също да има най-малко 10 хиляди коне, 15 хиляди овце. Той трябва да има 20 хиляди кокошки, да му носят достатъчно яйца, за да раздава на този 10 яйца, на онзи 10 яйца. За мене една кокошка не е глупаво същество. Аз изучавам петлите, много добри барометри са те. И моят барометър го регулирам с този на петлите. Аз имам няколко барометъра, но петелът е много поучен, най-малко 2-3 дни по-напред като кукурига, показва дали времето ще се оправи или развали. Когато петелът кукурига, регулирам барометрите. Ако наблюдавате петлите, ще видите, че те могат да бъдат отлични метеоролози. Когато петлите пеят по обяд, когато петлите пеят в 2 часа след обяд, в 3, в 4, в 6, когато залязва слънцето или в 9, в 10, в 11 часа, за съответния час значението е различно. Но той знае какво ще бъде времето. Щом пее в 12 часа времето се поправя, а до 12 часа ако пее, времето се разваля. Туй в ума на петела вложено ли е? Те какво знаят, че предсказват времето? На този въпрос сега няма да отговарям. Въпросът е, знае ли кокошката кои я е създал? Най-малко кокошките и петлите знаят, кои ги е създал и затова те пеят. Когато закрят кокошките, това означава, че или са снесли яйца, или са ѝ взели яйцето, или я гонят, или я колят. Петелът излезе, стъпи на високо и почва да кукурига. Казва: Ще се оправи всичко. В кукуригането на петела всякога има нещо много хубаво, красиво. В къща, в която петлите кукуригат, да знаете, че в тази къща работите ще се оправят. Ако престанат петлите да кукуригат, работите са свършени. Вие казвате: Това е петел, будала, който нищо не знае. Ти минаваш покрай него, закъсал си някъде, мислиш, че няма да се оправи някоя работа, тои казва: Кукуригу, ще се оправят работите. Не бои се, Господ е с тебе. Ти си човек умен. Ти като го

чуеш да кукурига, вземеш един камък и казваш: Какво си седнал да кукуригаш, не знаеш ли, че днес съм изгубил 100 хиляди лева? В една приказка се разказва за един човек, че му е дадена гарбата да разбира езика на животните, но това знание му е поверено при условие, че запази тайната. В противен случай ще умре. Един ден той слушал едно магаре и един вол как се разправят. Волът казва: Трудни времена настанаха за воловете. По цял ден ни карат да орем с ярем на врата. Вратът ни колко е задебелял пък и остен има. Глупави сте, казва магарето, че се подчинявате. Волът казва: Аз ще се престоря, че съм болен и няма да ям слама. Господарят разбирал езика на животните, слушал само. Идва слугата и му казва, че волът се е разболял, не иска да стане. Господарят казва: Впрегни магарето. Целият ден магарето орало, ходило нагоре-надолу. Вечерта се връща и волът му казва: Много ти благодаря за прекрасния съвет. Много добре прекарах днес. Въздъхнало магарето и казало: Ти прекара много добре. - Магарето искало да поизлъже. - Ти знаеш, желая ти доброто, както виждаш дадох ти един съвет, но днес като орах, слушам господарят казва на слугата: Утре волът, ако не иска да стане, ще го заколиш или ще го продадеш. Та затова, за твое добро те съветвам хич да не се безпокоиш, че си болен. На другия ден волът пак отишъл да работи. Като слушал този разговор, господарят влязъл вкъщи и започнал да се смее. Жена му го гледала и се чудела - никога не го е виждала да се смее. Запитала: Защо се смееш? Той казва: Не е твоя работа. Тя казва: Аз искам да зная. - Слушах магарето и волът да се разговарят. - Как може досега да не ми кажеш тази тайна, аз искам да разбирам също техния език. Той казва: Не може. - Не, непременно да ми кажеш тази работа. И така, той се умислил, голяма тъга изпитал. Петелът дошъл и започнал да пее и да кукурига. Кучето казало: Ти си безобразник, не те ли е срам да пееш. На нашия

господар огън гори на главата, пък ти пееш. - Глупав е нашият господар, че иска да слуша една глупава жена. Той като го слушал, пак започнал да се смее. Та казвам: Сега и ние се намираме в такова положение. След като разрешим една тайна, намираме се в противоречие с друга тайна на Битието. С нашия социален строй. Доиде сиромашия, не знаеш защо иде тя. Тъкмо си осигуриш живота, разболееш се, не знаеш защо, или заминеш за другия свят, не знаеш какво трябва да правиш. И най-после слушаш една философия, че животът сам по себе си няма смисъл. Това са частични заключения. Ние още не знаем какво нещо е смъртта. Че страданието зависи от нашето първоначално съзнание. Трябва да минеш и новата фаза, където човек трябва да бъде винаги щастлив. Тогава трябва да измениш този лозунг: "Човек за човека е вълк" с "Човек за човека е брат". Човек за човека не е нито господар, нито слуга, но е брат. Той може да бъде господар, за да помага, може да бъде слуга, за да помага. Но и в едното и в другото отношение той е определен за работа. Главата е господарка на човека, но вътре работи. Ръцете са двама слуги, но има известни отношения между главата, ръцете и краката. Ако тази глава започне ден и нощ да не дава почивка на краката и на ръцете, тия крака ще откажат да носят главата. Докато носят главата, тя казва: Седнете, починете си, ще даде храна на тялото, ще даде обуца на краката. Главата е, която е господар на човека, тя служи на цялото тяло. Следователно, ние имаме една система, която показва какъв трябва да бъде животът, който е на земята и оттам всички наши общественици, в която и да е държава, може да си извадят правила от законите на природата, те са умни, как не? Нима една Англия не е в състояние да внесе известни реформи? Нима една Франция не е в състояние да внесе известни реформи? Нима една България не може да внесе известни реформи?

Може. Относително могат. Ако внесат един закон, който да засяга доброто на всички хора, всички хора са готови да го възприемат. Не съм намерил човек, който да противодее на доброто. Даже най-изостаналите, като им представиш истината както трябва, казват: Съгласни сме. За нашето добро е. Ако ние някой път се отказваме да извършим нещо в света, то е по единствената причина, че туй не засяга нашето благо.

Думите на 8-мия стих от тази глава са: "Всичките думи на устата ми са с правда. Няма в тях нищо лъстиво или строптиво." Фактическата страна е външната, материалната страна. Но това е само една трета от живота. Материалният живот е само една трета от живота. Той трябва да се регулира. Другата една трета това е животът на чувствата. Човек трябва да постигне някои неща, които ще му дадат радост, а третата - това е неговият ум. До известно време умът не се е проявявал. Преди Христа умът не е бил така развит, както в сегашната фаза. Когато Христос е говорил, умът също не е бил в тази фаза както е днес. В миналото само Божествените гении на човечеството са мислили. Обикновената маса е ходила по влечение, не е мислила. В нашия век - векът на скептицизма, действа умът. Сега трябва да се начертае един нов път, по който умът, тялото и сърцето да се проявяват, да вървят заедно и в хармония. Детето живее в едни илюзии. Малкото дете има кончета. Много от неговите кончета умират. Аз зная много кончета, след като умрат, погребват ги и децата плачат за тях. И на малкото момиченце куклите умират и след това бащата донася други кукли, които оживяват наново за детето. Всъщност куклата може ли да умре? Ние, сегашните хора мислим, че някои от нашите деца са умрели. Може ли да умре детето? Тогава каква е вашата вяра? Вие вярвате, че това дете е дошло от Бога. Казвате: Слава Богу, че изпрати това дете.

Като замине детето, казвате: Умря това дете. Че каква е тази логика? Ако това дете е умряло, то не е дошло от Бога, то е кукла. Ако пък е дошло от Бога и е заминало, радвайте се, че е отишло при Бога. Туй дете отива в един свят, който е 100 пъти по-добър от сегашния свят. Свят на наука, на спокойствие, на развиване на дарби. Сегашните хора вярват, че като идат в онзи свят, хората нищо не учат. Там учат, но след като прекарат 40-50-100 години, пак почват да мислят за земята и тогава намират някой баща и майка за да се родят пак на земята. Ако вие идете в Индия, ще се запознаете с един народ от 8 милиона души, които помнят своите прераждания. Децата им като се родят, помнят в миналото съществуване какви са били и когато се провери, се оказва точно така, както разправят преродените. Те казват: Ние живяхме там, после живяхме едигде си, занимавахме се с това и това. Всичко знаят. Западните народи отричат прераждането по единствената причина, че не е в съгласие с християнството. Нима всички вярвания, които християните имат, са в хармония, в съгласие с Христа? Че те имат затвори. Затворите трябва да бъдат място, където да се изправят престъпниците. Трябва да има наказателен институт, но трябва да бъде както в болниците. В една болница болният ще седи докато е болен. Щом оздравее той ще излезе от болницата. А затвори има навсякъде. Това не можем да отречем. Влезият в затвора не е свободен. Окован е, често и във вериги и винаги е неразположен. И в древността и сега има известни хора, които вече са прогресирали. В нашия век има и души, които са дошли като на курорт, но има и такива с повъзвишено разбиране, далеч по-напреднали от останалите хора. Те са представители на друг, по-съвременен строй. Те са представители на расата, която предстои да дойде на земята. Това е шестата раса. Всички окул-

тисти проповядват за шестата раса. Откъде ще дойде? Питам сега: Тези преселници, които отидоха в Америка, откъде дойдоха? Казват, от Европа. Ами тия преселници от Европа, къде отидоха? Окултистите казват, че дойдоха от Атлантида. Атлантида потъна в Атлантическия океан. Някои казват, че те сега образуват сегашната раса. Преди атлантската раса е била лемурийската. А те откъде дойдоха? Най-после казват, от полярната раса. Ами полярната раса откъде дойде? На полюсите се е явила. Аз не поддържам, но само констатирам известни теории. Констатирам едно твърдение, което за в бъдеще трябва да се изследва, да се проучи.

Ние сме за онази истина, която съществува в природата. Не за онова, което не съществува. Ние сме за реалността в живота, която можем да констатираме. Тази реалност трябва да има отношение към сегашния живот. Ако изучаваме една реалност, която няма връзка със сегашния живот, това не е реалност. Какво ще изучаваме мъртвите кости. Всякога една култура се движи към планинските места, не може в една равна земя да има култура. Едно място, за да бъде културно, за да бъде огнище на висока култура, непременно трябва да има високи планини. Планините имат отношение към човешкия живот. Защо европейците се стремят към Швейцария? Защото там са най-високите планини в Европа. Защо индусите са избрали да живеят на това място? Защото там се намират най-високите планини - Хималаите. Братствата, които са в Индия, са в Хималаите, с връх Еверест. На това място поставят най-ценните личности, хора облечени в плът, но с гениален ум, които помагат на човечеството. Те се намират там, защото в планините се съдържат ония сили, които поддържат благородното, възвишеното в човешката душа. Равните места обезпечават човека.

Високите места, планините, са възприематели на най-хубавата част от слънчевата енергия, тя се складира там. От милиони години най-хубавото, което слънцето е изпратило на земята, всичко е складирано в планините. Следователно, планините съдържат грамадни енергии. Планините са складове на Божествена енергия, място на една разумна работа. Ако хората разбират това нещо, те ще използват планинските места, не както сега, но малко по-добре ще ги използват. Сега ние отиваме в друга една крайност. Ние искаме да докажем има ли Господ в света или не. Това е външна страна. В света съществува едно съзнание, което изпълва цялото Битие, цялата Вселена. Следователно, ние живеем с едно съзнание. Това съзнание е Бог. Няма празно място в природата. Това е един резултат. Бог не заема никакво пространство, но го изпълва и е във всяка частица, която заема някакво пространство. Тук има голямо празно пространство. Говоря за първичната материя, която изпълва туй пространство. Сегашните учени хора мислеха досега, че светлината не е материална, а сега мислят, че светлината има известна тежест, която не може да се измери. Да, светлината има тежест. Казват, че топлината се отличава с едно свойство, което разширява телата, а светлината осветява и където проникне, всякога има движение. Движението се дължи на свет-лината. Следователно, началото на всяко движение, каквото и да е, е светлината.

Всяко движение, каквото и да е, дали в пространството, или в небесните тела, или в човешкия организъм, то е импулс на тази Първична Светлина. Искаш да бъдеш голям, то се дължи на топлината. Благодарение на тази светлина се дава един импулс. Тази светлина е, която движи кръвта. Нашето кръвообръщение има един ритъм, импулс, който се дължи на тази космическа, електрическа енергия. Електричеството е една форма

на светлината. Светлината е импулс на тази Първична Причина в света. Тя запълва цялото пространство. Тази светлина е, която дава ритъм на нашето кръвообращение. Човек, който иска да бъде здрав, непременно светлината трябва да бъде ритъм на неговото кръвообращение. Това става по закона на светлината. Ти може да се намираш в тягостно, мъчително състояние, че тия хора, между които живееш, не са добри. Привидно те може да се показват така, но ако знаеш как да постъпиш, ти ще видиш добрата страна на хората, даже в такива същества, които на теб ти се виждат зверове. Разправяха ми един пример от Карнобатско. Една жена кърмела едно малко мече. Тя го вземала на гърдите си и го хранела, като детето си. Платили ѝ нещо за това, но тя забравила, че го отхранила. Един ден гледа в селото идва един мечкар, води една мечка, тя седи и нищо не знае. Мечката се изтръгва от мечкаря и започнала да се търкаля при нейните нозе, да лиже краката ѝ. Оказало се, че тази мечка била същата, която тя е кърмила, като малко дете. Тази мечка познала жената и от признателност лижела краката ѝ. Мечкарят със синджир трябвало да я държи, но тя се протягала, дърпала мечкаря към жената, търкаляла се в краката ѝ. Ако ние имаме методите на мечкаря, мечките със синджир трябва да ги водим. Ако имаме метода на тази българка, която хранила малкото мече, ще имаме най-хубавите резултати. Тя ще дойде без синджир при краката ни. При лошите условия трябва да имаме мечкарски синджир. Мечкарският синджир, това е законът, който сега съществува. Потребен е този закон, но за кого? При сегашното разбиране потребен е закон. Искат да ни убедят, че Господ така е създал света, но това е неразбиране на законите на еволюцията. То не е прогресивно. От дълго време, отпреди много години хората са се отклонили от разбирането на законите на живата

природа. Хората страдат и не могат да си дадат отчет за своите страдания. Те го отдават на материалните условия, на икономическите условия. Религиозните хора казват, че вярата изчезнала. Учените хора казват, че са невежи. Пък то има ред причини. Питам тогава: онези, които ще дойдат сега, които ще създадат бъдещия строй, бъдещата раса, могат ли да излязат от вас? Вие такива каквито сте, не сте в състояние да поправите вашия живот, камо ли да оправите околния свят. Мътната вода сама по себе си не може да поправи. Трябва да дойде чиста вода, да филтрира нечистата. Значи, хората на шестата раса трябва да дойдат от повъзвишен свят. Може да се въплътят на земята. Някои напреднали същества, с широка душа, със себеотрицание, които да пожертват целия си живот за благо на човечеството, за радост на хората. Христос казва: "Аз не дойдох да взема живот, но да дам живота си заради вас." Това е Неговото учение. Между вас не бива да има нито господари, нито слуги, а само да се обичате. Сега това не е социално, но във всеки дом трябва да се приложи туй учение, защото ако не се приложи в дома, тогава общо не може да се приложи. Затова в обществения живот служителите трябва да имат това съзнание доброволно да прилагат новото. Защото ако ти речеш със закон да го приложиш, със закон да те заставят да изпълниш Волята Божия, това е един мечкарски начин. Ако тебе със стражар те заставят да служиш на народа си, това е мечкарски начин. Казвате: Трябва да има ред, трябва да се боят хората. Разумен страх, да, но не насила. За да се изпълнява законът, за в бъдеще стражарите няма да ходят с пушки. Той ще дойде при тебе, като приятел и ще тръгнете двамата да се разхождате. Като отидеш при съдията, той няма да бъде като чиновник, какъвто е сега, няма да има съд. Няма да има кого да съди, няма да има и стражари. Ти ще

станеш и съдия, и стражар, и адвокат, и свещеник, и баща, и майка, и като станеш всичко, тогава няма да имаш нужда от нищо, стражарят ще бъде в тебе. Едва тогава ще имаме идеален живот. И тогава всеки човек ще има стражар. Разправяше ми един българин: минава покрай един бостан, поглежда - дини. Казвам му: Защо не си откъсна? Не мога, подир мене стражар има, един стражар навсякъде ме следва, с мен ходи. Вътре в мене има още един стражар и той не ми позволява да късам тия дини. - Той не бие, какво ще те е страх? Казвам: Това е съзнанието. Като минеш покрай някой бостан, заради благомото на онзи човек, който е посял бостана, да не нарушим любовта. Ако той е там и ако той има дини, да ме повика, да ме покани, то е друг въпрос. Ако е като мене, ще ме повика, ще ме нагости; ако не е като мене, аз няма да му покажа, че ми се яде. Работил е човекът, аз не съм работил, нямам право да изисквам от него да ми даде. Ако днес минал покрай бостана 100 души и всеки откъсне по една диня, 100 дини ще станат, тогава къде му е краят? Питам, колко дини може да изкара бостанджията? Ако всеки ден минават по 100 души и всеки ден изяждат по една диня, то той не може да си покрие разноските. Сега, това са странични въпроси. Някой казва: Аз имам едно верюу. Друг казва: Аз съм много млад. Старите мислят по един начин, и мислят, че вярват в Бога. Младите мислят, че не вярват в Бога. И едните, и другите не вярват. Един човек безверник или вярващ трябва да се отличава по следното качество: Ако човек се обезвери от старото вярване и ако вярва в новото, той трябва да се откаже от яденето, трябва да се откаже от пиенето, трябва да се откаже от стария живот. Какво ще остане тогава в него? Ама да поставиш едно верюу на мястото на друго верюу. В света съществува само едно верюу, ние вярваме в една реалност, която е обща. Ти не можеш да не вярваш във

въздуха. Както ти дишаш въздуха, както ти го възприемаш, така и аз го възприемам. И аз и ти вярваме във водата. Кой не върва в хляба? Всички еднакво вярват в светлината, всички еднакво вярват във водата. Всички еднакво вярват във въздуха, в хляба, следователно, всички имаме общо верую. Аз проповядвам едно верую, което е верую на светлината, което съответства на нашия ум, едно верую на въздуха, което съответства на нашите чувства, верую на водата, което съответства на нашата воля. И кое верую остава? - На хляба. Да вярваме във всички удобства, за къща, за имоти, за облекло и т.н., тия неща са маловажни. Ето това е веруюто, в което трябва да вярваме. Ще каже някой, че светлината е нещо материално. Съгласен съм. Тази книга е материална, написана е с материални работи, но като четеш, това, което четеш, материално ли е? Ти се пренасяш хиляди години назад. Писал нещо Мойсей, или Исус преди 2000 години говори и Неговото учение в ума ти произвежда нещо духовно - нематериално. Този човек, който преди 2000 години е говорил къде, е или го няма? Щом ти четеш неговите мисли, той е с тебе, нищо повече. Ти мислиш за Кант. Кант е с тебе. Да мислиш за който и да е учен човек, той е с тебе. Ти не можеш да мислиш за него, ако той не е с тебе. Ти не можеш да мислиш за слънцето, ако не е с тебе. Идва някой и казва: дойде ми на ум за едн кой си учен човек. Той е при тебе, говори ти. Мислиш за Мойсей, Мойсей е при тебе. Мислиш за Христос, Христос е при тебе. Мислиш за жена си, и тя е при тебе. Вие сега мислите, че вашите жени седят в телата. На ваш език бих казал: Жена ти хойка, където ти не знаеш. Има енергия, която е скрита в умовете на хората и те си я изпращат където искат. Тогава да ви приведа един пример: Господарят подозира слугата си. Аз ще му сложа името Иван. Вика го господарят и му казва: Слушай, Иване, толкова пари има изгубени, ти си ги откринал.

- Господарю, казва Иван, признавам си, откраднах ги. Ти, казва, еди-къде си дал тия пари. Признавам си. Той признава всичко каквото господарят говори и той му казва: Не те ли е срам. Аз никога не съм мислил, че ти можеш да направиш това, че ти можеш да крадеш. Ако ти кажа, че не съм откраднал парите, ако ти кажа, че не съм аз, ще възразиш, ще кажеш: Как смееш да ме лъжеш в очите? Той му казва истината, признава, че ги е откраднал и да не беше признал, господарят си знае неговото. Това е съвременното наше общество. Тук, в България, към Вигинско имаше един такъв случай: Обвиняват син, че убил баща си. Хванали го. Забели дело и като го били, но така са го били, че той казва, че е убил баща си и описва как го е убил, как го е хвърлил в Дунава. Осъждат сина на смърт. Явява се бащата и оправдава сина. Че как няма да признае? Кой знае какъв бой са му дръпнали. Казват: Признай си и той си признава. Причината за всички противоречия в света произтича от неща, в които няма абсолютно никакъв грях. Понякога грехът произтича от любовта. Не че грехът ражда любовта, но едно неразбиране на любовта може да роди в тебе едно престъпно желание. На първите хора се каза да не пипат онова дърво. Туй желание, което имаха да ядат, да вкусят от дървото за познаване на доброто и злото, беше причина да излязат от рая. Обаче трябваше да идат да пипат. Това дърво имаше свой господар, трябваше него да пипат. Онзи, който минаваше за господар, той не беше господар на дървото. Господ беше господар и Той още отначало ги предупреди да не ядат от това дърво, понеже последствията са опасни. Но понеже бяха свободни, вкусиха от дървото. Някои казват: Защо Господ им позволи? Защо допусна да стане това в света? Тогава аз мога да дам същото възражение. Защо Господ е допуснал водата да не седи по планините, но да слиза в долината? Казват: Тече, това е закон. Щом има

наклон, водата ще тече. Но човек трябва да канализира тази вода, за да не направи много пакости. Щом прави пакости, човек е виновен и затова той не трябва да бъде близо до водата. Остане ли близо, ще му направи пакости. Някой човек носи огън. Огънят е едно благо, но той може да направи пакост, детето му може да падне в огъня и да се изгори. Огънят ли е виновен в случая? Ти, умният човек, след като си си служил с огъня, загради го, сложи един връшник, затвори вратата, че твоето дете да не се изгори. Ти, човекът трябва да направиш това, а не да чакаш, да дойде някой слуга да го направи. В нас има възвишени пориви, благородни стремежи на мисли и желания, вложени от природата. На това се дължи благородството у човека. Те не са лоши, те очакват своето време. Много желания не е нещо лошо, но тия желания да се явят навреме и на място. Престъплението, прегрешението седи в това, че ние проявяваме известни желания преждевременно. Всяко едно наше желание трябва да дойде на своето място и време. Ако вие като малко дете се научите да направите една работа, както възрастните, вие ще извършите едно престъпление. Ако го направите когато сте възрастен, ще бъде едно добро. Това е закон в природата. Ако вие вземете малкото дете, което сега е родено, на 4-5 месеца е и му дадете твърда храна, какво ще направите? Ще го уморите. Неговият стомах не е в състояние да се справи с твърдата храна, но когато стане възрастно и изникнат неговите зъби, то ще сдъвче тази храна хубаво и тя ще съответства на неговия стомах. Следователно, ако вие дадете известно учение или някаква фикс идея преди време в ума на човека, това ще бъде твърда храна за него. Преждевременно дадена, такава храна ще създаде у човека една психическа дисторция* или напрежение на нервната система. Много пъти хората подлудяват, изгубват

* Деформация / мег./

своето равновесие. Запример, някоя мома се влюби в някой момък, но утре някой ѝ пошушне: Този, когото ти обичаш, си има друга. Веднага хвъркне умът ѝ, изгубва равновесието си и тя полудява. Турил ѝ някой фитил. Той я обича, но тя вече полудява. Сега всички хора сте дошли до това, да вярвате като тази мома. Срещна някого и той казва: Мене Господ вече ме е забравил. Казвам: Ето момата, която възлюбеният ѝ е изоставил. Друг казва: Мене съдбата ме гони. Да, твоеето неразбиране в света е твоята ужасна съдба. Човешкият краен егоизъм, човешкото невежество, човешкото тесногърдие, това са твоите неприятели. Съдбата има нещо, което преследва, направлява, заради него. Великите хора в света не са най-богатите хора. Великите хора не са, които имат милиони в касата си. Имали са един добре построен мозък. Всички велики хора и учители са имали здраво тяло, здрава нервна система, отлични чувства, те не са били хилави. Даже гениалните хора не може да бъдат болни. Човек с хилаво тяло не може да бъде гений. Един гений трябва непременно да бъде здрав. Тялото, волята и чувствата да са здрави и в хармония.

Най-първо, като дойде една мъчнотия във вас, казвате, че вие не сте пратени в света да страдате. Нито един от вас не е изпратен да страда. Вие сте пратени да учите. Във всички ви има определена награда за всяко учение. Благо има, но ако не се учите, наградите няма да дойдат. Наградата как ще дойде, ако не знаете нищо? Едно благо като не знаете как да го използвате, как ще дойде това благо? Тъй както вие се поставяте в сегашното положение, казвате: Какво трябва да се прави? Аз не считам, че сегашното ви положение е много лошо. Сегашното ви положение е толкова хубаво, че милиони същества има, които биха разменили всичкото си богатство, за да бъдат на ваше място. Да направят

опит, всички горе като един ще са съгласни да разменят цялото си богатство само за едно страдание на един човек на земята. Човек се чувства нещастен, въпреки богатата, когото има. Че той в себе си има безсмъртен ум, с който може да разбере вселената, да черпи блага отвсякъде. Този човек седи със скръстени ръце, казва: нищо не мога да направя. Дойде някой да му разправя, да му доказва и той, като направи един малък опит веднага се обезсърчава. Казвам: Ако вие така лесно се обезсърчавате, не е ли срамота. Я погледнете онзи заек. По някой път аз считам заека в едно отношение за голям герой. При тия най-лоши условия, след като го гонят цял ден лисици, вълци, соколи и хора, гледаш го седнал някъде, пасе трева, седи той свободен, смел, няма да е изпусталял. Щом почнат да го гонят, започва да обикаля, да се върти. Казвам: Герой е този заек. Нему ни най-малко не е дошло на ум да се самоубива, или да се обеси с някое въже, или да се отрови. Вие казвате: Бугала е заекът. А той казва: Аз сега съм заек, но за да стана човек, минавам първо посвещение на надбягване. Разправяше ми един българин: Не мога да си обясня, един ден влязах в една горичка, по едно време виждам заек, сгушил се на земята и ме гледа, ушите назад. Аз мислех, че той ще побегне, дохождам до него, той се вцепенил, хващам го за ушите, той така се разритва! Погладих го, порадвах му се и го пуснах. Като го пуснах, мислех, че някъде ще се скрие, а той побягна като куршум. Защо първо ме гледаше заекът, а не бягаше? Казвам: Той е искал да те опита, доколко си човек? Като си го хванал, видял е в тебе нещо благородно, но сигурно със страх си е мислил: Дали този човек няма да ме разкъса? Той не знае, че ти не обичаш да ядеш зайци. Ти като си го хванал за ушите, той много се е изплашил. Той е искал да те опита, доколко си човек. Направило му впечатление, че си го погалил. Той можеше да го хване, да го продаде, да го занесе в село и да вземе най-малко 10-

20 лева, но заекът щеше да има лошо мнение за човека. Човек, който яде заешко месо, от него човек не става. Ако искаш да станеш човек, няма да хапнеш заек. Тези от вас, които сте крайно страхливи, заешко месо сте яли. От заека по-страхлива е жабата. Има една басня за заека: Той се обезсърчил, отчаял се и направил опит да се удави във водата. Дотегнало му все него да гонят, но като дошъл до езерото, всички жаби се нахвърляли във водата като го видяли. Това го насърчило и той си казал: "Има и по-страхливи, аз трябва да бъда герой". И той се върнал отново в живота. От заека можеш да се научиш на щедрост. Заекът е крайно щедросъщество. Големите уши показват щедрост. Ти го хвани за ушите, поглади го по тях и по главата три пъти отгоре, все ще вземеш нещо. Ще се върнеш у дома си разширен, ще бъдеш готов да дадеш нещо на жена си, на децата си, ще дадеш нещо и на бедните. Нещо магнетично има в него. Ако има едно упорито дете, бащата да хване един заек и да накара детето да погали заека за ухото, да го помилва. Децата, които са упорити, своенравни, да погледят ухото на заека, той ще им придаде благоразумие. Бащата като хване този заек, след това да го пусне. Сега ще кажете: Това останало сега, зайци да ни възпитават. Докато заекът не влезе като елемент на възпитанието, докато мечката не влезе като елемент на възпитанието, докато вълкът не влезе като елемент на възпитанието, докато лисицата не влезе като елемент на възпитанието, докато рибите не влязат като елемент на възпитанието, ние не можем да се разбираме един друг, нито да разбираме природата. Земята е велик университет и всичко това, което съществува, това са пособия на този университет за нашето възпитание. Всичко е на място. Стига да умееш, ти можеш да прочетеш, че във всяка една форма е скрита една велика Божествена идея и като прочетеш, ще видиш, че всяко същество е на

място. Тое пособие, част от твоето възпитание, което ще ти придане нещо. Вълкът не е толкова глупав, в него има просто съзнание, в него няма философия, но има самостоятелност. Този самостоятелен характер е за подражание, смелостта му също, но не и грубостта му. Ако някой иска да развие в себе си интензивност на чувствата, устойчивост, да се учи от мечката. Но по-злопаметно същество от мечката няма. Обида извършена върху нея, тя не забравя и след 20 години. Всички укротители на животни всякога са се намирали в противоречие с мечката. Краино са внимателни да не я обидят, в противен случай тя ще ги изненада, когато и да е. Ако влезеш при нея, трябва да бъдеш крайно внимателен, благороден, мек в обходата, за да не би един ден да усетиш неината мъст. Мечката има устойчивост в чувствата. Ще прекараш дясната ръка и лявата ръка върху гърба на мечката, ще и погладиш главата, ще почувстваш в себе си да приижда една магнетическа сила. Ако ти си от страхливите и искаш да придобиеш геройство, трябва да идеш в някоя зоологическа градина и да погладиш някой вълк. Някой казва: Това са отвлечени работи, фантазии. Аз установявам една вътрешна, положителна страна в живата природа. За мене живата природа е сбор от живи разумни същества, най-разумните живи същества, които съществуват от незапомнени времена. Същества, които работят. Велико нещо е природата за мене. Сбор от живи и разумни същества. Господарят на природата, това е най-разумното същество. Има и други същества, които обичат да правят пакости. В природата има тъй наречени тъмни сили или същества, които нямат прозорливост, интелигентност. Някой път човек може да попадне под тяхното влияние. Казвате: Той така е роден. Как може да бъде роден? Ти знаеш, че имаш в себе си известни елементи на престъпления, но трябва ли да им дадеш

условия да се проявят? Ако един химик, разполага с някакъв газ, то сам по себе си той не е престъпник, но при известни условия може да направи експлозия и да убие някого. В твоя мозък може да се набере енергия, която да убие някого. Днес събираш, утре събираш и ако не знаеш как да се справиш с тази енергия, един ден в тебе ще се роди едно престъпно желание. И при това престъпно желание, онези, които изучават човешката природа забелязват, че главата започва да расте повече в широчина, отколкото във височина. Когато отношението на широчината и дължината се измени, непременно престъпността ще дойде. Когато пропорцията се измени, има известна пропорция, математическо отношение между дължината на мозъка и широчината на мозъка и когато се измени това отношение, когато мозъкът стане по-широк, отколкото дълъг, престъпността иде и като последствие на широчината на главата стават експлозиите. Доброто на човека зависи от височината на мозъка. Разширението дава енергия, устойчивост на характера. Дължината дава пластичност, подвижност. Моралът зависи от височината на мозъка. Ако теглите една хоризонтална плоскост и един перпендикуляр така, че двете линии да се прекръстосват, широчината ще показва енергията на човека, а височината на перпендикуляра на мозъка, ще показва онзи морален устой, който човек има. Перпендикулярът на човешкия мозък показва възможността, която човек има за постижение. Следователно, ако този перпендикуляр няма правилно отношение към плоскостта на самите линии, към дължината и широчината на мозъка, няма нови отношения, тогава нищо в света не може да се постигне. За да има постижение, съществуват известни закони, които трябва да се спазват отначало между хората. В цялото общество, в начина на мисленето, в обществения живот, в духовния живот, навсякъде трябва да се

спазват тия правила. Сега имаме хора с асиметрични глави. Разместени са диаметрите. Разместени са перпендикулярите и вследствие на това имаме всички противоречия. Тогава какво се изисква? Да се оправи този перпендикуляр на човека, този перпендикуляр трябва да съответства на центъра на слънцето. Трябва да съответства на центъра на слънцето и центъра на земята и тогава отношението между двете линии трябва да съответства на онази площ, в която цялата слънчева система се движи. Широчината и дължината съставят диаметъра на тази слънчева система, това е орбитата на земята и на всички планети. Щом имаме това съотношение, ще имаме един гениален човек, ще имаме един светия, един Махатма. Ако няма едно вътрешно съотношение между тези линии, тогава ще имаме обикновени хора, които се приближават към правата линия. Мъдрост и дълбоко знание е нужно да имаме за своя произход. Човек има велик произход. Той е забравил това, достатъчно е само да си спомни. Той идва от едно място на светлината, близо в тъмнината, но тази тъмнина е преходна и човек пак ще се върне към светлината, оттам, откъдето е дошъл. Светът не е илюзия. Той не е въздухообразен свят, той не е един воден свят, един свят, който може да го опишем, но един свят, в който съществува вечното щастие, вечната радост. Свят, в който няма абсолютно никакво противоречие и всичко онова, което желае душата ти, може да го постигне, няма да бъде тъй ограничен. Това са бъдещи перспективи. Аз говоря за неща, които след милиони години може да станат. Сто милиона години са като 20 години. Сега, това има отношение към сегашния ваш живот. Най-лошите условия, при които сега живеете, вие може да подобрите. Може да подобрите вашето органическо състояние, може да подобрите вашето умствено състояние, да се освободите от ред

недъзи. Един европейец отишъл в Индия да изучава тайните науки и индусите му показали начини как да се освобождава от неблагоприятни ситуации. Дали му една сламка и малка торбичка и указание, как да предизвиква свещен огън върху тази торбичка, като му казали: Този огън и малката торбичка всякога, когато се намираш в най-голямата опасност, тогава ще ги употребиш. И когато се връщал тук, в Европа, го хващат разбойници, завързват го за едно дърво, задигат всичко каквото има и го оставят. Той изважда тази сламчица от джоба си и като я поставя на железата, всички железа започнали да се топят и той се освободил. Слага в джоба си своето масурче и свободен тръгва на път. Аконямаше това масурче, какво щеше да прави? Възелът, това е съдбата или дяволът. Лондонската полиция хваща един от големите анаши на Лондон. Затварят го. Завеждат го в една стая, където му завързват ръцете и краката и го оставят на едно легло. Но дежурният полицай забравил вечерта при него една свещ на един свещник. Като си отишъл полицаят, анашът гледал от тук-оттам да се добере до свещта, вдигнал си ръцете, поставил на пламъка връзката на ръцете си. Така освободил ръцете, след това освободил и краката, взел един чаршаф, направил въже от него и избягал през прозореца. Сутринта отиват, няма го. Когато дяволът ви върже, той все ще ви остави и една свещ да се спасите. Тази свещ е вашият ум. При най-лошите условия използвайте ума си и не мислете трябва ли да изгорите връзката. Изгорете връзките и ще излезете през прозореца. Ако съдбата ви е вързала на стол, да знаете, че има един умен противник, че и вие трябва умно да постъпите. Бог изисква ние да бъдем умни. Той постоянно ни опитва доколко сме поумнели. Можем ли ние да се избавим от противоречията? Те идват от желанията на човека. А той още не знае какво да желае. Не знае кое е най-малкото

добро в света. Всички имат желания. Няма човек, който да няма желания, но ние не знаем времето и мястото, кога и къде да ги осъществим и така бъркаме. Желанията са като семена. Който знае, трябва да вземе семенцето, да го посади в земята и да го зарови. То ще израсте, а след това ще има плод. Тази е разликата. Онзи, който знае Божия закон, посажда плода, а онзи, който не разбира Божия закон, той бърка. Сега, тази сутрин ви казах, че обичам всякога да посаждам. Бръкна, разровя пръстта, сложи семенцето и тази пръст я заровя. Аз посявам и заравям пръстта. След като минат една, две, три години, дето съм посадил, оттам опитвам плода на моята работа. Бих желал и вие да сте така умни, да посееете и да опитате своя плод.

Беседа, държана от Учителя, на 11 декември. 1932 г.,
неделя, 10 ч.с., София - Изгрев

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Превръщане на числата	5
2. Намерената овца	27
3. Възведен биде Исус	47
4. Чуваш ли?	63
5. Като дете	86
6. Възкресение	111
7.Ето отрока	132
8.Сляп от рождение	159
9. Свещен трепет	183
10.Имаше някой човек	204
11. Яви им се	238
12. Думи на правда	268

Учителя Петър Дънов
ДУМИ НА ПРАВДА
Първо издание

Издателска къща
"СИЛА И ЖИВОТ"
Бургас

компютърен набор и коректури
Надя Боева
формат 60x90/16
печатни коли 19
тираж 1000

ISBN 954-8146-19-3

Печатница CMN Бургас